૧૪૦૭

ધોળ તથા પદ વિગેરેનો
સંગ્રહ*

પૂષ્ટીમાર્ગના વૈષ્ણવોને સારૂ

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

શા. લલુ પીતાંબર

અમદાવાદમાં

કાગદીઓળ નજીક જુમાંમશીદની સામે
શેઠ. રૂસ્તમજી ડોસાભાઈના મકાનમાં
અમદાવાદ વિક્ટોરીઆ પ્રેસમાં
શા. નાથાભાઈ લલુભાઈએ
છાપી.

સંવત ૧૯૪૭—સને ૧૮૮૧

કીંમત ૧—૮—૦

. ... ૩.
૩ એકાદશીનું
૪ ચોરાશી વૈષ્ણવનું
૫ ચોરાશી વૈષ્ણવનું
૬ લક્ષ્મણભટજીનાં ભાવે લીધાં ભામણાં
૭ બસેં બાવનનું
૮ દીનતાનું
૯ વીનંતીનું
૧૦ શ્રીવલભજી કરૂં વિનતીરે
૧૧ પ્રાગટનું ધોળ
૧૨ ધન્ય આઠો અંધારીરાત્રરે
૧૩ આનંદસાગરઉલટયોરેલાલ
૧૪ ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ
૧૫ ગોવરધનવાસી
૧૬ શ્રીગોકુળગામઅતીશોભતાં
૧૭ રૂક્ષમાણીજાયાશ્રીવલભપૂત્ર
૧૮ ધન્ય શ્રીજીમનાં કૃપા કરી
૧૯ શ્રી લક્ષમણ સુતનેરે હેલો
૨૦ ચાલોરે સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ
૨૧ જીરે પેહેલા વધાવો માહારે આવીઆ.
૨૨ આવોને પરમ સોહામણી
૨૩ આવોજીઅચળ સોહાસણી
...ન દનર વાહાલા
૨૫ નંદ ઘેર આણંદ ઉલટયો
૨૬ શ્રી લક્ષમણ સુતને હું નમુંને
૨૭ શ્રી લક્ષમણભટજીને ઘેર એક ફુળ દીવોરે
૨૮ આવને આવ ઉતાવળી
૨૯ પોસ નામેશ્રી વિઠલનાથજી
૩૦ શ્રી વલભ રાજકુમારે તમે કાંઈ કીધુંરે
૩૧ આજ સધ્યપુરરે વધામણાં
૩૨ આજ માહારે આનંદ ઉરે ના સમાયજી
૩૩ ધન ધન દાહાડોરે આજનો
૩૪ આપણ જઈએરે શ્રી ગોકુળ ગામ સોહેલોરે
૩૫ મેરે શ્રીનાથજી પ્યારે
૩૬ ચાલો તો શ્રીજી જઈએરે
૩૭ શ્રી નાથજી તે છેલ બીરાજતા જો
૩૮ ચાલો સખી નિરખીએ નંદકુમાર
૩૯ શ્રી કાંકરોલી ગામ રળીઆમણુંરે
૪૦ તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે
૪૧ શ્રી વલભ પ્રાણ આધારને નીરખવા ચાલો

[illegible]

૪૩ શ્રી વલભ કુંવાન ..
શ્રી નાથજી અલબેલા
૪૪ શ્રીજી મેરા ઐસા રસીયા
૪૫ પૂરે જોયારે માહારા વ્રજ-
ના વાહાલા
૪૬ વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા
૪૭ શ્રી વલભ સુતને નિર્ખારે
૪૮ શ્રી ઠુકરાણી ઘાટ સો-
હામણારે
૪૯ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે
૫૦ એ વાહાલાજી ઉભલા
રેહાને રંગ રશીયાજી
૫૧ તમને સુંપેલા છે પ્રાણરે
હો છબીલાજી
૫૨ શ્રી દ્વારકાંનાથજીને લાગુ
પાય કે
૫૩ વરણવું શ્રી વંદ્રાવન સુ-
ખ ધામ કે
૫૪ કાંકરોલી ગામનારે વાસી
૫૫ અમે આવ્યા તમારે આ
શરે અલબેલાજી
૫૬ વનમાં વાગેરે વાંસળી
૫૭ વાંકે અંબાડે શ્રીનાથજીને
૫૮ હું બલીહારી તૈલંગ કુળ
દીપક
૫૯ એજન બીજુ
૬૦ શ્રી વલભ સુત વાહાલા
લાગો.
માહેલાર
૬૩ લીલા લેહેરી તું રંગીલા
૬૪ મોહન મલપતા ઘેર આ
વોરે
૬૫ ગંગાએઠીએઅધ્રડોમાંડીયો
૬૬ હરેએશ્રાવલભનંદનેગાઉજી
૬૭ સખી આજનોલાહાવોલી
જીએરે કાલ કોણે દીઠી છે
૬૮ આજ આનંદ નંદજીને
દ્વારરે
૬૯ ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળગા
મ અતી રળીઆમણું
૭૦ હારે વાહાલો એહી સમે
શ્રી નાથજી
૭૧ કાંકરોલી રાજ સાગર તિરકે
૭૨ નાહાનાસરખા શ્રીનાથજી
૭૩ મીઠડા બોલા શ્રી નાથજી
૭૪ માહારે મંદીર પધારો શ્રી
નાથજી
૭૫ પ્રથમ સમરૂ શ્રી વલભ
નો પરીવારરે વાહાલાજી
૭૬ ધન્ય ધન્ય શ્રીજમુનાંગોકુ
ળ નગર બારાજેનવલેરંગે
૭૭ વરજ જન વલભરે
૭૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે
બીહારી સ્યામ
૭૯ શ્રી મદન મોહનલાલ

ધોળ	વિષય
૮૦	શ્રી વલ્લભકુળના રશીયા વાહાલા
૮૧	ચાલો વંદ્રાવનને ચોક કે
૮૨	વાહાલો શ્રી વલ્લભ વરેહ પ્રગટીયા
૮૩	આજસખીઆનંદ હુવોરે
૮૪	શ્રી વીઠલનાથ સોહામણારે
૮૫	ધન્ય ધન્યરે આજનોદીન
૮૬	જીરે ધન્ય ધન્યરે આજ નો દીન
૮૭	ધન્ય ધન્યરે આજનોદીન
૮૮	ઉભાં રેહો તો કહુ એક વાતડી
૮૯	સરદ પુનમની રાત જોઈ વાહાલે રમવા કીધું મનરે
૯૦	તમે કયાં ગયા વનમાળીરે ગીરધર શામળીઆ
૯૧	વરજ અતો શોભીચું જન્મ તન કરી
૯૨	સરવ ગાધને રહ્યાં
૯૩	વાહાલા તાહારાં વચન સાંભળીને હરખ્યાં
૯૪	સરખી સાહેલી સહુ મળીને
૯૫	દીઠી સરદની રાત [illegible] મણી જો
૯૬	માહારાવાહાલાનાવનમાંહ
૯૭	શ્રી વીઠલનાથજી માહારાજનું ધોળ
૯૮	કોઇ મને કૃશ્ન દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં
૯૯	માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી
૧૦૦	જીરે વઈશાક વદી એકાદશીરે
૧૦૧	અથ શ્રી પૂષ્ટિ માર્ગનાં દસ મર્મનું ધોળ.
૧૦૨	પુષ્ટી મારગ સીદ્ધાંતની
૧૦૩	ધન્ય શ્રી વલ્લભ અડેલમાં પ્રભુ વશીયા જીમનાંતીરે
૧૦૪	ઘેર આવોરે ગોપીઓના વાહાલા
૧૦૫	મુખડાનું માંડણ મોતી
૧૦૬	ભારેહી બાજી કાહાના તારી પેશ
૧૦૭	સામરો ન જાનો મોરી પીર
૧૦૮	જીરે કારતક માસ વદી અષ્ટમી
૧૦૯	શ્રી વલ્લભકુળ ભલે પ્રગટીયા.
૧૧૦	સાંભળસુજનીવધામણી
૧૧૧	સેન ગોરી અમા શ્રી નાથજીને ખમા
૧૧૨	નાગર નંદજીના લાલ
૧૧૩	શ્રી ગોકુળ નાથજીના લાલરે
૧૧૪	આ કળીમાં કારણએક

ધોળ વિષય
૧૧૫ ચાલો જળ જમુનાંરેના હાવા
૧૧૬ હરી તને પ્રસન તે કેમ થાશે
૧૧૭ વરજ ચોરાશી કોશની વન યાત્રાની પરીક્રમા
૧૧૮ વારે વારે સામુ ભાળે મુખ લાગે મીઠું
૧૧૯ શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કયાંઈ જઈએ નહી
૧૨૦ વારી વારો શ્રી ગોકુળનાથજી તમારા લટકાને
૧૨૧ પ્રગટયા પૂરશોતમ લાલરે
૧૨૨ લાલ તમારો લટકો જોઈ મનચટકી લાગીપ્રેમતણી
૧૨૩ ચાલો ચાલો કાલીંદ્રીને કાંઠડે
૧૨૪ અથ શ્રી ગોસાઈજીનો વીવાહ ખેલ
૧૨૫ વિવાહ મળીયો શ્રવણ સુંણીઓ
૧૨૬ પનોતીએ દીધી છે આશિષજી
૧૨૭ જગન મે કર્યું છે શ્રી વીઠલનાથજી
૧૨૮ વેહેલાયાઓવરજનાથજી
૧૨૯ આવો પનોતીમૃગાનેણી
૧૩૦ પ્રભુજીને માટે તે પધરાવોજી

ધોળ વિષય
૧૩૧ ચીરણજી શ્રી ચોરીએ આવ્યાજી
૧૩૨ વેહેવાઈ તારોમાંડવડોસંભાળકે
૧૩૩ શ્રી વિઠલવરપરણીને પધારયાજી
૧૩૪ શ્રી નટવરલાલને બારણે રે સુંદીર શ્રી છોટાલાલ બલીહારીરે લાલ
૧૩૫ નાથ કેસે ગજકોબાંધ છોડરે
૧૩૬ જીરે જીરે પ્રથમ સુરજ પાળ જાણોજી
૧૩૭ પૂષ્ટિ માર્ગના પંચ તત્વ નિત્ય ગાયજી
૧૩૮ સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલીજી
૧૩૯ ધન્ય ધન્ય શ્રી દ્વારકાંનાથજી
૧૪૦ શ્રી લક્ષ્મણભટજીને દ્વારઆલોતોજોવાજઈએજી
૧૪૧ શ્રી વલ્લભ પ્રગટયા પ્રગટયારે
૧૪૧ શ્રી વલભ શ્રી વિઠલ શ્રી જી શ્રી જમુનાં
૧૪૩ તમારાં નયણાં છે કામણગારાં
૧૪૪ સજની સહુકો ચાલોજોવા જઈએ જો

ધોળ વિષય

૧૪૫ લટકાળા બાળ શ્રી વિઠલ વરને નરખુ તે ધન્ય ધન્ય

૧૪૬ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રાવણ માસ

૧૪૭ શ્રી વલભ દુરલભ જુગમાં કહીએ

૧૪૮ છબીલા છબી તાહારી જોઇરે

૧૪૯ ચેત ચેત ચિત્ત જી વીતો રેહેવુંનથી જો

૧૫૦ શ્રી ગોકુળમાં એક નંદનું ધામ.

૧૫૧ શ્રી વલભ પ્રભુજી પરણુ.

૧૫૨ કળીજુગ સબ જુગત અધીકાઇ

૧૫૩ તનક દેરી માઇ

૧૫૪ શ્રી કૃષ્ણ કમળ મુખ નીરખવા

૧૫૫ જે શ્રી વલભ દેવકી

૧૫૬ સાધનસબ સુને ભએ

૧૫૭ શ્રી વિઠલનાથ નામ રસ અમરીત

૧૫૮ સુંદીર ગોકુળીયું જોવાના મુજન કોડ

૧૫૯ શ્રી ગોકુળી સુખ બાસ બીરાજે

૧૬૦ વિપશીરોમણ તૈલંગ નાથ

ધોળ વિષય

૧૬૧ શ્રી વલભ વિઠલ લાલજીરે રમવાને આવો

૧૬૨ સરવે સૈયર સમાણી મળી આવોરે

૧૬૩ શ્રી વલભ દુર્લભ યુગમાં કહીએ

૧૬૪ ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા

૧૬૫ સામા સંભ ધીરા ગોકુળ ક્યારે જઈશુ

૧૬૬ ભજો ગોપાળ ભુલ મત જાઓ

૧૬૭ આવો મળો સાહેલડીજી

૧૬૮ શ્રી વલભ વિઠલ નાજાણ્યા તેણે સરવસ ખોયું

૧૬૯ શ્રી વલભ પ્રભુજીને શરણ ન આયો

૧૭૦ વળી વેગે દરશન આપીઆં

૧૭૧ શ્રી વલભ કુળ વરજનું જીવન

૧૭૨ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરી વરધારી લાલ

૧૭૩ ચત્રભુજ છે સારૂરે

૧૭૪ શ્રી વલભ પ્રભુને કરૂ પરણામજી

૧૭૫ વેણ મધુરીરે વાય

૧૭૬ આજ માહારે ઘેર આવીયારે

ધોળ	વિષય
૧૭૭	પ્યારી પ્રગટયા શ્રી વરજભૂષણલાલ
૧૭૮	વંદુશીવલભ નાથજીનાં વંશજી
૧૭૯	હરીબસો હરીબસો મેરે આંખે નૈનમે હરીબસો
૧૮૦	વાંકે અંબોડે શ્રીનાથજી
૧૮૧	આવોરે આવોરે સુહાગી
૧૮૨	હરી ભજન વીના સોનર જીવે કેસો
૧૮૩	જય બોલો શ્રી વરજરાયલાલની
૧૮૪	આનંદ સાગર ઉભટયો રસનાયે વેહેછે પ્રવાહ
૧૮૫	શ્રી મદન મોહનલાલ આગળ વીનતી કોધી
૧૮૬	શ્રીગોકુળ ગામરે અતી રળીઆમણુંરે
૧૮૭	શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણુજી
૧૮૮	જય જય લાલ ગોરધન ધારી
૧૮૯	સખીરે શ્રી વીઠલ નંદન આવોરેમાહારે બારણે
૧૯૦	તાહારા દલ કેરી વાત મેં જાણીરે
૧૯૧	કોમળ અંગેરેઓસુજની
૧૯૨	શ્રી દામોદરદાસ હરશાનીરે હરખે ભર્યા

ધોળ	વિષય
૧૯૩	ગોવરધનથી ગુરૂનેચરણે નમું.
૧૯૪	જુમનાં જાતારે માટે
૧૯૫	આલો આલોરે શી માહારાજ
૧૯૬	ભલે આવી લાગી મહાજમ રાત કે
૧૯૭	પાંચ રંગ પ્રભુજીનાગાઘએરે
૧૯૮	જય શ્રી કઅરે ભાવ
૧૯૯	શ્રીગોવિંદરાયજીરેરશીયા
૨૦૦	શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરેગાઉ
૨૦૧	કૃઅદાસમે ધન મનમા દ્રઢરે ઘણું
૨૦૨	સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી
૨૦૩	પદમનાભ તે દાસ વ્યાસ સુખ અતિ ઘણું
૨૦૪	પૂરશોતમદાસ સદા સુખ અતિ ઘણું
૨૦૫	ગદાધરદાસ કપીલ કડા માંહે ખરા
૨૦૬	શરાવણ શુદ એકાદશીનું ધોળ
૨૦૭	વઇશાખ સુદી એકાદશીનું ધોળ
૨૦૮	શ્રી વીઠલનાથજીના લાલ છો અતી લટકાળા
૨૦૯	અથ શ્રી કક્કાનો ભાવ

ધોળ વિષય

૨૧૦ મેહેતો તમો ગેહેતો તમો જાણીઆર
૨૧૧ સજની ચાલો ઉછવ આજજી
૨૧૨ જ્યાકુ બેદ રટન
૨૧૩ ઉતમ કુળ અવતાર કહ્યા જો
૨૧૪ ચાલો સહીયરો સુંદીર વરને જોઇએ
૨૧૫ પરમ કૃપાળ શ્રી વલ્લભ નંદન
૨૧૬ મોહનજુગબિંદચરનપાસે
૨૧૭ શ્રી વલ્લભ વિઠલ હરી ન જાણ્યા
૨૧૮ તમારૂં જોવા સરસુરૂપ
૨૧૯ ચાલો સખી આજ વંદ્રાવનમાં જઇએ
૨૨૦ શ્રી પુરશોતમ પ્રગટહુવા
૨૨૧ શ્રી વંદ્રાવનની વાટરે
૨૨૨ રશીઆ રસ ભરયોરે
૨૨૩ લાગી મને નેહ જડીરે
૨૨૪ ઘેલી થઇ ફરૂરે ઘેલા ગીરધારીની સંગેરે
૨૨૫ પ્રિતની વાતડીરે જેને લાગી હોય તે જાણેરે
૨૨૬ કારણ એ શું કહુંરે
૨૨૭ માહારા રૂપાળા રણછોડ
૨૨૮ અથશ્રી જગનનાથજીના

ધોળ વિષય

૨૨૯ શ્રીજી બાવા લટકાળા
૨૩૦ આજ આણંદ માહારે ઉર ન સમાયજી
૨૩૧ તાત જાની ભજે વનવારી
૨૩૨ દેખો હરીજ્યુંકા એક સ્વભાવ
૨૩૩ શ્રીવલ્લભ જુકો ભારી ભરૂસો
૨૩૪ શ્રીગોર્ધનકી રહીએ તલેટી
૨૩૫ તમુ શરણાગત આયો
૨૩૬ અમતો શ્રીવીઠલનાથ ઉપાસી
૨૩૭ દ્રઢ ઇન ચર્ણન કેરો ભરૂસો
૨૩૮ એક પલક જો રહીએ વંદ્રાવન
૨૩૯ શ્રીવિઠલનાથ બસતજીઆ જાકે
૨૪૦ હરીજનકુ હરીનામ બડો ધન
૨૪૧ શ્રીવીઠલનાથ ધણી અમારે
૨૪૨ શ્રીગોવરધન ઓરડી પ રચલો
૨૪૩ ભજીયે શ્રીવલ્લભજીકે ચર્ણ
૨૪૪ શ્રીગોકુલ રસ ચાખે
૨૪૫ શ્રીવલ્લભ મારોરાજ
૨૪૬ સયન સેજ વિચારી
૨૪૭ આજ કામ કલ કામ
૨૪૮ નીશદીન સેહેરી ગોકુલ ગા

ધોળ	વિષય
૨૪૯	જો બસુદેવ કીએ પૂરન તપ
૨૫૦	બીના ગોપાળ ગોપાળ નહીં કો અપનો
૨૫૧	જીવન જેસે ભજન વીના
૨૫૨	તનમાં અંજોરી બસો મેરે તનમાં અંજોરી
૨૫૩	કયાં ગરાવત ગઉવાં
૨૫૪	શ્રીભાગવત વિચારી કોટી
૨૫૫	હોત ગોપાળ એગાએ
૨૫૬	કહા કીઓ તેં જુગમ
૨૫૭	અબમોરી દોન ગતી અજનાથ
૨૫૮	રાખો તેસે રહુ જેસે
૨૫૯	બેર બેર નહી આવે
૨૬૦	સુંદરમેખબન્યો ગોપાળ
૨૬૧	કોન પત રાખે મેરી
૨૬૨	કરી મન ઉર સંતનકીશેવા
૨૬૩	શ્રીગોકુળમાં રહીએ
૨૬૪	જેસે હું તેસો તોહારો
૨૬૫	રાવલકે કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુનીપર
૨૬૬	નઉતમ લીલા હોતી જુની
૨૬૭	કેતે દીન હરી સ્મરણ વિના એએ
૨૬૮	કેતી કહી સમજાઈ
૨૬૯	દાઉ તમે એકો નહીબાધ
૨૭૦	મનતું જાયગો અમજાની
૨૭૧	કોહુ કામ નહી આયો
૨૭૨	જીવન એસે જો બની આવે
૨૭૩	ઠાકોરજીને જગાડવાનાં પદ
૨૭૪	ભગવાનને એબાનવાનાં પદ
૨૭૫	ભગવતનાં નોછાવરનાં પદ
૨૭૬	શ્રી ઠાકોરજીના મહાત્મનાં પદ

વઈસ્નવને નિત્ય નિયમ રાખવાની શીક્ષા.
અધ્યાય શ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધ નિશે.
શ્રી દ્વારિકાની પરિક્રમા

धोळ तथा पद विगेरेनो संग्रह

ધોળ ૧.

અથ શ્રી સર્વોતમજીનું ધોળ.

ભલે પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભદેવ, પૂરૂષોતમ ભૂતળ ફરી-
જી; નહી પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ, અપ્રાકૃત નિજ વપુ ધરીજી.
૧ કરે નિગમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની સ્તુતી કરેજી;
માહાત્મ્ય જ્ઞાનાદિક હાથ, પંડીતનો દ્રષ્ટ તિમર ભરીજી. ૨
મહીમા નવ જાણે જેહ, તે કહીએ આસુર હરીજી; વાલે
દયા કરી સુખ રૂપ, નિજ લીલા પ્રગટ કરીજી. ૩ જેહે-
ની વાણી અતિ દુર બોધ, થાએ સુબોધ જેણે કરીજી;
જેનાં અષ્ટોતેર સત નામ, તે કહીએ માહા અધ હરીજી.
૪ જેના રૂપાંતર અગ્નિકુમાર, જકતી છંદ નામે ધરાજી;
શ્રી કૃષ્ન કમળ મુખ દેવ, ગીજી દ્રષ્ટ કરણા ભરીજી. ૫
કરે ભક્તિમાં અંતરાય, તેહના સનપીગે જાણે સરીજી;
આપે અધરામૃતની સોંપ્ય, તે મધ્યે નિશ્ચય કરીજી. ૬

ચાલ ફરી છે.

વાહાલો આનંદ પરમાનંદ કેહેવાય, શ્રીકૃષ્ન કમલ મુખ
કૃપાનિધિ થાય. ૭ વાહાલો દૈવી ઓધારન પ્રેતના ઉપાય,
જેહના સ્મર્ણ માત્રથી આરત જાય. ૮ શ્રી ભાગવત ગુ-
ઢાર્થ પ્રગટાય, તે સાકાર બ્રહ્મના વાદ સ્થપાય. ૯ વેદ
મારગ ચઉદ ભોવન કેહેવાય, માયા વાદ નિરાકાર સહુ
ગાય. ૧૦ સરવે વાદ નિરાશ કરે તે લખાય, ભક્તિ મા

રંગ સરસ કમળ વિકશાય. ૧૧ શ્રી સૌદ્રાદિકના ઓદ્ધા
ર સમરથ, જેના સાધન બળથી ન થાય અરથ. ૧૨ અં
ગીકાર માત્રથી સરવસ કીએ, કીધાં શ્રી ગોપીજન પતીને
પ્રીએ. ૧૩ અંગીકાર કરે મર્યાદાનું સાર, માહા કરૂણા
વત સમરથ અપાર. ૧૪ વાહાલો અભેદાન દેવાને બહુ
ચતુર, માહા ઉદાર ચરિત્ર કરે બહુ પૂર. ૧૫ લીલા દેખા
ડી પ્રાકૃતની જેહ, તેને મિશે મોહચા છે સુર રીપુ તેહ.
૧૬ વિશ્વાનર શ્રી વલ્લભ છે નામ. વાહાલો સુંદર રૂપ
સ્વજન હિત કામ. ૧૭ વાહાલો ભક્તિ કરે જન શિક્ષા
ને કાજ, આપે અખિલ દ્રષ્ટ શ્રી વલ્લભરાજ. ૧૮ સરવ
લક્ષણથી સંપન વિવેક, શ્રી કૃષ્ણ જ્ઞાન દાતા ગુરૂ એક.
૧૯ પોતાના આનંદ થકી બહુ પૂર, છે કમળપત્રશાં ને
ત્ર સંતુષ્ટ. ૨૦ કૃપાદ્રષ્ટીની વૃસ્ટીથી હરખ્યાં મન, છેરે
દાસ દાસીજન પીયેછે આનંન. ૨૧ રોશદ્રસ્ટી કરે ભ-
ક્તિ શત્રૂ પ્રજાળ, ભક્તિ સેવીત સુખ શેવા રસાળ. ૨૨
છેરે ભક્તિ વીના નહી શેવા સાધ્ય, તે કારણથી કહીએ
દુરારાધ્ય. ૨૩ જેના ચરણ શરણ દુરલભ દરશાય, તેના
ઉગ્ર પ્રતાપ ત્રિલોક કહેવાય. ૨૪ વચનામ્રત કરી પૂરચા શ્રી
વકના અરથ, શ્રી ભાગવત અમરત મથન જે સમરથ. ૨૫
એનું સાર કહીએ વૃજ સુંદરીના ભાવ, તેનું પરિપૂર્ણ છે
દેહ ભરાવ. ૨૬ સાનિધ્યાનથી દાન કરે કસ્ટ પ્રેમ, ભક્તિ
મુક્તિ દેવાને જેને નેમ. ૨૭ એક રાસ લીલામાં તેનું તા
ન, પ્રભુ કૃપા કરી કરે કથાનું દાન. ૨૮ વાહાલો વિરહના
અનુભવને એ કાજ, સરવ ત્યાગ જણાવો શ્રી વલ્લભરાજ
૨૯ ઉપદેશ કરયો ભક્તિના સાર, લોક માંહે કરચો કરમ
મારગ પ્રચાર. ૩૦ વેદ શાસ્ત્ર કરે જગનાદીક દાન, તેનું

રૂળ મર્યાદા ભક્તિનું દાન. ૩૧ પ્રભુ પૂર્ણાનંદ છો પૂર્ણ
કામ, સારસ્વતના પતી દેવ છો અભિરામ. ૩૨ વાહાલે
સહસ્ત્ર કરચાં પુરૂષોતમ નામ, નિજ જનને આસર્ય એછે
ધામ. ૩૩ ભક્તિ મારગની રીતનો કરવા ઉપદેશ, બહુ
ગ્રંથે કરી ટાળ્યો સંસયનો લેશ. ૩૪ જેને પામવાને છાંડચા
પ્રાણથી પ્રિય, એવા ભક્તિ સમાજ બારોતેં હજો ૩૫
આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાજ, એવા સમરથ શ્રી
વલ્લભ માહારાજ. ૩૬ કરો ભક્તિ પ્રચાર તે ભૂતળ માહ
વશ કીધા પીતા થઈ ગ્રહીને બાંહ. ૩૭ સરવે સામરથ
ધરચુ પોતાને વંશ, સરવે દુર કરી ટાળ્યો વિશ્વેના અંશ
૩૮ પ્રભૂ પતિવરતાના પતિ સાક્ષાત, કરે આ લોક પરલોક
દાન વિક્ષાત. ૩૯ જેના અંતઃકરણનું ગુઢ અપાર, અગ
ક્તને જાણો મનનો વિચાર. ૪૦ ઉપાસનાદીક મારગ
જે અન્ય, તેહનો મોહ ટાળી કીધો શેવક અનન્ય. ૪૧ ક
રો નિસ્ચે જે ભક્તિ સરવથી વિશેષ, કીધો શરણ મારગનો
જાુઓ ઉપદેશ. ૪૨ શ્રી કસ્ન નામની જણાવી વાત, લી
લા કુંજ માહાત્મી પરિપૂર્ણ ગાત ૪૩ કથા રેસ મગ્ન
સદા છે ચિત, વિસારચુ છે તેથી સરવે બાજુ વિત. ૪૪
પ્રીય છે ઘણું વૃજને વૃજનો વાસં, કરે પૂર્ણ લીલા એકાંત
વિલાસ. ૪૫ કરે ભક્તિ ઇછા પરિપૂર્ણ દાન, નહી નિજ
લીલાનું કોઇને જ્ઞાન. ૪૬ એવી માહાક જેનું શીળ ઘણું,
નહી લોક વિશે આશક્તિ છે અણુ. ૪૭ નિજ ભક્તિ વિ
શે આશક્તિ છે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અનેક. ૪૮
જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન, તેના રેદય કમળ રેહેવાનું
ઠામ. ૪૯ પ્રભુ નિજ સ્વરૂપ અમ્રત લેહેરી, તણે રસ વાસ
ના બાજી સરવે હરી. ૫૦ પ્રભૂ પોતે સરવ થકી છે પર,

નન કરે તુલ્યતા કોઈ અપરે. ૫૧ લીલા રસ અમરત તો રંગ બહુ, લીજ્યાં છે ભકત શરીર સહૂ. ૫૨ રચી આવે ગોવરધન ગીરી વાસ, તે લીલા માંહે અતસે ઉલાસ. ૫૩ કરે યત્ન ભોગ યત્નનાં કરેમ, આપે અરથ કામને મોક્ષનું ધરેમ. ૫૪ પ્રભૂ સત્ય વચન છો ત્રીગુણાતીત, નિત્ય ચતુરાઈ છે અતી અગણીત. ૫૫ જે કરે પોતાની કીરતી પ્રકાશ, કરેચુ બ્યાસ સુત્રને ગૌતમ ભાસ. ૫૬ અતી તુચ્છ તુલ્ય જે માયા વાદ, કરી ભરમને સ્થાપો બ્રહ્મ ભાસ. ૫૭ આમ્રાણુ અલૌકીક અતી કાન્ત, હસતુ મુખ શોભે છે બહુ બ્રાંત. ૫૮ પ્રભૂ ત્રીલોકનું ભુશણ સાર, વાહાલા પ્રગટ ભાગ ધરણીનું અપાર. ૫૯ પ્રભુ સુંદરતા છે અતી અનુપ, કયમ વરણવ કરી શકુ એ રૂપ. ૬૦ માગે છે સહુ પોતાના જન, ચરણારવિંદની રજ જે ધન્ય. ૬૧ એ કહ્યાં એકસોને આઠે નામ, શ્રી વલ્લભ આનંદનું જે ધામ. ૬૨

ચાલ ફરી છે.

એ શુદ્ધ કરી નીત્ય ગાયરે, તેનું મન પેહેલુ સ્થીર થાયરે; ૬૩ અધરામૃતની શીઘ્ય વામેરે, જ્યાંહાં સંસય નહી તે નામેરે. ૬૪ એ પામ્યા વિના મોક્ષ હિનરે, અક્રતમાં મુકત છે લીનરે. ૬૫ તેથી સરવોતમ જપ કરવારે શ્રી ક્રસ્ન રસે મન ભરવારે. ૬૬ શ્રી વિઠલ રૂચીત એ નામેરે, જે ગાય તેનું થાય કામરે. ૬૭ તેનો જનમ સુફળ છે લેખેરે, શ્રી વરજભુષણનાં સુખ દેખેરે. ૬૮

ધોળ. ૨

અથ શ્રી નવરત્નનું ધોળ.

શ્રીમદ્ વલ્લભ માહા પ્રભુને નમુજી, શ્રી વીઠલ પ્રભૂને

લાગુ પાય; શ્રી બાળકૃષ્ણજીને પરણમુજી. શ્રી વ્રજભુખનજી પરમકૃપાળ. શ્રીમદ૦ ૧ શ્રીવલ્લભદેવ માહા કરણા કરી જી, જેથી જીવનું કાજ થાય; સર્વ વૈષ્નવની કરી એ કરીજી, સઘળી ચીંતા નીર્વંત થાય. શ્રીમદ૦ ૨ દ્રઢ આશ્રય શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી, ચીંતા નવ ધરીએ લગાર; સર્વ આત્મા શ્રીજીને સમર્પિંએજી; એછે ભકત તણો આધાર. શ્રીમદ૦ ૩ પૂસ્ટી માર્ગમાં શ્રીજી રેહે સદા જી, જીવ કીધા છે અંગીકાર; અલોકીકની ગતી ના આપે કદા, પ્રભુ નથી જોતા અવીકાર. શ્રીમદ૦ ૪ નામ નિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાજ પોતાની પાસ વશ ન થાય એ પ્રભુ કોયકીજી, વશ થઇ રહ્યા શ્રી વલ્લભી પાસ શ્રીમદ૦ ૫ નિવેદન મત્રનું સ્મરણ કરવુંજી, સર્વદા ભગવત સાથ; એ વષ્નવની સંગે ના ફરવુંજી; કૃપા થાય તાદશી હાથ. શ્રીમદ૦ ૬ ફળની ચિંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સરવે સ્વર કહેવાય; સરવના આત્મા શ્રીજી એ સાખીઆજી, દુર ભકતથી કયમ રેહેવાય. શ્રીમદ૦ ૭ એમન ગમે તે કરે એવું જાણવુંજી, હરીનું બંદ છે રે દયાળ; સ્ત્રી પૂત્રાદિક પૂસ્ટીમાં આણવુંજી, જોગટાના વિચાર મયાળ. શ્રીમદ૦ ૮ નિવેદન કરવું સરવે સંગાથશુંજી, અનવિન યોગની ચીતા ન રાખ; અતાની હોય કીવા ત્તાનશુંજી, સમાનુ અધિક છે એવું માં રાખ. શ્રીમદ૦ ૯ જેણે આત્માં નિવેદન કીધુ છેજી, તેના આચારમાં સંસય ના જાણ; સંગાથે શ્રીમાહા પ્રભુજીએ દીધુછેજી,તેથી મનમાં સંસય ના આણિ શ્રીમદ૦ ૧૦ સમર્પણ મંત્ર માહા સમર્થછેજી, ન જાણ્યાથી પાવ્યો સાક્ષાત; એકે અંશકના નથી પૂણછેજી, શ્રીજી પૂરૂષોતમ સાક્ષાત. શ્રીમદ૦ ૧૧ એ પ્રભુ સર્વ થકી પોતે પરછેજી,

વળી મહા સમર્થ છે નાથ; ભક્તનાં દુઃખ હરે સુખ કરેછે જી, શાંતા ના કીજીએજી માથે એ નાથ. શ્રીમદ૦ ૧૨ લૌકીક વયદીક કર્મજી, તે હરી સિદ્ધ થાવા દે નહી; તોએ પણ શેવા સ્મરણને ધર્મજજી. તેથી મન દુર કીજે નહી શ્રીમદ૦ ૧૩ પૂશ્ટી માર્ગમાં પ્રભુજી રેહે સદાજી, વળી જીવનું કીધું શું હોય; પ્રભુ કરે તતો સુખ માની રહીએજી, ઉદ્વેગ ન ધરે મન માંહ. શ્રીમદ૦ ૧૪ દીનત ભાવ મનમાં રાખીએજી, બીજા સાધનનું શું કામ; શ્રીસરવે શેવા સાધવાજી, ગુરૂની આગ્ના થકી એ કામ. શ્રીમદ૦ ૧૫ ગુરૂની આગ્ના ઓળંગન ના કરીએજી, એમની ઇચ્છાએ થાય તે થાય; આપણા મન પ્રભુજીમાં દીજીએજી, પ્રભુથી અધીક રાખીએ ભાવ. શ્રીમદ૦ ૧૬ શેવા કરો નિત્યે ચિત પ્રીતશુંજી, તો સુખે રહો જુગમાંહ; પરીક્ષા અર્થ કદા શીજી ચીતશુંજી, સાક્ષી થઇ રહે સુખ હોય. શ્રીમદ૦ ૧૭ તોએ ધારજ રાખી શેવા કરોજી, હરી સુખ કર્તાછે સત્ય; એમની લીલા જાણી ચીંતા દુર કરોજી, વઇરનવને એહ જુગત ૧૮ એકાદશ ઇંદ્રીઓ પ્રભુજીના સનમુખજી, શેવામાં દીવસને રાત્ર; એકે ઇંદ્રી વીમુખ નવ કીજીએજી, સરવોતમ ભક્તિ અહો રાત્ર. શ્રીમદ૦ ૧૯ શ્રીક્રશ્ન શર્ણંગમ સદા જપોજી, ન વિસારીએ પળમાત્ર; એ જુગતે કરી ચિંતા દુર તજોજી, થાશો શ્રીજીની ક્રપા પાત્ર. શ્રીમદ૦ ૨૦ શ્રીમહા પ્રભુજી કહે માહરા એ મતજી, વળી એ છે નિરાધાર; સરવે વઇસ્નવ રાખજો ચિત ધરીજી, શ્રીજી શ્રી વલ્લભ આધાર. શ્રીમદ૦ ૨૧ એ અમુલ્ય રત્ન જે કોઈ ચિત ધરીજી, તેહને પુસ્ટી ભક્તિ દ્રઢ ફળ હોય; જે કોઇ વાળ ગાએ ને સાંભળેજી. તેહને પર્માનંદ સુખ હોય.

શ્રીમદ૦ ૨૨ ઈતિશ્રી નવ રત્નનું ધોળ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૩

ઉત્તમ વરત એકાદશી, સાહેલીરે; આજ માહારે અપવાસ, જુમનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે૦ રંગીલી ગલી રળીઆમણી સાહેલીરે; વઈસ્નવની ભીડાભીડ, જુમનાં૦ સાહેલીરે. સરખી સઈંયર ટોળે મળી સાહેલીરે; હઈડે હરખ ના માય જુમનાંજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે. વહુ બેટી હીંડે મલપતાં સાહેલીરે, સઉકોને દરશન થાય જુમનાં૦ સહેલીરે. સાકર કેરા કહરા પડ્યા સાહેલીરે, દુધડે વરસ્યા મેહ જુમનાં૦ સાહેલીરે. ગોકુળ ગામ રળીયામણું સાહેલીરે; સુંદર જુમનાનાં નીર, જુમનાં૦ સાહેલીરે. જુમનાંજીમાં ઝીલતાં સાહેલીરે, છુટા મેહેલી કેશ જુમનાં૦ સાહેલીરે. રમણ રેતીમાં લોટતાં સાહેલીરે, ટુટ્યા નવસરહાર જુમનાં૦ સાહેલીરે. વરજવાશી સામા મળ્યા સાહેલીરે. હરએ સાઈશું કેશ જુમનાં૦ સાહેલીરે. પરસાદ મેહેલા મોકળા સાહેલીરે, ઢોર તણો નહી પાર જુમનાં૦ સાહેલીરે. માધવદાસની વીનતી સાહેલીરે; આપોના વરજમાં વાસ જુમનાંજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે.

ધોળ ૪

અથ શ્રી ચોરાશી વઈસ્નવનું ધોળ.

શ્રી ગુરૂ જગપદ કમળ રજવંદુ, વંદુ નિત્ય ધરી નેમ; દુઃખ હરણ સુખસેં નિધી, ફળદાયક ભકિત પ્રેમ. ૧ શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ પ્રભૂ, શ્રી કરન પુરણ કામ; ચોરાશી મહા ભકત તેતો, કરૂ વર્ણવ નામ, ૨ જેનું સ્મરણ કરેથી,

અઘદુઃખ કળેશ જાય; પુષ્ટિ પંથ પ્રભુ પ્રસન હોય, માહા પતિત પાવન થાય. ૩ મન વાંછીત ફળ શીઘ પામે, ગાતાં એ અભિધાન; શ્રી મહા પ્રભુ નીજાનંદનું, કરે તેને દાન. ૪ ॥ ઢાળ ॥ શ્રી દામોદરદાસ હરસાંનીરે, કૃસનદાસ મેઘન વદે વાણીરે. ૫ સંભરવાળા દામોદરદાસરે, જેનો કનોજ મધ્યે વાસરે. ૬ પદમનાભદાસ હરીભકતરે, તુળસાં પદ પ્રભુ આશક્તરે. ૭ વહુ તેની કહીએ પારવતીરે, સુત રૂગનાથદાસ સમરતીરે. ૮ રજોબાઇ વઇસ્નવ ક્ષત્રાણીરે, શેવા શ્રી વલ્લભવરની આણીરે. ૯ વઇસ્નવ સેઠ પરસોતમદાસરે, કાશીપૂર મધ્યે તેનો વાસરે, ૧૦ બાઈ રૂક્ષમણી પૂત્રી તેનીરે, શેવા અતુલીન કહીએ જેનીરે. ૧૧ શેઠના સુત ગોપાળદાસરે, શેવા સ્મરણથી ઉલાસરે. ૧૨ રામદાસ હરી રંગ રાતારે, ગદાધરદાસ જગત વિખ્યાતારે. ૧૩ વેણીદાસ માધવદાસ ભાઈરે, હરીવંશ પાઠક સુખદાઈરે. ૧૪ ગોવીંદદાસ ભલા તે વખાણીરે, વઇસ્નવ કહીએ એમાં ક્ષત્રાણીરે. ૧૫ ગજનધાવને શેવા સારાઈરે, દાસ નારણ બ્રહ્મચારીરે. ૧૬ માહા વનની વઇસ્નવ ક્ષત્રાણીરે, જાદવદાસ સુશીલા જાણીરે. ૧૭ ક્ષત્રી વઇસ્નવ દેવ કપુરરે, શેઠ દીનકર પ્રેમી પૂરરે. ૧૮ પ્રભુદાસ ભાટ હરીજનરે, દાસ પૂરશોતમ ધન્ય ધન્ય. ૧૯ ત્રીપૂરદાસ વઇસ્નવ કાયરતરે, પુરણમલ્લ રશીક રસમરતરે. ૨૦ જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે, ગોસાઇદાસ શેવા હરી અંતરે. ૨૧ માધવભટ કાસ્મીરમાં વાસરે, વાંસવાડાના ગોપાળદાસરે. ૨૨ પદમ રાવલની અતી શેવારે, પુરૂશોતમ જોશી તેવારે. ૨૩ જગનનાથ જોશી તેનાં ભરાતરે, વળી વઇસ્નવ તેની માતરે. ૨૪ જોશી નરહર હરીના દાસરે, ગામ ગોધરે રાણા વ્યાસરે. ૨૫ વઇ-

સ્નવ રેજપુતાણી હરીની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાતના વાસીરે. ૨૬ દવે ગોવીંદ હરી રસ માતારે, રજો માધવ મેઉઆનારે. ૨૭ ઉત્તમ અષ્ટ લોકદાસ શેવા ભારીરે, શેવક શ્રી જીના કેહેતા મેહેતારીરે. ૨૮ ઇસ્વરદાસ દવે રસ મગનરે, હરી હરી જાન શુચિત લગનરે. ૨૯ વઇસ્નવ છકડા વાસુદેવ દાસરે, શેવા અરથે રેહેતા પ્રભુ પાસરે. ૩૦ ક્રશ્નદાસ ગગરી સુખ કંદરે, બાબા વેણુ હરીત દુખ દંદરે. ૩૧ એ મેડતાના એક ખવાસરે, તેનું નામ તે જાદવદાસરે. ૩૨ સ્થાનેસ્વર વિપ્ર તે જગતાનંદરે, શેવ્યા શ્રી હરી અતી આનંદરે. ૩૩ બ્રાહ્મણી અડેલીની વઇસ્નવ બાઇરે, આનંદદાસ વિશંભરદાસ ભાઇરે. ૩૪ વઇસ્નવ ક્ષત્રાણી પ્રભુ પ્રીતરે, રામદાસ મીરાંના પરોહીતરે. ૩૫ ક્રસ્નદાસી ખવાસણી જાણીરે, જેની માંની શ્રી વલ્લભે વાંણીરે. ૩૬ બ્રહ્મચારી શ્રી વલ્લભ વરનારે, રામનંદ પંડીત સ્થાનેસ્વરનારે. ૩૭ વઇસ્નવદાસ રસપૂરરે, જીવણદાસ તે ક્ષત્રી કપુરરે. ૩૮ સારસ્વત હોરા ભગવાનદાસરે, જેનું ચિત સદા પ્રભુ પાસરે. ૩૯ વઇસ્નવ ભગવાનદાસ ભીતરીઆરે, શ્રીજીના શેવામાં ઠરીઆરે. ૪૦ ચતુરદાસ સનોઢીઆ કહોએરે, ગોડ વિપ્ર અચ્યુતદાસ લહીએરે. ૪૧ સારસ્વત વળી અચ્યુતદાસરે, નારાણદાસ અંબાલે વાસરે. ૪૨ નારણદાસ ભટ મથુરાંનારે, નારણદાસ લવાણા ઠઠાનારે. ૪૩ ક્ષત્રાણી ગોરજાસ ભરાઇરે, સાસુને વહુ વઇસ્નવ બાઇરે. ૪૪ સીંહાનંદના ક્ષત્રી સારારે, વઇસ્નવ અડેલના એક સુતારરે. ૪૫ એક વઇષ્ણવ હરી ગુણ ગાતારે, દામોદરદાસની માતારે. ૪૬ સીંહાનંદ ક્ષત્રાણીના વાસરે, કહી લઘા પૂરશોત્તમદાસરે. ૪૭ કવીરાજ ભાટ ગુણ ગાવેરે, ગોપાળદાસ ઝટોરાના કહાવેરે. ૪૮ જ-

નારદનદાસ વઇષ્ણવ ક્ષત્રીરે, ગઉશ્વામી બ્રહ્મણ હરી મીત્રરે. ૪૯ કન્યાસાસ ક્ષત્રી પ્રકાસરે, વિપ્ર એકાદાસના હરીદાસરે. ૫૦ બાળકૃષ્ણ બદ્રાયણદાસરે, સેવા સમરણના અભ્યાસરે. ૫૧ વઇષ્ણવ રામદાસ ગુહાણરે, સેવા સમરણમાં સુજાણરે. ૫૨ મણી ચિત સહુ પાંડે ભવાનારે, નરોબાઇ હરી મન માનીરે. ૫૩ નરહર સન્યાસી હરી ભ્રાતરે, જેનીહરીપદ નિરમળ મતરે. ૫૪ ગોપાળદાસ કહીએ જટાધારીરે, વાસ વ્રજમાં શેવ્યા ગીરધારીરે. ૫૫ સંત પોખર રજ વેચ્યું નારીરે, કૃસ્નદાસે પર ણે સોંપી ન્યારીરે. ૫૬ આગ્રે ચોપડા સનદાસરે, સુરદાસે સેવ્યા અવિનાશરે. ૫૭ પટલ મહાવજી રજુ સહીતરે, પતી પતિન પ્રભુ ચિતરે. ૫૮ ગોપાળદાસ નરોડાના કહાવેરે, સેવે શામન હરખે હુલરાવેરે. ૫૯ સુરદાસ શીરોમણ ભકતરે, ગાયા ગીરધારી જાણે જકતરે. ૬૦ સરવોપરિદાસ પરમાનંદરે, ગાયા ગુણનીધી બાળમુકુંદરે. ૬૧ કુંભનદાસ માહા રસ કંદરે, સખી ભાવે શેવ્યા શ્રી ગોવિંદરે ૬૨ સુત કૃસ્નદાસ દ્રઢ એવારે, છોડયા પ્રાણ ન છોડી ગઉ શેવારે. ૬૩ કરશનદાસ કહીએ અધિકારીરે, ગાયા શેવ્યા શ્રી રાસ બીહારીરે. ૬૪ ગાયા વઇશ્નવ એ ચોરાશીરે, શ્રી વલ્લભ પદ નિકટના વાશીરે. ૬૫

સાલ ફરી છે. સકળ તત્વનું તત્વ છે, એ સાર માંહે સાર; એ પાઠ કરતા માત્રમાં, વશ થાય શ્રી નંદકુમાર. ૬૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુ જે પ્રસન કરવા ચાહે; નથી અન્ય ઉપાય એહને, હરી ભકતના ગુણ ગાય ૬૭ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુજીના, અંતરંગ એ ભકત; મુજ ઉપર કરૂણા કરી, દો શ્રી વલ્લભ આશકત. વઇશ્નવ પદ કમળ રજ રતી તણી આશ; ગાય ગુણ હરીદાસના,

ધોળ ૫

અથ ચોરાશી વઈસ્નવનુ ધોળ.

(તે બીજામાં જે જે સ્વરૂપ હતું તે સ્વરૂપ સાથે લખ્યુ છે,)

શ્રી વલ્લભ ચરણ રેજને, નમુ નિત્ય ધરી માન; ચિં-તા ચિંતવી સહુ ટળે, ને મીટે ઉર અજ્ઞાન. ૧ શ્રી વિઠલ પ્રભૂ પદ પરશ, રેજવંદુ નિત્ય ધરી નેમ; દુઃખ હરણ સુખ શ્રી નાથજી, વળી દાએક ભક્તિ પ્રેમ. ૨ શ્રી આચાર્ય જી માહા પ્રભુના, ચોરાશી જે ભક્ત; તેના ગુણ વરણવું જુગ માંહે જાણે જગત. ૩ તેમના મુળ સ્વરૂપનું, કરૂ નામ તે વિક્ષાત; સાંભળતાં સુખ અતી ઘણું. પ્રભૂ પ્રસન હોય સાક્ષાત. ૪ ઢાળ. દેશી ચાલતી. શ્રી દામોદરદાસ હરસાણીરે, લલીતાજીનું પ્રાગટ જાણીરે. ૫ કશ્નદાસ મેઘન વળી કહીએરે, વાશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએરે. ૬ હેતે હરી-ભક્તના ગુણ ગાશેરે, તેનો જન્મ કતારથ થાશેરે. ૭ સં-ભરવાળા દામોદરદાસરે, કૂંજ રચનામાં ચિત્ર હુલાસરે. ૮ એ કહીએ સાતમાં ક્ષત્રીરે, હતી દાસી વીકુરજીના અંગીરે. ૯ પદમનાભદાસ ભરપૂરરે, કોટીકમાં વીરલા સુરરે. ૧૦ ચંપકલતા સખી તે કહોએરે, મણી કુંડળા તે તુલસા લહીએરે. ૧૧ વધું સુતની કહીએ પારવતીરે, રૂપ વીલાની રૂપવતીરે; ૧૨ રૂઘનાથદાસ સુકે નામરે, સખી રૂપ તે ગુણ અભીરામરે; ૧૩ રજોબાઇ વઇશ્નવ ક્ષત્રાણીરે, લલીતાજીની દાસી જાણીરે: ૧૪ રતીકળા સખીનું નામરે, માહા પ્રભૂજી સેવ્યાનું કામરે; ૧૫ દાઢ, શેઠ પૂરશોતમ કહીએરે,

ઈંદુ લેખાનું પ્રાગટ લહોએરે; ૧૬ સખી મોદની તેહની જા ણીરે, પૂત્રી રૂક્ષમણી તેતો વખાણીરે. ૧૭ શેઠના સુત ગો પાળદાસરે, સખી ગાયન કળાનો હુલાસરે; ૧૮ રામદાસ દ્વિ જ સારસ્વતરે, પ્રેમ મંજરી સખી રસ મતરે. ૧૯ ગ- દાધરે કપીલ સારસ્વતરે, ગામ કડામાં રેહેતા આવ્યા વ્રત રે. ૨૦ જુથ કુમારીકામાં નામરે, કંજ કંઠી સખી શુભ ગ્રામરે ૨૧ વેણીદાસ તે ક્ષત્રી કહીએરે. બેલ નંદરાયજી ના લહોએરે. ૨૨ માધવદાસ તેમના ભ્રાતરે, સખી રત્નપ્ર- ભા સાક્ષાતરે. ૨૩ હરીવંશ પાંડેક સુખદાઈરે, સખી ગ- લી ઉનાલીકા તાઈરે. ૨૪ ગોવીંદદાસ ભલા તમે આવેશારે નંદ રાયજીના ઘરના મેશારે. ૨૫ કડા માંહે અંબા ક્ષત્રા ણીરે, લીલા માંહે રોહણીજી જાણીરે. ૨૬ ગજન ધાવન ક્ષત્રી એનારે, સખી નામ તે એનું શુભ તેનારે, ૨૭ બ્રહ્મ ચારી નારાયણદાસરે, માહા વનમાં તેના નિવાસરે. ૨૮ સ ખી મથુરે લક્ષણા નામરે, બત્રીજા ચતુરા ધામરે. ૨૯ ક્ષ ત્રાણી માહા વનમાં રેહેતારે, સખી નામ તે ભદ્રા કેહેતા રે. ૩૦ જીઆદાસ શુર વળી ક્ષત્રરે, સખી નામ તે શામા વતીરે. ૩૧ વઈશ્નવ ક્ષત્રી તે દેવ કપુરરે, સખી નામ પ્ર- વિના પૂરરે. ૩૨ સ્ત્રી તેની તે શિવાય શીલારે, સખી નામ તેનું રશીલીરે. ૩૩ શેઠ દીનકર શ્રવણ રશીનારે, સખી આ તુરી નામ તે લીલારે. ૩૪ ધરાનંદ તે દીનકર દાસરે, ધરૈ વનંદ તે મુકુંદદાસરે; ૩૫ ક્ષત્રી પ્રભુદાસ જળ લોટારે, સખી નામ તે મનમથ મોટારે. ૩૬ શીહાનંદ ભાટ પ્રભુ દાસરે, કુલ દેવી સખી સાક્ષાતરે; ૩૭ પુરશોતમદાસ તે ક્ષત્રીરે, વળી વૈષ્ણવ હેમની સ્ત્રીરે; ૩૮ પુરશ નામ તે મા ધવી કહીએરે, સખી સ્ત્રી માલતી લહીએરે; ૩૯ ત્રીપૂરદાસ

વૈશ્નવ કાયગતરે, સખી નામ તે હરણી પ્રસસતરે; ૪૦ પૂરણ
મલ અંબાલે વાસરે, સખી ચિત્રલેખા સુખ રાસરે ૪૧
જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે, ગાયા નામ તે મદાનમરતરે. ૪૨
ગોસાઇદાસ મથુરાંના વાર્શારે; ગોવિંદકુંડનાસુવા નાવાશી
રે; ૪૩ માધવભટ કાશમેરી કહીએરે, નામ રત્ના કુમારકા
માં લહીએરે. ૪૪ વાંસદાના ગોપાળદાસરે, રસ પ્રકાશ રસ
માં હુલાસરે; ૪૫ પદમ રાવળ ઉજેણમાં કહીએરે, રાજ
લીલા દ્વારકાંમાં લહીએરે; ૪૬ શ્રી રૂક્ષ્માણીજીની ખવાર્શારે
સખી નામ તે બીમળા હુલાર્શારે; ૪૭ વઇસ્નવ જોશી પુ
રશોતમ જેહરે, ગુણ ચુડા સખી નામ તેહરે; ૪૮ સ્ત્રી વ
ઇસ્નવ એમની કહીએરે, કુરવા સખી નામ તે લહીએરે.
૪૯ જગંનાથ જોશી વળી કહીએરે, સખી નામ સારંગી
લહીએરે; ૫૦ સખી છબ્બી સીધો તેહના માતરે, ગંધા રે-
ખા તે નરહર ભ્રાતરે. ૫૧ રાણા વ્યાસ ગોધરા ગામરે,
નાગરવેલ સખીનું નામરે; ૫૨ ગોવીંદ દુબે બડાલાંમાં ક-
હીએરે, તન મધ્ય દ્વારકાંમાં લહીએરે; ૫૩ રાજન દુબે મા
ધવ દુબે કહીએરે, લલીતાજીની સખીઓ લહીએરે ૫૪
રાજો સખી તે કુંજરી નામરે, માધો રસ રેનાળીકા ગ્રામ
રે. ૫૫ ઉત્તન શ્લોકદાસ શીવા ભારીરે, સખી લિલ્લા ના
મ નીરધારારે. ૫૬ ઇશ્વરદાસ દુબે વળી કહીએરે, સખી ના
તે મેનાં લહીએરે; ૫૭ વઇસ્નવ છકડા વાસુદેવ દાસરે,
શીહાનંદમાં તેહનો વાસરે. ૫૮ સદાનંદ રાવજીના કહી
એરે, મનસુખા ગોપ તે લહીએરે. ૫૯ બાબા બેણુ સખી
સુરેશીનીરે, કૃસ્નદાસ કમળતા તેહુનીરે; ૬૦ જાદવદાસ ખ-
વાસ તે કહીએરે, સખી નામ તીલકની લહીએરે. ૬૧ રઘા
નેશર વિપ્ર જગતાનંદરે, સખી માધુરી મન આનંદરે; ૬૨

આનંદાસ નાગરી કહીએરે, શિંગારદાસ વલ્લભા લહીએરે; ૬૩ બ્રાહ્મણી એક અડેલમાં રેહેતીરે, સખી શશી કળા સહુ કેહેતીરે; ૬૪ વહ્મણવ ક્ષત્રાણી એક બાઇરે, સખી નામ તે લીલા ગાઇરે; ૬૫ ક્ષત્રાણી ગોરજા સંભરાઇરે, સાસુ વહુને સદા સુખદાઇરે; ૬૬ સખી નંદા તે ગુરજા કહીએરે, સંભરાઇ તે વૃંદા લહીએરે; ૬૭ કૃષ્ણદાસ ખવાસણી જાણીરે, વરજ મંગળા સખી વખાણીરે; ૬૮ બોલા મિશ્ર લાહોરના કહીએરે, સખી નામ સુમંદારા લહીએરે; ૬૯ રામદાસ મીરાંના પ્રોહીતરે, સખી કહાવા નામ સહીતરે; ૭૦ વહ્મણવ રામદાસ ચોહાણરે, મધુ એની સખી પ્રમાણરે; ૭૧ રામાનંદ પંડાને સ્થાને સારેરે, કુંજ લીલા માતમ ચરેરે; ૭૨ વિસ્નુદાસ છીપા રસ છકમારે, સખી કમળા અતીજ ગાસંગમાંરે. ૭૩ ક્ષત્રી જીવણદાસ કપૂરરે, સખી ઇસ્વરી અતી સુખ પૂરરે; ૭૪ સારસ્વત દ્વિજ ભગવાનદાસરે, વસુ ગંધ સખીના સુવાસરે; ૭૫ ભગવાનદાસ ભીતરીઆ કહીએરે, સખી નામ સુંદરી લહીએરે, ૭૬ અચ્યુતદાસ સનોડીઆ કહીએરે, સખી માધુરી નામ તે લહીએરે; ૭૭ અચ્યુતદાસ તે ગૌડ બ્રાહ્મણરે, એહની સખી નામ તે જાણરે; ૭૮ અચ્યુતદાસ કડાના કહીએરે, સખી નામ રેસાત્મીકા લહીએરે; ૭૯ નારણદાસ અંબાલેક વાસીરે, સખી નામ તે વરજ વિલાશીરે; ૮૦ નારણદાસ ભાટ મથુરાંનારે, તેતો બાદર ગોકુળમાંનારે; ૮૧ નારણદાસ લવાંણા ઠઠામારે, સખી કેતકર નામ ઘટામાંરે; ૮૨ ક્ષત્રાંણી સીહાનંદમાં રેહેતીરે, સુનંદા નામ સખી કેહેતીરે; ૮૩ દામોદરદાસની માતરે, વીરબાઈ નામ સાક્ષાતરે; ૮૪ લીના માહે પુલી દીજી કહીએરે, વનદેવી તેતો લહીએરે; ૮૫ શ્રી પૂ

રૂપ સોનંદકે કહીએરે, વીશાખાજીની સખીએ લહીએરે. ૮૬ રંભાનામ તે પુરૂષ જાણીરે, દશા નામ તે સ્ત્રી વખાણીરે. ૮૭ સુથાર ખાતી અડેલમાં રેહેતારે, શખા નામ સુદામા કેહેતારે. ૮૮ ક્ષત્રી અન્ય મારગીનો સ્નેહીરે, સખી મોહની નામ તે તેહીરે. ૮૯ કવિ લધુ પૂરશોનમ કહીએરે, નંદરાય તણા ભાટ લહીએરે. ૯૦ ઉમાશંકર તેનું નામરે, જશ વરણવ્યાનું તેને કામરે. ૯૧ કવિરાજ ભાટ મથુરાંનારે, સાંડેલ નામ પૂરાનારે; ૯૨ ગોપાળદાસ નરોડાના ક્ષત્રીરે, સંગીત કળા ગુણ ખત્રીરે. ૯૩ જનારદનદાસ ક્ષત્રી કહીએરે, સખી કલાવતી નામ લહીએરે; ૯૪ ગરૂ સ્વામી બ્રાહ્મણ વદ્રાવનમાંરે, સખી વંદી નામ દે આનંદમાંરે; ૯૫ કનૈઆ શાલ ક્ષત્રી જેહરે, આગ્રાના વાશી તે હરે. ૯૬ સખી લક્ષીનાજીની કહીએરે, સખી નામ કમોદની લહીએરે. ૯૭ વિપ્ર ઓડાઆ નરહરીદાસરે, શુંગાર સખીનો સુવાસરે. ૯૮ નરહર સન્યાશી વળી કહીએરે, સખી નામ ગુલાબી લહીએરે. ૯૯ શરૂ પાંન્ડે આનોરમાં વાસરે, ગંદ્રભાણ ગોપ સાક્ષાતરે; ૧૦૦ વળી ભાઈમા ગ્રેકચંદ કહીએરે, મધુ મંગળા નામ તે લહીએરે; ૧૦૧ શરૂપાંન્ડે વધું ભવાનારે, બેટી નરા ઘણી મનમાનીરે; ૧૦૨ જસોદાજીની નાણદીઓ હોયરે, બેઠી રામદે શામદે હોયરે; ૧૦૩ ગોપાળદાસ કહીએ જટાધારીરે, સુભદ્રા સખી નીરધારીરે; ૧૦૪ કૃષ્ણદાસ શાસ્ત્રી આનંદરે, સખી નામ તે નંદા સુમંદારે; ૧૦૫ શતદાસ ને ચોપડા ક્ષત્રીરે, સખી ચંદ્રિકા નામ પ્રસસ્તીરે; ૧૦૬ સુંદરદાસ સખા નામ શીલારે, માધવદાસ સખી નામ લીલારે. ૧૦૭ પટેલ માધવજી. વીરજી કહીએરે, સખી સુધા હરખા લહીએરે. ૧૦૮ ગોપા

જાદાસ નરોડાનો વાસરે, જશવંત નંદનો ખવાસરે; ૧૦૯ બાળક્રમ બાદરાયણદાસરે, સ્ત્રી સહીત મોરવીમાં વાસરે. ૧૧૦ સૂત્રિઉપા સખી નામ કહીએરે, સ્ત્રી નામ તે ગંગા લહીએરે. ૧૧૧ સુરદાસ તે સાગર શુરરે, ગયા ગીરધારી ગુણ ભરપૂરરે; ૧૧૨ સખી કસ્નનું પ્રાગટ કહીએરે, સખી ચંપકલતા તે લહીએરે; ૧૧૩ સાગર વળી પરમાનંદદાસરે બાળ લીલામાં ત્તાન ઉલાસરે; ૧૧૪ સખી તુકનું પ્રાગટ જેહરે, સખી ચંદ્રભગા કહીએ તેહરે; ૧૧૫ કુંભદાસ કહે ર સમસ્તરે, શ્રીજીના સ્વરૂપમાં આસક્તરે; ૧૧૬ સખી અરજુન તેતો કહીએરે, વીશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએરે; ૧૧૭ સુત કૃસ્નદાસ દ્રઢ પૂરારે, ગૌ શેવામાં અતી સુરારે; ૧૧૮ લીલા માટે તે ઝમનું નામરે, ગોપ ગાયો ચરાવવાનું કામરે; ૧૧૯ અધિકારી તે કરસ્નદાસરે, રાસ લીલામાં તેમનો અભ્યાસરે; ૧૨૦ સખી રીશભ નામ તે કહીએરે, લલીતાજીનું પ્રાગટ લહરે. ૧૨૧ ॥ વજાણુ ॥ ચોરાશી ચિત બાય કે, કરે પાઠ નિત્ય ધરી નેમ; પૂષ્ટિ પ્રથમ પ્રસન થયે, રહે બઢાવે અતી પ્રેમ. ૧૨૨ ક્રિયા શ્રી હરી રાય જી, કરી ઘન જાણી દાસ; મુલ ચોરાશી ભકતનાં, તે નામ કરચાં પ્રકાશ. ૧૨૩ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુનાં, અંગ દ્વાદશ જેહ; ધર્મ સાથે ધરમી કહીએ, સહ દ્વાદશ તેહ ૧૨૪ ચોરાશી વરજ કોશ માટે, ચોરાશી એ ભક્ત; પેમ લક્ષણ પૂરી પુરે, શ્રી વલભ પદ આશાંત. ૧૨૫ એ વધસ્તવ પદ કમળ રજ, રતી તણી છે અતી આશ, ગાય ગુણ હરીદાસના, પદરજ શ્રી વલ્લભદાસ. ૧૨૬

ધોળ. ૬

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીનાં ભાવે લીજે ભામણાં, તેલંગ તીલકને વિપ્ર શીરોમણ ભુપ જો; એમના સુત શ્રી વલ્લભનાં લેઉ વારણાં, દીવ્ય રૂપે પ્રગટ્યા આનંદ અનુપ જો; શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૧ ધરમ ધોરીધન બે સુત વલ્લભ દેવના પ્રગટ કરયો વેદ તણો વીસ્તાર જો; ગુણ સહોદર ભણીયા શ્રી ગોપીનાથજી, હળ મુશળધર હળધરનો અવતાર જો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૨ શ્રી ગોવરધનધર વીર શ્રી વલભદેવના, રસના રૂપી કહીએ નંદકુમારજો; એ પૂરૂશોતમ પ્રગટીઆ શ્રી વીઠલનાથજી, નિરગુણ બ્રહ્મ તે સગુણ સ્નેહી સારજો શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૩ શ્રી વીઠલનાથજીના સાતે લાલ સોહામણા, સહુથી મોટા શ્રી ગીરધરજી માહારાજજો; શરણ આવે તે સોંપે શ્રી નાથજી, કરવા શું સેવા કેરાં કાજ જો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૪ શ્રી ગોવીંદરાય તણા મન પ્રસન ઉલાસમાં, આવે તેને આપે આનંદદાન જો; શ્રી બાળકૃષ્ણજી કોમળ અંગે રસે ભરયા, કરાવે છે અધર સુધારસ પાન જો શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથજી જણાવે જુગમાં જીવને, એવા પોતે કહીએ પરમ દયાળ જો; શ્રી રઘુપતીજી રૂડલે નીરખતાં, વદન સુધનની ભુલે લે સંભાળજો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૬ જોવા સરખા દીસે શ્રી જદુનાથજી, એ છે બેઉની અબળાનો આધાર જો; દેખી દૈવી જીવ સહ ઘનશામજી, શીરપરરે અમરત રસની ધારજો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૭ એ સાતે લાલ તણો વંશ સદા સંસારમાં, પ્રગટ બીરાજે પૂરૂશોતમ પરિબ્રહ્મ જો; જમુનાદાસ અધમને કહીએ અધન એ, શું જાણે શ્રી વલભ કુળનો મરમ જો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૮

ધોળ ૭.

અથ શ્રી બસે બાવનનું ધોળ.

શ્રીમદ્દવલ્લભ પ્રભુજીને, નમુ શ્રી વીઠલેશ; સાત સ્વરૂપ સહિત સપ્રેમે, વંશાત્મક વિશેશ. ૧ શેવક શ્રી વિઠલેસજીના, બસેહુને બાવન; જેહનું નામ ઉચ્ચાર માત્રથી, થાય સહુ પાવન. ૨ ટેક. ગુણ ગોવીંદદાસના ગાઇએરે, છીત સ્વામી પરાચિત લહીએરે. ૩ નંદદાસ ક્રશ્ન આશકતરે, ચત્રૂભૂજદાસ સદા અનુરકતરે. ૪ નિત્ય નાગજીભાઇ ઓચરોએરે, ક્રશ્ન ભટજીને મન ધરીએરે. ૫ ચાચાજી નારણદાસરે, વિઠલદાસ ભકત ઉદાશરે. ૬ ક્રશ્નદાસ મોરારી દાસરે, બાપ બેટા મન હુલાશરે. ૭ હરીદાસ જનાર્દનદાસરે, રૂપ મોરારી રસ રાસરે. ૮ અલીખાન વલીખાન જાહીરે, જેમલ રજપુત હરીવાદીરે. ૯ માધવદાસને નાહાલચંદરે, માધવદાસ કાયસ્થ ગુણવંતરે. ૧૦ કાયસ્થ ધણીને ધણીયાણીરે, રૂપચંદ નંદા સુભવાણીરે. ૧૧ એક બ્રાહ્મણ રાઘવદાસરે, ગોપાળદાસ ગુજરાતનો વાસરે. ૧૨ રાજા લાખાને એક બાઇરે, હરીદાસ ખવાસ સુખદાઇરે. ૧૩ શેઠ ગાનચંદ જદુનાથરે, બાઇલો કોઠારી હરી હાથરે. ૧૪ માણેકચંદને એની નારીરે, હરજી કોઠારી ગુણ ભારીરે. ૧૫ ગોપાળદાસ બ્રાહ્મણ બંગાળીરે, બ્યાસ ગણેશ બહુ ભાગ્યશાળીરે. ૧૬ મદસુદનદાસ છે હરી વાહાલારે, એક કણબી માંઝા વાળારે. ૧૭ એક વઇશ્નવની છે કન્યારે, રામાનંદને પરણાવી કન્યારે ૧૮ એક વઇશ્નવ બેટી ટેકીરે, તેતો પરણી ધર્મ વિવેકીરે. ૧૯ વઇશ્નવ એક તરૂના સંગીરે, પાયો ગુરૂજી હરી રસ રંગીરે. ૨૦ એક વૃજ વાસી

સુત નાગીરે, ગોપીનાથદાસ ગાડે આગીરે. ૨૧ કણબી ગુજરાતી બે ભાઇરે, દ્વિજ પતિ આગે રાઇરે. ૨૨ એક ગોડીઓ પંડિત શોભેરે, એક રઘુપતી દરસન લોભેરે. ૨૩ એક પંડીતને કાહાન બાઇરે, વઇસ્નવ ક્ષત્રીછે આગરાઇરે ૨૪ એક ઢીમરને દ્વિજ તેડુરે, નારણદાસ હરીને તેડુરે. ૨૫ એક વઇસ્નવ સુતર વાગારે, રાજા આશકરણ પ્રભુ વાહાલારે, ૨૬ બે હતી પનીત બે કણગારે, વહુ અજબ કુંવર બહુ ધર્મીરે. ૨૭ એક પ્રોહીત વેસ્યા કન્યારે, ગંગાબાઇ છે પૂર્ણ ધન્યારે. ૨૮ એક રાજાને એક ધાબારે, બે સાચોરા રસ લોભીરે. ૨૯ એક વઇસ્નવ મદન ગોપાળરે, બે કાગબી પટેલ રસાળરે. ૩૦ એક શેવક એક વિરકતરે, દયા ભગવના આશકતરે. ૩૧ એક વાણીઆને એક નાગીરે, એક પરમ વઇસ્નવના ધાગીરે. ૩૨ એક ક્ષત્રાણી વિરકતરે, વાસજી રજપુત આશકતરે. ૩૩ એક ગોપાળદાસ બીતરીઆરે, બીજા આઠ શેવક અનુસરીઆરે. ૩૪ ગોપાળદાસ સીધલ ભોળાભાઇરે, શેઠ પૂત્રી દીવાનની બાઇરે. ૩૫ એક કજડો રૂપા ભાઇરે, હરીદાસ સુતા સુખદાઇરે. ૩૬ એક ક્ષત્રી વઇસ્નવ બાઇરે, રાજા રાણી પૂત્રને દાઇરે. ૩૭ શાહુકારનો બેટો ખીલાસારે, એક વઇસ્નવકોડ પ્રકાસીરે. ૩૮ એક વેસ્યા ભીતરની વાસીરે, તે હરી ગુણ માંહી નીવાસીરે. ૩૯ પૂત્રજી વડો વિરકતરે, વેણીદાસ દીપા છે ભકતરે. ૪૦ એક સાંગળદાસ એક નાગીરે, પૂત્ર પઠાણનો સુખદાઇરે, ૪૧ ઓઝા દામોદર દાસ છે ભકતરે, બેટી શાહુકારની આશકતરે ૪૨ વઇસ્નવ એક ખરબુચાવાળોરે, શેઠ આગરાઇને મન ભાળોરે. ૪૩ એક કાપડવાળો શોભેરે, કણબી આંજણો વઇસ્નવ

લામરે. ૪૪ એક શાસ્ત્રી મોરારીદાસરે, લાછબાઇ ભાટ ગુણ રાસરે. ૪૫ રાજા રાણી હરીમન ભાવેરે, એક વ-ઘ્રસ્નાવ ડોળ જુલાવેરે. ૪૬ દ્વિજ શેઠ સોની પરમાનંદરે, મેહેરા પુરૂષોતમ ગુણવંતરે. ૪૭ એક બે ભાઇચંદન લાવ્યારે, ચોપડા ભંડારીને મન ભાવ્યારે. ૪૮ ઠગએકાદસ એકશૃંગીરે, માતા બેટી હરીરસ રંગીરે. ૪૯ એક ઘરતીને વિરકતરે. બીજા બે ભાઇ આશકતરે. ૫૦ જીવા પારેખને જેપાળરે, દોશી માધવદાસ દલાલરે. ૫૧ બેટા પટેલનો નિત્ય આવેરે, બેટી પટવાંરીને મન ભાવેરે. ૫૨ હરીદાસ જમાઇ માણકચંદરે, પ્રભુ ત્યાગ કરો એ મનરે. ૫૩ એક ગીરીકી પરિક્રમા કરતારે, એક નિત્ય ઉઠી વૃજમાં ફરતારે. ૫૪ બે કાણબીએ કરી હેતીરે, લેઈ કુવાનાં નાંખી દે-વીરે. ૫૫ કાણબાણ ગુજરાતની વાસીરે, બેટી બારેબલની સુખ રાસીરે. ૫૬ રાજા જેધસીંગ દક્ષિણનારે, વળી પ્રોહિત તેના ઘરનારે, ૫૭ સાસુ વહુ સુરેતના વાસીરે, રાજા પૂર્વેનો સુખ રાસીરે. ૫૮ શેઠ સુત નારો ગુજરા-તીરે, એક બ્રાહ્મણની નાગર જાતીરે. ૫૯ શ્રીવોઠલેશ શ્રી જીને રૂપેરે, દીધું દરસન બેન અનુપેરે. ૬૦ એક ડુસંગ મીઠો વિરકતરે, બીજા ભાઇ આશકતરે. ૬૧ વેણીદાસ છીપા છે ભકતરે, એક રજપુત કાંઠાના આશકતરે. ૬૨ દ્વિજ પતિ વઇસ્નવ સંગર્થારે, બોવા કોડ પોતાના અંગ થારે. ૬૩ એક નુત્ય અધિક બે આવેરે, એક દ્રવ્ય સા-મગ્રી લાવેરે. ૬૪ એક કણબી ગાય ચરાવેરે, એક રા સની રેન ચિત્ત લાવેરે. ૬૫ એક ઠગને એક ગુજરાતીરે, સીનાબાઇ છે દક્ષણી જાતીરે. ૬૬ એક વઇસ્નવને એક બાઇરે, દામોદરદાસ સુખ દાઇરે. ૬૭ વડનગરીમાં માધ-

વદાસરે, એક વૈષ્ણવ મહા વનવાસરે. ૬૮ ગુજરાતને દાસ મોરારીરે, ભક્ત ભીમ અતી હિતકારીરે. ૬૯ એક દાસ ગોવરધન ધારીરે, રામદાસ પરમ આચારીરે. ૭૦ છીપાદાસને નરહરીદાસરે, રાજા ટોડરમન સુખ રાસરે. ૭૧ નરસીદાસ પીતાંબરદાસરે, ધર્મદાસ ગોપાળ પ્રકાશરે. ૭૨ એક બ્રાહ્મણ માધવદાસરે, એક વેપારી સુખ રાશરે. ૭૩ એક બ્રાહ્મણને એક નારીરે, એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે. ૭૪ એક જન ભગવાન બે ભાઈરે, એક ઢીમલ સુખદાઈરે. ૭૫ દ્વિજ પતિ પતિ પટેલરે, એક સોદાગર રસ રેલરે. ૭૬ મોરારીદાસ ચતૂભૂજ ભાવેર, ગોપાળદાસ ગોરવા કહાવેરે. ૭૭ એક ક્ષત્રી રઘુનાથરે, આવો તરવાડી હરી હાથરે. ૭૮ દવે પરવરદાસ સાચોરારે, સનદાસ ક્ષત્રી ગુણ મોરારે. ૭૯ ક્ષત્રી સુતને સુત બ્રાહ્મણનારે, એક વૈષ્ણવ રાજનગરનારે; ૮૦ વૈષ્ણવ ભગવાનદાસ સોહાવેરે, એક ક્ષત્રાણી વૈષ્ણવ આવેરે. ૮૧ સ્વામી કૃષ્ણદાસ વીલાસીરે, એક ક્ષત્રી મથુરાં વાશીરે; ૮૨ દ્વિજ જોશી રાજા ભીમારે, શાહુકાર સુત સુખ સીમારે; ૮૩ એક ક્ષત્રી જાદવદાસરે, હરીજન મથુરાંવાસરે. ૮૪ શાહુકાર વળી ક્ષત્રાણીરે, એક વરજવાશી શુભ વાણીરે; ૮૫ દાસ પૂરશોતમ પોકરાણારે વળી દુરગાદાસ ગુણ ગણાતારે; ૮૬ ક્ષત્રી ચાવડા ખાનદાસરે; લક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે; ૮૭ તારાચંદને ચતુર બીહારીરે, વૈષ્ણવ ગુજરાતી અતી ભારીરે. ૮૮ હરીદાસ મોહનદાસરે, માધોસાર સુત ગુણ રાસરે; ૮૯ દ્વિજ બેટી ક્ષત્રી કન્યારે, એક ચોર શેવક થયો ધન્યારે; ૯૦ એક ઉતમ અષ્ટ લોક દાસરે, એડાવાળ ભગત રસ રાસરે. ૯૧ સાસુને સસરો સાનીરે, રજપુતની બેટી પરમાણીરે, ૯૨ સા

ચોગ દ્વિજ આનંદદાસરે, એક બીજી છે સુખ રાસરે; ૯૩ સચ્ચનદાસ દેવાભાઇ કાણુઆરે, રાજપૂત મોહનદાસ ધ રમીરે. ૯૪ નરે નાગજી વસે છે પ્રયાગરે, માધવદાસ સુરત અ નુરાગરે, ૯૫ ભટ કલ્યાણજી વીરાબાઇરે, મેડરા પૂરશોત મ સુખદાઇરે: ૯૬ રૂડા રતનજી અધિકારીરે, રૂપ બાઇ પરમ ગુણ ભારીરે; ૯૭ વૈશ્નવ ક્ષત્રી છે આગરાઇરે, એક મહીધરને કુળ બાઇરે; ૯૮ દેવ ભીમ ભંડારીરે, રા જા માનસિંહ અધિકારીરે. ૯૯ દેવ પ્રોહીત સુત વીખ્યાત રે, કરનદાસ ગોરવા જાતરે. ૧૦૦ વડનગરા માધવદાસરે, દ્વિજ ઉજ્જેણીના સુખ રાસરે. ૧૦૧ નારણદાસ સનોડીઆ સાનીરે, જક્ષ્ગીદાસ રજો ક્ષત્રાણીરે. ૧૦૨ રાજા બીરબલને તાનસેનરે, આનંદ નાગરી સુંદર બેનરે. ૧૦૩ વેણીદાસ દામોદરદાસરે, વીજા નગરીમા છે વાસરે. ૧૦૪ એક એક ફુળ લખી લીધુરે, જાણી સ્વરૂપ હઇયામાં લીધુરે. ૧૦૫

આજ્ઞા કરી છે. જથા મતીએ કહચાં છે, વળી બી જા છે અપારે; પરમ તત્વનું તત્વ છે, એ ભક્તના આ- ધાર. ૧૦૬ ભકત રાજ શીરોમણીને, એકનો આધાર; ક રચા છે વળી કરે છે, વળી કરશે નીરધાર. ૧૦૭ ત માટે સરવે પ્રાતઃ ઉઠીને નામે કરો ફરાહાર: કંઠમાં ધારણ કરો તો, હરી મળે સુખ સાર. ૧૦૮ સરવે ભગવતોને નમ ન કરીને, એજ માગુ નેમ; શ્રી વિઠલ વરની અષ્ટિ ઉપર, રહો દુર્લભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોળ ૮

અથ શ્રી દીનતાનું ધોળ.

શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ, પ્રાણજી

વણ છોરે પ્રભુ જેમ રાખો તેમ રહીએ. ૧ આશ તમારી રે મોટી વાલા અમને, છળ નવ દેશોરે અરજ કરૂછુ તમને. ૨ દયા કરીનેરે દરશન અમને દેજો, શ્રી વરજભુષણ લાલજીરે જીવને શરણે લેજો ૩ વલ્લભ કુળ પ્રગટયા રે અનેક જીવને તાર્યા, કોઇ જનમનારે પ્રભૂ મારગથી ઉગારેચા. ૪ એ વિસ્વાસેરે અમો રહયાં છીએ વળગ્યાં, પાલવ નહી મુકુરે કેમ કરી કરશો અળગાં. ૫ જે પોતાના કરી ધારે તે મુક્યા કયમ જાશે, બરદ તમારારે પ્રભુ ભકત વચ્છળ કહેવાશે. ૬ જીવના દોગજરે કેહેતાં પાર નહી આવે અઘોર કળીમાંરે પ્રભુ તમ વીના કોણ છોડાવે. ૭ પરદેશ પધારોરે દાસજનાને કાજ, રાત અજાવોરે શ્રી વલ્લભજી મહારાજ. ૮ કરમ હમારારે જો વાકાલા ચિત ધરશો, જીવ અથડાશેરે એવું તો ન કરશો. ૯ પુરણ પુરશોતમરે, પ્રભુજી તમ કાહાવો, અમારે સરવસરે તમ સાથે છે દાવો. ૧૦ શિક્ષા અમનેરે જે ઘટે તે દેજો, શ્રી વીઠલ વર નાથજીરે જીવને શરણે લેજો. ૧૧ દાસની વિનતીરે પ્રભુ હઈયામાં લઈએ, શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ. ૧૩

ધોળ ૯

અથ શ્રી વિનતીનુ ધોળ.

વૃજના જીવન કરૂ વિનતી શ્રી ગોકુળનારે ચંદ, વરજના જીવન કરૂ વિનંતી, શ્રી વલ્લભનંદ. વેગે, તે આંસુાં માફ લો, શ્રી ગોકુળનારે ચંદ; વરજના જીવન. ૧ તમારા દરશન વીના વલ્લભરે, કોહોજી કેમ રેહેવાય; મનડાં તે કેઈ રે વાળીએ, નયણે નીર ભરાય. શ્રી વરજના જીવન૦ ૨ [illegible] આદર કર્યુરે, શ્રી જુમનાંજી માંહ; વીયોગ

તણું દુઃખ શેહલું, કોહોજી કેમ રેહેવાય. વરજના જીવ
ન૦ ૩ દુર રેહે કયમ ચાલશેરે, કોહોજી કોની એ રીત;
આજ કાલનું કોઈ નથી, છે પુરાતની પ્રીત. વરજના જીવ-
ન૦ ૪ હરીરે હઇયામાં જાણજોરે, છે પુરાતનો સ્નેહ; દયા
કરોરે દીનાનાથજી, નીકર તજીશું આ દેહ. વરજના જીવન૦
૫ નયણે ભરી ક્યારે નિરખીશુરે, શ્રી ઠકરાણી ઘાટ; અં-
તરમાં ઇચ્છા ઘણી, જોઉં વરજનીરે વાટ. વરજના જીવન.
૬ આરે સુકાઈને શરીર થયારે, હરી હળધર વીર; નયણાં
તે રાખ્યાં નવ રહે, ભરી ભરી આવેછે નીર. વરજના જી
વન. ૭ રાંક ઉપર શાં રૂસણાંરે, પ્રભુ દીન દયાળ; દાસ પો
તાના જાણીને, કરજોરે સંભાળ. વરજના જીવન૦ ૮

ધોળ ૧૦

શ્રી વલ્લભજી કરૂં વીનતીરે, મારા પ્રાણ આધાર; દીન
જાણી કરૂણા કરોરે, પ્રભુજી કોજીએ સહાય. શ્રી વલભજી
૧ અનુક્રમ કરીને વરણવુંરે, શ્રી ભાગવત રૂપ; દ્વાદસ અં
ગ પ્રભુજી તણાં, શોભા પરમ અનુપ. શ્રી વલભજી૦ ૨
અધિકાર લીલા પ્રથમ સ્કંધ છેરે, દક્ષણ ચરણનું ધામ;
પાંચ ચરણનું ધામ છે, દ્વિતીય સ્કંધ લીલા સાન. શ્રી વ
લભજી૦ ૩ સ્વર્ગ લીલા ત્રતિય સ્કંધ છેરે, હરીનો એક
બાહુ જેહ; વિસર્ગ લીલારે ચતુર સ્કંધ છે, બીજો બાહુ
જેહ. શ્રી વલભજી૦ ૪ સ્થાન લીલા પંચમ સ્કંધ છેરે,
પાછલો ભાગ કરી જાણ; પોષણ લીલારે ષષ્ટમ સ્કંધ
છે, કરી ઉદર વખાણ. શ્રી વલભજી૦ ૫ લીલા સપ્તમ :
ધ છેરે, દક્ષણ હસ્ત કેહેવાય; એક હસ્તને અષ્ટમ ર
છેરે, મનવંતરે લીલા ગાય. શ્રી વલભજી૦ ૬

વે પ્રસાનું કહ્યુંરે, ખીજે સ્થાન જેહ; દસમ સ્કંધે નિરોધ લીલા રહેછે સમરે ધરી નેહ. શ્રી વલ્લભજી૦ ૭ મુક્તિ લીલા એકાદસ સ્કંધ છે, એતો મુસ્તગ; આસરે લીલા દ્વાદસ સ્કંધ છે. શ્રી વલ્લભજી૦ ૮ હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખીને, ધરી ભજીએ ચિત; ક્ષણુ ક્ષણુ હરીને નીહાળીએ, ગુણ ગાઈએ નિત્ય. શ્રી વલ્લભજી કરૂ વિનંતીરે, મારા પ્રાણ આધાર. ૯

ધોળ ૧૧

અથ શ્રી પ્રાગટનું ધોળ.

લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, દીસે અતી સુખકારી; કાંકરખંભા ગામરે, તે ઉપર જાઉ વારી. ૧ છે તૈલંગા બ્રાહ્મણરે, માહા પુન્ય પવિત્ર જાણી; એમના કુળ મધેરે. શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા જાણી. ૨ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, આનંદ પ્રેમ ભરી; શ્રી હરીના મુખથીરે, પ્રગટ્યા દેહ ધરી. ૩ તૈલંગ કુળ મંડનરે, શ્રી લક્ષમણ તાત સહી; શેષનાગ સરીખારે, જેને માથે સહસ્ર ફણી. ૪ તેતો પાર ન પામેરે, લીલા રસ સિંધુ તણી; અગ્નિ મધે પ્રગટ્યારે, શ્રી વલ્લભનાથ ધણી. ૫ અગ્નિ મધે રમતારે, માતાજીએ દીઠા જ્યારે એ છે સુત માહારારે, ધાઈને આવ્યાં ત્યારે. ૬ અગ્નિએ માંગ દીધોરે, માતાજીને આવ્યાં જાણી; બેઉ કર સાહીનેરે, કુંવરને લીધા તાણી. ૭ અમરાવતી જુવેરે, રજ પૂષ્પ વૈમાન ચડી, દેવ દુંદભી વાગ્યારે, ચોદીશ લાગી ઝડી. ૮ સુર વીનતા સહુકોરે, જોવાને આવ્યાં મળી; અંજળી ભરી ભરારે, પૂષ્પની વૃષ્ટિ કરી. ૯ ફેરી વરજ પ્રગટ્યારે. દ્વિજ રૂપ ધરી: એ શોભા જોઈરે, કહે હરીદાસ વળી. ૧૦

વરજમાં વાસ આપજોરે, વિનંતી શ્રવણે ધરી; શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, અતિ સુખકારી.

ધોળ ૧૨

ધન્ય આઠો અંધારી રાત્રકે, ભાદરવા વદીરે લાલ; ધન્ય મથુરાં ધન્ય ગોકુળ ગામકે, ધન્ય જમુનાં નદીરે લાલ. ૧ જ્યાંહાં પ્રગટ્યા શ્રી શુંદીર સ્વામકે, કમળ દળ લોચનારે લાલ; પુરવા વ્રજ જંન કેરી હામકે, ભકત દુખ મોચનારે લાલ. ૨ પ્રગટ્યા મથુરામાં જદુરાયકે, શ્રીવસુદેવ ઘેરેરે લાલ. નિરખે દેવકીજી મુખચંદ કે, મંન આનંદ લહેરે લાલ. ૩ વિનંતી કરી કહે ધન્ય આજ કે, હેવા પ્રભુ નિરખીઆરે લાલ, આંગણે ઉભા શ્રી વસુદેવ કે, અતી ઘણું હરખીઆરે લાલ. ૪ રત્નતણાં કરવા બહુ જત્ન કે. કહો કયમ કીજીએરે લાલ; એહેવુ સ્વરૂપ દુર કરો નાથ કે, બીજુ વપૂ લીજીએરે લાલ. ૫ પ્રભુજીએ કીધુ બાળ સ્વરૂપ કે, કહેછે તાતનેરે લાલ; મુજને ગોકુળમાં જઈ સોંપો કે જસોદા માતનેરે લાલ. ૬ ભાગો ભોગળ ખોલી કપાટ કે, કાળા ઘરે તાળારે લાલ, જેહેના ક્રસ્ન સરોખા પૂત્ર કે, તેહેને શીમણારે લાલ. ૭ સુતા દ્વારપાલ સર્વ સાથ કે, કરયું કઠિનક હરીરે લાલ; આગ્ના માગી, શ્રી ગોકુળ કે, માથા આવતીરે લાલ. ૮ મુસ્તક લીધા શ્રી જદુરાય કે, ચાલ્યા શ્રી ગોકુળ ભણીરે લાલ; વરશે મેઘ ધરી રહ્યો છત્ર કે, શેષ સહસ્ર ફણીરે લાલ. ૯ પધારયા નંદ તણે દરબાર કે, સુતાં સહુ દીઠડારે લાલ; પોઢાડા જશોદાજીની શેજ કે, ગીરધર મીઠડારે લાલ. ૧૦ કન્યા લીધી શ્રી વસુદેવ કે, આવ્યા મથુરાં ફરીરે લાલ;

જાગ્યાં દીઠા પુત્ર કે, કહે હરખ ભરીરે લાલ. ૧૧ તેડો સ ગાં કુટંબી આજ કે, સહુ વરજ સાથનેરે લાલ; તેડો બેહે ન તમારી ચાર કે, નંદમહે માનનેરે લાલ. ૧૨ આપો મણી માણેક ભંડાર કે, આભૂષણ જેહનેરે લાલ; આપો દ્વિજ જનને બહુ દાનકે, ગૌવચ્છ તેહનેરે લાલ. ૧૩ આંગણે નંદ તણે અતી ભીડ કે, આવ્યા વરજ જન તાંહીરે લાલ; બાંધી કાચ્છ એલે નરે નાર કે, હળધ ઘૃત દુધ દહીરે લા લ. ૧૪ એવા ઓચ્છવ નિત્ય અખંડ કે, શ્રી વલભ બા-રણેરે લાલ; હઈડે હરખ તણો નહીં પાર કે, વૈશ્નવ જાય વારણેરે લાલ. ૧૫ શોભા જોઈ કહે હરીદાસ કે, દરશન નિત્ય આપજોરે લાલ; તમારી લીલા નિત્ય અપાર કે, હૃદ યમા સ્થાપજોરે લાલ. ધન્ય આઠો અંધારી રાત્ર કે, ભાદર વા વદીરે લાલ. ૧૬ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૩.

આનંદ સાગર ઉલટયોરે લાલ, શ્રી વાસુદેવજીને દ્વાર જો; આઠમ શ્રાવણની વદીરે લાલ, રોહણી નક્ષત્ર બુધવા ર જો, પ્રગટયા શ્રી ક્રસ્ન મન ભાવતારે લાલ. ૧ પીળાં પી તાંબર પેહેરીઆંરે લાલ, ઓઢી ઉપરણી સાર જો; મુસ્તક મૂ ગટ બીરાજતારે લાલ, કુંડળ ઝળકે છે કાનજો, પ્રગટયા૦ ૨ ભાલ તીલક મ્રગ મદ તણારે લાલ, બીટલીઆળા કેશ જો; ચારે ભુજાએ આયુધ ધરીરે લાલ, સંખ ચક્રને ગદા પદમ જો, પ્રગટયા૦ ૩ નાકે નથ બેસર શોભીતારે લાલ, ચુની છે લાલ ગુલાલજો; અધર પર મોતી લટકતાં રેલા-લ, હબચીએ હીરલાની કાંન્ત જો. પ્રગટયા૦ ૪ બાંહે બા જુબંધ બેરખારે લાલ, પોંચી છે રત્ન જડાવજો; હાથે હા

થ ફુળ સોહીએ મુદ્રિકારે લાલ, ઉર ગજ મોતીના હારજો, પ્રગટ્યા૦ ૫ કેડે બાંધી છે કટી મેખળારે લાલ. ચરણે ઝાંઝરનો ઝમકારજો; એવા પ્રભુજીને નીરખતારે લાલ, સરવે ગયાં છે દુઃખ દુરજો. પ્રગટ્યા૦ ૬ વસુદેવ દેવકીજી હરખીઆં રેલાલ, નીરખ્યા શ્રી મુખ સ્વરૂપ જો; એવા પ્રભુને કયાં રાખશુરે લાલ, કોપે છે કંસ રાય ભૂપ જો; પ્રગટ્યા૦ ૭ ત્યારે પ્રભુજી એમ બોલીઆરે લાલ, સાંભળો મારી વાત જો; શ્રી નંદ તણા દરબારમાંરે લાલ, તેડી મુકી આવો મારા તાત જો. પ્રગટ્યા૦ ૮ કન્યા લેઈને ઘેર આવજોરે લાલ, સરશે સઘળાં કાજ જો; તે તમે કંશને દેખાડજોરે લાલ, તો માડશે એનાં માન જો; પ્રગટ્યા૦ ૯ એમ કહી પાયા ફેરવીરે લાલ, ધરીઆં છે બાળ સ્વરૂપ જો; વસુદેવ દેવકી વિસ્મે થયારે લાલ, શુન્યું બાંધ્યું છે મને સારજો; પ્રગટ્યા૦ ૧૦ ભાગી ભુંગળ ખોલાં પાડીઆરે લાલ, સુતા છે સહુ દરવાન જો; મુસ્તકે લેઇ હરીને નિસરયારે લાલ, લીધો શ્રી ગોકુળની વાટ જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૧ ઝરમર વરસે છે મેહુલારે લાલ, ચોદશે ચમકે છે વીજ જો; આઘે સિંહ ધડુકીઆરે લાલ, શેષનાગે કીધી છે છાંય જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૨ શ્રી જમનાજી વેહે છે રસપૂરમાંરે લાલ, ઉઠે છે લેહેર તોરંગ જો; હરીના ચરણ સ્પર્શીયારે લાલ, હેઠાં થયાં છે જળ નીર જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૩ દીવો મારગને ચાલ્યા ઉતરીરે લાલ, પોહોત્યા શ્રી નંદ દ્વાર જો; સુતા દીઠા સહુ સાથનેરે લાલ, મનમાં કીધો છે વિચાર જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૪ શ્રી જસોદાજીના સેજમાંરે લાલ, પોઢ્યા શ્રી ગીરધર બાલ જો; કન્યા લઈ પાછા વળ્યારે લાલ, જોજો પ્રભુજીના ખ્યાલ જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૫ જાગ્યાં જસોદાજી તે

સમેરે લાલ, નિરખ્યા શ્રી સુંદીર શ્યામજો; નંદજી મન હરખ્યા ઘણુંરે લાલ, આપ્યાં છે રત્નનાં દાન જો; પ્રગટયા. ૧૬ ઘેર ઘેર તોરણ બાંધીઆરે લાલ, માનની મંગળ ગાય જો; વરજ સહુ ઉમંગો પ્રેમથુરે લાલ, આનંદ ઓછવ થાય જો; પ્રગટયા૦ ૧૭ હળધરે દહી અથ ઢુંપનારે લાલ, મરયો છે ઝીલા કીચ જો; તાળી વાગે નં ફેરે ફુદડીરે લાલ, નાચે છે સહુ નરે નાર જો; પ્રગટયા૦ ૧૮ બ્રહ્માને શિવ મુની દેવનારે લાલ, બોલેછે જય જયકાર જો દેવનાં દુંદભી વાગીઆંરે લાલ, પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય જો; પ્રગટયા૦ ૧૯ એ સુખ શોભા શી કહુંરે લાલ, કેહેતાં ના આવે પાર જો; આ વજન ચરણ પ્રતાપશુંરે લાલ, શોભા જુવે છે બલીહાર જો; પ્રગટયા૦ ૨૦

ધોળ ૧૪

ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઈએ, વિનંતી વાહાલાને કહીએ; કે સેહેજે સુખીઆં બહુ થઈએ, ચાલો સખી. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળગામ, પ્રગટયાં પૂર્ણ કામ; જેહેનું મુની ધરે ધ્યાન, ચાલો સખી. ૨ મળી સહુ વરજ તણી નારી, પેહેરી કસુંબલ સારી; કે લટકે ઘુંઘટડો મારી, ચાલો સખી. ૩ મળી સહુ સધવરની ટોળી, પેહેરી પચરંગી ચોળી; ચાલે ભમર ભોળી, ચાલો સખી. ૪ કરે મુક્તાફળની થાળી, જોનાં વદન શરદ વાળી; કે માંહો માંહે લે તાળી, ચાલો સખી ૫ તોરણ બાંધ્યાં છે ટોડે, જય જય શબ્દ જાચક બોલે; કે વઈશ્નવ જન મળીયા કોડે, ચાલો સખી. ૬ ધન્ય ધન્ય ઠકરાણી ઘાટ, બેઠા શ્રી વિઠલનાથ; સોહીએ કુંવર સાત, ચાલો સખી. ૭

ધન્ય ધન્ય જમુનાની લેહેરી, મધુરસી મોહનની વેણી; સુણતાં થઇ ગઈ હું ઘેહેલી, ચાલો સખી. ૮ પ્રગટ્યા ગીરીવર ગીરધારી, કરી વરજલીલા વિસ્તારી; માધવદાસ જોઈ જાય બલીહારી, ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઇયે. ૯

ધોળ ૧૫.

અથ શ્રી ગોવરધન વાશી લીખ્ય તે.

શ્રી ગોવરધન વાશી સાંવરો, લાલ તુમ વિનારે; શ્રીજી તુમ વિના રહ્યો ન જાયહો, વરજરાય લડંતા લાડીલો; નીકી મોહનરે, આછી મધુરી શી મોલી બજાયહો; શ્રી ગોવરધન વાશી સાંવરો. ટેક. બંક ચિત મુશકાયકે લાલ, સુંદીર બદન દેખાય, લોચન તલપે મીન જ્યું લાલ; છીણભર પલક બહી જાય હો. શ્રી ગોવરધન. ૧ રામ સ્વરે બંધાનકે લાલ મોહન બેન બજાય, સુરત સુહાઈ બાંધકે લાલ, મધુરે મધુરે ગાય; શ્રીગોવરધન, ૨ રસીક રસીલી બોલની લાલ, ચોરી ચઢિ ગોવાં બોલાય; ગંગ બોલાય ધુમરિયે લાલ, ઊંચે હેરે સુનાય હો; શ્રીગોવરધન. ૩ દ્રષ્ટ પરિ જ્યાં દીવસ તે લાલ, તબ તે રૂચે નહી અન; રજની નિંદ્રા નવ આવહી લાલ, વિશરો ભોજન પાનહો, શ્રીગોવરધન. ૪ દરશનકુ નેનાં તપે લાલ, બચન સુનનકો કાન; મીલવેકો હેરો તપે લાલ, મેરે જીઓકા જીવન પ્રાણહો; શ્રીગોવરધન. ૫ મન અભિલાખ્યાયું રહો લાલ, લાગી નેનની ભૂખ; એક ટક દેખુ આવતો લાલ, નાગરે નટવર ભેખહો; શ્રીગોવરધન. ૬ પૂર્ણ સશિ મુખ દેખકે લાલ. ચિત મેરો ઓહી ઠોર; રૂપ સુધારસ પાનકે લાલ, સાદર ચંદ્ર ચકોરહો; શ્રીગોવરધન. ૭ લોક લાજ કુળ

બેઠકી લાલ, છાંડો સકળ વિવેક; કમળ કવિ રવી જ્યું બઠે લાલ, ક્ષણું ક્ષણું પ્રિત વિશેકહો; શ્રીગોવરધન. ૮ મ નમથ કોટીક વારણે લાલ, દેખાં ડગમગા ચાલ; જુવતી જન મન ફંદના લાલ, અંબુજ નેન વિશાળહો; શ્રીગોવરધન. ૯ એ રઢ લાગી લાડોલે લાલ, જેસે ચાતક મોર; પ્રેમ નીર અખાંય કે લાલ, નવ ઘન નંદ કીશોરહો; શ્રી ગોવરધન. ૧૦ કુંજ ભોવંન ક્રીડા કરે લાલ, સુખ નિધી મદન ગોપાળ; અમશ્રી વંદાવન માલતી લાલ, દ્રુમ ભોગી ભમર ભૂપાળહો; શ્રીગોવરધન. ૧૧ જુગ જુગ અવિચળ રાજીએ લાલ, એ સુખ સૈલ નિવાસ; શ્રીગોવરધન ધરે રૂપ લાલ, બલોહારી ચત્રૂભૂજદાસહો; શ્રી ગોવરધન. ૧૨

ધોળ ૧૬.

શ્રી ગોકુળ ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર માળીઆં; ચોક ચિત્રામણ શોભીતા, શોભીતા જડાવને જાળીઆં ૧ મણી માણક સ્થંભ શોભીતા, શોભીતા હીંડાળા ખાટરે; પાટીએ પચારંગી શોભીતા, શોભીતા સુગળીના ઘાટરે. ૨ ત્યાંહાંરે ખીરાજે શ્રી વલ્લભરાયજી, ભલી ભલી વધ્ધૂલવની જોડરે; પ્રેમે પ્રભુજી પધારીઆ, પૂરવા નિગમના કોડરે, ૩ કુમ કુમ થાળરે કર ધરી, ભરી મુકત ફળ સારરે; વ્રજ ત્રીયા વેગે વધાવાને, આવે છે માંડવા માંહરે. ૪ અગ્નિ થકો વાહાલો પ્રગટીઆ, કીધો છે અતી ઘણો શ્રમરે; હેવા પ્રભૂજીને નિર્ખીને, કોઈ ના જાણે તેહનો મર્મરે.. ૫ શ્રી વલ્લભ ચરણે જે નમે, તેની તે પેહોતે છે આશરે; માધવદાસની વિનતી, રાખજો દ્રઢ વિસ્વાસરે. ૬ શ્રી ગોકુળ ગામ અતી સોભીતા, શોભીતા મંદીર માળીઆં. સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૭

રૂક્ષમાણી જાયા શ્રીવલ્લભ પૂત્ર, વધાવો વરજરાજને; સખી શીરે ગોકુળના ભુપ, વધાવો વરજનાથને, એમનું નામ મનોહર રૂપ. વધાવો એક સકલ સોહાસણિ, મળી વરજ કેરી નાર; એક આવે ઉતાવળી, વીસરી વીવેક વિચાર, એકનાં મનમા મોદ ભરીઆં, મળી મંગળ ગાએ ચાર. વધાવો. ૧ એક એકની ઝાલે આંગળી, પેહેરયાં પીતાંબર સાર; એકે દક્ષણીનાં ચીર પેહેરયાં, ચોળીએ મોતીની હાર; એકને ચરણ ચુંદડી, એકે સજીઆ શોળ શણગાર. વધાવો વરજનાથને. ૨ એકને વાગે ઘુઘરા, તેનો શબ્દ સાર સર લાજ; એક નારે ના બહદ કોઇન, ઉમંગી ઉમંગી જશ ગાય. વધાવો૦ ૩ એકે કદળીના સ્થંભ રોપ્યા, સાથીઆ સુભ સાર; એક કુમ કુમના હાથા દેતી, તોરણ બંધ્યાં દ્વાર. વધાવો૦ ૪ એક એક ચદન પુરતી, એક ગોત્ર ભાલે છત્રીશ; એક કુમકુમ તીલક કરતી એક દેતી આશીશ. એક ઉતારે આરતી, જીવો સોભા બેટીના વીર. વધાવો૦ ૫ જીવો કમળા બેટીજીના વીર, વધાવો૦ા જીવો દેવકી બેટીના વીર; વધાવો૦ા જીવો જમનાં બેટીના વીર, વધાવો૦ ૬ એક મુકતાફળના થાળ લાવીને, વધાવે વરજરાજ; એક વદન નીહાળતી, આવી લોકમાં વારંવાર. એક માગે વધામણી, બલીહારી તે માધવદાસ; વધાવો વરજરાજને. ૭ સંપુર્ણ.

ધોળ ૧૮

ધનશ્રી જીમના કૃપા કરી, શ્રી ગોકુળ વરજ સુખ આપજો; વરજની રજમાં અહરનિશ હમને, સ્થીર કરીને સ્થા

પજો. ૨ તમે મોટાં છો શ્રી માહારાણી, તમે જીવતાની કરૂણા જાણી; શરણે હમને લેજો તાણી, ધન શ્રી જમુનાં. ૨ શ્રી વૃદ્રાવનની વાટમાં, નાહાવું શ્રી જમુના ઘાટમાં; વાહાલે રાસ રમાડ્યા શ્રીરાતમાં, ધન શ્રી જમુનાં૦ ૩ ચાલો તો થઈએ વરજ વાશી, પરિક્રમા કરવી ચોરાશી; માહારા જન્મ મરણની ટળી ફાંશી, ધન શ્રી જમુનાં. ૪ પધરાવો સપ્ત સ્વરૂપ સેવા, આરોગાવો મીઠા મેવા; વઇસ્નવને લાભ ઘણો લેવા, ધન. શ્રી જમુનાં. ૫ ગોકુળ મથુરાંની ગલી- ઓમાં, માહારાજ મુજને ત્યાંહાં મળીયા; માહારા જન્મ મનોરથ સફળ થયા, ધન શ્રી જમુનાં. ૬ નંદજીનો વાહાલો વનમાળી, કાળંદ્રી કાંઠે ધેનુ ચારી; વાહાલો હશી હશી હમશું લે તાળી, ધન શ્રીજમુનાં. ૭ જીવ જાણે શ્રી જમુનાજી નાહીએ, એવા અખંડ વરજવાશી થઈએ; એ નઉતમ લીલા નિત્ય ગાઈએ, ધન શ્રી જમુનાં૦ ૮ સખી સમરોને સારંગ પ્રાણી, વૈસ્નવને વાહાલી એ વાણી; એ લીલા હરીદાસે જાણી, ધન શ્રી જમુનાં કૃપા કરી, શ્રી ગોકુળ વરજ સુખ આપજો. ૯

ધોળ ૧૯

શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલો, એમને નિરખુ સરવે પેહેલો ૧ એમના ગુણનેરે ગાશે, તેના ભવનો ફેરો જાશે; ૨ સુત ગોપીનાથ શ્રી વિઠલ જાયા, જાણીએ કલ્પ વૃક્ષની છાયા. ૩ પ્રગટ્યા દેવી જીવ અધિકારી, મુખ છબી ઉપર જાઉ બલીહારી. ૪ માહારૂ ચીતડું એશુ બાંધ્યું, એમની ચરણ કમળ રજ માગુ. ૫ ચરણે રાખો શ્રી વલભનાથ, માહારે મુસ્તક ધરજો હાથ. ૬ શ્રી માહા લક્ષ્મીજી માહા

વર આપો, આહારા ભવનાં બંધન કાપો. ૭ પુરવા શીવક જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની જોડ. ૮ સાત કુંવર છેરે એવા, સાતને સપ્ત સ્વરૂપની સેવા. ૯ શ્રી ગોવરધન નાથજીરે બીરાજે, શેવા સપ્ત સ્વરૂપ બીરાજે. ૧૦ એ શોભા જોઈ હરીદાસ ગુણ ગાએ, એ છબી લોચન મહી સમાએ. શ્રી લક્ષ્મણજી સુતનરે હેલી. ૧૧

ધોળ ૨૦.

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ, નિરમળ શ્રી જમુનાંજી નાહીએ; કે અખંડ વરજવાશી થઈએ, ચાલો૦ ૧ નિત્ય પ્રીત જસોદાજી માટે, માહા પ્રભુ ઉભા રંગીલી વાટે; કે પ્રગટ્યા ભક્તિ રસીક માટે, ચાલો૦ ૨ શ્રી ગોકુળપતી દાન દીએ ભારી, અંગીકૃતને વૃષ્ટિ કીધી છે ન્યારી; સદા પ્રભુ મહા મંગળકારી, ચાલો૦ ૩ પ્રાણજીવણ મંદીર રાજે, ભક્ત તણાં માહા દુઃખ ભાજે; આનંદ શ્રી ગોકુળમાં ગાજે, ચાલો૦ ૪ નવણાં ભરી પ્રીતમજી નિરખું, જન્મ સ્થળ સુફળ કરી પરખું; વાહાલાજીનાં મુખડાં જોઈ હરખું, ચાલો૦ ૫ શ્રી ગોકુળ રંગ તણી રેલી, લતાદ્રૂમ ફુલી રહી બેલી; નિરખતાં થઇ રહી ઘેલી, ચાલો૦ ૬ સ્થળ ઠીક મળી શ્રી ગોવરધન સોહીએ, શ્રી વંદ્રાવન જોતાં મન મોહીએ; ક્યાં સ્થળ જન્મ જન્મ સોહીએ, ચાલો૦ ૭ શ્રી ગોકુળ વશીએરે હેલી, માહારાણીજી સાર કરે વેહેલી; એવું જઈ પ્રીતમજી પેહેલી, ચાલો૦ ૮ શ્રી માહારાણી ઘેરાં બહુ ભાવે, ભક્ત સહુ દરશને આવે; માધવદાસ દેખી સુખ પાવે, ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ. ૯

ધોળ ૨૧.

જીરે પેહેલાને વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી ગોકુળપતીને દ્વાર; માતા જસોદાજીએ હરખે વધાવીઆં, એમના મુખ ઉપર જાઉ બલીહાર, ભલે શ્રી ગીરીવરધર જનમીઆ. ૧ જીરે વરજ જન સરવે આનંદીઆ, મળી વંદીઆ ચરણ સરોજ, ગીરીધરાજુ નવલ નંદલાલના, એમ કરતાં નીશદીન કોય. ભલે૦ ૨ જીરે પ્રભુ રૂપે નયણે નીહાળીશુ, મળી ટાળીશુ ભવનાં દુઃખ; જીરે તનમન સરવે વારીશું, હવે સુલભ થયાં છે સરવે સુખ. ભલે૦ ૩ જીરે દધી દુધ ઘ્રત મધું રસ ભરેચા, મળી છીડ કે નરને નાર. નંદ દાન દેએ બહુ રસ ભરેચા, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે શ્રી ગીરીવરધારી જનમીઆ. ૪ જીરે બીજોને વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી રાવલ દુવારે આનંદ; ભગ ભાન કીરતી ઘણું હરખીઆ, કુંવરી જન માહારે મુખ ચંદ્ર, ભલે શ્રી રાધા વરજ પ્રગટીઆં. ૧ જીરે વરજ જન સરવે ટોળે મળી, મળી ગાએ સુમંગળ ચાર; કુંવરી પ્રગટયારે પરભાવશુ, ગુણ રૂપ જગત વિખ્યાત. ભલે૦ ૨ હવે દો જસોમતીને વધામણાં, રળીયામણી સાંભળી વાત; હવે નીશ દીન નયણે નીહાળીશુ, લીલા રસ સિંધુ અપાર. ભલે૦ ૩ હવે સરવે મળીને કાહો શ્રી નંદને, આપણે કરવો વેવીશાળ; એવા નવલકુંવર નંદલાલના, તેવાં શ્રી ભ્રખુભાન કુમાર. ભલે૦ ૪ જીરે એ જોડી અવીચળ સદા શ્રી વંદ્રાવન વીલાસ; કર જોડીને કરૂ વિનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે શ્રી રાધાજી વરજ આવીયાં. ૫ જીરે ત્રીજોને વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી લક્ષમણભટજીને ઘેર; શ્રી એલંબાજીએ ઉર પધરાવીઆ, કળી જી

વ ઓધારવા કાજ; શ્રી વલ્લભ ભુતળ પ્રગટીયા. ૧ નીજ ધામથી પ્રભુજી પધારીઆ, કરવા સેવક જનની સંભાળ; એવા દ્વિજ કુળ રૂપે પ્રગટીયા, એવા અઢળક પરમ ઓધાર. શ્રી વલ્લભ૦ ૨ જીરે તીમર હરેચારે ત્રૈલોકના, તખલંગ કુળ ઉદીઓરે સુર; જીરે મારગ પૂષ્ટિ દેખાડીઓ, સોંપી સેવા સ્વરૂપ. શ્રી વલ્લભ૦ ૩ જીર શેષ સહસ્ર મુખ ઓચરે, ના લહે એમના ગુણનો પાર; કર જોડીને કરૂ વીનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. શ્રી વલ્લભ ભૂતળ પ્રગટીયા. ૪ જીરે ચોથો ને વધાવો માહારે આવીઓ ભલે પ્રગટીયા શ્રી વીઠલેશ; જીરે ભગત સંકટ મન હરખીઆ, ગયો અનેક જનના મનનો કલેશ, ભલે શ્રી વીઠલેશ પધારીઆ. ૧ જીરે જેણે એ સુત જનમીઆ, ધન ધન કહીએ એ માત; જેણે ઓછંગે લઈને હુલરાવીઆ, તેની કિરતી જગત વીખ્યાત. ભલે૦ ૨ જીરે સુરીનર મુની જન હરખીઆ, જીરે વરખીઆ કુસમ અપાર; શ્રી વલ્લભજીને વારણે, જોતાં આનંદ મંગળ થાય. ભલે૦ ૩ જીરે કળીમ કારણ જાણજો, વખાણજો દ્વિ કુલ રાગ; કર જોડીને કરૂ વિનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે૦ ૪

ધોળ ૨૨

આવોને પરમ સોહાસણી, મળી મંગળ ગાઈએ; આજ આનંદ મારે અતી ઘણો, સરવે વાજીત્ર વાઈએ. ૧ પ્રગટ્યા શ્રી વિઠલનાથજી, જન્મનોરે દાહાડો; મોતી તે કેરા સાથીઆ, મંદીર માંહે કાહાડો. ૨ ગણી મુકતાફળ કેવડો, વચે ચોક પૂરાવો; શ્રી વલ્લભજી દાન આપે ઘણાં, કેહેતાં પાર ન લાવો. ૩ ભાટ જાચકરે મળી ઘણા, બોલે જ

૧ જય થાય; ભગવતી મત આનંદ ઘણો, ૩
સમાય. ૪ માધવદાસ પ્રભુના જશ સહુકો ગાય,
પરમ સોહાગણી, મળી મંગળ ગાઇએ. ૫

ધોળ ૨૩

આવોજી અચળ સોહાસણી, મળી સહીયર સમાણી; શ્રી ગોકુળનાથને નિરખીએ, જુગ વલ્લભ જાણી આવોજી. ૧ કાળંદ્રિને કાંઠડે, શ્રી ગોકુળ ગામ; ત્યારે બીરાજે રાજીઆ, પરીપૂર્ણ કામ આવોજી. ૨ શ્રી વિઠલ કુળ મંડન, ખંડન પાખંડી; જેને જીત્યું કળી કાળમાં, કળી રૂપ કુડંડી આવોજી. ૩ નખ શિખ સુંદરતા તણો, કોઇ પાર ન પામે; સુર મુની નારદ શારદ, કયમ કહે વખાણ આવોજી. ૪ સરળ સુદેશ સોહામણા, શીરવાળ વીશાળ; વદન કમળ પાસે રહી, જાણે મધુકર માળ. આવોજી૦ ૫ લલીત લીલા ટળશી ભલી, હરીચંદન રેખા; ભ્રગુટી કામ કમાનને, બહુ બાણ વીશાખા. આવોજી૦ ૬ વાહાલા વીનવીનતા તણા, ઉર અંતર ભેદ; તનક્ષણ નયણે નિરખ્યા, કુળ શકુળ છેદ. આવોજી૦ ૭ લોચન લાલ હસંતા, સુતા મંડળ પરસે; તાકરૂણા ભર સદા, બહુ રસ વરશે. આવો૦ ૮ નાસ નિરૂપણ નાશીકા, ગળ રથળ ઝળકે; કંચન મણી કુંડળ તણી, આભાસ અતી ચળકે. આવોજી૦ ૯ અધર અમ્રત ભરેચાં, દંતા દાડમ ઓર; નાક સુધારસ દાખતી, બ્રહ્માદીક ભૂલા. આવોજી૦ ૧૦ કર પર ગ્રાવા ઉદરની, ઉપમા શી દીજે; ત્રીભુવનમાં કો નહી, તેના સામો વડ લીજે. આવોજી૦ ૧૧ શોભા જોતાં સુખ હોય, તેતો મનજ જાણે; મૂગો મીઠાઇ તણો, કયમ સ્વાદ વખાણે,

. અનુભવીના આનંદનું, પ્રેમરૂપ કયમ જા
જયાંહાં વાણી વરમી રહે, કવી કયમ કરી ગાઈએ
આવોજી૦ ૧૩ જુગ જુગ જીવો જગત પ્રભુ, શેષક સુ-
ખકારી; નારાયણ ગુણ રૂપને, જાય બલીહારી. આવોજી
અચળ સોહાસણી મળી સહીયર સમાણી. ૧૪

ધોળ ૨૪.

શ્રી વલભનંદનરે વાહાલા લાગોછો, જેનું સમરણ કરે
તારે દુખડાં ભાગોછો. ૧ પૂરૂષોતમ લાલજીરે પ્રિતે આવો
છો, જોઈ રૂપ રસાળુરે મનમાં ભાવોછો. ૨ માહારા કી-
યા જનમનારે, સુકીત ફળીઆં છે, માહારા જનમ જનમ-
નારે દુખડાં ટળીયાં છે. ૩ અમને નામ સમર્પણરે, વાહાલે
આપ્યાં છે, માહારા પૂરવ જન્મનારે, પ્રાયશ્ચિત કાપ્યાં છે.
૪ માહારે મંદીર પધારોરે મનડામાં વશીયા છો, વાહાલો
હેત કરીનેરે હૈયામાં હરીયા છો. ૫ મેહેતો રૂપ રસાળુરે
જુગતે જોયું છે, હરી હૈએ વશીયારે મનડું મોહ્યું છે. ૬
વાહાલે પાઘ સોરંગીરે શીર પર ધરીઓ છે, આભુષણ
અંગેરે આપે ધરીઆં છે. ૭ કુમકુમનાં તીલકરે ભાલે ક
રીઆં છે, વાહાલો મંદીર અમારેરે મલપતા આવે છે, પ્ર-
ભુદાસને પ્રિતેરે લાડ લડાવે છે, ૮

ધોળ ૨૫.

નંદ ઘેર આનંદ ઉલટયો, શ્રી ગીરધરલાલ; વરજની શો
ભા શી કહુ. ૧ બાવન ચંદન ગાર ગળી, મોતીડે પૂરયા
છે ચોક વરજની૦ ૨ રંગે અંગેહુ નિસરયા, સહુનો સ
રખો શણગાર; વરજની૦ ૩ ટોડે તોરણ બાંધીઆં, ઝુમ

ણાં ઝુલેછે ગોખ; વરજની૦ ૪ દીપક જોતરે જળહળે, મે હેલો દ્વારને ગોખ; વરજની૦ ૫ નોબત વાગેરે નવરંગી, રંગી રાજ દરબાર; વરજની૦ ૬ નાહાનું સરખું શ્રી ગોકુળીયું, આવા રૂડા નંદજીના લાલ; વરજની૦ ૭ વેહેતી નગરીમાં નીસરૂ, કાંઇક કારણ રૂપ; વરજની૦ ૮ એ છે વાહાલો દયાળવા, પૂરણ પુરષોતમ ભુપ; વરજની૦ ૯ ગીરધર ગાયો ચરાવતા, સુંદીર ગાયો ચરાવતા, સુંદીર જમુનાને તીરે; વરજની૦ ૧૦ કાળીંદ્રિને કાંઠડે, ઉભા હળધર વીર; વરજની૦ ૧૧ માધવદાસની વિનતી, રાખજો દ્રઢ વિશ્વાસ; વરજની શોભા હું શી કહુ. ૧૨

ધોળ ૨૬.

શ્રી લક્ષ્મણ સુતને હું નમુને, કરૂ તે પ્રણામ; વાણી તે અમને આપજો, જેમ ગાઉ જશ વિસ્તાર. મનમાં તે આનંદ અતી ઘણો, મુખડે કહ્યો નવ જાય; કૃપા હોય જો તમ તણી, તો દાસ કોઇ ગાય. શ્રી લક્ષમણ ભટજી તાત એમના, શ્રી એલંમાજી માત. પ્રગટ લીલા તમ તણી, સાંભળો કહુ એક વાત. શ્રી લક્ષમણભટજીના સુપનમાં, શ્રીજી પધારયા ઘેર; વિદ્‌વાધાર તમ ઘેર પ્રગટશે, તની તે કરજો પેર. કાશીએ જાઓ વેગે કરી, શ્રી એલંમાજી લેજો સાથ; પૂરણ પુરશોતમ પ્રગટશે, મારગમાં એ નાથ. સાત વરસ અહિંઆં રેહો, તોએ ના પ્રગટ થાય; ગરભવંતાં દુખ પામશે, શ્રી એલંમાજી માત. વચન લેઇ માથે ચડાવ્યાં પ્રભુ તમ કહો તે સત્ય, કહ્યાં તમારાં સત્ય છે, મારે ચાલવું નીરધાર. ત્યાંથી તે વાહાલોજી પધારીઆ, ગાળા તે આપી એ; એક કંઠી કઠ ધરી, પ્રીજી જાપ કરે વળી તે

૯. ભગવત સુધ રીતે માયા રૂપી, મણકા એકસોને આઠ; તે માળા નિત્ય ફેરવો, ગ્રંથનો કરવો પાઠ. ઉપરાંણો શ્રી અંગનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર; વસ્ત્ર લેઈ ઓઢાડજો, બાળકને વળી ત્યાંહ. ત્યાંથી વાલાજી પધારીઆ, ચંપારણ્ય રહ્યુ ગાઉ ચાર; રાતે રસોઇઓ ત્યાં કરી, મનમાં તે કરો વિચાર. શ્રી કૃશ્નજીને પ્રીયાજી, સંગે સુંદરી બે સાથ, બેઉ ૦ ને દરશન ત્યાં હવાં, સુપનામાં નીરધાર; નેત્ર ઉઘાડીને નીહાળીઆં, ત્યારે દીઠાં વસ્ત્રને માલ. બેઉને દરશન ત્યાં થયાં, સુપનામાં વળી સાર; તંબોળ લેઇ શ્રી પ્રીયાજીએ આપ્યાં, જાનગ ધુંટી બાલ. રસના વરશે તે તણી, બાજી વાણી તણો નહી પાર; પ્રગટ શ્રી વલ્લભ દેવનાં, હઈડે તે હરખ ન માય. દેવનાં તે દુંદભી વાગીયાં, પુષ્પની વૃષ્ટ તે થાય; પ્રગટ થઇ પરાક્રમ કીધાં, હઈડે હરખ ન માય; જુગ જુગ જીવો મારા વાલમા, બલીહારી તે માધવદાસ

ઘોળ ૨૭

શ્રી લક્ષ્મણ ભટને ઘેર એક કુળ દીવોરે, ભલે પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભરાય એ ઘણું જીવોરે. ૧ આ એમના સુત છે બેઉ અતીશે રૂડારે, જે ન નામે એમને શીશ તે જન કુડારે. ૨ શ્રી અક્કાંજી કુખે અવતર્યાં સુખકારીરે, ગોપીનાથ શ્રી વિઠલનાથ એ પર વારીરે. ૩ બળદેવ શ્રી ગોપીનાથજીને જાણોરે, શ્રી ક્રશ્ન શ્રી વિઠલનાથ એ વ્રજરાણોરે. ૪ એ પુરૂષોતમને પ્રેમ ધરીને ગાયરે, તેનાં જન્મ જન્મનાં પ્રાશ્ચિત સરવે જાયરે. ૫ શ્રી વીઠલનાથજીને સાત કુંવર સુખદાતારે, કળીયુગમાં પૂષ્ટિ પ્રકાશ એ વિખ્યાતારે. ૬ આ ગીરધરજી ગુણવંત સહુને ગમતારે, જઈ જુવો શ્રીજી

નવનીત પ્રીયાજીશુ રમતાંરે. ૭ શ્રી મથુરાંનાથ મનોરથ પુરે મનનારે, તમે સમરો શ્રી નટવરલાલ જાય દુખ તનનાંરે. ૮ શ્રી ગોવિંદરાય રસ મગ્ન રસ ભરી નિરખોરે, જેને મદીર શ્રી વીઠલેશરાય જોઈ જોઈ હરખોરે. ૯ શ્રી બાળકૃષ્ણજી કૃપા કરી સુખ આપેરે, શ્રી દ્વારકાંનાથજીનાં રૂપ રૂદયામાં સ્થાપોરે. ૧૦ શ્રી બળદેવ શ્રી ગોકુળનાથ, શેવાઓ ગીરધારીરે, જેણે રાખ્યો માળા પ્રસંગ એ પર વારીરે. ૧૧ શ્રી રઘુનાથજીને જોઈ મનડાં મોહીએરે, જેણે મંદીર શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાજી સોહીએરે. ૧૨ શ્રી જદુપતીજી જુગતે જોવા જેવારે, શ્રી બાળકૃષ્ણજી કરી સુંદર શેવારે. ૧૩ શ્રી ઘનશ્યામજી પુરણ કામ છે, ઘણું રશીયારે, શ્રી મદનમોહનજી માહારાજ માહારે મન વશીયારે. ૧૪ એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય બલીહારીરે, એ લીલા ગાજો નિત નરને નારીરે. ૧૫ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવોરે.

ધોળ ૨૮

આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; મનડું તે પ્રેમ ભેળીને, આપણ નિરલજ થઈએ. ૧ નાહાનડીઓ શ્રી દ્વારકેશજી, માહારે હઈડે વશીયા; તેણો નિંદ્રા નહી કરે જોવાના છે રશીયા. ૨ અમીએ ભરી હરીની આંખડી, અતી છે અણીયાળી: ભ્રકુ જોવાને સુંદરી, લાલ મીઠડી માંડી. ૩ ચાંચ જાણે ચોપટ તણી, એમના નાકની ડાંડી; જાણે પરવાળાં અધર, દીસે એમ રાતડી. ૪ મુસ્તક નવરંગ મોળીઆં, શોભે કમળને વાને; બે પાસ શોભીતા લાલને, મોતી ઝળકે છે કાને. ૫ ઓઢન આછી લોબડી, કોટે કનકની માળા; એક જીભાએ શુ કહુ, એમના અં

ગના આળા. ૬ ચિતડું તે માહારૂ ચોરીયું, મોરલીને નાદે કાળી વેળી બોલાવતાં, એમને સરવે સાદે. ૭ એવો કોઇ સાંભળ્યો નથી, નથી નરણેર દીઠો; હીંડે છે મોડા મોડતે અતી લાગેછે મીઠો. ૮ સનકાદીક શીવે સદા, એનો રસ છે રૂડો: ઘરમાં રહી શું કીજીએ, સંસાર છે કુડો. ૯ મનુસ્ય દેહ પામીને, રૂડું રતનજ લીધુ: શ્રી ગીરધરલાલ જીવન શું, માહાર ચિતજ બાંધ્યું. ૧૦ જુગ જુગ જીવો મારો વાલમો, શેવક સુખકારી: નારાયણ ગુણ રૂપને, જાઉ બલીહારી ૧૧ આવને આજ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઇએ. સંપૂર્ણ.

ધોળ ૨૯

પોસ નામે શ્રી વિઠલનાથજી, હાંરે વાહાલો પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ દ્વારજો; અમને જોવાને થઇ આતુરી, હાંરે વાહાલે કીધી સેવક સાર જો: પોસ નામે૦ ૧ ત્યારે શ્રી નંદ ઘેર પ્રગટ્યા, હાંરે વાહાલે પુરયા જસોદાજી કોડ જો; રમતા સરખા સહુ સાથમાં, હાંરે વાહાલો હરી હળધરની જોડજો પોસ નામે૦ ૨ હવે શ્રી વલ્લભ સુત થયા, હારે વાહાલો શ્રી ગોપીનાથજીના ભ્રાત જો; ગોદ લઇને હુલરાવતાં, હાંરે વાહાલો ધન્ય શ્રી અક્કાજી માત જો. પોસ નામે૦ ૩ એમના સુખની કાંઇ કહી ન શકુ, હાંરે વાહાલો વેદ કહે છે નિતિજો; શેષ સહસ્ત્ર મુખે ઓચરે, હાંરે વાલો ધન્ય શ્રી જુમનાંજીની રેતિજો, પોસ નામે. ૪ ત્યાંરે વાહાલો ગાઓ ચરાવતા, હાંરે વાહાલો રમે છે રાસ વિલાસજો; વેણુ વગાડી વાલે વનમાં, હાંરે વાહાલે પુરી શ્રી વરજ સુંદરીની આશજો, પોસ નામે. ૫૦ રાસ નીહારી વરજવલભા.

હાંરે વાહાલે આપ્યો શ્રી વરજમાં વાસજો; કરજોડીને કરૂ વિનતી, વાહાલો શોભા જુવે છે હરીદાસજો. ૬ પોસ નામે શ્રી વિઠલનાથજી.

ધોળ ૩૦.

• શ્રી વલ્લભ રાજ કુમાર; તમે કાંઇ કીધુ રે; માહારૂ ચિત વિત ગોકુળનાથ, હરીને લીધુ રે. ૧ ગીરધારીએ ઘેલી કરી, મુને આજ ન ભાવે અંનરે, ધન્ય કુંવર શ્રી અક્કાજીએ જાયા; તેથી મોહ્યુ માહારૂ મન, તમે કાંઇ કીધુરે ૨ લોભાણા લોભી રહ્યા ને નંદ કુંવર રંગ રેલરે, રસીઆ ઠાકોર ભીમના; મારી અરજ શુણો અલબેલ, તમે કાંઇ કીધુંરે, ૩

ધોળ ૩૧.

આજ સઇઅરરે વધામણાં, વરજ વાગ્યાં નીસાણ; પ્રગટ્યા શ્રી વીઠલનાથજી, હવાં કોટી કલ્યાણ. ૧ લાલની ચાલ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઇએ; તન તપે મન મળીને, આપણે આનંદ થઇએ. ૨ અમીરે ભરી હરીની આંખડી, નયણાં છેરે રસાલ; ચરીત્ર કરે મન ભાવતાં, પાલણીએ પોહોડા. ૩ એ તો નીંદ્રા નહી કરે, જોવાના છે રસીઆ; માધવદાસના પ્રભુજી, માહારે મન વસીઆ. ૬

ધોળ ૩૨.

આજ માહારે આનંદ ઉરના સમાનજી, પ્રગટ્યા શ્રી વરવલભ સકુમારજી; ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દૈવી તે જીવનો કરવા ઉધારજી. ૧ મંદીરમાહ તે ચોક પૂરાજી, તોરણ બારણે બંધાવજી; હુંએ કરૂ વીધ વીધના થ

ણગારજી, હરખે તેડાવું તે સખરે સાથજી. ૨ નાચુ ગાઉ તાળી પાડુ હાથજી, કોને કહું કહું નવ કહેવાયજી; છબીલા પરંજન રસીક બજાયજી.

ધોળ ૩૩

ધનધન દાહાડોરે આજનો, ધન શ્રી ગોકુળ ગામ; ધનધન નંદ જશોમતી, પ્રગટયા સુંદર શ્યામ. ધનધન. ૧ શ્રાવણ માસ સોહામણો, નોમી તથમારે નામ; વરજમાં ચાલી વધામણી, ખરચ્યા દશ ગણા દામ. ધનધન. ૨ વરજમાં પ્રેમરસ ઉલટયો, ટાળવા દુનિયાના દોષ; રૂષીને તેડેરે રાયજી, જુગતે જોશાને જોષ. ધનધન. ૩ આનંદ ઓછવ અતી ઘણો, ગોપીઓ ગાયછે ગીત; માણેક મોતીને હીરાનાં, આપ્યાં હીમનાં દાન. ધનધન. ૪ ફુલ્યા ફુલ્યારે સહુ ફરે, ફુલ્યા શ્રી ગોપીરેજન; ફુલ્યા શ્રી જુમના જોબને, ફુલ્યા શ્રી વંદ્રારેવન. ધનધન. ૫ સુરીનર સ્વપને દેખે નહી, શીવજી સરખારે સંત; બ્રહ્મા નીગમ જાણે નહી, કોઈએ ન પામેરે અંત. ધનધન. ૬ મોહોટાં ભાગ્ય આહીરનાં, શોભા કહી નવ જાય; પ્રેમે પ્રગટયા શ્રી નાથજી, ગુણ માધવદાસ ગાય. ધનધન. ૭

ધોળ ૩૪

આપણ જઈએરે શ્રી ગોકુળ ગામ સાહેલીરે, શ્રીજીને નિરખીએ, જીરે જુવતીનાં જુથ ટોળે મળ્યાં, ગોપી શણગારે નવસત શણગારે; સાહેલીરે. ૧ ગોપી વેગે તે ચાલા ઉતાવળાં, જઈ જોઈરે અનુપમ નાથ; સાહેલીરે. ૨ ગોપી કંચન થાળરે કર લીએ, માંહી ભરીયારે મુકતાફળ સાર-

સાહેલીરે. ૩ માહારૂ મનરે મથુરાં ચિત, શ્રી ગોકુળમાં મા-
હારો જીવડોરે, રહ્યો શ્રીજીની પાસ; સાહેલીરે. ૪ ગોપી
ચરણ કમળ રજ લઈ રહ્યાં, વાહાલો આપે અભેપદ દા-
ન: સાહેલીરે. ૫ ત્યાંહાં તો સાત મંદીર સોહામણાં, ગો-
પી આવ્યાંરે ઠકરાણીને ઘાટ; સાહેલીરે. ૬ મથુરાંમાં તે
વાજીંત્ર વાગીયા, ગોકુળમાંરે ગરગડીયાં નીશાન; સાહેલીરે.
૭ જાણી વલ્લભ સુતને વારણે, બલીહારીરે જાય માધવદા-
સ; સાહેલીરે. શ્રીજીને નિરખીએ. ૮

ધોળ ૩૧.

મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે, દ્રગનસે હોજુ મત ન્યારે; દ્ર-
ગનસેં હોજુ મત ન્યારે મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે. ૧ ગલે
જામા દદામીકા, કમરે પટકા બદામીકા. ૨ શીરંગી પાઘ
શીર સોહીએ, લસત બનમાલ મન મોહીએ. ૩ લગી હો-
મ કાનમાં કુતી, તજી મોહ સેજમાં સુતી. ૪ મેરા દીલ
લે ગયા આલો, લગી તનમાં તાલાવેલી. ૫ મત ભૂલ
દખી તન ગોરા, જુગમાં જીવના ચોરા. ૬ કડાગુહે મા-
હકી જવારા, બહજાતાહે સંસારા. ૭ સદા-વલ્લભ્ધિશજી
ગાવે, છબીપર વારણે જાવે. ૮ મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે,
દ્રગનસે હોજુ મત ન્યારે.

ધોળ ૩૬

આવો તો શ્રીજી જઈએરે, શ્રી મુખ જોવાને; આવો
તો તતપર થઈએરે, શ્રીમુખ૦ ૧ મને ઘરમાં લાગે છે
ઘેહેલુંરે, શ્રીમુખ૦ હું તો કાંય ન સમજુ પેહેલુંરે, શ્રીમુખ૦
૨ હું તો ઘરનો ધંધો ભુલીરે, શ્રીમુખ૦ હું તો અંગોઅંગે

પ્રીરે, શ્રીમુખ૦ ૩ મને ભુખે ભોજન ન ભાવેરે, શ્રીમુખ૦ સેજડીએ નિંદ્રા ન આવેરે, શ્રીમુખ૦ ૪ માહારા મનમાં મનમથ વશીયારે, શ્રીમુખ૦ માહારૂ કામ સકામે ધશીયુરે, શ્રીમુખ૦ ૫ મેરલીમાં કામણ કીધુરે, શ્રીમુખ૦ માહારૂ મન હરીને લીધુરે, શ્રીમુખ૦ ૬ કોઇ ન દહીનો લાલ જોવા આલ્યારે, શ્રીમુખ૦ ૭ સોહાગીના જીવન પ્રાણ્યારે, શ્રીમુખ૦ ૭ એવા રસીકરાય ગીરધારીરે, શ્રીમુખ૦ દાસનો દાસ જાય બલીહારીરે, શ્રીમુખ સુંદર જોવાને.

ધોળ ૩૭.

શ્રી નાથજી ને છેલ બીરાજતાંજો; ટેક. સખી ચાલો તો જઈએ શ્રીજી શેહેરમાં જો, શ્રી ગોવરધન નાથજી બીરાજે લીલા લેહેરજો; શ્રીનાથજી. ૧ પેહેલાં દરસન તે મંગળાનાં હરખીયાંજો, માહારા નાથનાં સ્વરૂપ નરણે નિરખીયાંજો; શ્રીનાથજી. ૨ બીજાં દરસનમાં શણગાર વાહાલે બહુ ધરાજો, માહારા નાથજીને લક્ષ્મીજી વર્યાંજો; શ્રીનાથજી. ૩ ત્રીજા દરસન તે ગ્વાલ બાલ ભોગનાંજો, મુખે મોરલી ને છડી લીધી છેલમાંજો; શ્રીનાથજી. ૪ ચોથાં દરસન તે રૂડાં રાજભોગનાંજો, વિવિધ ભાતની સામગ્રી સંજોગમાંજો, શ્રીનાથજી. ૫ પાંચમાં દરસન ઉત્થાપનનાં સાંભળ્યાંજો, શંખ વાગ્યા ને વૈસ્નવ થયા ઉતાવળાજો; શ્રીનાથજી. ૬ છઠાં દરસન તે ભોગ સંજોગનાંજો, વિવીધ અમૃત મેવા ધરા ઉમંગમાંજો; શ્રીનાથજી ૭ સાતમા દરસન તે આરતિનાં મન ઠરેયાંજો, ભીડ ભારી ને વૈસ્નવ બહુ મળ્યા તો; શ્રીનાથજી. ૮ આઠમાં દરસન તે સયન કરયાં શ્રી હરીજો, દરસન કરીને વૈસ્નવ આનંદ

ભરીનો; શ્રી નાથજી. ૯ ચટુભાઇ મટુભાઇજી જોડછે જો, ગીરધરલાલજી બીરાજે લીલા લેહેરમાંજો; શ્રી નાથજી. ૧૦ વહુજી ભાભીજી ને બેટીજી માહારાજ છેજો, એમને આઠે દરશનનો ઘણો ભાવ છેજો; શ્રી નાથજી. ૧૧ જે કોઇ ગાય શીએને સાંભળે જો, તેનો ચરણ કમળમાં વાસછેજો; •શ્રી નાથજી તે છેલ બીરાજતાજો, એમના દરશન થકી સુખ થાયછે જો, હરીદાસ તે વલ્લભ ગુણ ગાયછેજો. ૧૨

ધોળ ૩૮

આવો સખી નિરખીયે નંદ કુમાર, લટકતા આવે હરી દીન દયાળ; જોજો હરી છેલ છબીલા હરીની ચાલ, શ્રીએને ચતુરે ઘડી હરીની આંખડીરે લાલ. ૧ એસણીએ કંઇ ધરેરે મુનીવર ધ્યાન, લોકમાં કાંઇ લખ્યારે નાગર વેલ પાન; ચરણ સુકોમળ કંકુ વર્ણવાન, કારીગરે કોરીને કરતી એવી પાંખડીરે લાલ. ૨ પાંનીયે કાંઇ હંસ પોપટને મોર, મુસ્તક ભમરીને ઉપર ઓર; તેની આગળ શોરે અગારો તોલ, ઝીણી ઝીણી ઘુઘરી શબ્દ કરે ઘણેરે લાલ. ૩ સાંકળીયું કાંઇ ગાંઠીરે સોના કેરે તાર, હીરામાણક ગુંથ્યા હરીના હાર; ફુલપે ઓછેરા કીધા વાહાલે ભાર, પીળાંને પચરંગી બીરાજે હરીનાં ફુમતાંરે લાલ. ૪ લંગરમાં કાંઇ સુર્ય રત્નને ચંદ, હાથે છે હીરલાને પોહોંચીયે નંગ; તે તો દેખી માહારૂ મન થાય ઉછરંગ, આંગળીયુંમાં વીંટી આંગુઠીમાં આરશીરે લાલ, ૫ કષ્ટના કડકાની કીધી વાહાલે સાર, એટલેને શીદ લીએ હમારી સંભાળ; પોહોળીઆના પુન્ય તણો નહી પાર, પેહેરીને પધારીયા ગોવાળીયાની ઘેરમાંરે લાલ. ૬ એક એકની સાનમાં સમજી જાય,

જેહેને જેવા ભાવ હોય તેવા ગાય; પ્રથમ નિરખું ને પછી લાગું પાય, શ્રી વલ્લભ કુળને નાથે તે સહુને લીધા લેહેરમાંરે લાલ. ૭ ચાલો સખી નિરખીએ નંદ કુમાર.

ધોળ ૩૯

શ્રી કાંકરોલી ગામ રળીયામણુંરે, ત્યાંહાં તે બીરાજે શ્રી દ્વારકાંનાથ; પ્રગટયા શ્રી વ્રજભૂખણ લાલજી. ૧ ફેરી વાલો શેવક કારજ આવીયારે, ઇછા ધણીને મન સંગાથે લાલ. પ્રગટયા. ૨ શ્રી પદમાવતી વહુજીએ લાલજી જનમીઆરે, જુગમાં વરત્યો જય જયકાર લાલ. પ્રગટયા. ૩ સંવત ૧૮૩૪ માં, ચઇત્ર સુદી ૮ ને સાનીવાર લાલ. પ્રગટયા. ૪ સહી નક્ષત્ર લગ્ન પૂનરવશુરે, પૂણી ७—ઘડી શેષ્ય પ્રમાણ લાલ. પ્રગટયા. ૫ લગ્ને બ્રહસ્પતિ આવા સહીનારે, ત્રીજે શનીસ્વર તોળાના લાલ. પ્રગટયા. ૬ પાંચમે કેતુ આવ્યા ધનનારે, આઠે બુધ શુક્ર રવી મીનના લાલ. પ્રગટયા. ૭ નવમે મંગળ આવ્યા મેશનારે, અગિઆરમે રાહુચંદ્ર મેથુનના લાલ. પ્રગટયા. ૮ હેવે ને જોગે વાહાલો જનમીઆરે, શ્રી વિઠ્ઠલ વસે હરખ ન માય લાલ પ્રગટયા. ૯ શ્રી ચારોમતી માજી મન હરખ્યા ઘણુંરે, સહુને દેછે આદરભાવ લાલ. પ્રગટયા. ૧૦ બાંધ્યાં તોરણ પુરયા સાથીઆરે, ગુણીજન ગાએ મધુરે ગાન લાલ. પ્રગટયા. ૧૧ વૈશ્નવ જુથે જુથ મળ્યાં ઘણાંરે, આવીને વાહાલાને હુલરાવે લાલ. પ્રગટયા. ૧૨ કંચન થાળ ભરયા શગ મોતીએરે, આવી વાહાલાને વધાવે લાલ. પ્રગટયા. ૧૩ દાસ વલ્લભપર દયા કરોરે, રાજો ચરણ કમળની છાંય લાલ. પ્રગટયા શ્રી વરજભુખણ લાલજીરે. ૧૪

ધોળ ૪૦

તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે, હુંતો જાઉ શ્રી ગોકુળની શીતરે; હુંતો જઈ નિરખું શ્રીનાથજી, છે પૂર્વ જન્મની પ્રિતરે. ૧ ત્યાંહાંતો સાત મંદીર શોભા ઘણી, ભાવન ભાવન વશે વરજનાથરે, વશે છે વલ્લભા ચાર્યજીના લાડીલા, માહા મ્હોટા મુની વરયારે. ૨ શ્રી વંદ્રા તે વન રળીઆમણું, શોહામણાં ઠકરાણી ઘાટરે; શોહામણી વાય વાહાલો વાંસળી, તેતો બળભદ્ર કેરા વીરરે. ૩ શ્રી વંદ્રા તે વનની કુંજમાં એમાં રૂના સરળા મોરરે; અમો હેલ કરત નંદા નંદશું, નયણે નિરખત નંદકીશોરરે. ૪ હુંતો વરેહ દર્શનની આકુળી, જરે જીરણ માહારી દેહ; હુંતો વહું બઠાઓને પાએ પડું, નિહાળુશ્રી મુખ નાગરે. ૫ જેણે નયણે ના નિરખ્યા શ્રી નાથજી તેણે શાને ધરી આ દેહરે; જેણે શ્રી ગોવર્ધન જોયા નહી તેનો સુનો ગયો સંસારરે. ૬ જેણે શ્રી વલ્લભકુળ જાણ્યા નથી, તેનો એળે ગયો અવતારરે; ધીક ધીક પડચો આ દેહ, ના નાહ્યો શ્રી જમુનાં નીરરે. ૭ ધન ધન જીવક વરજવાસીનું, જેણે વરજમાં તે પુરયા વાસરે; કરજોડીને કરૂ વિનતી બલીહારી તે માધવદાસ. ૮ તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે હુંતો જોઉ શ્રી ગોકુળ શીતરે.

ધોળ ૪૧

શ્રીવલ્લભ પ્રાણ આધારને નિરખવા ચાલો એ સજની જી, શાં શાં સુખરે વખાણુ એના જાણુ દિવસને રજનીજી; આ ગોવરધન ધરણ · · હરી ઘણા દેખોજી, નૈણે તે પલક લાગે નહી · · · મતૂ અલ લેખાંજી. ૧ તે ઉ-

પરસપર હસી હસી વચન કહ્યાં તે એવાં એવાંજી, જો જો કહ્યાં તે તે કીધાં તે પ્રીતમ અંગીકાર એવાંજી; મા કલી અમો આવીઆ જીવ પોતા તણા લેવાજી, પોતે કરીને દેખાડીજી વીવીધ પ્રકારની સેવાજી. ૨ બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીને જીવનો કીધો અંગીકારજી, શ્રી ભાગવત મથનકે જોયાંજીરે સબોધનીજી સારજી; શ્રી ગોકુળ ફરીને વસાવી પુ સાથ સરવેને તેડીજી, લીલા કરી તે શી કહું રસના એકે જો પાંમીજી, ૩ દાસ ગોપાળની વિનંતી પરીવાર થારે કરી પાંમીજી, શ્રી વલભ પ્રાંણ આધારને નિરખવા મા-લીએ સજની જી.

ધોળ ૪૨.

શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જાવું, મોહનવરનું આણું આવ્યું. લખ્યું હસ્ત તણું ભાવું. શ્રી ગોકુળ. ૧ જાવું છે લટકેને ગટકે, મોહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે; પાયે નેપુરીઆ ઠમકે. શ્રી ગોકુળ. ૨ આભ્રણ પેહેર્યાં છે અંગે, સખી સહુ શોભે છે સંગે; માહ્યા મોહોટા મોહનવર રંગે. શ્રી ગોકુળ. ૩ વાહાલોજી જુવે છે વાટો, સખી વેગે વેહેલાં ચાલો, નયણાં ભરી ભરી પ્રીતમજી નાહાળો. શ્રી ગોકુળ ૪ સાસરી મુને વાહાલેરી લાગે, ત્યાંહાં માહારી કામ વાસના ભાગે, મોહનવર જોઈ જોઈ રઢ લાગે. શ્રી ગોકુળ. ૫ સખી માહારે આ અવસર રૂડો, અચળત શોહાગ્ય પેહેર્યો ચુડો, માહારે શ્રી ગોકુળપતી વર રૂડો. શ્રી ગોકુળ ૬ અદભૂત લેહેરનો રંગ ભારી, શ્રી જમુનાં જળ ભરવી છે ઝારી, મોહનપર વારંવાર વારી. શ્રી ગોકુળ. ૭ શ્રી વલભ નામ સદા રટ સજાતીમાં રેહેવું, સરણે શ્રીજી ગોવરધન નમવુ. સાસરીએ જાવું. ૮

ધોળ ૪૩

શ્રી વલભ કુળને વારીરે શ્રી નાથજી અલબેલા, શ્રી વિઠલનાથ વિહારીરે, શ્રીનાથજી૦ ૧ રૂડા એમના સુત છે સાતરે, શ્રીનાથજી૦ કળયુગમાં વેદ વિક્ષાતરે, શ્રી નાથજી૦ શ્રીગીરધરજી ગુણવંતરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી મથુરાંનાથ નિધાનરે, શ્રીનાથજી૦ ૩ શ્રી ગોવિંદજી રસ રૂપરે, શ્રીનાથજી૦ વિઠલેશ પરમ અનુપરે, શ્રીનાથજી૦ ૪ શ્રી બાળક્રશ્ન પ્રતાપાળરે, શ્રી નાથજી૦ શ્રી દ્વારકાનાથજી દયાળરે, શ્રીનાથજી૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથની શોભા સારીરે, શ્રીનાથજી૦ જેણે શખ્યા ઘેર ગીરધારીરે, શ્રી નાથજી૦ ૬ શ્રી રઘુપતી રૂડા જોઈએરે શ્રી નાથજી૦ શ્રી ગોકુળચંદ્રમા સોહીએરે, શ્રીનાથજી૦ ૭ શ્રી જદુપતી માહારાજરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી બાળક્રશ્નજી ગરીબ નિવાજરે, શ્રીનાથજી૦ ૮ ઘનસ્યામજી પૂરણ કામરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી મદનમોહન સુખ ધામરે, શ્રીનાથજી૦ ૯ મુખ મહીમા નવ કેહેવાયરે, શ્રીનાથજી૦ નટવરજી નવનિધરે, શ્રીનાથજી૦ ૧૦ સહુ શોભીતો શણગારરે, શ્રીનાથજી૦ પાય ઝાંઝરનો ઝમકારરે, શ્રીનાથજી૦ ૧૧ એ નિત્ય નિત્ય લીલા ન્યારીરે, શ્રીનાથજી૦ રંગનાથદાસ બલીહારીરે, શ્રીનાથજી અલબેલા. ૧૨

ધોળ ૪૪.

શ્રીજી મેરા એસા રસીઆ, મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, બનસી બજાવે વાહાલો ત્યાંહાં ભડી. શ્રીજીમેરા, ૧ સબ સખીયનમાં રાસ રચ્યોહે, દરસન દેવે ઘડી ઘડી. શ્રીજીમેરા. ૨ દોડ દોડકુ દરશન જાવે, ઝાપટ વાગે તડા તડી. શ્રીજીમેરા. ૩ ચ્યાર ચોકો

મંદીર બનાયો, આપ બીરાજે વાહાલો છપર તરી. શ્રીજી૦ ૪ નંદદાસ પ્રભુકી છબી નિરખત, શ્રીજીકે ચરણમાં જાય ૫ રી. શ્રીજી મેરા એસા રસીયા મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી. ૫

ધોળ ૪૫.

પુરે જોયારે માહારા વરજના વાહાલા, વરજ સુંદરી સંગ માહારે માહારા વરજના વાહાલા. ૧ તમશું શા આશંગોરે. માહારા૦ તમારે બહુ પઠંગોરે, માહારા૦ ૨ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીયારે, માહારા૦ વેદ પૂરાણ લખીઆરે, માહારા૦ ૩ ઉતમ કુળ અધિકારીરે માહારા૦ સુંદીર વર ગીરધારીરે, માહારા૦ ૪ પેહેલે એમ ક્યાંહાં કીધુરે, માહારા૦ સરવસ્ત હમારૂ લીધુરે. માહારા૦ ૫ શોક્યને સાખ્ય દીધુરે, માહારા૦ એવું કામણ હમને કીધુરે, માહારા૦ ૬ શરદ નિશા અજવાળીરે, માહારા૦ ગોપી રાસ રમાડારે, માહારા૦ ૭ હશી ઘણી લાજ છોડાવીરે, માહારા૦ ગોકુળમાં અસવારીરે, માહારા૦ ૮ શ્યામનીજી સુખકારીરે, માહારા૦ માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા૦ ૯ પૂરે પ્રેમ જોયારે માહારા વરજના વાહાલા.

ધોળ ૪૬.

વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, આજ માહારે આનંદ અતી ઘણો, પ્રગટયા શ્રી વીઠલનાથકે, વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા. ૧ માગશર માસ સોહામણો, નોમીનો દીનકે; વંદ્રા. ૨ કૃષ્ણપક્ષ વાડે ઉદે હવા, ગોકુળ માંહેરે રતન. વંદ્રા. ૩ જુવતીનાં જુથ ટોળે મળ્યાં, સજીયા નવસત શણગાર કે વંદ્રા. ૪ પેહેરણ નારંગી ચુંદડી, ચાલે ગજ મલી ચાલકે વંદ્રા ૫

કનક થાળરે કરગ્રહી, માંહે મુક્તાફળ સારકે વંદ્રા. ૬ માતાં મંગળ ગીત સોહામણા, આવ્યાં શ્રી અક્કાજીને દ્વારકે વંદ્રા. ૭ શ્રી વીઠલવર મોતીએ વધાવીયા, આનંદ અંગ ન માયકે વંદ્રા૦. ૮ તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમશું, ગાય શ્રી ગોકુળપતીનું ગીત. વંદ્રા. ૯ શ્રી જસોદાજીના જીવણ લાડીલા, શ્રી અક્કાજીના કુવર કોડામણા; જુવતીના જીવણ પ્રાણ. વંદ્રા. ૧૦ જસોદાજીના જીવન કાહાનકે, રંગી લોભી ન લે વાન કે વંદ્રા. ૧૧ કુંડળ ઝળકે બેહુ કાનમાં રવી શસી કોટી સમાન. વંદ્રા. ૧૨ શીરપર ફુલેહની પાઘ કે ફુલો નવરંગી બાગ કે રતાપતી માહા અનુરાગ કે વંદ્રા. ૧૩ તોરણ બાંધ્યાંરે બારણે, તોડે ટઉકે છે મોરકે; બોલે હળધર વીરકે. વંદ્રા. ૧૪ પ્રાતઃસમેરે માંહી ઘુમતાં, ઘુમે ઘમેકે છે પ્રાત; કંકણ ખળકે છે હાથકે, વાજીત્ર વાજે બહુ ભાતકે. વંદ્રા. ૧૫ જુગ જુગ જીવો માહારો વાહાલમો, બલીહારી માધવદાસ કે. વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, ૧૬

ધોળ ૪૭

શ્રી વલ્લભ સુતને નિરખ્યારે, માહારા શ્રીજીના વાહાલા સુંદીર જોવા સરખારે માહારા શ્રીજીના વાહાલા૦ ૧ વેદ પુરાણે લખીઆરે, માહારા૦ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીઆરે. માહારા૦ ૨ શ્રી જુમનાજીની તીરરે. માહારા૦ વસ્ત્ર હરેચાં હળધર વીરરે, માહારા૦ ૩ શ્રી વંદ્રાવનની વાટેરે. માહારા૦ મહી લુટતા શા માટેરે. માહારા૦ ૪. સોળ સહસ્ત્ર દાર નારીરે, માહારા૦ તોએ કેહેવાયા બ્રહ્મચારીરે, માહારા૦ ૫ શ્રી ગોવરધન ગીરધારીરે, માહારા૦ માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા વરજના વાહાલા. ૬

ધોળ ૪૮.

શ્રી ઠુકરાણી ઘટ સોહામણાંરે, છોકરો લેકે છે દ્વારરે, માહારૂ ગોકુળ રળીયામણુંરે. ૧ શ્રી વલ્લભ વંશ ખોરાજ તારેલ શ્રી વીઠ્ઠલનાથનો સાથરે માહારૂ ૨ ગુણ નિધી શ્રી ગોપીનાથજીરે, હળધરનો અવતારરે. માહારૂ૦ ૩ ગુણનિધિ વીઠલનાથજીરે, શ્રી ક્રસ્ન તણો અવતારરે- માહારૂ૦ ૪ શ્રી રૂક્ષમાંણી વહુજીના કંથરે. શ્રી પદ્માવતી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૫ ગુણવંતા શ્રી ગીરધરલાલજીરે, શ્રી ભામનીજી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૬ ગુણવંતા શ્રી ગોવીંદરાયજીરે, શ્રી રાણીજી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૭ ગુણવંતા શ્રી બાળક્રસ્નજીરે, શ્રી કમળાવતી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૮ ગુણવંતા શ્રી ગોકુળનાથજીરે, શ્રી પારવતી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૯ અજીતને ઝીતી લખ્યા રે, રાખ્યો માળાનો ધર્મરે. માહારૂ૦ ૧૦ ગુણવંતા શ્રી રઘુનાથજીરે, શ્રી જાનકીજી વહુજીના કંથરે, માહારૂ૦ ૧૧ ગુણવંતા શ્રી જદુનાથરે, શ્રી મહારાણી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૧૨ ગુણવંતા શ્રી ઘનસ્યામજીરે, શ્રી ક્રસ્ના વહુજીના કંથરે, માહારૂ૦ ૧૩ લક્ષ્મી સતભામા બેહુરે, અગ્રજાની અનુસારરે. માહારૂ૦ ૧૪ શ્રી નવ નિત્ય પ્રિયાજીને રીઝવારે, ઍવા વિવિધ પ્રકારરે. ૧૫ શોભા યમુનાં કમળા દેવડીરે. જેને સાત બંધુ સે હાંગરે. માહારૂ૦ ૧૬ શ્રી ગોકુળથી શ્રીજી પધારીયારે, ચઢયો શ્રીગોવરધન ટેકરે. માહારૂ૦ ૧૭ સાઢમાં શ્રીજી પધારીયારે, આપે શ્રી ગોવરધન નાથરે. માહારૂ૦ ૧૮ શ્રીજીની સેવામાં સોંપીયારે, સાત કુંવરની જોડરે. માહારૂ૦ ૧૯ આગ

ધરાવે શ્રીજીને ભાવતારે, શ્રી જમુનાના જળ ઝારી હાથરે. માહારૂ. ૨૦ આચમન કરાવી બીડાં ધરાવ્યાંરે. આરતી ઊતારે વરજનારરે. માહારૂ૦ ૨૧ દર્પણ ધરે મન મોહશુંરે, માળા પહેરાવે હાથરે. માહારૂ૦ ૨૨ ધનશીખટના ચોકમાંરે, માહારે વાહાલે કરચો વેણું નાદરે. માહારૂ૦ ૨૩ રમવું રાધાજીના રાસમાંરે, તાળી ગોવરધન હાથરે. માહારૂ૦ ૨૪ કરજોડીને કરૂ વિનતીરે, નમી નમી દંડવત થાયરે. માહારૂ૦ ૨૫ માધવદાસની વિનતીરે, આપો શ્રી ગોકુળ વાસરે માહારૂ શ્રી ગોકુળ રળીયામણુંરે. ૨૬

ધોળ ૪૯

ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણીરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દ્વારકાંનાથની શોભા ઘણીરે. ૧ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, પુરૂષોતમ શેવા કરેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, રળીયામણો રાય સાગરરે. ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દુનીયા દરશન જાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માનુંની મંગળ ગાયછેરે. ૩ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, આનંદ ઓછવ થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે. જે જીવ શરણે જાયછેરે. ૪ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, તેનું જીવતર સફળ થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માધવદાસ ગાય છેરે. ૫ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણીરે. ૬

ધોળ ૫૦.

ઓ વાહાલાજી ઉભા રોહોને રંગ રશીયાજી, મુજને મળવાનુ કહોને રંગ રશીયાજી; વાહાલાજી માહારા વશ કરીનેરે મુકો, ચતુર ચઘ શું ચુચારે રંગ રશીયાજી. ૧ વાહાલાજી માહારા કામણીઆ મુને કીધાં, માહારાં ચીત

ચોરી લીધાંરે. રંગ રશીયાજી. ૨ વાહાલાજી માહારા અ-
ખળા માણસ તે શું કરીએ, સાવરીઆથી ડરીએરે. રંગ
રશીયાજી. ૩ વાહાલાજી માહારા ગયાતી જમુનાજીને ઘા-
ટે, ગીરધારી મળીયા વાટેરે; રંગ રશીયાજી. ૪ વાહાલા
માહારા કાળ નાણુહલ હુતી સાથે, બેડાંનો ભાર માથેરે.
રંગ રશીયાજી. ૫ વાહાલાજી માહારા તે માટે નવરે ખા
ધાવાં, તમ સાથ નવ જોવાયાંરે. રંગ રશીયાજી, ૬ વાહા
લાજી માહારા રશીયા તે સારૂ, ના જાણ્યું દુખ માહારૂં
રે. રંગ રશીયાજી. ૭ વાહાલાજી માહારા મુખ મરડીને
રહ્યા છો, નિરદય શું થયાછોરે, રંગ રશીયાજી. ૮ વાહા
લાજી માહારા દરદ હમારૂં જો જાણો,તો દયા મન આણો
રે, રંગ રશીયાજી. ૯ વાહાલાજી માહારા રાત દીવશને રે-
હેણી, ના જાણું મૃગા નેણીરે; રંગ રશીયાજી. ૧૦ વા-
હાલાજી માહારા કોહાના આગળ વાત કહીએ, સહુકોનાં
મેહેણાં સહીએરે; રંગ રશીયાજી. ૧૧ વાહાલાજી માહારા
સહુકો કાનુડાની કેહેછે. હવે તો દગો દેછેરે; રંગ રશીયાજી.
૧૨ વાહાલાજી હમારા પીઠ રાખ્યુ હવે કોહોની, નથા વાત
છોડતીરે રંગ રશીયાજી, ૧૩ વાહાલાજી માહારા વચન આ-
પુ તે હયો કરમાં, ઝાલો તો રાખ્યુ ઘરમાંરે. રંગ ર-
શીયાજી. ૧૪ વાહાલાજી માહારા પ્યાલાં ભલેનીને લાડુ,
જમો તો થાય ટાઢુરે; રંગ રશીયાજી. ૧૫ વાહાલાજી મા
હારા સામગ્રી સરસ બનાવી, મુખ આગળ ધરાવી ; રંગ
રશીયાજી. ૧૬ વાહાલાજી માહારા જે જોઇએતે કેહેજો,
મીઠા મેવા સજોરે; રંગ રશીયાજી. ૧૭ વાહાલાજી માહારા
હરીદાસને હરી કેહેજો, ઉતર હમને દેજોરે રંગ રશીયાજી. ૧૮

ઘોળ ૫૧

તમને સુંપના છે પ્રાણરે હો છબીલીજી, પ્યારીરે તુતો જોતા હું શરીરે સુકાયો; તુજ રૂપમાં લોભાયોરે હો છબીલીજી. ૧ પ્યારીરે મુજને તુજવીના અન્ન ન ભાવે, નિંદ્રા નવ આવેરે હો છબીલીજી. ૨ પ્યારીરે તાહારે નિત્ય નોહોતાં દરશન દેવાં, પ્રીત નોહોતાં કરી લેવાંરે. હો છબીલીજી. ૩ પ્યારીરે હુતો અરજ કરૂં એવી, જ્યાંહાં હું ત્યાંહાં તુ જેવીરે. હો છબીલીજી. ૪ પ્યારીરે તાહારી શેરડીએ તુજ માટે આવું, સાથે કોને લાવુરે. હો છબીલીજી. ૫ પ્યારીરે તુતો હરીદાસ હરીને કહેજે, ઉત્તર હમને દેજેરે. હો છબીલીજી. ૬

ઘોળ ૫૨.

શ્રી દવારકાંનાથજી લાગુ પાયકે, મતી દીજો ભલીરે લાલ; શ્રી બાળકૃષ્ણજીનો જન્મ પવિત્ર તે ગાઇએ સહુ મળીરે લાલ; ૧ સંવત સોળસેહેને ખટકે કરન સહીરે લાલ, આસો માસો નંદ કુમાર કે; ફરી પ્રગટ્યા મહીરે લાલ. ૨ રાણી રૂક્ષમણી માતને કુખકે લાલજી પ્રગટીયારે લાલ; શ્રી વિઠલનાથજી દેકે દાનકે, જાચક સહુ હરખીયારે લાલ. ૩ સાંભળી આનંદ નરને નારે કે, સહુ મળીયારે લાલ. કાંધે દધીનાં શીકાં ધરેચાકે, સહુ મન ભાવીયારે લાલ. ૪ શ્રી વલભ રાજકુમારને ઘેર કે, દધીકાદા મચ્યોરે લાલ; શ્રી વિઠલનાથજીને ત્યાંતાં કે બધાઇનો રંગ રચ્યોરે લાલ, ૫ એક એક નરને એક નારકે, હાથ તાળી દીએરે લાલ; નાચે ગાવે ઓછવ થાય કે, સહુ જે જે કેહેરે લાલ. ૬ નાચે ઢાડી શું ફજે શું જાનકે, ઝાંઝ લઈ હાથમાંરે લાલ; વાગે ઝાંઝ

મૃદંગ ઉપંગકે, કવીતા કરી તાળમારે લાલ. ૭ ગાવે દેસનવ જન નર નારેકે, ધોળ પ્રગટયા તણારે લાલ; લુટાવે શ્રી વલભ નંદ ઉદારકે, મિષ્ટાન મોદકા ઘણારે લાલ. ૮ શ્રી ગીરધરજી પ્રફુલીત મન કે, ગોવીંદ હરખીયારે લાલ; આવી દેવ બેશી વૈમાન કે, કુશુમ બહુ વરખીઆરે લાલ. ૯ આવ્યા જોશી સહસ્ત્ર પ્રવિણકે, લાલ પ્રગટયા સુંણીરે લાલ; એમને આઠ પુત્ર કન્યા એક કે, એમ કેહે છે મુનારે લાલ. ૧૦ આવ્યા ગંગાદિક માહા મુન્ય, ધુની કહે વેદનીરે લાલ; શ્રી ગોસ્વામી કરી પરમ ઉદાર કે, આપી વધામણીરે લાલ. ૧૧ આવી ગોકુળની સહુ નાર કે, ઝુડે ઝુડે મળીરે લાલ; જોયા શ્રી મુખ સ્વામ સ્વરૂપ કે, આશીશ દે સહુરે લાલ. ૧૨ ચિરણજીવો શ્રી વિઠલ રાજ કુમાર કે, ભકત શીર ગાજજોરે લાલ; પ્રભુજી શેવા કરજો નિત્ય કે, ગોકુળ માંહી માહલજોરે લાલ. ૧૩ અવીચળ ચપળના રેહેજો નિત્ય કે, ભકત હુલરાવજોરે લાલ, હું છું ચરણ શેવકનો દાસ કે; પણ પાપી ઘણોરે લાલ. ૧૪ રાખો ચરણ કમળની પાસ કે, બરદ છે તમતણુંરે લાલ; બલીહારી જાય માધવદાસ કે, દોષ નિવારજોરે લાલ.

ધોળ ૫૩

વર્ણવું શ્રી વંદ્રાવન સુખ ધામકે, શોભા ત્યાંહાં ઘણીરે લાલ; જુમનાં નીર વહે ગંભીર કે, ગોવરધન ગીરોરે લાલ. ૧ બનશીબટ સુંદીર ઘનઘોર કે, નીજકુંજ છબી શી કહુંરે લાલ; કુંજ્યાં ભાર અઢારે દ્રૂમકે, નામ પણ શું કહુરે લાલ. ૨ ફુલ્યો ચંપો ને કચનાર કે, કમળને કેતકીરે લાલ; ફુલી ગુલ ગાઢી ગુલબાસકે, ચંબેલી માલતીરે

લાલ. ૩ ત્યાંહાં ઘનસ્યામ ચરાવે ધેનું કે, બજાવે વાંસળી રે લાલ; સ્વર સુણી ગોકુળની વરજનારી, ચીતડેથી ચળીરે લાલ. ૪ કીધા અવળ સવળ શણગાર કે, સહુ ટોળે મળીરે લાલ; ચાલો સહુ સખીઓ મળી સાથ કે, સુખ અભૂખાન ટળીરે લાલ. ૫ આવી વંદ્રાવન સુખ ધામ કે, જ્યાંહાં ઉભા હરીરે લાલ; કટીપર કર મુકયો વરજ નાથ કે, અધર મોરલી ધરીરે લાલ. ૬ એવી છબી જોઈને વરજ નાર કે, ઘણી થઈ આતુરીરે લાલ. કીધા હાવ ભાવ સનમાન, વધારી ચાતુરીરે લાલ. ૭ સુંદર સ્યામ હરી કર ઝાલ્યોગયા મળી કુંજમાંરે લાલ; મચ્યો ત્યાંહાં રાસ બીલાસ અનેક, રતી સુખ રંગમાંરે લાલ. ૮ હેવી લીલા અપરમપાર કે, નહી ગાઈ શકુ રે લાલ, પદરો કહે શું ગાઉ કે, માહા ગતી મંદછુંરે લાલ. ૯ વરણવું શ્રી વંદ્રાવન ધામ કે, શોભા ત્યાંહાં ઘણીરે લાલ.

ધોળ ૫૪.

કાંકરોલી ગામનારે વાશી, તંતો વાહાલા મુજને કીધી છે દાસી. ૧ પૂર્વ જન્મનીરે પ્રીત, તે રસ માણુંછું રંગ રીતે. ૨ નિરભે થઈનેરે નાચુ, જ્યારે શ્રી વરજભુષણજીને જાચુ. ૩ એ વીના સરવેરે કાચુ, નિગમ કહેછે એ છે સાચુ. ૪ દયા કરી છેરે દયાળે, કૃપા કરી પ્રભુ જીવપર ભાળે. ૫ માહા સુખ પામ્યારે જોતાં, હવે માહારાં ભટકણ ભાગ્યાં ગોથાં. ૬ તયાંનું ઠેકાણુંરે એ છે, દાસ મનોર નીરખી કેહેછે. કાંકરોલી ગામનારે વાશી. ૭

ધોળ ૫૫.

અમ આવ્યા તમારે આશરે અલબેલાજી, હવે શું કરીએ જઇ સાસરે અલબેલાજી. ૧ ફેરા તણું ફળ એ મળ્યું અલબેલાજી, મન ગમતું મુજને મળ્યું અલબેલાજી. ૨ હીરલો લાગ્યો હાથમાં અલબેલાજી, તમે શામો સઈયર સાથમાં અલબેલાજી. ૩ તમારૂં શામળુ અંગ આંડઓમાં અલબેલાજી; ગુણવંતીને લાંછન લગાડો માં અલબેલાજી. ૪ જો જાણશે માહારી માવડી અલબેલાજી; કોની સાથે પ્રીત છે એવડી અલબેલાજી. ૫ અમે કાજળ આંખમાં આંજીશું અલબેલાજી; તમો નેણાંની ચોટ નાંખો માં અલબેલાજી. ૬ હુંતો દાણ નહી આપૂ દોકડો અલબેલાજી અમે જવાબ આપીશું રોકડો અલબેલાજી. ૭ હુ બાવરાની બીહીતો નથી અલબેલાજી, હું ઓશીયાળી કોઈની નથી અલબેલાજી. ૮ હું ઓશીયાળી પ્રભૂ તમ તણી અલબેલાજી, શ્રી વલ્લભના સ્વામી તમો છો ધણી અલબેલાજી. ૯ અમે આવ્યાં તમારે આશરે અલબેલાજી.

ધોળ ૫૬

વનમાં વાગેરે વાંસળી, માહારે મંદીરીએ સંભળાય; વનમાં૦ ૧ મોહ રાઉ પામીરે સોહામણી, જીવડો આકુળ વ્યાકુળ થાય. વનમાં૦ ૨ વેગે આવોરે વીનતા, મેંતો ઘરમાં નવ રેહેવાય. વનમાં૦ ૩ દેહની દશારે વીસરી, અંગે આભુષણ બદલાય. વનમાં૦ ૪ ભોજન ભાવનથીરે ભામની, ચાલી કામ કરી ઘર તાજ. વનમાં૦ ૫ સાસરૂ મહીયરરે મેહેલીયું, લોપી લોકડાયાંની લાજ. વનમાં૦ ૬ વન સહુ આવીરે ગોપીઓ, નરણે નીરખ્યા શામ શરીર. વન૦

૭ રૂગનાથ નરખ્યોરે હવએ, ઘણી સુંદર જાુમનાં કેરી તીર. વનમાંo ૮

ધોળ ૫૭.

વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજીને, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ; શ્રી વલ્લભ સુત શેવા કરે, એ શ્રી ગોકુળના ભુપ. પાઘ બાંધી વાહાલો જરકશી, ને સુંદર વાઘા સાર; પટકા તે છે પચરંગના, સજ્યા તે સોળ શણગાર. ૨ કેસરી તીલક સોહામણાં, નાશીકા વીસ્તાધાર; ચીંબુકની અતી કાંતી છે કંઠે મોતીના હાર; ૩ હડપચીએ હીરલા જગમગે, એના તેજ તણો નહી પાર; અધર બીંબ એ રસીક છે, ઝળકે તે જોત પ્રકાશ. ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખા, હરીના એટલીઆળા કેશ; નિરખ્યાને વળી નીરખશુ, એનો પાર ન પામે શેષ. ૫ ડાબી બાજુએ ગીરીવર ધરેવો, જમણે કટી મધ્ય ભાગ; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, માહારાં હબડાં ટાહાં થાય. ૬ પાએ ઘુઘરી રણઝણે, મોજડીએ મોતીના હાર; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, બલીહારી માધવદાસ. ૭ માધવદાસ કહે હરી, માહારૂ માગ્યું આપો માહારાજ; વળી વળી કરૂ વીનતી, મુને દેજો વરજમાં વાસ. વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ. ૮

ધોળ ૫૮.

હું બલીહારી તેલંગ કુળ દીપક, શ્રી લક્ષમણ તાતનેરે લાલ; જે કુળ પ્રગટયા શ્રી વલ્લભ દેવ, ભકત હીત કારણેરે લાલ. ૧ માઘ માસ ફાગણ એકાદશી, ભર વૈશાકનીરે લાલ; પ્રાગટ ધરેયુ અગ્નિ મધ્ય કે, અગ્નિ રૂપ સહીરે લા

ધ. ૨ સંવત પંદરસે પાંત્રીસ કે, વાર રવી પરોરે લોલ;
સરવે સરીયાં શેવકનાં કાજ કે, વરજ જન આવી મળ્યાંરે
લોલ. ૩ પુષ્ટિ મારગ ચાલ્યો મરજાદ કે, મર્યાદા ઘણીરે
લોલ; જીવને આપ્યાં દાન અનેક કે, વાર નવ લાગી ક્ષ-
ણુરે લોલ. ૪ જગતને દ્રઢ કરવાને કાજ કે, શ્રીજી આવી
મળ્યારે લોલ; વાક્ય કહ્યું શ્રી કૃષ્ણની પ્રત્ય કે, એક એકાંતે
મળ્યારે લોલ. ૫ જીવ હેત રાખ્યો નીરધારે કે, લઈ ચરણે
પરચોરે લોલ; લાવી સોંપો હમારા ચર્ણ કે, દ્રઢ રાખશુરે
લોલ. ૬ એવાં વચન સુંણીને હરીવા કે, જીવને દયા કરી
રે લોલ; નિશ્ચે વચન કહ્યાં પ્રમાણુ કે, ત્રણ વાર ફરી ફરી
રે લોલ. ૭ પછી વિચારયુ દીન દયાળ કે, ત્યાંહાં હરસાણી
સહોરે લોલ; પૂછવા લાગ્યા દીન દયાળ કે; કહો કછુ કાંહાં
સુનારે લોલ. ૮ ત્યારે શિશ નમાવ્યું નાથ કે, હું સમજ્યો
નહીરે લોલ; કૃપાનાથે કૃપા કરી કહ્યુ કે, સાંભળ દ્રઢ કરી
રે લોલ. ૯ ભકત જન ઉપર દયા ઘણેરી કે, હરસાનીએ લ-
હુરે લોલ; ભકતને આપ્યાં દાન અનેક કે, મન આનંદ
પશ્ર્યોરે લોલ. ૧૦ વાહાલે બોધ્યાં જીવ અનેકકે, જુગ વી
સ્તરેનારે લોલ; પ્રથમ હરી હળધર પ્રગટ્યા કે, રચના રી
કહુરે લોલ. ૧૧ માયાવાદ ટાળ્યો ભાર કે, પ્રભૂ સમર્થ સ-
હીરે લોલ; ત્યાંથી આગળ ચાલ્યો વીસ્તાર કે, સાત મધે
રત્ન મળીરે લોલ. ૧૨ વરજનો જાણું એ વિશ્રામ કે,
શ્રી ગોકુળનાથ ધણીરે લોલ; જેણે જીત્યા ખળ પાખંડ કે,
શાહા જાંહાંગીર સહીરે લોલ. ૧૩ આપી ગજ મુકતાની મા-
ળ કે, પ્રભુ રાખે નહીરે લોલ; લઈને સોંપી શ્રી જમુનાં મ
ધ્ય કે, જમુનાંએ હાથે ગ્રહીરે લોલ. ૧૪ ત્યારે કહો જાં-

હાંગીરને વાત કે, શાહા માની મહીરે લાલ; માળા દેજો હમારી નાથ કે, બદલે ફરી કરરે લાલ. ૧૫ શાહાને લઈ બેઠા પ્રભુ નાવ કે, રૂપ જુમનાએ ધરયુંરે લાલ; માળા આપી તતક્ષણ હાથ કે, શાહા રીઝયો ઘણુંરે લાલ. ૧૬ એ સુખ નીરખી શ્રી વલ્લભદાસ કે, મન આનંદ ઘણોરે લાલ; હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષમણ તાતનેરે લાલ

ધોળ ૫૯

હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષમણ તાતનેરે લાલ; એ કુળ પ્રગટયા શ્રી વલ્લભનાથ કે, જગત હિત કારણેરે લાલ. ૧ એમના બેઉ સુત પર્મ કૃપાળ કે, ચતુર શીરોમણીરે લાલ; શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિઠલનાથને કે, હમ શીર એ ધણીરે લાલ. ૨ તે શ્રી વિઠલનાથને સાત કે, કુંવર પ્રગટયા મહીરે લાલ; જાણીએ પોતે સાત સ્વરૂપ કે, ધરીને પ્રગટયા મહીરે લાલ. ૩ શ્રી ગીરધારીજી પરમ સુશીળ કે, સુભટ અતી શોભીતારે લાલ; શ્રી ગોવીંદરાય તણો મુખચંદ્ર કે, ભકતજન લોભતારે લાલ. ૪ શ્રી બાળકૃષ્ણજીનાં અતીશયનીધ કે. ચરણ ચિત લાવીએરે લાલ; શ્રી ગોકુળનાથજીના ચરણની રેણકે, જગતમાં કાહાવીએરે લાલ. ૫ ચતુર શીરોમણી શ્રી રઘુનાથ કે, તેહેના ગુણ ગાઈએરે લાલ; શ્રી જદુપતી નાથના ચરણ સરોજ કે, તેણે દુર્લભ ધારીએરે લાલ. ૬ સામર્થ વેદ તણો નહી કે, ગુણ ઘનસ્યામનારે લાલ; રાખો ચરણ કમળની છાંય કે, એક કામનારે લાલ. ૭ સાત સ્વરૂપ તણો નિજવંશ કે, જગતમાં બીરાજજોરે લાલ. સકળ સ્વરૂપના ચરણની રેણુ કે, અમ શીર ગાજજોરે લાલ. ૮ એ શ્રી વલ્લભનો

નિજવંશ કે, જગત હિત કારણેરે લાલ; શ્રી વરજભુષણ જોઇ મુખચંદ્ર કે, જાય વારણેરે લાલ. ૯ હું બલીહારી તૈલંગ કુળદીપક.

ધોળ ૬૦.

શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા લાગો, કે તેથી ભય સઘળો ભાગો; સુકૃત સેજે શુ જાગો, શ્રી વલ્લભ. ૧ પ્રગટ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમ પોતે, દ્વિજ સુંદીર વર મનસું તે; દૈવી પ્રગટ થયા જો તે, શ્રી વલ્લભ. ૨. સાત કુંવર કહીએ તેવા, સ્વરૂપની સોંપી સેવા; જીવને દાન ઘણાં દેવા. શ્રી વલ્લભ ૩ સેવક જન પુષ્ટીમાં પાળ્યા, અળગા અથડાતા ટાળ્યા; સમર્પણ સુખ વાટે વાળ્યા, શ્રી વલ્લભ. ૪ ચોરાશી ચરણે કીધા, અષ્ટછાપી આધા લીધા; ભગવદ રસ ભાવે કીધા, શ્રી વલ્લભ. ૫ જે જન હરીચર્ણે રેહેશે, નિર્મળ જુમનાંજી નાહાશે; અખંડ વરજવાશી થાશે, શ્રી વલ્લભ. ૬ સેવક જન હરી દાસ કહીએ, ધ્યાન સદા એમનું ધરીએ; આપણ શ્રી ગોપીનાથજીને ગમીએ, શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા લાગો ૭.

ધોળ ૬૧.

આનંદ સાગરે ઉલટયો સખી આજ માહારૂ મન મોહ્યુંરે, અંગો અંગે ફુલ્યાં અતી ઘણાં; સખી કહ્યાં તે કોનાં નવ જાયરે. ટેક. ભલે પ્રગટ્યારે, ભલે પ્રગટયારે શ્રી ગોકુળનાથ, શ્રી વિઠલનાથ દો હેલી હરીને વધાંમણાં ૧ બાવન ચંદન બહુ વળી, વચ્ચે ચોક નવલી જાતરે; પાછળ ફરતાં ફુલડાં; વચ્ચે વેલડાંની જાતરે; સિંહાસનરે, સિંહાસનરે, મેહેલો ઢળકતા હાથ, લટકતા હાથ; દો હેલી હરીને

વધાંમણાં. ૨ બહુ રત્ન મુજ હીરે જડચાં, મોતીડે પૂરી થાળ રે, કુમ કુમ ભરચાંરે કચોલડાં; મહી પૂસ્પ કેરી માળરે, સો વાશણરે, સોવાશણરે, ગાવ મંગળ ચ્યાર; ગીત રશાળ, દો હેલી હરીને વધામણાં. ૩ ઓછવ ઉપનો અતી ઘણો, સખી આંગણીએ નવરંગરે; વાજીત્ર વાગે અવનવાં, સખી ઢોલ ભેર મૃદંગરે. આજ મન ઉપન્યોરે, મન ઉપન્યોરે સખી અતી આનંદ; દો હેલી હરીને વધાંમણાં. ૪ પ્રિતે પ્રભુજી નિરખ્યા, શ્રી ગોકુળપતી માહારાજરે; હરીદાસ કહે માહારા મન તણા, પોહોતા મનોરથ આજરે. હવે સરીઆંરે, હવે સરીઆંરે શેવકનાં કાજ; વૈશ્નવનાં કાજ, દો હેલી હરીને વધાંમણાં. ૫ આણંદ સાગર ઉલટચો સખી આજ માહાર મન મોહ્યુંરે.

ધોળ ૬૨

શ્રી ગોકુળ ગામને આંદરે સાહેલીરે, આશા ઝાકમઝોળ ગોંસાંઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૧ મંડપ છાયો માગરે સાહેલીરે, તોરણના છે મોર ગોંસાંઈજી. ૨ ચોક મિત્રામણ અતી ઘણાં સાહેલીરે, ઘેર ઘેર કદળીના સ્થંભ, ગોંસાંઈજી. ૩ ઘેર ઘેર મંદીર ઉઘડચાં સાહેલીરે. ઘેર ઘેર ઓછવ થાય. ગોસાંઈજી. ૪ રંગાલી ગલી રળીઆમણી સાહેલીરે, ભકતની ભીડ અપાર. ગોંસાંઈજી. ૫ ગુજરાતી આવે મલપતા સાહેલીરે, વૈશ્નવ સોરઠ-દેશ. ગોંસાંઈજી. ૬ માધવદાસના સ્વામી મળ્યા સાહેલીરે, સરીઆં શેવકનાં કાજ ગોંસાંઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૭

ધોળ ૬૩

સુરજ ઉગી ઉદય થયો, સરવે સંસારીને મોહ રહ્યો બા

લા લેહેરી તું રંગીલા. ૧ કાને કુંડળ મકરાં મોતી, હું તો શ્રી દ્વારકાંનાથજીનાં મુખ જોતી. લાલા. ૨ શેરીવાળી ફુલડાં વેરૂ, આવતાં જાતાં હું તમને ઘેરૂં. લાલ. ૩ માહારે ઘેર આવજો દાહાડી દાહાડી. માહારે ઘેર ફુલ ચંપાની છે વાડી. લાલા. ૪ મહારે ઘેર અટકે મટકે, લવીંગ સોપારી બાંધું દા પટકે. લાલા. ૫ માહારે ઘેર આવો હરી રમઝમતા; તમે માહારી સાસુ નણંદને બહુ ગમતા. લાલા. ૬ ઓરા આવો ચોટી ઓળું, પલંગે પોઢો તો પ્રભુજીને વાઢોળું. લાલા. ૭ માહારે ઘેર આવો હરી મથી, દુધ સાકરીઆં પાઉ રસે રમે. લાલા. ૮ લાડકડા આવો તો રમાડું, ઘરમાં પધારો તો જમાડું. લાલા૦ ૯ મેહેતો તમ સાથે પ્રીતિ બાંધી, છોડાવી નવ છુટે હીરની ગાઠી. લાલા૦ ૧૦ દાસ વલભ કહે ચરણે લાગે, તેથી માહારા જન્મ જન્મનાં ભય ભાગે. લાલા લેહેરી તું રંગીલો. ૧૧

ધોળ ૬૪.

મોહન મલપતા ઘેર આવોરે. માહારે ઘેર પૂરૂષોતમ પધારચારે, મેં તો લેઇને મોતીડે વધાવ્યારે. ૧ વાહાલે માહારે કરૂણાની દ્રષ્ટિ જોયુંરે, બાઈ માહારે એ વરશું મન માહ્યુ રે. ૨ પડ્યું માહારે નંદના કુંવર સાથે પાનુરે, હવે હું તો કયમ કરી રાખીશ છાનુરે. ૩ દુરીજનને કેહેવું હોય તે કેહેજોરે, વાહાલા માહારા રૂદીયા કમળ વચ્ચે રેહેજોરે. ૪ ધન્ય ધન્ય ગોકુળના ગીરધારીરે, વાહાલાને જોવા મળી વરજ નારીરે. ૫ હાંરે હું તો વલભ કુળની દાસીરે. હાંરે વાહાલા કૃપા કરો વરજવાશીરે, ૬ વાહાલે માહારે વરજમાં તે આવ્યો વાસરે, હાંરે બલીહારી તે માધવદાસરે. મોહન મલપતા ઘેર આવોરે. ૭

ધોળ ૬૫

ગંગા બેટીએ ઝઘડો માંડીઓ ગીરધારીનાં લખ્યાંરે પ્રમાણ, વારી જાઉ શ્રીનાથજી. ૧ બાદશાહે તે પ્રમાણો મોકલ્યો છોડો છોડો શ્રી ગોકુળ ગામ, વારી જાઉ. ૨ છોડો છોડો શ્રી મંદીર માળીઆં, છોડો છોડો ને બરશાના ગામ. વારીજાઉ. ૩ વ્રજ વાશીએ મનમાં વીચારીઆં, એમના સામા બાંધીને હથીઆર, વારીજાઉ, ૪ શ્રીનાથજીએ આગ્નાઓ નવ કરી, નોય નોય એ દેવતાનો ધરમ, વારીજાઉ. ૫ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, આવી પધારેચા દસ વીસ કોસ. વારીજાઉ. ૬ નવખંડ તે પ્રથ્વી આપણી, ચોદીશા ચોબાજીનાં રાજ્ય. વારીજાઉ.૭ વાહાલે તળાવે તંબુ તાણીઆ, ચંપારણ વિશે ગાડી ચાર વારીજાઉ, ૮ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, મધરાતે મેવાડ દેશ, વારીજાઉ. ૯ રાજા પ્રજાને હુઈરે વધામણી, આપણા શ્રી નાથજી પધારેચા નજીક, વારીજાઉ. ૧૦ રાજા પ્રજાએ મનમાં વિચારીઆં, આપણ શી શી કરીશું ભેટ વારીજાઉ. ૧૧ એમને સોય ઘોડાને બસેં હાથીઆ, એમના રથને સંખનો નહી પાર. વારીજાઉ. ૧૨ વાહાલે ડુંગર કોરી મંદીર કરેચાં. પધારેચા શ્રી ગોવરધન નાથ. વારીજાઉ. ૧૩ એમની ઉંચી મેડાને મંદીર માળીઆં, નીપના નીપના પગથીઆળા ચોક. વારી જાઉ, ૧૪ નીપની નીપના તે ઓરડાને ઓરડી, નીપની નીપની રસોઇઓનાં ઠામ. વારીજાઉ. ૧૫ કમળ ચોકમાં જીુલે ધમર હાથીઆ, એમને ટોલડે ટહુકે છે મોર. વારીજાઉ, ૧૬ એમ મધરા તે ગોવરધન ભઓ, બન્યા સજળ તે ગહારાણીજી

નાં નીર. વારીજાઉ. ૧૭ જળનો તે ગોવીંદ કુંડ ભર્યો, તેહેનાં મધુરાં ભરચારે ભરપૂર, વારી જાઉ. ૧૮ એક વડલો તે બનશીખટ ભયો કાંકરોલીં, તે બનસીખટના ચોક. વારીજાઉ. ૧૯ ત્યાંહાં તો સાકર કેરા કરા પડ્યા, ત્યાંહાં તો દુધડે વરસ્યા છે મેહ. વારીજાઉ, ૨૦ ગંગાબાઇએ તે વિનતી એમ કરી, મુને આપજો વરજમાં વાસ. ૨૧ વારી જાઉ શ્રી નાથજી, ગંગા બેટીએ ઝગડો માંડ્યો.

ધોળ ૬૬

હરખે શ્રી વલ્લભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વીઠલ નાથને વારણે જાઉ, ૧ જેહેના તેહના મન તણો મહિમાપજી, સકળ અમંગળ અળગાં થાઅજી, ૨ જેણે તે પૂસ્ટીનુ કીધું છે દાનજી. ટાળ્યું ટાળ્યું જીવ તણું અગ્નાનજી. ૩ કીધો કીધો માહા મોહોટો ઉપકારજી, દૈવીત જીવનો કીધો વિસ્તારજી, ૪ મનડાની આશા પૂરણ કીધીજી, શિક્ષા તે સેવા કરવાની દીધીજી. ૫ મટ્યો મટ્યો અસુર તણો આવેશજી, કીધો કીધો ભકતી તણો ઉપદેશજી. ૬ જીવને બ્રહ્મ સબંધ કરવાજી, જે થકી પૂરશોતમ મન ભાવ્યાજી. ૭ વારંવાર અને આશ્રય જીવ જાતાજી, રાખો રાખો અસમરપિત વસ્તુ ખાતાજી. ૮ શ્રીમદ્ ભાગવદ રૂપ પ્રકાશજી તે થકી તત્વ વેદનું ભાષજી. ૯ બાંધી બાંધી ભકત સિધુની સ્વેતજી, કીધુ કીધુ દૈવી જીવનું હેતજી. ૧૦ સમ તે લાલ કેરા જે તાતજી, શ્રી ગોપીનાથ તણા જે ભ્રાતજી. ૧૧ શ્રી અક્કામાજીના ગર્ભ તણો એજ તનજી, પધાર્યા ભકતોનું કરવા જતનજી, ૧૨ તેમની ભક્તી તણે શીર સોહીએજી નિરખતાં નિજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૩

શ્રીમદ વિઠ્ઠલના જે દાસજી, તેમના તે પદ રજની આશ જી. ૧૪ વળી વળી એહજ વિનંતી કીજેજી. વરજ ગોકુલને અમેપદ દીજેજી. ૧૫ તેડાવું તે સહીયર સાથજી, નાચુ ગાઉ ને તાળી પાડું હાથજી. ૧૬ કોને કહું કહું ને નવ કેહેવાયજી, છબીપર જન રશીક બળી જાયજી. ૧૭ હરજી શ્રીવલભ નંદને ગાવુંજી.

ધોળ ૬૭

સખી આજનો લાહાવો લીજીએરે કાલ કોણે દીઠી છે ટેક. ફુલની ગાદી ને ફુલના તકીયા, ફુલનાં બીછાના બીછાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૧ સોનાનાં સોગટાં ને રેશમી ચોપટ; હીરલાના પાસા ઢળાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે. ૨ સોનાનું પારણું ને રેશમી દોરી, હરજી શ્રીનાથજી ઝુલાવીએ, કાલ કોણે દીઠી છે, ૩ વાણીના મેહુલાને આનંદની હેલી, સુખને શરવડે ભીજાઈએરે, કાલ કોણે દીઠી છે. ૪ વલ્લભના સ્વામી પ્રભૂ રસીક સીરોમણી, વળી વળી મુખડાં નિહાળીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૫ સખી આજનો લાહાવો લીજીએર કાલ કોણે દીઠી છે.

ધોળ ૬૮.

આજ આનંદ નંદજીને દ્વારરે. વરજમાં થઈ છે લીલા લેહેરરે. ૧ ગોપી અતીરે ઉલટભરી આવેરે, થાળ મોતીના ભરી લાવેરે. ૨ વાહાલાને વિવેકે વધાવેરે, વાહાલા ત્રીભોવનનાથ કહેવાયરે. ૩ વાહાલો હસ્તનાં ધાવણ ધાવેરે. વાહાલો ગોપીઓને લાડ લડાવેરે. ૪ એવાં હેત ગોપીપર કીધાંરે, દધી માંખણ ચોરીને પીધાંરે. ૫ વાહાલા મથુરામાં શું મીઠું રે, એવું કુબજામાં શું દી ૬ વાહાલો

કુબજાની સંગે મોહ્યારે, વાહાલો ગોપીયોની સાથે સોહ્યારે. ૭ ગોકુળ આવોને વરજના વાહાલારે, તમે નંદ જસોદાના લાલારે. ૮ ગોકુળ આવોને વરજના વાસીરે, તમે પ્રાણ સો સ્યા છે માશીરે. ૯ ગોકુળ આવોને ગીરધર ધારીરે, તમારી વાટ જુવે વરજનારીરે. ૧૦ વાહાલા જુમનાજીને ઘાટ રે, તમે વસ્ત્ર હરેચાં શા માટરે. ૧૧ વાહાલે ગીરી ગોવરધન ધારેયોરે, એનો મદ ઇંદ્રનો ઉતારયોરે, ૧૨ વાહાલા વરંદાવનની વાટરે, તમે મહી લુટચાં શા માટરે. ૧૩ વાહાલા જુમનાજીને તીરેરે, વાહાલે મોરલી વગાડી ધીરે ધીરેરે. ૧૪ ધન્ય ધન્ય જુમનાજીનો આરોરે, માહારો સફળ ઠરેયો જન્મારોરે. ૧૫ વરંદાવન રમીતા રાસરે, પુરી સર્વ ગોપીની આશરે. ૧૬ બલીહારી જાય માધવદાસરે, મારે ચરણકમળની આશરે. ૧૭ આજ આનંદ નંદજીને દ્વારરે.

ધોળ ૬૯

ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રળીયામણું, કોઈએ દીઠા શ્રી પુરૂષોત્તમલાલ જુમનાજીમાં ઝીલતા; વાહાલા બોલે મધુરા બોલ મુખમાંથી મોતી ગરે, વાહાલો ચાલે ચમકતી ચાલ કંકુનાં પગલાં પડે. ૨ ધન્ય ધન્ય શ્રી માહારાણી માની કુખ, જેહેની કુખે રતન જડચાં; હેવા કોઈના નથી શ્યામ સ્વરૂપ, થોડે થોડે કનકે ઘડચા. ૩ એમનાં મુખ પુનમ ચંદ્ર દેખી માહારાં મનડાં ઠરચાં; એમનાં અણીયાળાં લોચન, ગાલે રૂડાં ગળીઆં પડ્યાં. ૪ વાહાલે છુટા મેહેલ્યા કેશ, કેસરી તીલક બન્યાં; વાહાલે મોતી કેરા , પોતાને અંગે ધરેચા. ૫ માહારે રહેવું શ્રી ગોકુ ામ, સાસરીયું ખોટું; એહુના શું કરીએ

સંસાર, એ મેહેણું મોહોટું ૬ બલીહારી જાય માધવદાસ, શ્રી વીઠલ વરને; રાખજો ચર્ણ કમળની પાસ, દયા કરી નીજ જનને, ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રળીયામણું.

ધોળ ૧૦

હાંરે વાહાલો એડી અમારે શ્રી નાથજી, હાંરે ભવતારણ હાર એડી અમારે શ્રી નાથજી. ૧ જોગ જપ વૃત કો કરેજી, હારે તપ તીરથ અપાર, એડી અમારે શ્રી નાથજી. ૨ સોસ સબ ગયા એ ગયાજી, હાંરે મન માને મોરાર, એડી અમારે શ્રી નાથજી. ૩ ઓડી અક્ષર સુરદાસ કહે, હાંરે ભવ શરણુ સાર, એડી અમારે શ્રી નાથજી. ૪

ધોળ ૧૧

કાંકરોલી રાજ સાગર તીર રે, વસે હમારો વ્રજમારે લાલ. ૧ દરશન દેછે દીનદયાળ કે; શ્રી દ્વારકાં નાથજીરે લાલ. ૨ સાથે વરજવાગીની ભીડ કે, મંદીર સોહામણાંરે લાલ. ૩ શેવા કરે શ્રી ગોકુળનાથ કે, સંસારને તારવારે લાલ. ૪ વાહાલો માહારો પ્રીતસવારે નાથ કે, પ્રભુની કરે આરતીરે લાલ ૫ આઠે દરશન દેછે નાથ કે, શેવકને કારણેરે લાલ. ૬ સનમુખ રહે છે શ્રી ગોકુળનાથ કે શ્રી દ્વારકાંધિશનેરે લાલ. ૭ જળ હળ તેજ તણો અંબાર કે જોતાં સુખ પામીએરે લાલ ૮ બહુ સપ તણી અતી પ્રિત કે, સારસ થાકીએરે લાલ. ૯ ક્ષણું ક્ષણું ધરીઆ નવલા રંગ કે, બાનક બેહુનેરે લાલ. ૧૦ ધન્ય ધન્ય ભરતખંડ કે, ભાગ્ય ભૂમી તણીરે લાલ. ૧૧ માયાવાદી કીધા

ત્યાજ કે, ભારે ઉતારીઆરે લાલ. ૧૨ સુરનર બોલે જય જય કાર કે, દુંદભી ગડગડેરે લાલ. ૧૩ ધન્ય ધન્ય નરે નારીનો દેહ કે, જેણે પ્રભુને ઓળખ્યારે લાલ. ૧૪ એવા પ્રભુજી નિરખો નિત્ય કે, બીજો કોઈ નથીરે લાલ ૧૫ દાસ મનોહર નાચે ગાય કે, નિરંજ થઈરે લાલ. ૧૬ કાંકરોલી રાજ સાગર તીર કે.

ધોળ ૭૨

નાહાના સરખા શ્રીનાથજી, નાહાના નાહાનારે હાથ; નાહાની લખુટીઓરે કર ગ્રહી, સુંદીર દીસોછો પ્રાણનાથ, નાહાના૦ ૧ નાહાના સરખા ગોવાળીયા, નાહાની સરખીરે ગાય; સાથે સીંગડા શોભીતા, ગઉ ચેન ચારેવારે જાય. નાહાના૦ ૨ નાહાની વનસીઓ કર ગ્રહી, હરીઆં ગોપીનાં મન; રૂડો નંદજીનો લાડીલો, રૂડો વંદ્રાવન. નાહાના૦ ૩ નાહાની સરખીરે મોજડી, નાહાના સરખા છે પાય; પાએ રણઝણ ઘુઘરી, અણુવટ વીંછુડા સાર. નાહાના૦ ૪ પ્રભુજીનાં મુખ પર મોરલી, વાઈ વેણુ રસાળ; શબ્દે મોહીરે ગોપીકા, રોતાં મેલ્યાંછે બાળ. નાહાના૦ ૫ કાળંદ્રીને કાંઠે, ઊભા વગાડોછો વેણુ; જવાદોને જાદવા, કે વરજમાં થાશે પોકાર. નાહાના૦ ૬ આંગળી સાહી ન હરી તાણશો, પ્રભુ ગાહાર ધ્રુજેછે અંગ; સઘળી ગોપીકા આવશે, તમને ઘેરશે માહારાજ. નાહાના૦ ૭ કે વનસીવટના ચોકમાં, ઉભલા વજાડોછો વેણરે; માધવદાસની વિનંતી, આપો વરજમાં વાસ. નાહાના સરખા શ્રી નાથજી.

ધોળ ૧૩

મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી. મળીઆ મારગ માંહે; સઉ સુખ આપોરે વ્રજમાં. ટેક ।। મનડુ માહારૂરે મોહી રહ્યું પુર્વ જન્મનીરે પ્રીત; શોભા શી કહું સ્યામની. નિત્ય નિત્ય નવલીરે રીતે. મીઠડા૦ ૧ વાંકો પાઘ વરણાગીઆ, વાંકી આવે છે ચાલ; વાંકાં નયણાં સોહામણાં, કે વાંકી વેણુ રસાળ. મીઠડા૦ ૨ નઈણાં તમારાં શ્રીનાથજી, કયમ કરી કરૂરે વખાણ; શુકન રહીરે શરીરની, માનુની મુકેછે માન. મીઠડા૦ ૩ શ્રી જુમનાંજીમાંરે ઝીલતાં, તુટયો નવસરહાર; મોતી સઘળાં વહી ગયાં, હીરલો લીધો છે હાથ. મીઠડા૦ ૪ કે મનડુ મારૂરે મોહી રહ્યું, દેખી છબીલાની ચાલ; ધન ગોવીંદ પ્રભુ એહી મળ્યા, પામ્યા મોહોટો ઉલાશ. મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી.

ધોળ ૧૪.

માહારે મંદીર પધારો શ્રીનાથજી, હુંતો જોઊરે તમારી વાટ માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧ હુંતો શેરી વળાવી સજ કરૂ, હુંતો ફુલડાં વેરાવુ સારી વાટ. માહારે૦ ૨ હુંતો ચીરના ચંદરવા બંધાવતી, હુંતો પથરાવું લીલા પીળા પાટ. માહારે૦ ૩ હુંતો શણગાર કરાવું હરીના ભાવતા. હુંતો દરપણ દેખાડુ માહારા નાથ માહારે૦ ૪ હુંતો મીઠડા મેવા મંગાવતી, આરોગોને વઇકુંઠનાથ, માહારે૦ ૫ હુંતો શીરો કરાવું સ્નેહ તણો, જીવણ આરોગો તમારે હાથ, માહારે૦ ૬ હુંતો જુમના જળ ઝારી ભરાવતી, આચમન કરો શ્રી વૈકુંઠનાથ. માહારે૦ ૭ ખાસઠ પાનનાં બીડલાં બંધાવતી, મુખવાસ કરોને વૈકુંઠનાથ માહારે૦ ૮

હુંતો સોનાનાં શીગરડાં મંગાવતી, રમત રમજો સારી રાત. માહારે૦ ૯ હુંતો સજ્યા પથરાવું સ્નેહતણી, પોઢણ કરો શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે૦ ૧૦ હુંતો ફુલના પંખા ભરાવતી, વીંજણ કરૂંરે સારી રાત. માહારે૦ ૧૧ હુંતો ફુલની જાળી ભરાવતી, માંહે બીરાજે શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે૦ ૧૨ હુંતો થાળ ભરૂં સગ મોતીએ, વધાવું શ્રી વલ્લભકુળ પરીવાર; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી ૧૩

ધોળ ૭૫

પ્રથમ સમરૂં શ્રી વલભનો પરીવારરે વાલાજી, વાહાલા તેજપકી ઉતરવું માહારે પાર માહારા વાહાલાજી. ૧ શ્રી વલભ શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વીઠલ કહીએરે વાહાલાજી. વાહાલા ભક્તિ માર્ગ સ્થીર સ્થાપો શરણ રહીએરે માહારા વાલાજી. ૨ પ્રથમ વરણવું શ્રી ગોવરધન ગીરધારી વાલાજી, વાહાલા તમ દીઠે સુખ થાય ઉરેમાં ભારી માહારા વાલાજી. ૩ બીજે શ્રી નવનિધ પ્રીયાજીને ગાવુંરે વાલાજી, વાહાલાને હરખી નિરખી હરખ હૈયામાં પાવું માહારા વાહાલાજી. ૪ ત્રીજે શ્રી મથુરાંનાથ છબીલા બીરાજેરે વાલાજી, વાહાલે કરયા મનોરથ પૂરણ અમ શીર છાજે માહારા વાલાજી. ૫ ચોથે શ્રી વીઠલેશરાય જોઇ જોઇ હરખુંરે વાલાજી, વાહાલા જુગલ સ્વરૂપ બીરાજે સરખા સરખું માહારા વાલાજી. ૬ પાંચમે શ્રી દ્વારકાંનાથ કરે રાજ્યધાનીરે વાલાજી, વાહાલે શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ધરયાં મનમાની માહારા વાલાજી. ૭ છઠે શ્રી ગોકુળનાથ ધર્યો ગીરીરાજરે વાલાજી, વાહાલે ઇંદ્રતણો મદ માડયો સરીયાં કાજ માહારા વાલાજી. ૮ સાતમે શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાંથિણું ધારીરે વાલાજી, વાહાલે

કીધા છે રાસ વિલાસ તેડયાં વરજનારી માહારા વાહાલાજી. ૯ આઠમે શ્રી મદનમોહનજી ગઉ રત્ન સોહીયેરે વાહાલાજી, વાહાલા જુગલ સ્વામની સંગ વરજ સહુ મોહ્યું માહારા વાહાલાજી ૧૦ નોમે શ્રી ગીરધરજી છે ગુણના ભંડારરે વાહાલાજી, એહને શરણ રહીએ તો ઉતરીએ પાર માહારા વાહાલાજી. ૧૧ દશમે શ્રી ગોવીંદરાય રસાલાને નિરખુંરે વાહાલાજી, જેણે સ્થાપ્યા શ્રી વિઠલેશરાય હઈયામાં હરખું માહારા વાહાલાજી. ૧૨ એકાદશી મેં તો બાળકૃશ્નજીને દીઠારે વાહાલાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં લાગે મનમાં મીઠાં માહારા વાહાલાજી. ૧૩ દ્વાદશી શ્રી ગોકુળનાથ સેવ્યા ગીરધારીરે વાહાલાજી, જેહને રાખ્યો માળાનો ધરમ એહરે વારી માહારા વાહાલાજી. ૧૪ ત્રયોદશી શ્રી રઘુનાથજીને ગાવુંરે વાહાલાજી, શ્રી જાંનકીજીવન-નાથ ચરણ રજ પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૫ ચતુરદશી શ્રી જદુનાથજીની સેવા જાણીરે વાહાલાજી, એમને નમે છે મોહોટા ભુપ રાયને રાણી માહારા વાહાલાજી. ૧૬ પૂનમ પુરણચંદ શ્રીઘનશ્યામરે વાહાલાજી, વાહાલાના દરશન કરતાં પોહોચ્યા મનના કોડ માહારા વાહાલાજી. ૧૭ પંદર તથો પૂરણ થઇ એમ જાણીરે વાહાલાજી, વાહાલા રાખો ચરણના પાસ દાસ વંખાણી માહારા વાહાલાજી, ૧૮ શ્રી વલ્લભ કુળની કૃપા થકી હું ગાવુંરે વાહાલાજી, વાહાલા સાત સ્વરૂપની ચરણ કમળ રજ પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૯ પ્રથમ શામરૂ શ્રી વલભનો પરીવારરે વાહાલાજી.

ધોળ ૭૩.

ધન્ય શ્રી જુમનાં શ્રી ગોકુળ નીકટ બીરાજે નિત્ય ન

વલે રંગે, ત્રઠ તે રંગ તણા આભ્રણ સુંદાર સોહીએ
શ્રી મળીયા હતા વાટે. ટેક. અલોકીક ડોગર રાજે, ત્યાં
હાં વઈશ્નવ જન ઘેરે ગાજે, ત્યાંહાં મંદીર શોભા સુખ છા
જે. ધન્ય૦ ૧ ત્યાંહાં નિત્ય ક્રીડા નંદલાલ કરે, વરજ જુ
વતીનાં જુથ હરે, ત્યાંહાં રમણ રેતી તન તાપ હરે. ધન્ય
૨ ત્યાંહાં કુશુમ દ્રૂમ બને બેલી સોહીએ; જેને દીઠડે
ત્રીભૂવન મન મોહીએ, ત્યાંહાં અખંડ આનંદ નિત્ય પ્ર-
તિ હોએ. ધન્ય૦ ૩ ત્યાંહાં કમળ કમળ રંગ રસ ભરી-
આં, પ્રીતમ ઉપર અંતર પર વરીયાં; આવે મધુકર અંત
કારજ સરીયાં. ધન્ય૦ ૪ ત્યાંહાં ગોવરધન ગીરી સંગ
ડોલે, ત્યાંહાં વરજવાસી મુખ યશ બોલે; નહી તપ તીરથ
વરત તે તુલ્યે, ધન્ય૦ ૫ ત્યાંહાં વિશ્રામ ઘાટ મધુપુરી
જાતાં, ત્યાંહાં બેઠક વલ્લભ સુખ દાતા; બીજા ઘાટ અનેક
મુનીવર દાતા. ધન્ય૦ ૬ ત્યાંહાં ઉતરી શ્રી વસુદેવ આ-
વ્યા, કોયલા ઘાટ શ્રી વલ્લભ મન ભાવ્યા; એવા જસોદા
ઘાટ લખી લાવ્યા ધન્ય૦ ૭ ત્યાંહાં બ્રહ્માંડ ઘાટ મ્રતીકા
મીઠી, છડી દરશન વસંત સમે દીઠી; ત્યાંહાં ગોપ કુપ અ
ધરે રસ છુટી, ધન્ય૦ ૮ ત્યાંહાં ગોકુળ માહા વન ગીર
ધારી, ત્યાંહાં જમલા અરજન સુખકારી; બાળે પૂતના પ્રા
ગટ સંહારી, ધન્ય૦ ૯ ત્યાંહાં ગોકુળ શ્રી માહા પ્રભુ રા-
જે, બ્રહ્મ છોકર નિત્ય ગુણ ગાજે; શ્રી ઠકરાણી ઘાટ જો
ઇ ભવના ભય ભાજે, ધન્ય૦ ૧૦ ત્યાંહાં જમના ઘાટે
નાહાતાં; અષ્ટ શાખા બ્રહ્મ ઘાટ નિત્ય ગુણ ગાતાં; તાંહાં
રાવળ રજ નિત્ય પ્રિત જાતાં, ધન્ય૦ ૧૧ ત્યાંહાં દાસ
ગોવરધન ગુણ ગાઈએ, કરો કરો કૃપા તો વરજવાશી થ

ધઇએ; મન કમ વચને આનંદી થઇએ, ધન્ય શ્રી જમુનાં શ્રી ગોકુળ નીકટ બીરાજે નિત્ય નવલે રંગે. ૧૨

ધોળ ૧૭

• વરજ જન વલભરે, શ્રી જસોદા જીવણ જોઈએ એ સુખ દુર્લભરે, શ્રી વલભ કૃપાથી લઇએ. ૧ પ્રગટ બીરાજેરે, શ્રી ગોવરધન ધરે પોતે; ગુણ ગુણ ગાજેરે, નિત્ય પ્રતી અખંડ અધાતે. ૨ મુગટ મનોહરરે, મકાક્રતની જોતે; સાંભળ સહીયરરે, નાશા લટકે ગજ મોતી. ૩ મુખ છબી ઉપરરે, કેશ કુટીલ છબી છાજે; આંખ અણીયાળીરે કોટ કમળ લીલાજે. ૪ ચીબુક બીરાજેરે, તેજ તણાં ચિત હરીઆં; અપાર અનોપમરે, અરૂણ અમી રસ ભરીયા. ૫ નખ શીખ શોભેરે, શેષજી પાર ન પામે; નિજ જન નિરખેરે. વરેહ તણાં દુઃખ વામે. ૬ અંગે આભરણરે, વીવીધ બસન હરી ધરીયા; એ છબી જોઇનેરે, નિજ જન નાં મન ઠરીયાં. ૭ નવ ઘન નાગરરે. કળીયુગ પ્રગટ બીરાજે; શોભા સાગરરે, લોક તણા ગુણ ગાજે. ૮ દુરલભ સુલભરે, શ્રી વલભ એ સુખ આપો; કોટી વંદનમનારે, ભવ બંધન વાહાલા કાપો. ૯ નાથ બીરાજેરે, જુગળ ભાગ્યે આવ્યા. એ છબી છાજેરે, ભક્ત પ્રેમ મન ભાવ્યા. ૧૦ જેણે નવ દીઠારે, શ્રી નાથ ગોવરધનધારી; ભવોભવ ગાં ઠયારે, અવસર બેઠા હારી. ૧૧ આસુરી અગણાંરે, શાં જી એ રસ માણે; મુઢ મતી વાહાલરે, ભવ જળ તે શું જાણે. ૧૨ શ્રી કૃષ્ણ કૃપાનીધીરે, શ્રી વલભ નીકટ બીરાજે; કળીમાં કારણરે, સ્મરણથી અઘ ભાજે. ૧૩ જેને નવ જા

ધ્યારે, શ્રી નટવર નંદના નંદન; કોઇ નવ માન્યારે, પડીઆ
ભવ દુઃખ ફંદન ૧૪ ધીક ધીક કેહેછેરે, દેવ મુનીજન તે
ને; અવસર ખોયોરે, કુળ બગાડી કેહેને. ૧૫ જેણે નવ
નિરખ્યારે, શ્રી જમુનાંજી માહારાણી; મન નહી વળીયુંરે,
પાપી જન તે પ્રાણી. ૧૬ વરજ રજ લોટીરે, હરખ તે હો
યે ભરીયા; સુરીજન શાક્ષીરે, તે ભવજળથી તરીઆ. ૧૭
હીત ચીત હુલસેરે, હરી શેવા સુખકારી; એ સરવ વીલા-
સેરે, બડભાગી નર નારી. ૧૮ શરણે રાખેરે, શ્રી વલ્લભ
વરજ રજ દીજે; કાંઈ નવ જાણુંરે, દાસ ગોવરધન કીજે
વરજ જન વલભરે, શ્ર જસોદા જીવણ જોયા. ૧૯

ધોળ ૭૮.

સુંદીર ગોકુળ ગામરે બીહારી શ્યામ, બ્રહ્મ સબંધનું ઠા
મરે બીહારી શ્યામ. ૧ દઈવીજીને કાજરે બીહારી શ્યામ,
પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ રાયરે બીહારી શ્યામ. ૨ પોતાના જે જ
નરે બીહારી શ્યામ, વિચાર થયા છે બહુ દીનરે બીહારી
શ્યામ. ૩ પુરષોતમ કરૂણા કરી બીહારી શ્યામ, શ્રી વલ
ભજીએ દેહ ધરી બીહારી શ્યામ. ૪ ઊંચ નીચને શરણે
લીધા બીહારી શ્યામ, દોશ કોશ નીવારીઆ બીહારી શ્યા
મ. ૫ સમરપણ આપ્યા સાસરે બીહારી શ્યામ, શેવાનો
કીધો છે અધિકારરે બીહારી શ્યામ. ૬ દયા કરો દીના-
નાથરે બીહારી શ્યામ, શેવા ગીરધારીજીને હાથરે બીહારી
શ્યામ. ૭ રાખો ચરણની છાંયરે બીહારી શ્યામ, શોભા
જોઈ હરીદાસરે બીહારી શ્યામ, દેજો ને વરજમાં વાસરે
બીહારી શ્યામ. ૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે બીહારી શ્યામ.

ધોળ ૭૯

શ્રી મદન મોહનલાલ, તમશું લેહે લાગી; માહારે તમ ઉપર ઘણું વાહાલ, મે ભવની ભાગી. ૧ છું ચર્ણકમળની દાસ, ચિત ચરણે રાખો; મને આપજો વરજમાં વાસ, સુખ સંપત દાખો. ૨ માહારા પ્રાણ તણા આધાર, અળગા રેહેશો નહી; હરી છો હઇયાના હાર કોઇને કેહેશો નહી. ૩ માહારા કુટંબ સહીત દરશન, તમારાં કીધાં; વાહાલા તમે મટાડ્યા તાપ, દર્શન બહુ દીધાં. ૪ માહરી વિનતી સાંભળો નાથ, તો તમને કહીએ, મને આપો વરજમાં વાસ, તો શરણે રહીએ. ૫ નાહીએ જળ જમુનાનાં નીર, દરશન નીત્ય કરીએ; એમ કહે છે હરીદાસ, ભવો ભવ તરીએ. ૬ શ્રી મદન મોહનલાલ.

ધોળ ૮૦.

શ્રી વલ્લભ કુળના રશીયા વાહાલા, શ્રી ગોવરધન નાથરે; આવોને અલબેલા વાહાલા, કહું એક વાતરે. ૧ પ્રિતલડી કીધીરે વાહાલા., મેં તમારી સાથરે; પ્રિતલડીની સાથે મારા પ્રાણ બંધાણા નાથરે. ૨ વાહાલપણાની વાત વાહાલાની, કોને નવ કહેવાયરે; તમને મળવા મનડું માહારૂં આકુળ વ્યાકુળ થાયરે, ૩ પ્રિતલડી પાસ માહારા, પ્રાણ બંધાણા; શામળીયા સુંદીર વર, મનડામાં આણોરે. ૪ તમ વિના વાહાલું બીજુ કાંઇએ નવ જાણુંરે; સંસારનો ભે કદી હું, હઇડે નવ આણુંરે; ગીરધારી ગુણવંતા આવો, ગોઠડી તો કીજેરે, હઇડું ઠરે જો વાહાલા, આલીઘન દીજેરે, ૬ દુભાણા ના રહીયે માહારા દીનબંધુ નાથરે;

શ્રી વલ્લભ પ્રભુએ તુલસી આપી, મળાવ્યો છે હાથરે. ૭ સાચો સબંધ કીધો માહારો, ચતુર સુજાણરે; છોડાવ્યો પણ છુટે માહારા, જીવણ પ્રાણરે. ૮ મોહનજીની માયાએ મુને, મારેચાં મોહના બાણરે. વરેહ તણી વેદનાથી હું તો ભુલી ગઈ શુધ ને સાનરે. ૯ વીસાર્યા નવ રહીએ માહારા, પ્રાણ આધારરે; હરજી મને હેત ઘણું છે, હઈડાના હારરે. ૧૦ અંતરે ના કીજે, માહારા અંતર જામીરે; ઉગ્ર તપને પુન્યે હું તો. સુંદીર વરને પામીરે. ૧૧ પ્રભુજી પાતળી આ વાહાલા, ઓછું ના કીજેરે, વરજ સખીની દાશીને તો, બોલાવીને લીજેરે. ૧૨ શ્રી વલ્લભ કુળના રશીયા વાહા.

ધોળ ૯૧

(પંચકિ રાગ ગરબી.)

ચાલી વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લાલ. ૧ મારગ મળીઓ માહારો નાથ કે, મુજને આંતરીરે લાલ. ૨ માહારા ફોડચાં મહીનાં માટકે; ગોરસ માહારાં ઢોળીયાંરે લાલ. ૩ આવ્યાં નંદ તણે દરબાર કે, જઈ ઉભા રહ્યારે લાલ. ૪ માતાજી તમારો કાંહાન કે, અળવીત બહુ કરેરે લાલ. ૫ માતાજીને ચઢી રીસ કે, મંદીર થકી નીસરચારે લાલ. ૬ માતાજીએ લીધી હાથમાં સોટી કે, કાંહાનજીને શોધાવારે લાલ. ૭ માતાજીના હાથમાં દીઠી સોટી કે, ત્હાંતો કદમ ચઢચારે લાલ. ૮ ઉતરો ઉતરો માહારા નાથ કે, કહું એક વીનતીરે લાલ. ૯ સાંભળો સાંભળો માતાજી મારી વાત કે, આજની વીનતીરે લાલ. ૧૦ રૂડો બાનસીબટનો ચોક કે, ત્યાં હું એકલીરે લાલ. ૧૧ એક ઠરી નેણની સાન કે, હુ તો ત્યાં ગઈરે લાલ.

૧૨ એકે મરડી માહારી પોંચી કે, અંગુઠી ઉતરીરે લાલ. ૧૩ કાંહાંનજી નહાનેરૂ છે બાળ કે, અળવીતરાં શાં કરેરે લાલ. ૧૪ ધન ધન ગોકુળની વરજ નાર કે, જેહેને ઘેર નહીરે લાલ. ૧૫ માહારૂ સોના કેરૂ બેહેડું કે, રૂપલા ઉઢાણીરે લાલ. ૧૬ મા હું જળ ભરવા કયમ જાઉ કે, કાં કે ઉભા કાહાનજીરે લાલ. ૧૭ કાંહાના કાંકરડી માં માર કે, સોના બેહેડુ નંદયેરે લાલ. ૧૮ છોડો જુઠડા બોલી નાર કે, તુ કોયા ગામનીરે લાલ. ૧૯ છોરા તાહારે શી પડપુછ કે, ગોકુળ ગામનીરે લાલ. ૨૦ જોયુ ગોકળીયુને ગામ કે, આ પાસે રહી મથુરે લાલ. ૨૧ મળિઆ નરસઈઆનો નાથ કે, રસ વાધ્યો ઘણોરે લાલ. ૨૨ ચાલો વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લાલ. ૨૩

ધોળ ૮૨.

વાહાલો શ્રી વલ્લભ ગ્રહે પ્રગટીઆ, સુંદર વરજી, શ્રી વિઠલ ધરીયા નામરે સુંદીર વરજી. ૧ એનું રૂપ રસાળ ઘણી ચાતુરી સુંદીર વરજી; એનુ મુખ જોવાને આતુરી સુંદીર વરજી. ૨ એને સેહેજ કસ્તુરી તીલક ભાળરે, સુંદીર વરજી; એવાં લોચન લાલ ગુલાલરે, સુંદીર. ૩ એને અજાન બાહુએ હરી, સુંદીર૦ એની કટીપર વારૂ કેશરી. સુંદીર૦ ૪ એના ચરણ કમળ શોભા ઘણી, સુંદીર૦ ૫- શ્રવજન માથે એ ધણી. સુંદીર૦ ૫ એને કેસરી પીતી સોહીએ, સુંદીર૦ એને તેજે ત્રીભોવન મોહીએ. સુંદીર. ૬ એનો ઉપરણો છે જરકશી, સુંદીર૦ સુર વીનતા છબી દેખી હશી, સુંદીર. ૭ એમ કહી પૂસ્પ વૃષ્ટી કરે, સુંદીર, એ સુખ જોઈ હઈડુ ઠરે. સુંદીર. ૮ પૂસ્પ લતા બાહુ પા-

સરે, સુંદીર૦ ત્યાંહાં શ્રી હરી રમીઆ રાસરે, સુંદીર. ૯ ભાગ્યવડાં વરજવાસીનાં, સુંદીર૦ વાહાલા શું રમતાં રાસરે, સુંદીર૦ ૧૦ એહુ કરજોડીને વીનવુ, સુંદીર૦ શ્રીજમુનાંજી ને હું નમું, સુંદીર. ૧૧ શ્રી જમુનાંજી જોવાની આશરે, સુંદીર૦ મુને આપજો વરજમાં વાસરે, સુંદીર. ૧૨ હરીદાસ શોભા જોતાં, સુંદીર મ્હારા મનના મનોરથ સહુ પોહોતા, સુંદીર વરજી. ૧૩

ધોળ ૮૩.

આજ સખી આનંદ હુવોરે, આપણા શ્રી નાથજીને જુવો; જેને કાજે તળપતા હુતાં દાડા, તે દ્વાર મેલ્યાં છે ઉઘાડા. ૧ વરજ ત્રીઆ વેગે કરો શણગાર, પેહેરોની નવ સર મોતીના વાર; આવે છે વરજ શુંદરીનો વાહાલો, તને તે નયણાં ભરી ભરી નાહાળો. ૨ જોતાં તૃપ ન થાય, માધવદાસ બલીહારી જાય.

ધોળ ૮૪.

શ્રી વિઠલનાથજી સોહામણારે, એમનાં લીજીએ પેરે પેરે ભામણારે. ૧ દ્વિજ કુળમાં વાહાલો પ્રગટીયારે, દેખી નાજ જન મન અતી હરખીયારે. ૨ રાજ્ય શીરોમણ રાજીયારે, દેખી સોળ કળા સમી લાજીયારે. ૩ સજન સહુ સંતોકીયારે, એતો અમ્રત વાણીએ પોખીઆરે. ૪ તન મન ધન કરૂ વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટીયા ભગતને કારણેરે. ૫ કોડ પૂર્યા વાહાલે ભકત તણારે, સુખ પામ્યા માંહો માંહે અતી ઘણારે. ૬ દાસના દાસ કરે વિનતી, શરણ જીવો શ્રી ગોકુળ પતીરે. ૭ શ્રી વીઠલનાથ સોહામણારે.

ધોળ ૮૫

ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, આજુની રાત રળીયામણી જી પધારચા શ્રી વીઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણાજી ૧ જીરે ઉલટ અંગ ન માય, આજુની શોભા અતી ઘણીજી; જીરે માનુની તે મળીરે આજ, છબી નિરખવા પ્રભુ તણીજી. ૨ જીરે હીંડે તે માંડલા માંહે, કનક કળશ શીરપર ધર્યાજી. ૩ જીરે તે ઉપર શ્રીફળ સાર, મુકતા થાળ સંગે ભર્યાજી; માહારા વાહાલાને વધાવાને જાઉં, ઉમંગી ઉમંગી આનંદ ભરીજી, ૪ જીરે ચરણ જીવોરે જુગલ કીશોર, આ જોડી અવીચળ સદાજી; બલીહારી શ્રી વિઠલનાથ કોડ પૂરો માહારા મનતણાજી. ૫ ધન્ય ધન્ય તે આજુનો દીન,

ધોળ ૮૬

જીરે ધન્ય ધન્ય આજુનો દીન, શ્રી વિઠલનાથ પધારીઆજી; સુણી સુરીનર હરખ્યા મન, કળજુગ જીવ ઓધારીયાજી, ૧ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી વલભ તાત, પ્રગટ પુરષોતમ સુત હવાજી; જોતાં જાણુંરે અદભુત વાત, પુરણ પ્રિત્યે પામવાજી. ૨ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી આકાજી માત, કુંવર કર હુલરાવીઆજી, જીરે એના મુખમાં તે બીડા બરાસ, વૈષ્ણવ જનને આપીયાંજી; વાહાલે આપ્યાં તે ચરવિતનાં દાન. ભવનાં બંધન કાપીયાંજી. ૪ જીરે ધન્ય ધન્યરે જુમનાજીનું નીર, નિત્ય નિત્ય નાથ ક્રિડા કરેજી; વાહાલો ઓઢેરે ઉપરણાં સાર, દીઠડે મારાં મન ઠરે. ૫ જીરે ધન્ય ધન્યરે વરજવાશી લોક, વદન નિહાળે વળી વળીજી; જોતાં જાણું તે કારણ કાંય, મંગળ ગાએ મહી મ-

ળીજી. ૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રી ગોકુળ ગામ, વરજ નાયક વાસો વસ્રેજી, હવે સરીઆં શેવકનાં કાજ, મરજાદી મનમાં હસેજી. ૭ જીરે ધન્ય ધન્યરે ઓછવ આજ, શ્રી શ્રી વલભને બાંણેજી; ત્યાંહાં તો વાગેરે તાલ પખાજ, બંદીજન બહુ જશ ભણેજી. ૮ જીરે ધન્ય ધન્યરે માગશર માસ, ઉતમ વદ નવમી ભલીજી; સુખ પામેરે સહંચર સાથ, લીલા દેખી નિત્ય નવી નવીજી, ૯ બલીહારી તે માધવદાસ, શોભા માહારે મન વશીજી; શેવક જનનાં સરીયાં કાજ, એ લીલા સહુને મન ઠશીજી, ૧૦ જીરે ધન્ય ધન્યરે આજુંનો દીન.

ધોળ ૮૭.

ધન્ય ધન્ય તે આંજુનો દીન આજુની રાત રળીઆમણીજી; પધારેયા શ્રી વિઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણીજી. ૧ આપણ સદા સોહાગણી નાર, આપણ શીરપર એ ધણીજી; તમો પેહેરાને નોતમ ચીર, સુંદરી નવ સત વરસ તણીજી. ૨ તમો પેહેરોને આભ્રણ અંગ, સરખા સરખી સંચરીજી: સખી એક કરે પૂષપની માળ, બીજે તે કરે કુમ કુમ ભરીજી. ૩ ઉપર શ્રીફળ ફોફળ સાર, કનક કળસ કેસર ભરચાજી. માહારા વાહાલાજીને નિરખવા જઉ, નિરખી હરખી માહારાસ ભરેચં જી. ૪ જાહ જોયા શ્રી જુગલકીશોર, દેહની દશા ગઈ વીસરીજી; જોયા શ્રી રૂક્ષમણી વહુજીના રુપ, ઉર ઉપર અમી ભરીજી. ૫ જોયા શ્રી પદમાવતી વહુજીના રુંપ તે દીઠે મારાં મન ઠરે જી; મારૂ માગ્યુ આપોને માહારા નાથ. મનડાતણાં કારેજ સરેજી ૬ સદા શ્રી ગોકુળ માહારો વાસ, પ્રભુની લીલા માહારે મન

ડગીજી, બળીહારી તે માધવદાસ, એ લીલા મ હારે મ
વગીજી. ૭

ધોળ ૮૮

ઉભા રેહો તો કહુ એક વાતડી, શ્રીનાથજી૦ તમ મોટે ગાળી છે મેં તો જાતડી શ્રીનાથજી૦ ૧ તે દીવશે મળ્યા હતા વંદ્રાવનમાં શ્રીનાથજી૦ તે દીવશની તાલાવેલી તન માં શ્રીનાથજી૦ ૨ શ્રીનાથજી જોયાના મને કોડરે, શ્રીનાથ જી૦ પૂરી મારા મન કેરી આશરે શ્રીનાથજી૦ ૩ હસોંછો મધુર વાંકુ જોઈને, શ્રી નાથજી૦ ૪ ક્ષણ ક્ષણ ભણકારા વાગે કાનમાં, ઘરમાં જાઉ ને ગાઉ તાનમાં. શ્રીનાથજી૦ ૫ ચિત ચોટતુ નથી ઘર કામમાં, શ્રીનાથજી૦ ઘેલી ઘેલી કેહે છે ગોકુળ ગામમાં. શ્રીનાથજી૦ ૬ કેહેનારા ના કેહે છે પણ માથે છો ધણી, શ્રીનાથજી૦ પૂરો માહારા મન કેરી આશરે, શ્રીનાથજી૦ શરણે આવ્યો છું તમ દાસરે. શ્રી નાથજી૦ ૮ ભવોભવ પાર ઉતારીએ. શ્રીનાથજી૦ બલીહારી જાય માધવદાસરે. શ્રીનાથજી૦ ૯

ધોળ ૮૯

સરદપૂનમની રાત જોઈ વાહાલે રમવા કીધું મનરે, વન કુંજાં તે લીલા શકતે તે મન ચંદ્ર જતન; હરી રસ માતારે. ૧ વેણ વજાડી ચિત્ત હરેયું, પ્રગટયું અંગે અનંગરે; સાંભળતાં ગોપીજન આવ્યાં, કૃષ્ણ સમીપ સંગ હરી. ૨ વેણું સાંભળીને દોહોવું મુકયું, દોહંતા વાસણરે; ખીર ચડાવી તેમજ મુકી, વાહાલા પાસે મન હરી. ૩ તાતાં દુધ જમાવતાં, પતી શેવા ભોજનરે; લેપ્નતાં લાસન

આંજતાં, વિપ્ર તે આભ્રણ હરી. ૪ પતીઓનાં રોકચાં ન રહ્યાં, આતમા હરી રસ માનરે; કેટલાએક પતીએ રોકયાં, માધવ ચરણે ચિત લગન હરી. ૫ સહુથી આગળ તે જઈ પોહોતા, સગુણ મુકી તનરે; ત્યારે રાજાએ પુછયું; એ કેમ પાચે જન હરી. ૬ શુકજી ત્યારે એમ ઓચરચા. પેહેલું કહ્યું તે સતરે દ્વેષ ભાવે શીશુપાળ ઓધ્ધારચો, એતો પીવા જુગત હરી. ૭ વરજ રતનાં આવ્યાં જાણીને, પ્રભુજીએ કહ્યું વચનરે; આવ્યાં તેતો સારૂ કરયું, કારણ કહો પ્રસન હરી. ૮ રજની એવી જંતુ ભયંકર, હમાણાં જાઓ ઘેરરે; માત પીતાને પૂત્ર ભાંડરૂ, શું છે તેહેના પેર હરી. ૯ વન દીઠું ચંદ્ર કરી શોભે, કાળંદ્રી જળ તેમરે; ઘેર જઈ પતી શેવા કરો, પાળો બાળક જેમ હરી. ૧૦ જો માહારે પ્રેમ આવ્યાંછો, તોએ તે પણ જોયુંરે; પતીને મુકીને આવ્યાં, પતીવરતા ધરમ ખોયું હરી. ૧૧ ઘરડો મુરખ રોગી હોવા, તોય પતી નવ તજીએરે; નિદ્રા આવે સરવે જુવે, તેથી અન્ય નવ ભજીયે હરી. ૧૨ શ્રવણ કીરતન ધ્યાને આવું, એમ નહી કાંઈ વેહેલાંરે; એવાં વચન સાંભળી ગોપી, વિભગ થયાં સર્વ ઘેહેલાં હરી. ૧૩ મુખની ચુંગી બાહર સુકે, શોક કરી નિસાસોરે; નઈણે ભોમા લખાને માગો, અવની વીમળ વીમાસે હરી. ૧૪ પ્રભુજીએ વાત કરી મન જોયું, એમ કહે શું વદરે; નઈણે આંસુ ફેરવી લીધાં, બોલ્યા ગદ ગદ કંઠે હરી. ૧૫ ન મુકાય તે મુકી આવ્યાં, એવું કહેવું નવ ઘટેરે; જો બીજું કહ્યું તે જાણું, ધરમ કોણથી પ્રગટે હરી. ૧૬ ધરમ રૂપ કરી તમને જાણું, નામ ભજે સહુ વિજશેરે; મુકી નિત્ય અનિત્ય શું કરીએ, ચતુર થઈ ઓળખશો હરી. ૧૭ ઘણા દિવસના તાપહુ-

તાપ તે, તમો વીના કોણ સમાવેરે; કો કેહેશે જે કહ્યું ન માન્યું, કોહો કયમ ઘેર જવાય; હરી૦ ૧૮. ચિત હર્યું ને કામ નવ સુજે, જ્યાં ચાલો ત્યાં જઈએરે; અધરામ્રત કરી વરહે સમાવો. વરહે અગ્નિ નવ ઝરાએ. હરી. ૧૯ નહી અમે તો પદવી થાશો, શરણ તમારાં સોધએરે; ચરણ ર-માને દુર્લભછેરે, તે જોઈ સરક્ષણ હોઈએ. હરી. ૨૦ વૃક્ષ સમક્ષ લક્ષમી રાજે છે, તોએ પદરજ ઈછેછેરે; મન-રથ વાધ્યું તમ દીઠા માટે, દાશી કેરા સહુ પછે. હરી૦ ૨૧ અલકાવૃત શ્રી મુખ અવિલોક તે, થઈ અપ્રચર આ-જરે; વેણું ગ્યાન સાંભળતાં મોહી, ત્રૈલોક જુવતી સમાજ. હરી. ૨૨ ગોદ્વિજ પ્રેમ પુલકીત થયાં, બીજાની શી વાતરે; સ્તન મુસ્તક કર પંકજ ધરે, આરત મીટા ગાત. હરી. ૨૩ એદ વચન સાંભળતાં પ્રભુ, ગોપી સંગે રમણ કરયાં, ઉ-ડુચાણને વચે ચંદ્ર જેમ તેમ ગોપી પ્રભુ ઠરયાં. ૨૪ સ-તનાં જુથ મળીને ગાએ, વરજમાં ફરવા લાગ્યારે; જુમનાં પુલીને મળી સહુ આવ્યાં, કેવળ રસમાં પાગાં. હરી. ૨૫ સ્ત્રીમાં અધિક કોણ અમ વિના, એમ કર્યું મદ મનરે; પ્રભુજીએ જાણી મનની વારતા, ત્યાં થયા અંતર ધ્યાન. હરી૦ ૨૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુજીની, ક્રુપાથી ગાય એમરે; તમ નીજ દ્વારકેશ ઉર લાવે, લીલા વરણવી પ્રેમ. હરીરસ માતારે. ૨૭ સરદપૂનમની રાત જોઈ, વાહાલે રમવા કીધું મનરે.

ધોળ ૯૦

પંચરંગી રાગ ગરબી.

તમે ક્યાંહાં ગયા વનમા જીરે ગીરધર સામળીઆ, ટેક.

વરેજ ભક્તને અંતર હેત જાણીને કલેશ ચિતને કીધુંરે, હાસ્ય વિલાશ વિહાર જોઇ જોઇ મન હરીને લીધુંરે. ગીરધર. ૧ હું છું ક્રસ્ન તમેછો ક્રસ્ન, કહે સહુ તમને થઇ; વન નર ઓળજે ઊચે ગાય, અહીંઆં છે કે નથીરે, ગીરધર. ૨ અવસ્થને જઇને પુછું, નંદ સો વન કઇ દીઠા; કુરખાદીકને ત્યમ પુછુ, એમ ગયા છે મીઠારે, ગીરધર ૩ હે તુળશી હરીચરણ પ્રિય છે' અલીસે પ્રભુજી જોયારે; હે જાય મલીકા માલતી, તબ છોટે રસ મોહ્યારે, ગીરધર. ૪ હે રસાળ રૂપગારીછો, પમનાં ઉપકઠે વશીયારે; હે ધરણી તમો તપ મોઠા છો, એમ ગયા છે રશીયા. ગીરધર. ૫ હે મગપત્ની દીઠા પ્રભુજી, ખારી સ ગે રસ મીઠુરે; કંદ્રપ રાગે હે તરૂ મંરવે. નમન તમારૂં દીઠુ. ગીરધર. ૬ હે વેલડીઓ પ્રભુજી જોયા, હીસોછો રસ ભીનાંરે; ઉનમતે પુછુ સરવને, કરીએ પ્રભૂજીની લીલા. ગીરધર. ૭ એક પુત્ના થઇ ત્રાસ, એક સ્તન પીધુ તે રીતેરે; સાકટા ચરણ ગાડુ. રીગણ કીધુ રીતે. ગીરધર, ૮ એક રામગોપી, બગાસુર બક મારચોરે; ગાય દુરી મુખ વેણું વજાડી, તેડી વદન નિહાળો. ગીરધર. ૯ એક બાહુ ખંધપર રાખી, ક્રશ્ન લીલા ગતે જોએરે; એક એક સ્તાન ઊંચો કરી, વરખા એમના ખુલે. ગીરધર. ૧૦ એક ચરણ તે મુસ્તગ મુકી, કહુ દુષ્ટ ખલભી ચોરે; દાવાનળનું પાન કરૂછુ વેહેલાં આંખો મીચીરે, ગીરધર. ૧૧ એક પૂષ્પમાળથી બાંધ્યાં, એક હસ્તન અનુખળ ભીતાઆં; એ લીલા કરી વન વન આવ્યાં, દીઠા તે પદમાં. ગીરધર ૧૨ નંદસો વનના હે પદ નિશ્ચે, ધ્રૂજ અંકુશપદ લેઆંરે; બાળા જોડે ચરણ વિલાક્તિ, મન વિમાસી રહ્યાંરે. ગી-

રધર. ૧૩ હે જોરુ પદ જુઓ કેહેનાં, જયમ હસ્તની હ-
સ્તી; જુઓ એનું ભાગ્ય સહું કહીએ, એમ મુકી બીજ
સ્તીરે. ગીરધર. ૧૪ ચરણરેણની સ્તુતી શું કરીએ, બ્રહ્મા
ઇશ અહનીશ જાચે; જે પદ જોવા તે નવ દીઠા, જાણું
એજ નાચેરે. ગીરધર ૧૫ પૂષપ વચે થયું આ ઠામે, પદ
અડધાં દ્રષ્ટપયાં; એઇહાં પૂષપ કેશમાં ગુથાઆં, ઉશી નિ-
શ્ચે થયાંરે ગીરધર. ૧૬ આત અમારાં મરે માહા કર
તે જોતાં દીનતા જોઇએરે; અમો સરવને વન મુકીને,
એન ભજતા છોઇએરે. ગીરધર. ૧૭ સુખ સરવેમાં હું
છુ જાણું, માન કરૂ તે રીતે; મુજથી હવે ચલાએ નહી
ચાલો તે પદ મીતેરે. ગીરધર. ૧૮ સ્કંધ ચઢો કહ્યું ક-
સ્ન , વિપ્રી તેમ ન જાણુંરે; ત્યાં થયા અંતર હેત વાહા-
લાજી, વળી વળી વિલાપ વખાણુંરે ગીરધર, ૧૯ જોતાં
સરવે, હે પણ દુખે ભરીઆંરે. એના મુખનાં વચન સાં-
ભળી, વિસ્મે થઇ સહુ રહ્યાંરે. ગીરધર. ૨૦ ચંદ્ર પ્રકાશ
ગયાતાં શાળી, તમ જોઇ પાછાં ફરેચાં; ભગવદ ગુણ અ-
લાપે પ્રભુના, ગાઇ ગાઇ ઘર વિસરીઆં. ગીરધર. ૨૧ જુ-
મનાં પૂલીન મળી સહુ આવ્યાં, કૃશ્ન ગવન ચિત લેઅ;
દ્વારકેશની અનુચર જાણી, કૃપા કટાક્ષ કહ્યારે. ગીરધર
સાંગળીઆ. ૨૨ તમે ક્યાંહાં ગયા વનમાળીરે.

ઘોળ ૯૧

પંચધી પદ ૩ જું લલીત છંદ.

વરજ અતિ શોભીયું, જયમ તવ કરી, રમા શોભીયું હો
મળચા હરી. ૧ વિરએ જગ થકી મન્યુ રાખ્યુ, ગીરધરે

કરી એહ જાણીયું. ૨ આનંદ ગોપીકા અખિલ જીવને, બ્રહ્મ પ્રાર્થના, જાદવ કુળે થયું. ૩ સંસાર ભય થકી, અ-રણ શરણ છુ, લક્ષ્મી કર ગ્રહ્યો, તેજ કર ધરો. ૪ શી કાર તો થશે મુખ દેખાડીયું. સરવ ભકતનું ગવે તે હ-રયું. ૫ પ્રણીત જીવનું પાપ છેદવું ચરણ કમળથી, કામ ભેદવું ૬ મધુર વાણીએ, આનદ જે થયું. એવા ભક્ત ને અમ્રત પાવવું. ૭ તવ કથામ્રત કી તૃપ્ત જીવને, અ-વણ મંગળે દુઃખ તે ગયું. ૮ હાસ્ય વખાણું વેરહ દયા નથી, રદે છોડીને ચિત મોભીયું. ૯ ગાય ચારતાં વરજ ધારીયું, લકતી ત્રાણશમા ચિત દેખીયું. ૧૦ ગોખ આ અવાસમે, વદન ગૌર જે, જોઇ પંચ રવરે, પ્રગટ તે થયું. ૧૧ મન પામીયું રમાએ રચ્યું, ધરયા ભુષણે એહજ થવુ. ૧૨ વેણું નાદથાં શોક નાશીયું, અન્ય નમન ન જોઇ અ-ધર પાવવું. ૧૩ ભ્રમણ અન્ય કરો નિમેશ જુગ થયું, વદન દેખતાં પલક દુઃખ ગયું. ૧૪ સરવ મુકીને સમિપ આવીઆં, ગ્યાન સાંભળી કહ્યો કયાં ગયાં, ૧૫ અતિ ઉ-દારછો ઈંદ્ર રાખવું. તે જોઇ વામાનું મન મોહ્યુ, ૧૬ સ-રવ ભકતના ભકત રૂપછો, સરવ રદેનું કપણ ત્યાગીયું. ૧૭ અન્ય ભ્રમણ વુમાશગ ખુચીયું, તજી રદે પદ ધરો કહ્યુ માનવું. ૧૮ જુગલ ચરણની રેણું આપવું, દાસનો દાસ દવારકેશ જાણવું ૧૯ વરજ અતિ શોભીયું.

ધોળ ૯૨.

પંચધી પદ ૪ થુ.

સરવ ગાભને રહ્યા, પ્રભુજીને આવ્યાં એમ, શુરવરે કરી રૂદન કીધુઃ દુઃખ મનમાં તેમ, કરીએ પ્રાણ નિધ્યની

વેષ્ય. ૧ પ્રગટયા ત્યાંથી કૃસ્નજી, સુખ સદન મુખારવિંદ પીતાંબર અરૂચરી માળા; એહ ગોકુળચંદ કહીએ. ૨ સ-રવ ઉભા થયા ગોપી; કરી દ્રષ્ટ પ્રશન; પ્રાણ આવ્યા હાથ પગથી, થયાં ઉભાં મન કહીએ. ૩ કેટલા અંજુલી કરી ફરી, ગ્રહ્યાં વેદ પ્રસન, ચદન ચરચિત બાહુ લિધને ધરૂ સંગ અંશ, કહીએ. ૪ કેટલા અંજુલી કરીને, અ-ર્પો છે તંબોલ; એક હસ્તસરોજ લીધુ ધરૂ અમુલ્ય ક-હીએ. ૫ કેટલાં ભ્રકુટી કુટીલ રાખી, પ્રેમનો આ વેશ; વક્ર દ્રષ્ટ કરીને જોયું, રસ ભરચા આવેશ કહીએ. ૬ એક દ્રષ્ટ ટીક જોઈ રહચા, મુખ પાનથી ન અઘાય: નેન દ્વારા રદ લાવી, ન મેલ્ય ન ભીડાય. કહીએ. ૭ ત્યાં ફરી જોઈ જોઇ પ્રભુજી આનંદીઆ; વ્રેહ તાપ સમાવ; વરજ ભકત હરી સવઝીત છે, તે અધિક શોભા થાય. કહીએ. ૮ કાળીદ્રી સહુ પુલીન આવ્યાં, હરખ મનમાં અપાર; ચંદ્ર કીરણે નિશા નિશા નિરમળ વળી ભોમી સમાર. કહીએ ૯ ઉલ્હાદ કરી મતિ નામનો રથ જયમ પૂરમાં ઠામ; ઉપ્રિ વસ્ત્ર કુમ કુમ અંકીત, પાથરચા તે ઠામ. કહીએ. ૧૦ ત્યાં બીરાજ્યા પ્રાણ નિધિ, ગોપી સ્યામ સ્પષ્ટ, સ્પર્શ હસ્ત અનંગ દીપન; સ્મરણ ગોપી દ્રષ્ટ. કહીએ ૧૧ ભજે તેહેને ભજે જે કોઈ આપ આપણે અર્થ, વિપ્ર જોગે ભ-જે છે, તે જાણજો જુગત્ય કહીએ. ૧૩ એક જોગી કામ પૂરણ મુઠ ગુરૂ દ્રોહાષ્ટ; ચ.ર જાણની એક રીત છે, કહ્યુ છે ગોવીષ્ટ કહીએ. ૧૪ અમો તો ભજતાં નથી, તે ધ્યાન છુટી જાય, દ્રવ્ય પામો જાય ત્યાર, અધીક તનમાં થાય, કહીએ ૧૫ અમો ભજન પરોક્ષ કીધુ, જાણજો એ સત; તેમ ભજનનું શું કહું, કેહેતાં ન આવે અત કહીએ, ૧૬

ચીરણ કાળનું આયુષ લઇને, ઓશીંગળ કેમ થાઉરે; દ્વા-રકેશ કેહેછે છ'ચીપર, નિરંતર ખલજાઉ કહીએ પ્રાગુનિધ ની વેષ્યા,

ધોળ ૯૩

પંચઘ્રી પદ ૫ મું રાગ ગરબી;

વાહાલા તારાં વચન સાંભળીને હરખ્યા; વાહાલા તારાં વિરેહ તાપ કરાળ્યા; વાહાલા તારે બડતાં આનંદ પરખ્યા, રાસ રમીશું શ્રી ગોકુળચંદ્રશુંરે લાલ, ૧ વાહાલા રાસ આરંભાગ્રુ કીધું, વાહાલા નૃત ભેદ ગતી લીધું; વાહાલા બાહુ પરસ્પર લીધુ, રાસ; ૨ વાહાલા ઉછવ રાસ અમુલ્ય, વાહાલા અનેક મંડળી ગોળ; વાહાલા ક્રુશ્ન આદ તે સોળ રાસ. ૩ વાહાલા દેવ સ્રી દરશાવ્યાં; વાહાલા વેમાન સહુ આવ્યાં; વાહાલા સંગે શરત કાહાવ્યાં રાસ. ૪ વાહાલા દેવ દુદંભી વાજે, વાહાલા ગાંધરવ આનંદ રાજે; વાહાલા પૂષપ વરશટી કરી સાજે, રાસ;૫ વાહાલા નેપૂર કંકણી વાજે; વાહાલા બાહેમાં મધ્ય મણી રાજે; વાહાલા રાહાલા રાસ મંડળી રસ સાજે રાસ ૬ વાહાલા શ્રમ કણ મુખપર અલકે, વાહાલા ભુવીલાસ ભુવી લળકે; વાહાલા બલીત મેઘ જળ ઝળકે, રાસ, ૭ વાહાલા ઊંચે સ્વર તે ગાય, વાહાલા રાગરંગ ત્યાંહાં થાય; વાહાલા તે રસનું શું કેહેવાય, રાસ. ૮ વાહાલા અધિક સરવકો નિરખી, વાહાલા રૂડુ કેહેછાં હરખી; વાહાલા સંગ સખી સહુ સરખી, રાસ. ૯ વાહાલાને રાસ અભિતકોધ કહીએ, વાહાલાને બાહુ કંઠ કર ગ્રહીએ; વાહાલાને મળી અમ લિકા લહીએ, રાસ, ૧૦ વાહાલા ચંદન ભુજને દીધુ

વાહાલા૧૨અતિ શુભાશ મન લીધુ; વાહાલા પૂજકીન ચુંબન કીધુ, રાસ. ૧૧ વાહાલા નિત્યે વિદકલ સરશે, વાહાલા મુખ કપોળ કર પરસે; વાહાલા અરવિંદ બિંદુ દરસે, રાસ. રાસ. ૧૨ વાહાલા નૃત ગ્યાન મન ઠરેયું, વાહાલા નેપૂર કિંકંણી રચીયું; વાહાલા હરેન હૃદેપર કરેયું રાસ. ૧૩ વાહાલા એકલ પામાં ગોપી વાહાલા કંઠ બાહુ આરોપી વાહાલા રંગ રેલી મન સોંપી, રાસ૦ ૧૪ વાહાલા કોણ ક મળ બીરાજે, વાહાલા દ્રૂમ અલક મુખ ભાજે; વાહાલા ભ્રમર રસ ગુણ ગાજે. રાસ૦ ૧૫ વાહાલા માંગ મોતી કેલી, વાહાલા તેમ ગોપી રંગ રેલી; વાહાલા કાંઈક દરપણ એની, રાસ૦ ૧૬ વાહાલા વ્યાકુળ રસ આનંદ, વાહાલા કેહેતાં ન આવે છંદ; વાહાલા એ વંદ્રાવન ચંદ, રાસ૦ ૧૭ વાહાલા એમર સ્ત્રી રસ જોયું, વાહાલા કામ દ્રષ્ટ મન મોહ્યુ; વાહાલા વરદાને રસ સોહ્યુ, રાસ૦ ૧૮ વાહાલા અતી વીરવથી આંણો, વાહાલા પ્રેમ અમરીત સુખ જાણો; વાહાલા પૂછ ન કીધું પાણે, રાસ૦ ૧૯ વાહાલા સ્પર્શ આનંદ થાએ, વાહાલા લીલા થઈ તે ગવાએ; વાહાલા અમ્રત દ્રષ્ટિ જોવાએ, રાસ૦ ૨૦ વાહાલા અત્ર સારૂપે જાણી, વાહાલા ક્રિડા કરીને વખાણી; વાહાલા જળ પ્રવેશ મન આણો. રાસ૦ ૨૧ વાહાલા જળક્રિડાની રીત, વાહાલા કહે ન આવે પ્રીત; વાહાલા પરસ્પર થઈ જીત, રાસ. ૨૨ વાહાલા જળથી ગમન કર્યું, વાહાલા પૂષ્પીત વન સંપર્યું; વાહાલા તેજોઈ મન ઠર્યું, રાસ. ૨૩ વાહાલા નવરંગ નાટક સાજે, વાહાલા ચંદ્ર નીશા અતી રાજે; વાહાલા મદન જોઇને લાજે, રાસ. ૨૪ વાહાલા રાજાએ પુછયુ એમ, વાહાલા ધરમ રીતે તે તેમ; વાહાલા અધરેમ પ્રવેશ તે કેમ, રાસ.

૨૫ વાહાલા પ્રેમ સત્ય કરી સ્થાપો, વાહાલા વ્યક્તા કરે- તાં રાખો; વાહાલા પરદારાં કેમ જાપો, રાસ. ૨૬ વાહાલા પોતે પુરણ કામ, વાહાલા ઇચ્છિત કીધુ તેમ; વાહાલા અભિપ્રાય કો એમ, રાસ. ૨૭ વાહાલા શું કીજીએ કહો ચીચાર, વાહાલા પુરણ એ અવતાર; વાહાલા અનલ પડે સરવ સાર, રાસ. ૨૮ વાહાલા ઇસ્વરે વચન પ્રમાણ, વાહાલા આવરણ કરે અજાણ; વાહાલા બુધ્ધિવાન તે અ- જાણ, રાસ. ૨૯ વાહાલા હરીરસની ગમ વખાણે, વા- હાલા તવન કરે અજાણે; વાહાલા જેમ રૂડું વિખ ખાણ, રાસ. ૩૦ વાહાલા ઉચિત કરે વાણી, વાહાલા ઉચત વ- ગર સુહાણી; વાહાલા નિરહંકારી જાણી, રાસ. ૩૧ વા- હાલા એવું કરી પ્રતાપે, વાહાલા ઇસ્વર કર્યા સહુ જાપે; વાહાલા ભક્ત મનોરથ આપે, રાસ. ૩૨ વાહાલા જેહી પદ રજ માગે, વાહાલા બ્રહ્માદિક અનુરાગે; વાહાલા કરમ બંધ શું લાગે, રાસ. ૩૩ વાહાલા ગુલાબી પ્રીત જાણો, વાહાલા અંતરજામી માણો; વાહાલા બાંધ કુકરમ વ- ખાણો, રાસ૦ ૩૪ વાહાલા મનુસ્ય દેહ ધરૂ, વાહાલા તે ક્રીડા આચરૂ; વાહાલા ગુણ માધ ભક્તિ વરૂ, રાસ૦ ૩૫ વાહાલા ગોપ મન ક્રાંઇ નાવ્યું, વાહાલા યોગ માયા કરી છા ક. વાહાલા પાસે દારા દેખાયું, રાસ૦ ૩૬ વાહાલા બ્રહ્મ રાત્રી તે જાણી, વાહાલા તોએ ત્રાસ ન માણી; વાહાલા ઘેર ગયાં સહુ રાણી, રાસ૦ ૩૭ વાહાલા એ લીલા જે ગા વે, વાહાલા અવણ રૂદે રસ લાવે; વાહાલા ભક્તિ માહા ફળ પાવે, રાસ૦ ૩૮ વાહાલા ધન્ય વરજવંતી ગોપી, વાહા લા મન કરી સરવ સોંપી; વાહાલા ધન્ય જમુનાં રસ ઓ પી, રાસ. ૩૯ વાહાલા શ્રીમદ વલભ ચરણે, વાહાલા શ્રી

વિઠ્ઠલેશને ચરણે; વાહાલા દ્વારકેશ છે શરણે, રાસ રમીશું શ્રી ગોકુળ મંદરશું રે લોલ. ૪૦

ધોળ ૯૪

(પંચદિ પદ ૬ રાગ ગરબી.)

મરખી સાહેલી સહુ મલીને, નવ સત આભ્રણ સજી- આંરે; સાન કરીને વાહાલાને તેડો. લટકે ગરબે રમીએ ચાલો જોઈએરે. ૧ શામા સ્યામને મધ્ય બેસારી, તાળી વાજે હાથેરે; નિરખતાં વાહાલે રીઝીજી, જુવે કટાક્ષ સાથે, ચાલો૦ ૨ સાત સ્વર એકવીસમુ રચના, ગ્રામ ત્રણને ભેદેરે; રાગણીઓ છત્રીસે મેળવી, ગાઓ પ્રબંધ ભેદે. ચાલો૦ ૩ લાગદાટને ઉરપતા રસ, સંગીત નૃત્ય ગતી લીજેરે મુરછઈ વાહાલા એ જોયું. સરવે રસમાં ભીંજે, ચાલો૦ ૪ શામળીએ ત્યારે ઉભા થઈને, વેણુંવાઈ કાંઇ કીધુરે; વીહ્વળ થયાં સાંભળી સરવે, મન આકરશીને લીધું. ચાલો૦ ૫ છુટા કેશ સ્વેત શ્રમ શ્રી કર, ભુજા બાંહડા લટકેરે; કરણ ફુલ નક બેસર ટીલડા, કંકણ પોંહોંચી મટકે; ચાલો૦ ૬ બ્રહ્માનંદ થકી ઉગારયાં, ભજનાનંદે લીધારે; રાસ રમી જળ ક્રીડા કીધી, સરવ મનોરથ સીધાં; ચાલો૦ ૭ બ્રહ્માદીક સનકાદીક શંકર, ચઢી વેમાને જોયરે; ગુણ ગાં ધરવ અપસરા કીંનર, પુસ્પ વૃષ્ટિ ત્યાં હોએ. ચાલો૦ ૮ ધન્ય વીદ્યુતની પેરે સહુને દરશન, એણી રીતે બ્રહ્મ રાત્રીને લેઅ કીધુ. એણી પેરે સરવે જીતે. ચાલો૦ ૯ ધન્ય ગોપી વરજ શ્રી જુમનાં તટ, જ્યાં કૃષ્ણ રસ પાગરરે; શ્રી વલભને ચરણ પ્રતાપે, દ્વારકેશ નીજ ગાએ. ચાલો૦ ૧૦

ધોળ ૯૫

અથ શ્રી પંચદ્ધી ૭

દીઠી સરદની રાત સોહામણીજો, વાહાલે રાસ રમવાની ઈચ્છા કરી જો. ૧ વાહાલે વેણુ વગાડી વનમાંજો, સ્વર પુરો સખીના કરણ રંધ્રમાંજો. ૨ નારી અવણે સુણી સહુ નીસરેચાં જો; કુળની મર્યાદા વિસરેચાં જો. ૩ તેહેને તતક્ષણ ગ્રહ કાજ મેલીઆં જો, અંગે અટપટાં આભુષણ પેહેરીઆં જો. ૪ એમ આવતાં તે દીઠાં સુંદરી જો, ત્યારે ગમન વાયક બોલ્યા હરીજો. ૫ તમે શાંને તે આવ્યાં સહુ મળી જો, તમો કુળવંત કાહાવો કામની જો. ૬ એમ લોકમાં તે લાંછન લાગશે જો, તમારે પતીવૃતા ધર્મ ભાગશે જો. ૭ પતીવૃતા પતીને છોડે નહી જો, પર પુરૂષ શું પ્રિત જોડે નહી જો. ૮ શ્રી મદન મોહનજી રૂપે ધરી જો, બે પાસે તે સોહીએ કામની જો. ૯ ગંધ્વ રાજે શ્રી ગીરધર રાજીઆ જો, પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ બીરાજીઆ જો. ૧૦ પ્રભૂ સાતે સ્વરૂપ લીલા કરે જો, એણી પેરે તે વરજમાં વિચારે જો. ૧૧ ત્યારે શુંદરીને અભિમાન આવીયું જો, ભાગ્ય પોતાનું સરાવીયું જો. ૧૨ ત્યારે અંતર ધ્યાન હુઆ હરી જો, ઘણો વિલાપ કરેછે શુંદરી જો. ૧૩ શ્રી જમુનાંજી પુલીન આવી રહ્યાં જો, ત્યારે નાથજીને મન કરૂણા આવી જો. ૧૪ શ્રી ગોકુળચંદ્ર માજી રૂપે ધર્યાજો ત્યારે શુંદરીને દરેશન આપ્યા હરી જો. ૧૫ દ્વારકેશ પ્રભુને જાઉં વારણે જો, ફરી વરજ પ્રગટ્યા હમ કારણજો. ૧૬

.. આ

ધોળ ૯૬

માહારા વાહાલાના વનમાંય, વાગે રૂડી વાંસલડી; હું તો ઘેહેલી ફરૂં ઘરમાંય, કોણે દીધી સાંકળડી. ૧ કુંભ વિના જળ ભરવા ચાલી, શીરપર મેહેલી ઉઢાણીરે; ગર્ણ-ણુંરે લેઈ જળ ગળવારે બેઠી, કુંભની શુદ્ધ બુધ્ધ ભુલી. વાગે. ૨ ગુણીઆ વના ગઉ દોવારે બેઠી, સાંડ ભીનાય નવ જાણીરે; વાછડું વાળનાં ગોળીયુંરે, બાળક બાંધ્યાં તાણીરે. વાગે ૩ ઘી તાવીને છાસમાં રેડ્યાં, ને દુધમાં રેડ્યાં પાણીરે; નેતરૂ લઈને નાવલીઓ બાંધ્યો, ઘરનો ધણી નવ જાણ્યોરે. વાગે૦ ૪ પાત્ર વીના મેં ભોજન પીરસ્યાં મોદક મરચ્યાં ભેળીરે; સાકરે વડાનાં શાક વધારયાં, શીરાસુંઠ ભેળીરે. વાગે૦ ૫ સાસુ કહે વહુને વઈતરે વળગ્યાં, અવચળિયા ઉતરાવોરે, દીયર કહે ભોજાઈને બાંધો, સાન કરી સમજાવોરે. વાગે૦ ૬ તનમન માહારા પ્રાણ હરીરે, માહારો વાહલોજી મથુરાં જાયરે; રામકૃસ્ન પ્રભુએ રસ પીતાં, વારે વારે સમજાવુંરે. વાગે રૂડી વાંસલડી. ૭

ધોળ ૯૭

અથ શ્રી વિઠલનાથજી માહારાજનું ધોળ.

માગશર વદી ચતુરદશી સાહેલીરે. શુભ વેળા શુભવાર; શ્રી વિઠલવર ભુતળ પ્રગટીયા સાહેલીરે. ૧ ધન્ય ધન્ય માત અક્કામતી સાહેલીરે, પુરૂષોતમ અવતાર; શ્રી વિઠલ. ૨ ઘેર ઘેર પેહોતી વધામણી સાહેલીરે, હરખ્યા છે વલ્લભ તાત. શ્રી વિઠલ. ૪ તોરણ બાંધ્યાં બારણે સાહેલીરે, ઘેર ઘેર

ઓછવ થાય. શ્રી વિઠલ. ૪ ધન્ય ધન્ય એ ઠાંકરોલી એ સાહેલીરે. માનુની મંગળ ગાય. શ્રી વિઠલ. ૫ જાચક સહુ ટોળે મળ્યા સાહેલીરે, સુણી અનોપમ વાત. શ્રી વિઠલ ૬ વીધશું વેદ સ્નાન કરે સાહેલીરે, દાન આપે વરજનાથ. શ્રી વિઠલ. ૭ થાળ ભરેચાં સગ મોતીએ સાહેલીરે, આવ્યાં શ્રી વરજની નાર. શ્રી વિઠલ. ૮ વિપ્ર વેદ ધુના ઓચરે સાહેલીરે, દેછે સહુ આશિસ્ય. શ્રી વિઠલ. ૯ વધાવા આવે સહુ લાલને સાહેલીરે, હઇડા હરખ ન માય શ્રી વિઠલ. ૧૦ દાશીજીએ લીધા ગોદમાં સાહેલીરે, નિરખે સઘળો સાથ. શ્રી વિઠલ. ૧૧ વેસ્નવ ગયા આનંદ શું સાહેલીરે, આજ શ્રી જુગદીશ. વિઠલ૦ ૧૨ દેવનાં દુંદભી વાગીયાં સાહેલીરે, પૂસ્પની વરટી થાય. શ્રી વિઠલ૦ ૧૩ દૈવી જીવને કારણે સાહેલીરે, ફરી લીધો અવતાર. શ્રી વિઠલ૦ ૧૪ શરણે લીધા જીવને સાહેલીરે. લીલાનો નહી પાર શ્રી વિઠલ. ૧૫ દાસ વલભ જાય વારણે સાહેલીરે: પૂરૂષોતમ અવતારે, શ્રી વિઠલનાથ બુનગ પ્રગટીયા સાહેલીરે૦ ૧૬

ધોળ ૯૮

કોઈ મને ક્રસ્ન દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં, કોઈ મને પ્રભુજી મેળાવોરે મધુવનમાં; મેરા મતી હેરો તેરો મરમ ન જાણે, વનમાં ફરે વાહાલો તનમાંરે. મધુ વિનમાં. કોઈ મને ૧ શકળ બન ઢુંડયા શકળ વરજ ઘેરયા, અંતરે ઉદાશી માહારા તનમાં. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૨ અમર ચીર પેહેરચાં મેઘા ડંબર ઓઢ્યાં, ફુલડાં બેનનતી બાગનમાંરે. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૩ ફાટંતા ચોરને હાર માહારા

દુસ્યા, નિર ભરાંવાં લોચમાંરે. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૪ સુરદાસ કેહે પ્રભુ તીહારે મીલનકું. અતીરે ઉલટ માહારા તનમારે મધુ બનમાં, કોઈ મને ચરન દેખાડોરે આજે કુળમાં, ૫

ધોળ ૯૯

" માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી, હુંતો જોઉ તમારી વાટ; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી૦ ૧ હુંતો ઓરી વળ વીને સજ કરૂ, હુંતો પધરાવું લીના પીના પાટ..માહારે૦ ૨ હુંતો કંકુ કેસરના ગારા ધાલું, હુંતો મોટી કસ્તુરી પડાવુ ભાત. માહારે૦ ૪ હુંતો ગોખે ગોખેરે દીવા કરૂં, હરખે બંધાવું હીંચોળાખાટ. માહારે૦ ૫ હુંતો શણગાર સજુરે શોભીતા, અરગા ચોળી ગરચોળાંને ઘાટ, માહારે૦૬ હુંતો આડ કરૂંરે કેસર તણી, હુંતો ચોખળીયા ચોકું લેનાટ. માહારે૦ ૭ હુંતો સુંદીર મનાવુંરે સુખડા, જીવણ જમવા તમારે કાજ. માહારે૦ ૮ હુંતો બીડાં વાળુ રે બાસટ પાનનાં, આરોગાવું શ્રી વળભરાય. માહારે૦ ૯ હુંતો થાળ ભરે સગમોતીએ, વધાવું શ્રી વલ્લભનો પરીવાર. માહારે૦ ૧૦ હુંતો કરજોડી કરૂં વિનતી, બલીહારી જાય માધવદાસ. માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧૧

ધોળ ૧૦૦

જીરે વઈશાક વદી એકાદશીરે, શ્રી વલ્લભજી પધારેવાની પેરરે; શ્રી લક્ષમણ ઘેર સોહલા, જીરે અલંબાજીએ મનમાં વિચારીયુંરે, જીરે સુતને પધરાવીએ ઘેરરે. શ્રી લક્ષમણ ૨ જીરે અગ્નિકુંડ માગજ આવીઆરે, જીરે બેહુ સ્તને

વેહેછે પથ નિધારરે. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૩ જીરે નિજ જન સર્વે ઉધારવારે, જીરે ભક્તિનો કીધો ઉપદેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૪ જીરે બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીયારે, જીરે સેવા કરાવી પ્રિતેરે. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૫ જીરે પુસ્ટી મારગની વાધી ગતરે, જીરે કોને તે નવ કેહેવાયરે, શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૬ જીરે હેવાના કુળમાં શ્રી ક્રષ્ન પ્રગટીયારે, જીરે અડળક શ્રી વલભરાયરે. શ્રી લક્ષ્મણ ૭ જીરે નિશ્ચધન જનને તે એ પ્રભૂરે, જીરે પ્રગટ દેખાડી છે રીતરે, શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૮ જીરે એને કારણ હરી દેહ ધરીરે, જીરે તેમાં તે સંશય નહી લગારરે. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૯ જીરે અધરમ તે જીવ ઓધારવારે, જીરે શ્રી વલભ શ્રી વિઠલેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૧૦ જીરે એહુના ચરણ કમળ નિત સેવીએરે, જીરે છોડીએ સકળ કલેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ૦ જીરે હરીદાસ શોભા પ્રભુ નિરેખતારે, જીરે ચરણ કમળ ધારી ધારરે, શ્રી લક્ષ્મણ ઘેર સોહીલારે. ૧૨

ધોળ ૧૦૧

અથ શ્રી પૂષ્ટિ માર્ગના દસ મર્મનું ધોળ લખ્યું છે.

પુષ્ટી માર્ગ તણાં મર્મ દસ જાણીને, નિત્ય આચરણ કરીને દ્રઢ વિચારે, તો તેહને વશ થાવરે શ્રી હરી પ્રેમની વેલડી ત્યાંહાં વિસ્તારે. ૧ પ્રથમ એક મર્મ શ્રી મહાપ્રભુ જાણીને, વિશ્વાસ દ્રઢ કરી વચન પાળે; અવર સાધન સર્વ લૌકિક કામના, એહુની કૃપા વિના ફળ ન ભાળે. ૨ બીજો મર્મ તે કેવળ શ્રી ગુરૂ, વાક વિશ્વાસ આચરણે કરવું; જે જે વાણી શ્રીવલભ ઓચરે, તે તે વિચારીને મન ધરવું. ૩ ત્રીજો મર્મ તે શ્રી ક્રષ્નના નામનો, માહાત્મ હરદે

થાય સફળ સારે; અનેક પ્રકારના ધર્મ કો ઉચરે, કોટીમે અંસે નહીરે ભારે, ૪ ચોથો તે મર્મ વિસ્વાસ આણી કરી, પ્રભુજી કરશે તે અતી રૂડું: રાધકા રમણ શ્રીવ્રજ ની હારી હરી, ભજન દરેજ અન્ય જાણી કુડુ. ૫ અવર લીલા સહુ અનંત રૂપે કરી. અંતરજામક સહારે જાણો; ઓહરી શામળો અનંત રૂપે કરી, નિત્ય લીલા પ્રભુ નત્ય માણે. ૬ પાંચમો મર્મ શ્રીકૃષ્ણ શરણાંગત, લોક વાદ સર્વ પરિત્યાગ ભાવે; નિરપેક્ષ ભાવ તે સવરવત્ર પરીખીએ, ત્યારે શ્રીકૃષ્ણને દ્વારે આવે. ૭ છઠો મર્મ મે કેવળ નાથનો, સરવ પરિત્યાગ ગુણ ધ્યાન કરીએ; ધ્યાના દ્વારા કરી સરવ લીલા ખરી, આવરજનાથને હ્રદે ધરીએ. ૮ સાતમો મુરમ તે અંતરી લેવા, વસ્તુાત્મક વરજ માંહે કરીએ; ભાવાત્મક ત્યાંહાં વિપુરે પોતા તણું, સખી ભાવે થઇ સહુ વરીએ. ૯ આઠમો મરમ તે ક્રિડા રસ ભાવના, અંતરમાં અનુભવ કરવો; જેમ જેમ સખી સંગ કોડરે, તેમ તેમ તે આચરવા. ૧૦ નવમો મરમ તે દ્વઇત દલ ભાવના, તાપ કળેશ રૂદેમાં ભાવે; જે ફળ દશા વરેજ સુંદરી ભોગવે, ત્યમ ત્યમ એહને અનુભવ કહાવે. ૧૧ દસમો મરમ તે દીનતા ભાવના, સરવ પ્રકાર કરી રૂદે દુખ આણો; અવર સાધન નાહના વીધી છે ઘણા, કૃષ્ણ કૃપા વિના કાંઇ અનમાને. ૧૨ એ મરમ દસ જે કોઇ ગાયને અનુભવે, તેહેને શ્રીકૃશ્ન આધીન થાય, શ્રીમદ વલભનિપટ કરૂણા કરે, આપણા દાસની બાંહ્ય સાહ્ય. ૧૩

ધોળ ૧૦૨ પદ ૨

અથશ્રી પૂષ્ટિ મારગના સિદ્ધાંતનું ધોળ પવિત્રા એકાદશીનું લખ્યું છે.

પૂષ્ટિ મારગ સિદ્ધાંતની સાંભળો કહું એક વાત, શ્રાવણ સુદી એકાદશી વચન કહયાં જે રાત. ૧ શ્રીમદ વલ્લભને મન ચિંતા ઉપની એહ, આશા બ્રહ્મ સંબંધની પ્રભુજીએ કીધી તેહ; પોતાના જન જાણીને, ચિંતા ધરી મન માહ, ઓતુરતા કીધી ઘણી શ્રીજી પધારયા ત્યાંહ. ૨ પુરાણ પુરૂષોતમ તમછો: જીવછે દોષ સહીત; ઓધારણ કારણ પ્રભુ, કેડેજે ધરી મત ચિત. ૩ ત્યારે શ્રીજી એમ બોલીયા, સાંભળો વલ્લભરાય, નામ સમરપણ જે કરે, તેહેના પ્રાયશ્ચિત જાય. ૪ જીવ જંત જે કોઈ આવે, તુમારે શરણ; તે ઉપરે કરૂણા કરી, રાખીશ માહારે ચરણ. ૫ પવિત્ર કરીને સુત્રનું, પહેરાવ્યું શ્રીજુગદીશ; કેશરી રંગે રંગીયું, તાર ત્રાણસેહને ત્રણવીશ. ૬ મીશ્રી ભોગ ધરાવીઓ, વસ્ત્ર ધરૂં તતકાળ, કોર છેડા કરી કેશરી, ધોતી ઉપરણા સાર. ૭ શેવકને સુખ કારણે, શ્રીજીએ કીધો શ્રમ; નામ સમરપણ આપીને, રાખ્યો વૈષ્નવ ધરમ. ૮ શ્રાગી ગોધારીજી મંદીર પધારીઆ, એ સુખ કહયાં નવ જાય; હરીદાસ શોભા જોઈને, અનેક મંગળ ગાય.

ધોળ ૧૦૩

ધન્ય શ્રીવલ્લભ અડેલમાં પ્રભુ વસીઆ જમુનાં તીરે,

ધન્ય વઈશ્નવ જન વંદે એ પદ રજને ત્રવેણી તીરે. ધન્ય જુમનાંજીનો સંગમછે, હેની લેહેર રંગ તોરંગ છે; પાવન થાય સ્થાવર જંગમ છે. ધન્ય. ૨ ધન્ય પ્રયાગ વાશી નિરખીએ, ધન્ય તીરથ સાધનાં કરખીએ. ધન્ય ૩ વેણી માધવ મુખપર વારી, એની છબી નિરખી જાઊ બલીહારી; ધન્ય ધન્ય સરવ જનના સુખકારી. ધન્ય ૪ ધન્ય પ્રયાગ તીરથ રાજ્યછે, ત્રવેણી તીરે દરવાજા છે; તેતો સારે સરવનાં કાજ છે. ધન્ય. ૫ ધન્ય દશાસ્મેધ આરે જાતાં; ધન્ય નિરમળ ગંગાજી નાહાતાં; ધન્ય ધન્ય હરખે હરી ગુણ ગાતાં. ધન્ય. ૬ ધન્ય ધન્ય એ માધવટો નાહાતાં, ધન્ય નિરમળ તેહેનાં તન થાતાં; ધન્ય સેહેજે તે વઈકુંઠ જાતાં ધન્ય. ૭ ધન્ય અડાઅેલ રાજે છે, ધન્ય પેલી તીરે પ્રભુ બીરાજે છે મધ્ય ત્રવેણી ગાજે છે. ધન્ય૦ ૮ જેણે એ બેઠકને ભાગ ધરીઆ, ધન્ય ભવસાગર ફેરો ટળીઆ; ધન્ય પ્રેમ સુધારસમાં ભળીઆ. ધન્ય૦ ૯ ધન્ય જુમનાજીમાં વાસ છે, ધન્ય વલ્લભ કુળની પાસ છે; ધન્ય શોભા જોઈ હરીદાસ છે; ધન્ય શ્રીવલ્લભ અડેલમાં, પ્રભુ નખીઆં જુમનાં તીરે, ૧૦

ધોળ ૧૦૪.

ઘેર આવોરે ગોપીયુંના વાહાલા, આનંદ વધારો નંદના લાલા: નાથ નથી કાંઈ નાના કાલા, તો પ્યાલા પીજ પ્રેમનારે. ૧ આવો તો અ.લીંધન દીજે, પ્રેમ તણા રસ પાઈને પીજે; દાસજનને દરસન દીજે, તો નિર્ભે કેજે નામનારે. ૨ જન્મો જન્મના શ્યામ છો સંગી, મળે ગોપિયું એકજ રંગી; નાથ વિના નહી બીજા સંગી; તો ૨

હીએ તીભંગી ટેકમાંરે. ૩ આપ બળે ગોવરધન ધારીઓ, સુરપતી કેરો ગરવજ હરીઓ; વરજવાસીનાં કારજ સરીઆં, તો ગોકુળ રાખ્યું રેલતુંરે ૪ માડી માહારે એ વર રૂડો, જેની બીકથી કંસરાય બુઢો; ન્હાનો એ પરાક્રમ પુરો; તો ચોઢો અવિચળ ચાંદલડોરે. ૫ કુમ કુમ કેરા છડા દેવરાવો, મહીરે મોતીના ચોક પૂરાવો; તરીઆ તોરણ દ્વાર બંધાવો, તો વાહાલાને વધાવો પ્રેમશુંરે. ૬ જોશીડા તેડો જોશ જોવરાવો; ઘડીયાં લગ્ન ઠીક ઠરાવો; ખાતીલ ખુપની ચોપ કરાવો; તો તેજ જાઉ સ્વદાન દઈનેરે. ૭ત મારા પીતાજી લખ્યાં લેખે, વાહારજો એના ત્રાગ ફળ્યા તમારે; પાકે તો પોહોચે કોડ અમારા, તો કેહે માધવદાસ ફરગર હુંરે.

ધોળ ૧૦૫

ઠુમરી.

મુખડાનું માંડણ મોતી. માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડણ મોતી, મેહે જળજમુનાનાં ભરન ગઈતી; મુખડું ધોતાં ખોયું મોતી, માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડણ મોતી. ૧ ગાગર ભર પનઘટપર મુકી, લાગી કુળ મોતી જોતી જોતી. માહારાજા. ૨ ઘર જાઉ તો મારી સાસ લડતડે, નણદી આલે છે મેણાં દેતી. માહારાજા. ૩ પુરષો તમ પ્રભુ આએ અચાનક, મોતીડું દીધું છ માહારૂ ગોતી. માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડન મોતી. ૪

ધોળ ૧૦૬

ઠુમરી.

ભારેરી બાજી કાહાના તેરી બેસ બાસુરીયાં મેરાજીઅરા

ધરે નહી ધીર. ટેક. ગોકુળ બાજી બંદ્રાવન બાજી, અર જુમનાંજી કે તીરે. મેરાજી અરા. ૧ મોર મુગટ મકરાકૃત કુંડળ, સુંદીર સ્યામ શરીર. મેરા જીઅરા. ૨ પૂરષોતમ પ્રભુકી છબી નિરખી ન ધન્ય મનવાર શરીર. મેરા જીઅરા. ભી રહો બાજી કાહાના તેરો બેરન બાસુરીયાં મેરા જીઅરા ધરે નહી ધીર.

ધોળ ૧૦૭

ઠુમરી.

સામરો ન જાને મેરી પીર, કનઈયા ન જાને મેરી પીર; પીર પીર પીર એસી અરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૧ મે દધી બેચન ગઈતી બંદ્રાબન, સામરાને એંચો મારો ચીર; ચીર ચીર ચીર જયમ ફાટો જય અરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૨ મેકુ જર જુમના ભરન ગઈતી, સામરાને ડારો મોપે નીર; નીર નીર નીર છાંટો જયમ છરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૩ બંદ્રાબનમે રાસ રચ્યો હે હરીયા હમારા જીવ; જીવ જીવ જીવ ચાહ્યા જયમ ખરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર, ૪ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ: બંસરીકો ફેંકયો મોપે તીર, તીર તીર તીર કપી જયમ થરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. કનઈઆ ન જાને મારી પીર.

ધોળ ૧૦૮

જીરે કારતક માસ વદી અષ્ટમી, જીરે પ્રગટયા શ્રી ગીરધરલાલ; આનંદ મુને અતી ઘણો. ૧ જીરે પોઢ સકળારે ગાજી રહ્યું, જીરે વાજે છે રે નિશાન; આનંદ. ૨

જીરે ઘેર ઘેર હરખ વધામણાં, જીરે ઘેર ઘેર ઓછવ આજ આનંદ. ૩ જીરે મંગળ સાજ કરો માનની, વરજ નારી વધાવા જાય આનંદ. ૪ જીરે ગોકુળ ગુંડારે ઉછળે, જીરે તરીયા તોરણ બારણ. આનંદ. ૫ જીરે દાન આપે કેસરી રાયજી, જીરે ગજરથ અશ્વને ગાય. આનંદ. ૬ જીરે ગોકુળ ગામ રળીયામણું, રળીયામણું શ્રીજમુનાનાં તીરે. આનંદ. ૭ જીરે ક્રિડા કરે ગોરધરલાલજી, જીરે રત્ન ગંગાજીના વીરે. આનંદ. ૮ જીરે એ પ્રભુને નવ્ય ઓળખ્યા, તેનો ફેરો પડગો સંસારે. આનંદ. ૯ જીરે એ પ્રભુને જેણે ઓળખ્યા, તેના ભાગ્ય તણો નહી પારે. આનંદ. ૧૦ જીરે આશ પુરી વાહાલે ભકતની. બલીહારી જાય માધવદાસ. આનંદ ગાહારે અતિ ઘણો.

ધોળ ૧૦૯

શ્રી વલભ કુળ ભલે પ્રગટીયા, પ્રગટ્યા શ્રી વીઠલનાથરે દાસને મનરે આનંદ ઘણોરે વેદપુરાણે આ વાતરે. ધન્ય માતાજી શ્રી અકાજી, જેણે કર શ્રીનાથજી હુલરાવ્યારે. શુક સનકાદીક ગમ નહી, પ્રગટ્યા શ્રી પૂરૂષોતમ આવ્યારે ૨ ઘેર ઘેર ગુંડા ઉછળે, તોરણ દ્વારે સોહાયરે; પરમપનોતાં સુંદરી, હરજીને નિરખવા જાયરે. ૩ સુંદરી સરવ ટોળે મળ્યાં, મુખ જોઈ જોઈ મોહેરે. આનંદ સાગર ઉલટ્યો, ત્રીભોવન જય જયકાર હોયરે. ૪ વાજીંત્ર વાગે શોભીતા, ઘેર ઘેર ઓછવ થાયરે; દુંદભી વાગે દેવતાનાં, શુકજી શ્રી ભાગવત ગાયરે. ૫ કેશર કુમ કુમ છાંટણાં, દેવની આશિષ થાયરે; દાન આપે શ્રી વલભજી ઘણું, ઉલટ અંગ ના માયરે, ૬ ભકિત મારગ સ્થિર સ્થાપવા વરનવની કરવા

સાહરે; આપણને અનુગ્રહે કરચો; જોગી ન જાણે એ વાતરે, ૭ ભક્તિ કરો શ્રી વીઠલજીની, બીજી ફોગટ વાત રે; એરે લીલા જે કોઈ જાણશે, તે વરજવાશીનો સાથરે. ૮ માગસર વદીને નોમી ભલી, ભલી ભલી આજુની વાત રે; શ્રી વિઠલવરરે રૂદય હુવા, પ્રગટચા શ્રી પુરણ બ્રહ્મ. ૯ ધવળ મંગળ હોય ઘણાં, આ સુખ અંગે ન માવરે; ચીરાણ જીવો માહારો વાનમો, બલીહારી માધવદાસરે ૧૧ શ્રી વલભ કુળ ભલે પ્રગટીયા પ્રગટચા શ્રી વિઠલનાથરે.

ધોળ ૧૧૦

સાંભળ સુજની વધામણી, શ્રીગોકુળપતીને દરબાર; પારવતી માતાએ સુત જનમીયા; શ્રી દવારકા નાથજી અવતારે, પ્રગટચા શ્રી પૂરશોતમ લાલજીરે. ૧ વાજીંત્ર વાગે સોહામણા, ગુણીજન ગાય છે ગ્યાન; માગણ જાચક મળ્યા સહુ, તેમને આપ્યાં બહુ દાન. પ્રગટચા. ૨ ધન્ય ધન્ય વઈશાક માસનો, ધન્ય સુદી પડવાનો દીન; ધન્ય ઘડી શુભવારનો, હરખ્યાં સરવેનાં મન, પ્રગટચા. ૩ જુવતી જનરે ટોળે મળી. નવ સપ્ત સજ્યા શણગાર; ચાલો પ્રભુને વધાવાને કર ધરી મંગળ ચાર. પ્રગટચા. ૪ કંચન કળશ મુરતક સોહીએ, ગાતાં મંગળ ગીત; પ્રીતશું પોહોચ્યાં દરબારમાં, જાણે આવ્યા રાણાજીત. પ્રગટચા. ૫ ભેટ ધરે મન ભાવતી, વળી વળી વારણે જાય; એ પ્રભુ ચરણ પરતાપથી નિજદાસ આનંદ ગુણ ગાય. પ્રગટચા શ્રી પુરશોતમ લાલજીરે.

ધોળ ૧૧૧

સેનમોરી અમા શ્રીનાથજીને ખમા; ખમારે ખમા ન-

દરાય સાંજાં; શેન૦ ગોખે ચડી નીહાળવારે, અમા૦ અ. મને આશા વાસન ગોરી, અમા૦ કેસરીઆ બાંધો સો- હીએરે, અમા૦ માગે સોહીએ પાઘ ગોરી, અમા૦ બાંહે બાંજુબંધ બેરખારે, અમા૦ કુંડળ ઝળકે છે ચાર ગોરી અમા૦ ગોરી કુંદન ઝળકે ચારગોરી, અમા૦ જુમક લટકે ચાર ગોરી, અમા૦ મીઠે લાલનકુ, ખમા૦ કુલરો આગવદ પોહોચીએરે. અમા૦ ગળે ગુંજાકા હાર ગોરી, અમા૦ ભીમનં ઠાકોર બેઠીયોરે. અમા૦ વરજના પ્રાણ આધાર ગોરી, અમા૦ સેન ગોરી અમાશ્રી નાથજીને ખમા.

ધોળ ૧૧૨

નાગર નંદજીના લાલ, માહારી ચુંદડીના ચોર; ચુંદડી ચોરી વાહાલો કદમ ચડી બેઠો, સાસરીયાં સુનાયરે, દુર થકી દીઠો, નાગર ૧ કાનડ કાળા મોરલી વાળા; મકર ધારારે, આધી રાત મથુરાંથી આવ્યોરે, કંસ કારણેરે. વાલા નંદના. ૨ લાખ ટકેની ચુંદડી, અજબ રૂડો રંગ, સાસં રે સંતાપણે મેરો બુડો થશે અંગ. વલા. નંદકુવર સ્યામ સુંદરે, મદન મોહનલાલ; નંદકે ગીરધર જીવન મેરો નામ, વાહાલા વરજનારે મેરી ચુંદડીના ચોર. ૪

ધોળ ૧૧૩.

શ્રી ગોકુળનાથજીના લાલરે, શ્રી પૂરસોતમ વર રંગ રે- શીઆ: વાહાલે કીધા વઈસ્નવ ન્યાલરે, જનમ જનમ મારે મન વશીઆ. ૧ એમનું નખ શીખ અદભુત રૂપરે, શ્રી પૂરશોતમ; વાહાલો શ્રી કાંકરોલીના ભુપરે, જનમો જનમ ૨ તમારાં સુંદર નેન વિશાળરે, શ્રી પુરશોતમ; તમો તી

લક મુદ્રા ધરેચાં ભાળરે, જનમો જનમ. ૩ શ્રી મુખ છે પૂનમ ચંદ્રરે, શ્રી પૂરશોતમ; જોતાં ભાગ્યાં ભવદુખ દુરરે, જનમો જનમ. ૪ તમો શ્રી વરજભુશણના ભ્રાતરે, શ્રી પૂરશોતમ, તમો સી જુમનાંજીના તાતરે; જનમો જનમ ૫ તમો વરજેદાર બેટીજીના તાતરે, શ્રી પુરશોતમ, શ્રી આશમતી વહુજીના નાથરે, જનમો જનમ. ૬ શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથરે, શ્રી પૂરશોતમ; સુત શ્રી ગીરધરજી ગુણવંતરે, જનમો જનમ. ૭ તમો રાજનગર સુખ આપ્યુંરે, શ્રી પુરશોતમ; મહાપનીત વાગ્મળ દુખ કાપ્યુંરે, શ્રી જનમો જનમ. ૮ છોટી કાંકરોલી જનમ દીન ઓપારે, શ્રી પૂરશોતમ; નિજદાસને શરણે લીધારે, જનમો જનમ મારે મન વસીયારે, ૯

ધોળ ૧૧૪

આ કળીમાં કારણ એક, અષ્ટાક્ષર ભારી, શ્રીવલભ શ્રી મુખથી પ્રગટીઆ શક્તિ તારી, શ્રીવલભ વંશની કૃપા થકી. કર અષ્ટાંક્ષા વારણરે, શ્રીમુખથી પ્રગટ્યો એ શ્રી વલભ; એ વેળાને કરૂ પ્રણામ, અષ્ટાક્ષર ભારીરે. ૧ આ દેવી જીવપર દયા વિચારી, રસ વરસાવા ભારીરે શ્રીવિઠલ પ્રભુજીએ કૃપા કરીને. ગ્રંથ પ્રગટ્યા જાણીવારી; અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨ અષ્ટાદશ કરેપા શ્લોક પ્રગટ્યા શ્રીવલભરાજ કુમારરે; મોહા ગુઢ રસ પ્રગટ કરેચા, જાણી વંશ સહિત બલીહારે- અષ્ટાક્ષરભારી. ૩ પ્રથમ શ્લોકમાં પ્રગટ બતાવ્યુ, શ્રીકૃસ્ન ચંદ્રનું રૂપરે; કૃશ્ન કૃશ્ન કૃશ્ન નેતી કરીને, સદા રસ રૂપ, અષ્ટાક્ષરભારી. ૪ આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ અષ્ટાક્ષર માંહ્યરે; નિસ્ચંતને વળી નિડળ થઈને, ભજે મ

જે વરેજરાય, અષ્ટાક્ષરભારી. ૫ શ્રી માહાપ્રભુજીએ સાત ભક્તિના દાન કરયાં આમંત્રરે; માહા અઘોર કળી જીવ ઓધરવા, સાતે ભક્તિનો એ જંત્ર. અષ્ટાક્ષરભારી. ૬ સાત ભક્તિનાં નામ વખાણું, શ્રવણ વળી કીરતનરે, સ્મરણને વળી શ્રવણ ભક્તિ, પાંચમી છે અરચન. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૭ પાદસેવન વંદન વાસ તાવ, એ સરવે મળી ને સાતરે; માહા પ્રાક્રમી સાતો જાણને, એક એક મળી વીક્ષાવ. અષ્ટાક્ષરભારી. ૮ પુકપરીક્ષાવ પ્રહલાદ શૌષજી, લક્ષમીને પૃથુરાજારે; હનુમાન અદે સાતે જાણને, એક એક ભક્તિએ કીધાં કાજ અષ્ટાક્ષરભારી. ૯ હેવા મોટાને બહુ પરાકષ્ટથી, પ્રાપ્ત થયું રતનરે; આ દૈવી જીવપર દયા વિચારી. અષ્ટાક્ષર ધન્ય ધન્ય અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૦ આ સાતે માંથી એકે સાધન, આ કળીના જીવ શું કરશેરે; અષ્ટાક્ષર માહા મંત્ર જપવાથી ભવસાગર તે તરશે, અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૧ જે દીવસથી શ્રીગુરૂ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળયું દાનરે; તે દીવસથી જીવ પરિયંત રૂડું રાખ્યું ધ્યાન અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૨ શ્વાસો શ્વાસને હરતાં ફરતાં, અષ્ટાક્ષર મુખ ગાયરે; નિંદ્રા જાગ્રત રસ્તે ચાલતાં, અહરનિશ ચાલ્યાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી ૧૩ આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ મળે સુખ થાયરે; માહા અલૌકીક લીલાનો અનુભવ કરી લીલામાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૪ પ્રથમ શ્લોક-માં શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ, કૃપા બહુ ગુઢ કીધારે; નિજ શ્રષ્ટિને દાન આપીને સકલ કામના શીધી, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૫ બીજા શ્લોકમાં સદા સરવદા શ્રીકૃષ્ન સમરણ કરવુરે; જમના દુતનુ કાંઈ ન ચાલે. લેશ માત્ર નથી ડરવું અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૬ આધાર ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, માહા પાતક

સહુ નાસેરે; ગૌબ્રાહ્મણ સ્ત્રી બાળકની હત્યા, તે સહુ ત્રાસે નાસે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૭ ત્રીજા શ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નીત જપવોરે; જમનાં દુત પડે નર્ક દ્રષ્ટે એવો અષ્ટાક્ષર ઓળખવો. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૮ કાળ કરમ તેહને નહી બાંધે, ઉલટા અનુકુળ થાયરે; માયા મોહના આપે તેને, જેતઅસ્ટાક્ષર નીત ગાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૯ અજ્ઞાનને શ્રીકૃષ્ન ભજનથી, અગણીત પાપ સહુ જાયરે; અજામેલની વાત વીચારો, માહા પાપી પાવન થાય, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૦ ચોથામાં શ્રી સહીત અષ્ટાક્ષર વરણવુ શ્રી વીઠલેશરે; નીજ શ્રુતિ ઉપર હેત વિચારી, ગુરૂ રૂપે ઇશના ઇશ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૧ નિર પક્ષ વડે નિરધાર કરીને, પ્રગટ કર્યા માહારાજરે; પાંચમા શ્રી મુખ કહ્યથી, શ્રીવલ્લભે કીધાં કાજ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૨ શ્રીગીરીરાજ ધરણે ચિંતા મટાવા, માહા મંત્ર પ્રગટાયોરે; જેમ રૂઇ ઢગલો ચીનગી બાળે, તેમ જીવના દોશ મટાવા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૩ દ્વાપરમાં પ્રભુ પ્રગટ થઇ, પૃથ્વીનો ભાર ઉતારયો; તેમ કળીમાં આ અસ્ટાક્ષરથી, વાહાલે સકળ સૃષ્ટી તારયા. અ૦ ૨૪ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલેશ કૃપા કરીને પુષ્ટિ રસ પ્રગટાવોરે; માળા તીલક છાપ અસ્ટાક્ષર પંચાક્ષર ઘણા ભાવ્યા. અ૦ ૨૫ છઠા શ્લોકમાં અષ્ટાક્ષરના, અક્ષર વરણવ્યા ત્રણરે, શ્રી કૃષ્ન નામને સુભાગ્ય સાથે દ્રઢ કરી મનતુ પરણતા, અ૦ ૨૬ શ્રીથી અખંડ શોભાગ્યની પ્રાપ્તિ મળે અલોકીક ધન્યરે; કુશબ્દ પાપ તાપને ટાળે મશબ્દ ફળી અન્ન સાધન. અસ્ટાક્ષર ભારી. ૨૭ સાતમાં શ્લોકમાં શરણ ત્રણ એ. અક્ષર વરણવ્યા આપરે, પ્રથમ શબ્દથી લક્ષચોરાશી. ટાળી મટવા તાપ; અ૦ ૨૮ ૨

કાર શબ્દથી મહા અલૌકીક, લીલાનુ થાય જ્ઞાનરે; આણકારથી અન્ય આશરો છુટે, દ્રઢ ભક્તિમાં રહે ધ્યાન, અ૰ આઠમાં શ્લોકમાં બે મમાએ કૃપા ગુઢ બહુ કીધારે; પ્રથમ મે દ્રઢ પ્રીત્ય બતાવી, બીજે સાઉજન સીધી. અ૰ ૩૦ નવમા શ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટક્ષર નીત્ય ગાયરે; શ્રીજી શ્રીવલભના ચરણ પરતીત, સદૈવ દ્રઢ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૧ દસમા શ્લોકમાં મહા મંત્રીથી, રોગ પાપ સહુ જાયરે; રીદ્ધી સીદ્ધી સહુ ઘરમાં આવે, પરમાનંદ સુખ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી૰ ૩૨ એકાદશમો આણંદને, વળી પરમાનંદ પુરણરે; સ્નેહ કરી અષ્ટાક્ષર જાપે, તેને રોગ જ્વરનું ચુરણ. અ૰ ભારી૰૩૩ દ્વાદશમો વળી પ્રેત ભુત, પિશાચ સરવેને શ.ધેરે; ચારે શત્રનો ડર નહી તેને, અષ્ટાક્ષર રાખો ઠીંગ, અ૰ ભારી. ૩૪ ત્રિયોદસમાં કૃક્રિયા કરૂપ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે, આનંદ મુરતી શ્રી કૃસ્નચંદ્ર, નિજભક્તને રાખો પાસે. અ૰ ભારી. ૩૫ ચતુરદસમા સરવે પ્રકારનું, દુખ મટે સુખ ગાયરે. અહો રાત્ર શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, ઉભય લોક સુખ થાય. અ૰ ભારી. ૩૬ પંચદસમાં વલ્લભ પ્રભુને, શરણ થઈ સુખ ગાયરે; સરવ મંત્રનો રાજ શિરોમણી, ભજે સ્વર્ગ મટે વરજ થાય. અ૰ ભારી૰ ૩૭ ખટ દસમો અષ્ટાક્ષરનો, ગુપ્ત તે જપ થાયજો; મહાત્મ જાણી શ્રદ્ધાપૂરવક, ભજે તાપ કળેશ સહુ જાય. અ૰ ભારી૰ ૩૮ સતરમો સહુ શ્રષ્ટીના, ઉપર હેત કરી પ્રગટ્યારે વેદ શાસ્ત્ર પૂરાણ આદ્યનો, સાર સહુ મન ભાવે. અ૰ ભારી૰ ૩૯ અષ્ટાદસમો શ્લોક શ્રી વિઠલ પ્રભુજીએ પૂરણ કીધોરે; અષ્ટાક્ષરમાં નિધી જાણી સકળ મનોરથ સીધો. અ૰ ભારી૰ ૪૦ એવે વાહાલે

નિજ અષ્ટીપર, દયા વિચારી ભારીરે; શ્રીગુરૂ કૃપાથી વર્ણન કીધો, જાય દાસનો દાસ બલીહારી. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૪૧

ધોળ ૧૧૫

ચાલો જળ જુમનાંરે નાહાવા, ગીરધર આવશે ગાયો પાવા૦ ૧ ગોવાળની મંડળીરે લઈને, વાહાલો મારો નાચે તાતા થેઈરે૦ ૨ સુખની શી કહુંરે સુજની, વાત કાંઈ વરણવી ન જાય વરેજની ૩ વરેજ વરણાવામાંરે ન આવે, એ સુખ અનુભવીયાથી ન આવે૦ ૪ અનુભવમાં છેરે એને, એ ક્યાંહાંથી જોને તેને૦ ૫ એ સુખ પાંડવારે હો પસે, એ સુખ અરજુનને અભિલાશે૦ ૬ દાસ વલભનારે સ્વામી, વાહાલા મારોછે અંતરજામી; ચાલો જળ જુમનાંરે નાહાવા૦ ૭

ધોળ ૧૧૬

હરી તને પ્રસન તે ક્યમ થાશે તારા દીલનું કપટ ન જાય, પ્રભુ તને પ્રસન તે કેમ થાશે ટેક. એ પખશાની ગુરૂ શેવા બતાવે ત્યારે ત્યાં ગણગણતું શું બોલે, ઘરના સ્ત્રી જ્યારે માગે ઘરાણું; ત્યારે હરખ મગન થઈ ડોલે, હરી૦ ૧ હરીના ભક્તને લુખુ સુકુ વેઠ વળગી હોય જાણે, સગા સંબંધી જ્યારે પરૂણા આવે; ત્યારે મિષ્ટાન પીરસે પરાણે, હરિ૦ ૨ એકાદશી ઉછવ જાગ્રણમાં, ત્યા તને નિંદ્રા લાગે; ભાંડ ભવઈયા નૃત્ય નારી સંગ, આખી રાત તું જાગે, હરિ૦ ૩ હરીની શેવા કરતી વેળા કાયા તારી કંપે, ગંજીફો સોગટાં રમતાં; આખો દીવશ ના જંપે હરિ૦ ૪ હરીનું ચંદન ઘસતી વેળા, શ્રમે શરીર બગડે; કુંડી કતકુ

મરી મશાલા, ભેળી ભાવે ભાંગ રગડે, હરી૦ ૫ ઓટાં મોતી કાચ કોડીઆં ભગવત ભુષણું ઘાલે, સોનું, રૂપૂ મણી મુક્તાફળ; ઘરની સ્ત્રીને નવ ચાલે, હરી૦ ૬ આ કરવું આ ના કરવું, એમ સહુને શિક્ષા દેછે; કહ્યા પ્રમાણે કર્યું ક રતા નથી, અનુચિત કરમ કરેછે, હરી૦ ૭ જગત દેખતાં જપને બેસે બાકી નવ નાહાય ખાવા, ગળુ કાપતાં થાય ગરગળો; એ વૈસ્નવ વાહાલા, હરી૦ ૮ ભજન હરી નામ રટણમાં આતી આળસ તારે, ડાચાં કુટણ પરનિંધામાં આખો દીવસ ન હારે, હરી૦ ૯ અંતરના ગત્ય કોય ન જાણે જાણે અંતરજામી, સાચા સબંધા સામળિયા; દાસ દયાનો સ્વામી, હરી૦ ૧૦

ઘોળ ૧૧૭

વરજ ચોરાશી કોસની વન યાત્રાની પરીક્રમા

દયારામ કૃતમાં લખી છે.

જીરે પ્રથમ પ્રમાણ શ્રી વિઠલ નાથ, એમના શેવક જનનો મળીઓ સાથ. ૧ ચાલો ચાલોરે વૈસ્નવ વરજમાં જઈએ, શ્રી ગીરધારીજી નિરખી ઘણીઆતા થઈએ. ૨ પેહેલા શ્રી જીમનાંજી વિશ્રામ ઘાટ નાહીએ; પરિક્રમા કરતાં હરીના ગુણ ગાઈએ. ૩ સરવે ભગવદી મળી મધુવન જઈએ, તાલ વન કમોદ વન જઈ નાહીએ. ૪ સતુવાત્ર ભંસરીને બોહોળાં વન, ત્યાંહાં તો શ્રી કુંડ નાહી થઈએ પાવન. ૫ નાહાઈએ રાધા કરનકુંડ પ્રભુને ભજીએ, શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલની બેઠકે નમીએ. ૬ નારદ કુંડને કુસ ચોખરજે, શ્રી પ્રભુનુ ભજન મનશું કરજે. ૭ જીરે ગ્વા

લ પોખર નાહીએ તેહ, શ્રી ગીરધારીજીની તળેટીમાં લા-
ટીએ દેહ. ૮ ગીરી ધરણ ધીરજ મંદીર જોવાં, ત્યાંહાંતો
જન્મ મરણનાં દુખ ખોવાં. ૯ નાહીએ માનસી ગંગાને
બ્રમ કુંડનાં સ્નાન, માહા પ્રભુની બેઠકે કરીએ પરણામ.
૧૦ દાન ઘાટીથી બીલછુ જાવુ, ત્યાંતો ચક્ર તીરથ માહોટું
નાહાવું. ૧૧ પાપમોચન રણમોચન વદન, લીલાનાં સ્થળ
તેતો નંદ નંદન. ૧૨ ચંદ કુપ સરોવર બટ સુખ, મા-
હા પ્રભુની બેઠકે થઈએ અનુકુળ. ૧૩ શંકર ખત કુંડ
ગાંદ્રવ કુંડમાં નાહીએ, ગોવીંદ કુંડ નાહી કીરતારથ થઈ
એ. ૧૪ માહા પ્રભુ બેઠકે ત્યાં ભોગ ધરીએ, હેતે મળી
હરી કીર્તન કરીએ. ૧૫ જીરે અપછરા કુંડને પૂછ રીજે,
જીણી શીળાન લાગ ઉટ રાણીજે. ૧૬ હરી હાથી ગાયો
નાં પગલાં, એક મુગટ શીળાનાં દરશન કરવાં. ૧૭ શામ
ઢોક બેઠક શ્રીજીની, એક ગફા ગોવીંદ સ્વામીની. ૧૮
બાધ બાંધણે સીધુરી શીળારે ભળી, હરજી પોખર સુર
કુંડ ચરણે રુદ્ર કુંડળી. ૧૯ શળા દંડવતીને નમાવ્યાં શીશ
શ્રી ગોવરધન સ્થળની શોભા અતીશ. ૨૦ પૂજણી શીળાને
ભોગ ધરવા, નિત્ય આવે લોક બહુ દરશન કરવા. ૨૧
ગુલાલ કુંડ ગંઠોડી પરમ દરનાં વારણ, જીરે અલકનંદાને
બદરીનારાયણ. ૨૨ કદમખંડીને ઈંદ્રાણી કામ વન, નાહી
એ પ્રેમ કુંડ વિમળકુંડ નિરમળ વન. ૨૩ બીજા કુંડ ઘણે-
રા છે ત્યાંહાં, આંખ મીચામણીની ગુફા ત્યાંહાં ૨૪ ચરણ
પાહાડીને ઘસ સીલા, ભોજન થારીને ભોગ કટોરા ભલા
૨૫ જીરે ગફા એક વચ્છાસુરની, સુરભી કુંડે બેઠક વર
વલભની. ૨૬ સોનેરી કદમ બડી ધામ, ત્યાંતો ચીત્ર-
મણી સલાને ચીત્ર સમાન ૨૭ તેતો દેહ કુંડ નાહાવું

ઉચે ગામ, ત્યાંતો દરશન કરવાં રેવતીને બળરામ ૨૮ ભાનુક્ષેત્રને બરસાના ગામ, ત્યાંહાંતો રાજ કરે રૂડા ભ્રખુ ભાન, ૨૯ શ્રી રાધકાની સંગે અસ્ટ સખીઓ જાણ, જીરે સાંકડી ખોહ ને ઘાંટી દાણ. ૩૦ જીરે દાન ઘટ માનઘટ ના ઘટમન, જીરે દાણી કુંડ રત કુંડને ધેખર વન. ૩૧ માહા પ્રભુની બેઠક માર, જીરે નોબારો ચોબારી ભાનુકું વન. ૩૨ પીરી પોખર સંકેત બટમુમ, બીચલા કારન કુંડને રૂશિ કુંડ. ૩૩ નંદ ગામને નંદજશોદા માત, શ્રી ક્રશ્નની સાથે વલભજીરે ભ્રાત. ૩૪ સુરજ કુંડ મધુવન કુંડ સઘળા, આવું જોઈને મન થયું વિમળા. ૩૫ ચરણ પાહાડી ચરણ અંકુશ શીલા દરશન કરીને ગાવી લીલા. ૩૬ દધી ગામ શ્રીકુંડને કોટીવવન, ક્ષીર સાગર સગેસાઇને ઈલવન. ૩૭ શ્રી જમુનાજી કીધાં શ્રી બળરામ, અખે બટ કાત્યાયની વ્રતના ઠામ. ૩૮ ગોપી ઘાટ ઘાટ ચીર હરવાનાં, જીરે નંદ ઘાટ ઊતરવાનાં. ૩૯ ભાંડવન જાઉ ના ઊનીવાટે. ભાંડીર કુવોને બટબીજોરી ઘાટે. ૪૦ વેલ વનમે માન સરોવર સુખ ધામ, મહાકાસીલજા પોપરોલીને માટ પાન. ૪૧ લોતનરોવન પ્રગટ્યાં રાધા, માહાવન બ્રહ્માનું ચાટ માટી ખાતા. ૪૨ શ્રી ગોકુળ મંદીર પ્રભુના સાત ત્યાંહાંતો રમણ સ્થળની સો કહુ વાત. ૪૩ શ્રી માહા પ્રભુની બેઠક છે જ્યાંહ, જીરે બ્રહ્મસબંધની આગ્ના ત્યાંહ; ૪૪ પેહેલાં છોકર ઠુકરાણી ઘાટ નાહીએ, ગોપ કુવો નાહી બળદેવ જઈએ. ૪૫ પછે વંદ્રાવન બનશીબટ જેહ, પરીક્રમાના સ્થળ આવ્યાં તેહ. ૪૬ જીરે મથુરાં જન્મ ભુમી વીશ્રામ, જીરે સ્થળ સઘળાં જોવાની હામ. ૪૭ ચોરાશી કોશની પરીક્રમા કરી, સરવે ભગવદી મળી ગુણ

ગાઓ હરી. ૪૮ જે કોઈ પાઠ ભણીને નિત્યે ગાય, તે હેને વનયાત્ર ફળ અધીકજ થાય, ૪૯ એ કોઈ પાઠ કરે નીત્યે નેમ તેહેને હરીશુ બાઢે અતી ઘણો પ્રેમ ૫૦ જીરે વંન ઊપવન કીધા કરી જોડ, શ્રી વરજભુશણજીએ પૂરચા કોડ. ૫૧ જીરે હરીગુણ ગાએ વલભદાસ, તેહેના મન તણોતો પૂરંજો આશ. ૫૨ જીરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠલનાથ.

હું શુ જાણું જે વાહાલે મુજમાં શું દીઠું. વારે વારે સામુ ભાળે મુખ લાગે મીઠું, હુ શું જાણું જે વાહાલે મુજમાં શું દીઠું. ૧ જળ ભરવા જાઉં ત્યારે પૂંઠળ પૂંઠળ આવે, વગર બોલાવ્યો વાહાલો બેડલું ચડાવે. હું શું૦ ૨ વઢુ ને તરછોડું તોએ રીસ ના લાવે, કોઈ મીસે, મા હારે ઘેર આવીને બોલાવે. હું શું૦ ૩ એકલી જાણીને વાહાલો પાવલે લાગે, રંગ થઈ વાહાલો કંઈ કંઈ માગે. હું શું૦ ૪ મને જાતી જાણી વાહાલો દોડયો આવે દોટે પોતાની માળા લઈ પહેરાવે માહારી કોટે. હું શું૦ ૫ મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે, દયાનો પ્રીતમ એહેની કેડલો ના મુકે. હું શું જાણું વાહાલે મુજમાં શું દીઠું.

ધોળ ૧૧૮

શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઈ જઈએ નહી, ટેક. વાસો વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો; શ્રી જુમનાંજીનાં સુંદીર ત્રટ રળીઆમણાં; જ્યાંહાં માહારા વાહાલાજીના પરમ રમણ સુખ ધામ જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૧ જસોદા ઘાટે આનંદ સાગર ઉલટયો, સુખ સાગર માજીની લે ભકત સમાન જો; શ્રી ઠુકરાણી ઘાટે સુંદર બેઠક શોભીતી, સદા બીરાજે શ્રી વલભ પ્રાણ આધાર જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૨

શ્રી ગોકુળીઆની વૃક્ષ લતા સહુ નમી રહ્યાં, ચરણ પરસવા શ્રી ગોકુળ અષ્ટ ગાધાનજો; શ્રી ગીરી ગોવરધન રતનભુમીન સોહીએ ઘણાં, આઘ વંદ્રાવન નિત્ય રમણનું ધામ જો શ્ર. ગોકુળીયું૦ ૩ આનંદ મંગળ મારગ સિંધુ ઉલટયો, કુંજની કુંજમાં ખેલે શ્રી નંદકુમાર જો; આ નરણે શ્રી ગોકુળીયું નિરખ્યું સહી; આ નરણાંના ભાગ્ય તણો નહી પાર જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૪ શ્રી વલભજી પાઠે પ્રીતમજી બેસે ઘણા; આનંદ ગલીમાં ભીડ તણો નહી પાર જો; રંગીલા ગલી શ્રી ગોકુળપતી મંદીર જાતાં ત્યાં કંઇ વાહાલો વળી લેછે દાન જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૫ જગ મોહનમાં બેઠક સુધી ભીતી, મનોરથ પુરે શ્રી ગોકુળનાથ જો રમણ રેતીમાં રાસ મંડળ રચના કરી, હરખી નીરખી જન્મકૃતારથ થઇએ જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૬ ભેઠ પેહેરામણી ભાવ સહીત સહુકો કરે, વૈષ્ન કહે અમને આપો વરજમાં વાસ જો; શ્રી જુમનાંજી ઘેરાં નીર અતી શોભીતાં, એવી રીતે કેહેછે શ્રી વલભદાસ જો; શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઇ જઇએ નહી.

ધોળ ૧૧૯

વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ, તમારા બટકાને; ટેક. લટકે શ્રી ગોકુળ ગામ વસાવ્યુંને મોહોટા મંદીરનુ રાજ્યરે; સહુ શ્રીરને ચરણે રાજા, ચઉદ ભોવનના નાથ, દરશન જઇએરે. વારી વારી૦ ૧ પીળાં પીતાંબર પરવટવાળી, હોડયાં ઉપરણાં સારરે; કેસરી કેરાં તીલક બીરાજે, શીરપર કેસરી પાગ; દરસન જઇએરે, વારી વારી. ૨ કંઠે સોહીએ ડુગડુગી, ને હીરા કડી અતી સારીરે; કંઠે મા-

તનકી માળા બીરાજે, કુંડળ ઝળકે કાન દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૩ સુંદર સારાં કડાં બીરાજે, ને પોંહોંચી રત્ન જડાવરે; બાંહે બાજુબંધ બરખા બીરાજે, એવા વાહાલાને શણગારરે; દરસન જઈએરે, વારી વારી. એવા ૪ મદન મોહનજી આપે બીરાજે, બડાં વઈશ્નવનાં ભાગ્ય, દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૫ સાત સ્વરૂપ શ્રી ગોકુળમાં બીરાજે, સામા વિઠલનાથના લાલ; દરસન જઈએરે. વારી વારી ૬ ગોકુળનાથજીને પારવતી વહુજી નિત નવી આરતી પુરે, લટકે શ્રી ગોકુળનાથ આરતી ઉતારે; શેવકને સુખ આપે, દરશન જઈએરે; વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ તમારા લટકાને. ૭

ધોળ ૧૨૧

પ્રગટ્યા પુરૂષોતમ લાલરે. સાંભળ મારી શાહેલી; વાહાલા છે આનંદકારીરે. વાત કરે હરી હરી. ૧ હેવા વઈશ્નવ જનનાં જુથરે, નિરખુ છું નઈણાં ભરી; એવા પુરૂસોતમ પાતળીઆરે, લીધુ છે સરવસ હરી. ૨ એવા ચતુર શીરોમણ જાણરે, સાન કરી સમજાવે છે. રસીઓ છે રસનો ભોગીરે, પ્રેમ પ્રિત ઉપજાવે છે; ૩ પેલા દુરીજની આના દીલમાં દાઝ ઘણેરી આવે છે; તમારૂ શ્રીમુખ જોવા આવતાંરે. વરહે ઘણી સંતાપે છે. ૪ ઘરમાં તો નથી ગમતાંરે, આંગણીએ નથી રેહેવાતા; વાહાલા તમ વિના માહારાજરે, અળગાં નથી રેહેવાતાં; ૫ મારા કામણગારા કાનરે, વારે વરે શું કહીએ; મારૂ અબળાનુ શું જોરરે, રૂદન કરી થાકી રેહીએ. ૬ મળકરડે મોહ પામીછુરે, અંગે

આતુરતા ટળે, મને બીજુ નાવે નજરેરે, સાંભળ માહારી સાહેલી. ૭ સંહીઆરરે સંદેસો કેહેજોરે; વિનતિ માહારા વાહાલાની; સહીઅર સમજાવી કેહેજોરે, શ્રી ગોકુળનાથજી ના લાલાને. ૮ પ્રભુ દયાના માહારા દયાળરે, કાંકરોલી ના છો વાશીઃ પ્રભુ પ્રિત કરી પધારોરે, ચરણ કમળનીછુ દાસી. ૯ પ્રગટયા પૂરૂષોતમ લાલરે, સાંભળ માહારી સાહેલી.

ધોળ ૧૨૨

લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી શ્રીદાઉદજી તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી ટેક લટપટી પાઘ કેસરીઆ વાધા, જડાવ તીલકની શોભા બની; લાલ૦ દાઉદ. ૧ રસીક કુંડળ લોલક લળકે, જડાવ જડયાંરે મહી હીરા મણી; લાલ૦ દાઉદ. ૨ બાંહે બાજુ બંધ બેરખા સોહીએ, જડાવ પોંહોચીની શોભા ઘણી; લાલ૦ દાઉદ, ૩ ઘ્રત ગોકુળ ઈત મથુરાં નગરી, બીચ જુમનાંજી નીર વહે; લાલ૦ દાઉદ. ૪ વંદ્રાવનમાં રાસ રચ્યોહે, સંહસ્ત્ર ગોપીને વચે ગીરધારી; લાલ૦ દાઉદ. ૫ વંદ્રાવનની કુંજગલનમાં, જુગ જુગ જુગ રહીઓ એ જોડી; લાલ૦ દાઉદ. ૬ જુમનાંજીની નીરે તીરે ધેન ચરાવે વાહાલો, બંસી બજાવે વાહાલો કદંગ ચડી; લાલ૦ દાઉદ. ૭ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, રંભ તણા માહારાજ ધણી; લાલ તમારો લટકો જોઈ; મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી. ૮

ધોળ ૧૨૩

આલો આલો કાળીંદ્રીને કાંઠડે, ગીરધારી આરે ગાયો. શ્રી નાથજીને નિરખીએ. ૧ હરીના શીર ફુલની શોભા ઘણી, એમને છોગલડે શણગાર. શ્રીનાથજી. ૨ હરીને ભાલ તીલક સોહીએ કેસરી, એમના ખીટીઆળા છે કેશ, શ્રી નાથજી. ૩ હરીને બોલ સદા રસ મીઠડાં, એમની આંખલડી અમરીત. શ્રીનાથજી, ૪ હરીને કાંને કરણફુલ શોભીતાં, એમનાં કુંડળ રત્ન જડાવ, શ્રી નાથજી. ૫ હરીને હડપચીએ હીરલા ઝગમગે, એમના તેજ તણો નહી પાર શ્રીનાથજી. ૬ હરીને કંઠે તે માળા શોભીતી, એમને ઉરગજ મોતીના હાર, શ્રીનાથજી, ૭ હરીને બાંહે બાજુ બંધ બેરખાં, એમની પોંહોંચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીનાથજી. ૮ હરીને પીળાં પીતાંબર શોભતાં, વાહાલે ઓઢયાં ઉપરણા સાર. શ્રીનાથજી. ૯ હરીને કેહેડે સોહીએ કટી મેખળા, એમને ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીનાથજી. ૧૦ હરીને ચરણે ચાખડી શોભતી, એમનો ચતુરાઈની ચાલ. શ્રી નાથજી ૧૧ હરીને હાથે સોઈએ લાલ લાકડી, એતો ધેનું ચરાવાને જાય. શ્રી નાથજી, ૧૨ હરીને સંગે તે સરખા ગોવાળીયા, તાંહાં વાહાલો મધુરીસી મોરલી વાય, શ્રી નાથજી. ૧૩ વાહાલો તે શ્રી વંદ્રાવનની કુંજમાં, ત્યાંહાં એલ શ્રી નંદકુમાર. શ્રીનાથજી. ૧૪ એ સ્વરૂપની શોભા જોઈને, બલીહારી જાય માધવદાસ. શ્રીનાથજીને નિરખીએ. ૧૫ આલો આલો કાળીંદ્રીને કાંઠડે; ગીરધારી આરે. ગાઓરે.

ધોળ ૧૨૪

અથશ્રી ગોસાંઈજીનો વિવાહ એક,

શ્રી ગોવરધનધારીજી, વારી આ મુખપર જાઉજી; કૃ. પારે કૃપા પ્રભુજી તમે, શ્રી વીઠલ વિવાહ તે ગાઉજી. ૧ એરે વિવાહ વિસ્તારતાં, જો મુખ કાંઇએ કેહેવાયજી; એમ કરતાં કાંઇ હેતથી, દાસજનડાને સુખ થાયજી ૨ એવા કૃપાળ કૃપાનાથજી; કૃપા કરી એમ તણી જાણીજી; આપણી આરત જાણીને, એ વાત ચીતડામાં આણીજી, ૩ હરખ્યાં તે હરીવંશ અતી ઘણું, માગ્યું તે અમતણું દીજેજી; વેહેલા થાઓરે વિવાહ કરો, વેદ પુરાણે એ થાપ્યુંજી. ૪ આપણી ઇછાએ આચર્યા, શીખ હરીવંશને દીધીજી; જાણ કરો સહુ ન્યાતમાં, વાત વિવાહ તણી કીધીજી. ૫ ઘણારે ઘણી ઘેર આવજો, એરે વિવાહ તણી વાતજી; પરમ પનોતુ છે એ કુળ, પનાતી છે કન્યાની માડીજી. ૬ પીતાંરે પનોતો છે જેહનો, જેણે લીધી માહા મોટી પેરજી; પ્રગટ્યા પૂરશોતમ વાયજી, આદર આવશે ઘેરજી, ૭ કુમ કુમ છડા દેવરાવીયા, મોતીના ચોક પુરાવ્યાજી; પાટ ઢાળોરે પ્રકાશશું, સોહાશણુ ગાવાને આવેજી ૮ એ શુભે ગીત ગાઇશુ, પનોતો ભલોરે વેહવાઇજીઃ તારૂ તે પૂન્ય છે અતી ઘણું, પામો તે શ્રી વીઠલવર જમાઇ જી. સકળ શાસ્ત્રની રીતશુ, નિત્ય તે ભલી પેરે થાયજી; વિવાહ ભલોરે શ્રી વિઠલવરનો, માધવદાસ બલીહારીજી૧૦

ધોળ ૧૨૫

પદ, ૧ લું.

વિવાહ મળીઆ શ્રવણ શુણીઆ, હુવો જયજયકાર; આનંદ વાધ્યો અતી ઘણો, મન કુળનો નહી પાર૦ ૧ ઘેર આવ્યા ભલે ભાવ્યા, સગાં સહુ સહુ વાત, આપણ અતી બડભાગીઆં; આનંદ અતી ઘણો ગાત૦ ૨ વહુજીએ વરજનાથજીને, પુછી પુછી શ્રણી ગાત; આચારજ બાલાવીએ, હઇડે હરખ અપાર૦ ૩ તમારી પ્રીત જોઈ જોઇ, મેં જાણ્યું મનમાં એમ; વિજોગ તમો કમળ હાથ, આવડું જાણ્યું કેમ૦ ૪ મુએ બોલ્યાં અમાનેણી, વાણી વેદ તે સત્ય; ગુરૂજી તમોછો અતી ભલેરા, પ્રાણનાથ સુરત૦ ૫ એજ માગુ માવડી, મુને આપી મુકો આજ; માયા કરજો મુજને, જેમ સરે અમારાં કાજ૦ ૬ ગુરૂજીશું ગોઠ પુછી, તેતો પ્રભુજીના પેર; સમાધાન કીધાં ભલાં, પછી વિપ્ર વાળીઆ ઘેર૦ ૭ વાત જાણી ચિત આણી, માનની મનમાંહ્ય; વિવાહ આદર અતી ઘણો, શ્રીનાથજીશે જેહ૦ ૮ એક હમારી વિનતી, તમો આવી પધરજો નાથ; માધવદાસ બલીહારડે હાવે, શ્રીજ સ્થાપો સરવ સાથ૦ ૯

ધોળ ૧૨૬.

પદ ૨ જું.

પનોતીયે દીધીછે આશિષજી, વિવાહ તે કીધો આણેલ માસજી૦ ૧ હુએ તમને પુછુછું ગીરધરજી, જય પૂછું ગો-

વીદ જુવો વરજી૦ ૨ જોશીડા તેડાવો માહારાજજી, એમ કીજે શેવકજનનાં કાજ૦ ૩ જોશીડો ઉતાવળો આવેજી, જોતીષ સઘળે ડાબાવેજી૦ ૪ આવીને દંડવરત કીધોજી, હસ્તકમળ શીરપર દીધોજી૦ ૫ જોશીએ વિચાર્યુંછે મનજી, જોશી ભણેલા ધન્ય ધન્યજી૦ ૬ જોશીયે જોયુંછે વિચારીજી, પૂછેછે સઘળેરી નારીજી૦ ૭ જોશીયે જોયું એ રૂડુંજી, નથી કાંઈ આણે માસે કુડુંજી૦ ૮ સંવત સોળ રૂડા વીસજી, વૈશાક સુધી રૂડાછે આજજી૦ ૯ લગન મોકલ્યુંછે મન રળીજી, માધવદાસ બલજાયે વળી વળીજી૦ ૧૦

ધોળ ૧૨૭

પદ ૩ જું.

લગન મોકલ્યું છે શ્રી વિઠલનાથજી, રૂડો શ્રી વલભજીનો સાથજી; કૃપા કરો પ્રભુ તમો તણી, કૃપાનાથ મોહોટા માહારાજજી, એમ કીજે દાસજડાનાં કાજજી૦ ૧ હરખે તે સુરીનર રાજીઆ. માંડવે ગાંધરવ નાચેજી; માંડવે આદર ઝાઝોજી, દુંદભી મધુરી વાજેજી૦ ૨ માંડવે અહેલ રચાયજી, વસ્ત્ર અમુલખ રચાયજી; માંડવે અતી ઘણો મર્મજી, એ સર્વ વિયોગત કર્મજી. બેહુ પાસે ગોવીંદજીની નારીજી, માધવદાસ શ્રી મુખપર વારીજી૦ ૩

ધોળ ૧૨૮

પદ ૪ થું.

વેહેલા થાઓ વરજનાથ, કાજ સહુ માહોટેરાં કીજેજી; એણીપેર કારજ કીજેજી, પ્રભુ બોલ્યા વાણી એ સત્યજી.

૧ સમરથ સહીત જદુનાથજી, ક્રોડ તેત્રીસે ત્યાંહાં જોય-જી; કુળ ધરમ કરમ સઘળું કરયું, પ્રભુજીએ જાણ્યું એ મનજી૦ ૨ નવસ તે જોબન નાથજી, ચઢીઆ તે આંવલભ સુત ધન્ય ધન્યજી; સમીરે સાંજ નો સમો થયો, ધાડકા ભલુ રૂડું ગામજી૦ ૩ પુરે ભલી ધુરગાવતી, સુતી આવી સંતી એ નાથજી; ખાંત કરી ઘણી રાણીએ, વાણીએ હરીરસ ગાયેજી૦ આદર અતી ઘણો કુમજી, તોરણ આવ્યો છે અસ્વજી; નવલ કીશોર તોરણ ચઢયા, જીવો વર મોહન સેસ્વજી૦ ૫ કંદ્રપ કોટી સ્વરૂપજી, ભુતળ ભલી પેર ભાવ્યાજી; જાણ કરો વહુજીને ઘેર, કોટી બ્રહ્માંડ આવ્યા જી૦ ૬ વહુજીએ વાત સહીને કહી, ના કહીં કોણે પેરજી; અણચિંતવ્યાંરે ઉતાવળા, પ્રભુજીએ પધાર્યા છે ઘેરજી૦૭ વચન સમરથ અન્યો અન્ય, મન જાણી જે એમ કીજે-જી; વસ્ત્ર અન્યો અન્ય અમુલખ, નિત્ય તે નવરંગી લી-બાજી૦ ૮ આભ્રણ તે અતી શોભીતાં, આભરણ અંગે છે શોભતીજી; ખાય ખીય મીત્ર અમુલખ, સખી ઘણી ઘણી પેર જોતીજી૦ ૯ નાગ નાગોદર ગુમણ. લીલાવટી તીલક તે સોયજી; નાકે ફુલી નથ વેસરી, હઇડે હરખ તે અતુ લ્યજી૦ ૧૦ સખી તણો સ્નેહ, અબળા તે એણી પેરે બો-લ્યાંજી; ઘર સહે જાશે શ્રી વિઠલ વરમા, ત્રૈલોક નહી કો તોલજી૦ ૧૧ તમો એતે એમ જાણજો, કહી લહી વાત એ રૂડીજી; પાવલ નેપૂર વાજીઆં, પાવડીએ જડીઆ છે ચુનીજી૦ ૧૨ કાને તે ઝાલ ઝબુકતી; ગાલે તે કોટી પ્ર-કાશજી, નેત્ર અંજન મૃગાનેનજી, સજ થઇ નિરખી હયો વરજી૦ ૧૩ માંહોમાંહે સહુ એમ કહે, સખી સહુ શોભીતો

સાથજી; માનનીયે મનમાં જાણીયું. એ આવે સુંદીર નાથજી૦ ૧૪ ત્યાંહાં થકી ચઢચા સુણી નાથજી, કામ તે આવડું શું વ'જી; એટલે આવી વધામણી, સોહાવાની તોરણ ટોડેજી૦ ૧૫ શ્રી વિઠલનાથજી આવીઆ, ભાવીઆ ભલી પેરે કાંહાંનજી; પૂસ્પ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, જોગીએ મુકચાં છે ધ્યાનજી૦ ૧૬ ગ્યાન કરે સરવે અનંગ, બેઠી ચકડોળની પાંતીજી; અસ્વ અસ્તા કહું કેટલા, ના લહું ઘોડલે જીન બીલાજી૦ ૧૭ શ્રી વિઠલનાથજી, પેહેરચાં પીતાંબર પીળાંજી કનકમે પાટ ઢળાવીએ, ઓઢચાં પીતાબર લીલાંજી૦ ૧૮ ગોવીંદજીએ વહુને કહ્યું, એ સહુનાં અહિંયાં તે તેડચાંજી; માધવદાસ જાય બલીહારડે, બાંને સહુ સાથછે કેડેજી. ૧૯

ઘોળ ૧૨૯

પદ ૫ મું.

આવો પનોતી ભાનેણી, બહુ ગુણવંતી નાર; આવો સોહાસણ સુંદરી, સોહાગી ઉભાછે બાહાર૦ ૧ એક લેઇ મોતીની થાળ ભરીને, બીજી લે પૂસ્પની છાબ; ત્રીજીએ તોરણ આવીયાં, ચોથીએ ચંદન લાવ૦ ૨ એણીપેરે આનંદ ઉલટચો, ચાલે ચંદ્રાવળીને સાથ; ગજ ગતી ચાલે હરખે ભરેચાં, ઉલટ અંગ ન મય૦ ૩ પ્રભુજીનો ઉલટ જાણીને આપ્યો ઉર કેરો હાર; જ્યારે દીઠા શ્રી વિઠલ વરને, જાણે છુટી ચાલ્યા ગજરાજ૦ ૪ ભેર ભુંગળ તાળ મરદંગશું ગાયે, શ્રી વિઠલજીનો દાસ; પ્રેમ શબ્દ વાજે ઘણા, થાય નફેરીના નાદ૦ ૫ આવ્યાં સુંદરી સોહામણાં, માંડવે હુવો જય જયકાર; શ્રી વિઠલનાથ પધારીઆ, જોવા તે-

ત્રીસ ક્રોડ૦ ૬ પદ્મની પ્રેમ કરે ઘણો, સરીઆં તે વહુનાં કાજ; ભક્ત તણાં મન ફુલીઆં, શ્રી વિઠલ સુખની રાસ. ૭ પોંખીને પધરાવીઆ, આવીઓ સુંદર જોડ; વેદ ધુની ત્યાં હોય ઘણી, દેવ વેમાન ચડી જાય૦ ૮ શ્રી પૂરષોતમ જી પધારીઆ, મારે મોટી લાજ; માધવદાસ બલીહારરે, સરીઆં વૈસ્નવનાં કાજ૦ ૯

ધોળ ૧૩૦

પદ ૬.

પ્રભુજીને પાટે તે પધરાવોજી, વહુજીને જોઈ જોઈ તન મન વારેજી. ૧ વર કન્યાજીનો આવેજી; કન્યાજીને વેગે તે પધરાવેજી ૨ સંભારાજી સંભારાજી સંભઈવા જી, વીલંબ ન કીજે એક ઘડીજી. ૩ ત્રીલોકનાથજી તેડ જી, આવું એમ કીજીએ જોડજી. ૪ પરમ પનોતીજી આ- વ્યાંજી, માંહ્યરામાં રૂડેલાં બાવાંજી. ૫ વહુજીએ જાણ્યું એ ચિતજી, પૂરષોતમ પામી તે સત્યજી. ૬ શેના સુખ દઈ કેહેવાયજી, શેવક સુખ દેવ દેખાડજી. ૭ માંહ્યરામાં રૂડી રૂડી પેર હોયજી. ૮ શાસ્ત્ર મરજાદા સહું હોયજી, ૯ વેહેલા આવો વરમાળા પેહેરાવોજી. માધવદાસ બલીહાર કરજોડી૧૦

ધોળ ૧૩૧

પદ ૭ મું.

શ્રીરાગજીની ચોરીએ આવ્યાજી, સહીયર વહુજીને લાવ- વોજી. ૧ બાઈ તમે એટલું ત્યાંહાં કરજોજી, અમને તે ચિતડામાં ધરજોજી, ૨ આપની કુળ ચાલ તે કીજેજી,

બીડી કરી હસ્ત કમળમાં દીજેજી. ૩ મધુરે સ્વરે માંડ્યુંછે ગ્યાનજી જોયું તમને કેટલીછે સાનજી. ૪ સુંદીર સરોવર લ સાધજી, બેઉ પામે ધ્વળના નાદજી. ૫ તે જોતાં રૂડાં છે સસારજી; હવે મંગાવે છે કંસારજી. ૬ કણસાર પીર શ્રી કન્યાજીની માડીજી, પેહેરી છે પચરંગી સાડીજી. ૭ કંસાર સારો રૂડો સ્વાદજી, એ મોહોટી છે પુરિટજી. ૮ શ્રી મુખે એમ આશીશ દીધીજી. ગુરૂએ ચોરોકમ કીધુંજી ૯ ગુરૂજી બોલ્યાજી. જે વાણીજી એ વાત ત્રીલોકે જાણીજી. ૧૦ જુગલ સ્વરૂપ ચડાવ્યા વરઘોડેજી માધવદાસ જાય બળ કરજોડજી. એક વાર બોલો શ્રી રણછોડજી. ૧૧

ધોળ ૧૩૨

પદ ૮ મું.

વેવાઈ તારો માંડવડો સંભાળ કે માંડવડો સંભાળ કે, રસીક વર રમી વરચારે; સંગે સોહીએ પદમાવતા નારકે. આવી ટોળે મળીરે૦ ૧ વળી વદે કન્યાજીનો ભાઈએકે, બાઈ ક્યારે આવશેરે; શ્રી વંદ્રાવનચંદ શ્રા વિઠલનાથ કે, સાથે રૂડા ભાવશેરે૦ ૨ વળી વદે કન્યાજીની માડી કે, કેહો રાત કેટલીરે; સુંદરીને શિખામણ દીજે કે, થઈ ૨ સ મિટલીરે. ૩ સુંદર તાંહે સુખ રાસ તો, વદન જુવે વળી વળીરે; સોહાસણુ સાસરે જાય તો. રાહીયર વળાવી વળીરે. ધન્ય ધન્ય તૈલંગની નાત કે, સંગે બહુ સખીરે; વહુજીને વળાવીને જાય કે, એ વાત વેદ લખીરે. ૫ વાટડી વિલંબના કીજે તો દુજે માગુ સહીયરે વળી વળી પંથ નીહારે તો આપણ સાથજીરે. ૬ શ્રી વિઠલ વરને વેગે વધાવો કે, ઇંદ્ર સોહાસણીરે; માધવદાસં બલીહાર જાય કે,

એ જોડ રૂડી બનીરે. ૭

ધોળ ૧૩૩

પદ ૯.

શ્રી વિઠલ વર પરણીને પધારચાજી, સુરીનર જોવાને ત્યાંહાં આવ્યાજી. ૧ જોઇ શકો તો એ વર જોજોજી, આનંદ એણી પેરે થાયજી. ૨ કંદ્રપ કોટી છે સ્વરૂપજી, ભુવન ભલી પેરે ભાવ્યાજી. ૩ વહુજીએ વાતજ ઘેર કાહાવીજી પછી ત્યાંહાં પેહેરામણીઓ આપીજી. ૪ ઢાળ.

પેહેરામણી ભલી રીતશુ, શ્રી વિઠલનાથજીને મન ભાવીજી; સરવે આંણીને દ્રષ્ટે કરેયુ, કારજ વેહેવાઇ તણું સીધુજી. ૫ બાળપણે વીપરીત શું શુ, કીનો કુલ તણી રીતશુ; પંચ દીવસ પ્રભુજી એટલે એહ, અલૌકીક છે રીતજી. ૬ લોક જુવે લોકની રીતશુ, પ્રભુ જુવે વરજ કેરા સાથજી; કઉતક નાહાના પેરનાં ઘેર ઘેર દીસે છે અંતજી ૭ વર વહુજી ઉતાવળાં ભળી, મળી રંગી રમતજી; વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, દીજીએ માગુ એ વરદાનજી. ૮ વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, વળી વહુની એ જાનજી; સ્વરગથી સુખ પામ્યા દેવતા, જોગીએ મુકયાં ધ્યાનજી. ૯ પાતાળેથી શેષનાગ રીઝઆ, ઇંદ્ર નિશાન વજડાવ્યાજી; મોહોટાં ભાગ્ય છે જે તણાં. એ વર નહી સમતોલજી. ૧૦ માધવદાસને આશરે, સંસાર સઘળો છે બળીઓજી કૃપા કરી શ્રી વિઠલનાથજીએ રસ લેહેરમાં વળીઓજી, શ્રીરે ગોવરધન ધારીજી; વારી આ સુખ પર જાઉંજી રીજી

ઘોળ ૧૩૪

શ્રી નટવરલાલને વારણેરે, સુંદીર શ્રી છોટાલાલ બલીહારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૧ રાજનગર રળીઆમણુંરે, તેની સુંદીર શોભા સારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલ. ૨ છપન ભોગ સોહામણોરે, કીધો બુદ્ધિ બહુ વિચારરે લાલ; શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૩ સબકુ સંવત અઢારમાંરે, ચતુર ચોરાણુવો શુભકારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૪ વેગે વઈશાક માસમાંરે, સુદની સાતમને શોમવારરે લાલ શ્રી નટવર લાલ. ૫ દેશો દેશથી આવીયારે, સહુકો આવ્યાં નરને નારી લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૬ ઓતરથી હરી આવીયારે, શ્રી ગોકુળનાથજીની ગાદી ભારીરે લાલ; શ્રી નટવર લાલ. ૭ શ્રી લક્ષ્મણલાલન જોઈનેરે, સહુકોને પ્રિતી ઘણી છે પ્યારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૮ દક્ષણથી દુઃખ કાપવારે, આવ્યા શ્રી કલ્યાણરાય હેતકારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૯ પુરવથી પ્રભુ પધારીયારે, શ્રી ત્રીકમજી માધવરાય ગીરધારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૦ પશ્ચિમથી પ્રભુ પધારીયારે, આવ્યા શ્રી મગનલાલજી માહારાજરે; શ્રી નટવરલાલ. ૧૧ મટુલાલ મથુરાંનાથજીરે, બીજા બાળક જાઉ બલીહારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૨ સેજે સાતને તારીયારે તેને મેહેર કરી માહારાજરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૩ સેજે દાસ જમનાને દયા કરીરે, હેતે લીધો છે ઉઠાડીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે. ૧૪

ઘોળ ૧૩૫

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો તેરે અહી અચર જજ

મોપે આઓ; નાથ કૈસે ગજકો બંધ છોડાયો. ટેક. ગજ ઔર ગ્રાહ લડત જળ ભીતર, લડત લડંત ગજ હાર્યો: જવ પૂરે થુઠ રહી જળ બાહારે; તબ હરી નામ પૂકાર્યો નાથ. ૧ સબરીકે બોર સુદામાકે તાંદુળ, રૂચી રૂચી ભોગ લગ્રાયો; દુરયોધનકે મેવા ત્યાગી, ભાજી વિદુર ઘેર પાયો નાથ. ૨ પેઠ પતાળ કાળિ નાગ નાથ્યો; શ્રીંઉપર નરત કરાયો, ગીરી ગોવરધન કરપર ધાર્યો, નંદ ઘેર બાલ કહેવાયો નાથ. ૩ અગાસુર મારે બગાસુર મારે; દાવાનળ પાન કરાયો. સ્થંભ ફોડા હીરણ્યાકશ્યપ મારે, નરસિંહ નામ ધરાયો, નાથ ૪ અજામેલમે ગજગુણકા તારી, દ્રોપદીકો ચીર પુરાયો; પયપાત કરંતા પૂતના મારી, કુબજ્યાકો રૂપ બનાયો, નાથ. ૫ કૌરવ પાંડવકો જુધ રમાયો, કૌરવકુ માર હઠાયો; દુર્યોધનકા માન ઘટાયો, મોપે ભરૂસો આયો, નાથ ૬ સબ સખીઅન મીલી કંગન બાંધ્યો, રેશમ ગાંઠ બંધાયો; છુટે નહી રાધાજીકો કંગન કૈસે ત ધનુષ ઉઠાયો, નાથ. ૭ ઓળ કોટડી ખાદળ દળ ધાર્યો ગરૂડકુ નાજ સંતાયો; છુટે નહી રાધાજીકે કંગન, ઔર એ બળ કયાંહાં છુપાયો, નાથ. ૮ જોગી જપાકો ધ્યાન ધરતકે, ધ્યાન ધરત નહી આયો; સુરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, જસોદાકો ધેન ચરાયો. નાથ કૈસે ગજકો બંધ છોડાયો, ૯

ધોળ ૧૩૬

જીરે જીરે પ્રથમ સુરજપોળ જાણીજી, રમા વપકુંડ વખાણે. જીરે જીરે૦ ૧ નવસીડીયે નવધા ભકિતજી, શ્રી ગોવરધન ચોક પ્રેમ આશકત. જીરેજીરે૦ ૨ ફળચોક મા-

હાસુખ કું:જી, સીગાપોળ જોઈ આનંદ જીરેજીરે૦ ૩
બે હંસ બે હસ્તી બીરાજેજી, ચારે વેદ માહા ધુનીગાજે.
જીરેજીરે૦ ૪ કમળ ચોક રાસ ક્રીડા રમણજી, શીવ આવે
ગોપીધરી તન. જીરેજીરે૦ ૫ એક મારે શામની જીનાં ને
નજી, ત્યાંહાં તો મુરછા ખાઇ પડ્યા મીન. જીરેજીરે૦ ૬
રત્નચોક સ્યામનીજીનાં તનજી, સુર આવ્યા ચડી વેમાંન.
જીરેજીરે૦ ૭ જગ મોહનમાં માહારાણીજીનાં મનજી, મ-
ણી કોઠા જુગતી આસન. જીરેજીરે૦ ૮ ચોક કિર્તની આ-
ગલીજી, દરશન કરવા આવે સહુ મળી. જીરેજીરે૦ ૯ વેંણું
બાજે કિરતનીઆ ગાયજી. ત્યાંહાં તો આનંદ ઉર ના સ-
માય, જીરેજીરે૦ ૧૦ માંનું છડી માંડી પ્રિત્યેજી, આશપાસ
ચિત્રામણ ભીંતે. જીરેજીરે૦ ૧૧ નિજ મંદીર આપ સ્વ-
રૂપજી, પાસે સજ્યા મંદીર અનુપ. જીરેજીરે૦ ૧૨ શીજી
ની નીચે વસ્ત્ર સુખકારીજી, માનુ હે ચંદ્રાવળી નારી.
જીરેજીરે૦ ૧૩ ચરણ ચોક ગઉલોક કેહેવાયજી, ત્યાંહાં તો
દેવી હોય તે જાય. જીરેજીરે૦ ૧૪ પીછો વધ ચંદ્રાવળી
જાણોજી, ચંદરવો જુમનાં ગન આણો. જીરેજીરે૦ ૧૫
બાદી સુંદર મન ભાવકજી, પીઠ તકીયા મારા એક, જી-
રેજીરે૦ ૧૬ આશપાસ બે તકીઆ રાજેજી, માહાસુખ
એકાંત બીરાજે. જીરેજીરે૦ ૧૭ એ સેસાતર તણાં સુખ
ધામજી, પડે ચંદ્રાવળીજીનું નામ. જીરેજીરે૦ ૧૮ બે જુ
રણી સ્વામનીજીના તનજી, સરમ જળ શ્રીમાહારાણીજીનાં
મન. જીરેજીરે૦ ૧૯ બે બીડા માહા પ્રભુ દક્ષણા ભલા,
સુખ વસ્ત્ર મોહન ચામ. જીરેજીરે૦ ૨૦ જુગલ ચરણેશ્રી૰પ
પધરાવ્યાજી, ગીરીરાજ હરીદાસ કેહેવાજી જીરેજીરે૦ ૨૧
એક લક્ષ શ્રી ગોસાઇજીનું રૂપજી, ઉપર સાત ધજા અ-

નું૫. જીરેજીરે૦ ૨૨ સજ્યા ભોગ માહા સુખ કંદજી; શોભા નયણે નિરખી મુખ ચંદ. જીરેજીરે૦ ૨૩ એવો મારગ થનો નથી થાયજી, શ્રી માહા પ્રભુની કૃપા થકી પુષ્ટી કેહેવાય, જીરેજીરે૦ ૨૪ છડીનું ત્યાંહાં તત્કાળજી, ગુણ ગાયે શ્રી વલ્લભ બાળ. જીરેજીરે પ્રથમ સુ જપોળ જાણો. ૨૫

ધોળ ૧૩૭

પુષ્ટી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગવાયજી. તેનાં જનમ મરણનાં પાપ સરવે જાયજી ૧ શ્રીજી શ્રીનન નિત્ય પિયાજી સુખકારી સમરો શ્રી મથુરાંનાથ કુંજ બીહારીજી. ૨ શ્રી વીઠલેશરાય શ્રી દ્વારકેશતાત ગીરધારીજી, શ્રી ગોકુળચંદ્રમાજી શ્રી મદનમોહનપર વારીજી ૩ બીજું તત્વ શ્રી વલ્લભ કુળને ભજીએજી, કુડા લોક લાજને કામ સરવે તજીએજી. ૪ આ ત્રીજું તત્વ શ્રી ગોવરધન ધર નિત્ય ગાએજી, શ્રી નટવરલાલનું ગમતું સરવે થાયજી. ૫ આ ચોથુ તત્વ શ્રી જુમનાંજી ન જાણેજી, કરો સ્નાન જળને પાન એ સુખ માનેજી. ૬ આ પાંચમુ તત્વ શ્રી વરજ ભામીને ગાઈએજી, નિત્ય ઉઠી વૈશ્નવજન પદ રજ પાઈએજી. ૭ આ પાંચમા તત્વનું ધ્યાન નિરંતર કીજેજી, તે મન વાંછી તના ફળ સરવે લીજેજી. ૮ આ પાંચ તત્વ શ્રી બ્રહ્માદીકને દુર્લભજી, શ્રીવલ્લભ પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણું કહ્યાં સરવે સુંદરજી. ૯ એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય બલીહારી, એ લીલા ગાજ્યો નિત્ય નરને નારીજી. ૧૦ પુષ્ટી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગાઈએજી.

ધોળ ૧૩૮

સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલીજી; એવી ગો. કુળ વરજની નાર રમવા ચાલીજી ૧ એવા નાક પ્રમાણે નથ નિરમળ મોતીજી, એવાં દરપણ લીધાં હાથ મુખડાં જોતાંરે. ૨ એવાં કાંબી કલાં ચાર વીંછવા ચમકેજી, એવો ઝાંઝરનો ઝમકાર ઘુઘરી ઘમકેજી. ૩ એવાં ચોળીને પેહેરયાં ચીર પીતાંબર પીળાંજી, માહારા વાહાલા સાથે રમવો રાસ કરવી લીલાજી. ૪ એવી લીલા તે ગાજો નર ને નારીજી, ત્યાંહાં રમે ગોપીઓને કાહાન રમતાં ભારીજી. ૫ એવા બાંહેબાજુબંધ ઓગનીઆં બળકેજી, એવો હૃદે એકાવળ હાર ઝુમણાં ઝળકેજી. ૬ ત્યાંહાં કુદડી ફરે ગોપી ચાર વચે ગીરધારીજી, હેવા માધવદાસના દાસ જાઉ બલહારીજી. ૭ સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલી.

ધોળ ૧૩૯

ધન્ય ધન્ય શ્રી દ્વારકાં નાથજીરે, વંદુ વઈશનવજન સાથરે, ૧ તઠરાજીત મોહોલ અટારીરે, રાય સાગરે અનંત વારીરે. ૨ માહા ભાગ્ય ભવાડો દેશરે, જ્યાંહાં પ્રિતે કરો પ્રવેશરે. ૩ ધન્ય ધન્ય તે કાંકરોલી ગામરે, માહારે વાહાલે તે કરયો વિશરામરે. ૪ મુગટી અધિક પૂરો માહારાજરે, સદા વઈશનવ જનને કાજરે. ૫ અમરાપૂરી એ થકી લાજેરે, પ્રભુ પુષ્ટી પ્રકાશ બીરાજેરે. ૬ પરચાર અનોપમ દીસેરે, જોતાં જોતાં વઈશ્નવનાં મન હીસેરે. ૭ ચોક ચંદરવા ઘણુ શોભેરે, જોતાં વઈશનવ જન લોભેરે. ૮ નિજ મંદીરની શોભાયરે, તેતો મુખે કહી નવ જાયરે, ૯ હીરા હેમ જડાવની

જાળીરે, કુંજરાજીના પૂંજશાળીરે. ૧૦ હીમ આસને હીરા
ઝળકેરે, મુક્તાફળ ચોરાશીએ લળકેરે. ૧૧ દીઠું દરશન
દ્વારકાંધીશરે એતો સકળ ભુવનના ઇશરે. ૧૨ મેઘ વરણ
મનોહર અંગેરે, જોતાં લાજે છે લક્ષ અનંગેરે. ૧૩
બહુ પાસે ગોસાંઇજી ઉભારે, રૂપ ચારની એકજ શોભારે
૧૪ શ્રી વીઠલ રૂપ નિધાનરે. શોભા કોટીક કામ સમાનરે.
૧૫ ગુણવંત શ્રી ગોકુળનાથરે, વરજભુષણ લાલજી સાથરે.
૧૬ જોતાં નયણાં તૃપ્ત ન થાયરે, રૂપ અધીક અધીક શો-
ભાયરે, ૧૭ બહુ જીવને ઓધારવા કાજરે, હેવું રૂપ ધ-
ર્યું માહારાજરે. ૧૮ સુખ સિંધુ હરિ વિનોદરે, જો-
તાં ઉપજે માહા મન મોદરે. ૧૯ ધણું ચરણ કમળની
આશરે, ગાયે નિરખે તે પ્રભુદાસરે. ૨૦ ધન્ય ધન્ય શ્રી
દ્વારકાં નાથજીરે.

ધોળ ૧૪૦.

શ્રીલક્ષમણ ભટજીને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઇએજી,
જન્મ દીવસછે આજ મળીને ગાઇએજી. ૧ વાજે છે
ઢોલ નિશાન નોબત વાજે અતી નવી, થાય છે દુંદભીના
નાદ વેદની ધુની ત્યાં હવી. ૨ બંદીજન બહુ કરે ગ્યાન
વૈશ્નવ જાય વારણે, મોતીના ચોક પૂરાય તોરણ બાંધ્યા
બારણે. ૩ શ્રી વલ્લભને નવરાયા, કેસરચંદન ધરયાં; મરદન
કરેચા ફુલેલ, શેવકજનનાં મન હરયાં. ૪ ઉષ્ણોદક પ્રભુજી
નાહી, અંગવસ્ત્ર કર ધરયાં; કેશરી ધોતી ઉપરણાં સાર,
પ્રભુજીએ પેહેરયાં. ૫ કુમકુમ ભાળ તીલક, અક્ષત સોહે
પીળાં; પીઠાયે બેઠા શ્રી વલ્લભ, વઇસ્ણવ નિરખે લીલા ૬

જોવાને દેવતા આવ્યા, મારૂંડાની પૂજા સમે; શ્રીફળ શ્રીફળ સાર, દક્ષણા જે જેને ગમે. ૭ સગાં કુટુંબ સહુ સાથ, ભોજન કીધાં પ્રીતશું; બંદીજન વિવિધ પ્રકાર, બીડાં આપ્યાં રીતશું. ૮ સરવે વઈશ્નવજનને પ્રસાદી, જુઠણ દીધી છે; એ શોભા જોઈ હરીદાસ, પ્રિત્યે કરી પીધી છે. ૯ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઈએજી.

ધોળ ૧૪૧

શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા પ્રગટ્યારે, શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેરરે; થઈ રહીછે લીલા લહેરરે; પુષ્ટીની કરવા પહેરરે. શ્રી વલ્લભ૦ ૧ થયાં અવની ઉપર અજવાળાંરે, ત્રીલોકના તીમર ટાળ્યારે; વાહાલે વેગ્ય અમારાં પાળ્યાંરે, શ્રી વલ્લભ. ૨ આદરથી આવ્યા હરી ઘેરરે, પોતાનાની કરવા પેપેરે; શીખવી સેવા કીધી નેરરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૩ માયામત કીધો ખંડરે, પાખંડીને દીધો ડંડરે, એહુનો યશ વાધ્યો નવ ખંડરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૪ એ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીના નંદરે, વાહાલો પૂરવ જન્મનાં ચંદરે; વરતાવે છે અતી આનંદરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૫ એ શ્રી એલ્મગારૂના બાળરે, વાહાલે વઈષ્ણ ઉપર કીધો વહાલરે; વાહાલે દાન દીધાં ન્યાલરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૬ નવખંડમા નવા નવા દેશરે, એહુના ગુણ ગાય નિગમ મહેશરે; એહુનો પાર ન પામે શેષરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૭ સુખડાની લહેરો જાયરે, ત્યાંતો આનંદ ઉર ન સમાયરે; હરીદાસ વલ્લભના જશ ગાયરે, શ્રીવલ્લભ પ્રગટ્યારે પ્રગટ્યારે ૮

ધોળ

શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલ શ્રીજી
શેવા કરો આનંદમાં શ્રીજી
દર આશરો શ્રીમાહાપ્રભુ
ભાખે; અણસમરપિત
ગુરૂ ચરણ મતીજી. ૨
યા સરવે કોઇ ઉપર
જો, તો ધરજો ટેક
વ સરખા લેખો,
ત્રણેનું ગ્રહજો, તો
મન હરીના ગુણ
દુષ્ટ સંગ થકી દુ
કતમાંજી. ૫ દિ
કારણ એહી; (
શા કારણેજી
દુરલભ હરીના
માણો નો, જ
માહારા સ્વા
બ્રહ્મ તણા
વલભ શ્રીવિ

તમારાં
હરેયાં ને

ારા બીજાની શી માયા; એ
પરવશ કીધી માહારી કાયા.
સનુણી માહારી સજની, વા-
પેઠા; ચિતમાં ઘર કીધું
પેઠા શ્રીનાથજી. ૩ સું
વાહાલ માહારે ફળ સારૂ
', શુકલા તો તને રશીઓ
' તમારી મીઠડીએ કેડ,
જાુગમાં તે જીવમા-
'મું શ્રીનાથજી. ૫ ત
માહારા હવે નથી
શીરોમણી, જનમા
ા. ૬

, શ્રીવરજનાથજી
શ્રીવિઠલનાથજી
ા વાતમાંરે લા-
તારોરે મહેલા
. મીરાને ભા
લાલ. ૪ જોરે
ચાળે ચીતડું
હશી હશા
ાયુંરે લાલ.
ા, નટવરને

ભેએર ધરીયા રાધનેરે લાલ
ખા શાડીએજો, પોતાના
૮ જોર એની વાંકડા શી
મનડાં મોહી ગયાંરે લાલ
એજો, વાહાલાને જોવા
વાહાલાની પાસે દસી રે
તો નવ ડરૂરે લાલ
પેજો, કાલાને વાલાને

ની મહુકો ચાલો
લટકાના લાઃ
કરૂણા સાગર,
મૂખની શોભા
શરણે જઈએ
લા પુરૂષોતઃ
એને મુકી
લા વરજપ
નિરખતાં ?
કરોલીમાંહે
નિત્ય નિત
ભદાસ
માંહે સરે
ન્ય ધન્ય

'રા, શુકલ પક્ષ એકાદશીજી;
એ વાત પ્રભુજીને મન વશી
ાી જમુનાં પુલીન સો-
ધામ, કુંજની કુંજ ે-
ી લક્ષ્મણ પાસ, દામો
ચંદ, બેલતા આવ્યા
ાભ રાજ, ગુઢવાન પ્ર-
પાન દીધા પ્રભુજીએ
ાશ જીવ થાય વળી
ારણે આશીષ મળે
એક એક રહે ન-
ા કારણ ગળશને
હોય, પવીત્રાં પ-
ાય, રૂપ દીઠો
ાય અંન વસ્ત્ર
ા પ્રેમ ભકિત
ાય, વધ પ્રભુ
રાશ રમણ
ાય, જીવત
ા છુટી ચ-
, ત શ્રી
ાહ, ગો-
શ્રી વલભ
ાકુળ, પુત્ર

પુત્ર વછસ ગહુ લીધેજી. ૧૨ જીરે તાદરશી જનને સમદે, દન અનુપ કુરેજી; જીરે રહે હરી રસ શરણ મત્ર નિત્ય ઓચરેજી. ૧૩ જીરે અસમબીત અનાચાર, આવા સરથી બીહે ઘણુંજી; જીરે આસુરી બુદ્ધિ વીચાર, બીતા રહે ઘણું પ્રીતિ ક્ષણુંજી. ૧૪ જીરેજી એ વર છે અંગીકાર, વિસવાસ મનમાં રાખજોજી; જીરે સાધન તજી અપાર, શ્રી કૃશ્ન શ્રી કૃશ્ન મુખ ભાખજોજી. ૧૫ જીરે પૂષ્ટી મારગ એહ, શ્રી ભગવદી સંગ અનુસરેજી; જીરે શ્રી વલ્લભ વરે જોય, શ્રી વલભદાસ સહુ રૂદે ધરેજી ૬

ઘોળ ૧૨૭

શ્રી વલભ દુર્લભ જુગમાં કહીએ, પ્રગટચા આણીવારે જોઃ ભુલ્યા ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેની કરી સંભાળજો. ૧ ચરણ કમળ મરકંદ લોભાણાં, તેનાં ભાગ્ય અપારજો; વચન સુધારસ અવણે ધાસ્યાં, શ્રી સુબોધનીજી સારજો. ૨ વદન માધુરી રૂપ અનુપમ, કીધા વિવિધ શણગારજો; શ્રી ગોકુળ તો ફરી વસાવ્યો, શ્રી વલભ રાજ કુમારજો. ૩ નંદન વન શ્રી વલભ સુતશુ, બાંધી પ્રીત અપારજો; શણગાર કરીને ગીરીથી ઉતરચા, ચાલી આંસુડાંની ધારજો. ૪ ત્રણવાર પૃથ્વી પરીક્રમા, હરયો ભૂમીના ભારજો; એ વીના આવી કોણ કૃપા કર, એછે મરમ ઉદારજો. ૫ દાસ ગોપાળ ક્યાં લગી વરણે, સકળ વેદ ધોરી ધર ધીરજો શ્રીવલભ દુર્લભ જુગમાં કહીએ, પ્રગટચા આણી વારજો.

ધોળ ૧૪૮

છબીલા છબી તારી જોઇરે, રહ્યું છે મન માહારૂં મોહીરે. ૧ વાંકી વરણી તાહારીરે, મનોહર મુખ પર જાઉ વારીરે ૨ મોરલી અધર ધર ઓપીરે, વગાડી વાહાલે પ્રાંણ કીધાં ગોપી. ૩ વંદ્રાવન વગાડી સુંદર સ્વામરે, ત્યાગ કરાવ્યાં ઘરનાં કામરે. ૪ જાણું જે હવે શી પેર થાશેરે, જોયા વિના જીવડો જાશેરે ૬ હરખ ભરેચાં આવે વરજની નારીરે, સામું જુવોને દેવ મોરારીરે. ૭ સ્નેહ શા માટે કીધારે, હમારાં ચિત ચોરી લીધાંરે. ૮ ભૂખ્યા મને ભોજન નવ ભાવેરે, સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે. ૯ સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે, જાણું જે હરી આ વેળા આવેરે. ૧૦ વલાણું વલોવી રહુંરે, માંખણીઆં આવે તો ઉતારૂરે. ૧૧ સાંજે હું તો વાવલડી દોતીરે, વાહાલાજીની વાટલડી જોતીરે. ૧૨ મારે ઘેર આવોને હેલીરે, રહીશું મરજાદા મેલીરે. ૧૩ આજ મારે આનંદની હેલીરે, ગીરધર જોવા થઇ ઘેલીરે. ૧૪ આજ મારે દીવાળીનો દીનરે, ઘેર પધારયા જુગજીવનરે. ૧૫ હરીવર આવંતો રૂડોરે, અવિચળ ચાંદલીઓ ચુડોરે. ૧૬ વજભના સ્વામી છે રશીયારે, હમારા રૂદીઆમાં વશીયારે. ૧૭ છબીલા છબી તારી જોઇરે, રહ્યું છે મન મારૂં મોહીરે. ૧૮

ધોળ ૧૪૯

ચેતચેત ચીરણજીવી તા રેહેવું નથી જો, શ્રી ગોકુળે
શ પ્રભુનું સ્વરૂપ લે મની જો. ચેત ચેત૦ ૧ નારી છોક
રૂં આરાધ નથી તારૂં જો; મુઢબુદ્ધિથી તેને તું કેહેછે
મારૂં જો ચેત ચેત૦ ૨ તે સહીત તું થા પ્રભુકેરી શરણ
માં જો, લીલા પામશો કેવાશો પાંચ વરણમાં જો, ચેત
ચેત૦ ૩ ખાવું પીવું ઓઢવું ને જે કાંઇ પેહેરવું જો, ચ-
ચરણ સ્પરશ કરયા વિના તે સામુ ન રેહેવું જો. ચેત ચેત
૪ કહ્યું માની પ્રીત કરવી હરીદાસમાંજો, બીક રાખવી
તે અલોકિકની આસમાંજો. ચેત ચેત૦ ૫ એવો અતુલ્ય પ્ર-
તાપ વલભવંશમાંજો, દાસ થાવ છે શા સારૂં તું અન્ય
અંશમાંજો. ચેત ચેત૦ ૬ તારૂં ધનને જોબન જાશે ઝ-
ખમારતું જો, શું સુતો છે મોહ જાળમાં ગમારતુંજો, ચેત
ચેત૦ ૭ અવધ આવી ઉભુ રહેશે પળ એકમાંજો, માટે
ટેક રાખો પૃષ્ટિના વિવેકમાંજો, ચેત ચેત૦ ૮ એમ કરતાં
મોત પેસી ગયું અંગમાંજો, બાંધ્યો પાસ લેતાં દુત આવી
સંગમાંજો. ચેત ચેત૦ ૯ ખાધુ પીધુ ને ના વાપરયુ
કોઈ રીતથીજો, સગાં લેઇ ચાલ્યાં મસાણ વિપરીતથીજો.
ચેત ચેત૦ ૧૦ લાગી પળ એકમાં ભસ્મ થઇ ગયાંજો,
જેમ આવ્યો તેમ પાછો વરથા વહી ગયોજો. ચેત ચેત
૧૧ એવું જાણી શરણ રેહેવું વલભદેવનીજો, ઇચ્છા રા-
ખવી તે શરણ કેરા સેવકનીજો. ચેત ચેત૦ ૧૨ ભગવત
મંડળીમાં બેસતાં ના લાજવુંજો, ઝાંઝ હાથમાં લેઇને
ગાતાં ગાજવુંજો. ચેત ચેત૦ ૧૩ પાપથી ભરેલા જીવ
તેહેને નહી ગમેજો, શુધ્ધ પૃષ્ટિ હશે તેતો રાશમાંજો.

ચેત ચેત૦ ૧૪ ભાજ રૂપેરેશ બેઠા બહુ અંગમાંજો, તે-થી મુખ ના લેવાયું સંતસંગમાંજો, ચેત ચેત૦ ૧૫ વેદ શાસ્ત્રમાં ભકિત એક સારછેજો, તે વિનાના જીવ જગત ના ભારછેજો. ચેત ચેત૦ ૧૬ જે કોઈની પૂજી રશદિન થઈ ચાખશેજો, દાસ ભવરીને શ્રી ગોકુળ પાસ રાખશેજો. ચેત ચેત૦ ચીરણજીવતા રેહેવું નથી. ૧૭

ધોળ ૧૫૦

શ્રીગોકુળમાં એક નંદનું ધામ, ત્યાં પ્રગટચા શ્રી સું-દર શામ; કરવા શેવક જનનાં કામકે, ધન્ય જશોદા મા-વડી. ૧ અંધારી આઠમ અજવાળી તે રાતરે પ્રગટચા વનમાળી, મંગળ ગાય સહુ વરજનારી કે, ધન્ય૦ ૨ તે-રીયા તોરણું બાંધ્યાં છે દ્વારે, સાથીઆ શુભ તણો નહી પાર; દધી છાંટે સહુ નરને નારેકે, ધન્ય. ૩ દુંદભી દેવનાં વાજીંત્ર વાગે, પશુ પક્ષી સહુ પાવલે લાગે; શ્રીકૃષ્ણની ભ-કિત સદા મુખ માગે કે, ધન્ય. ૪ સહીઅર સહુ મળી સહુ વારણે જાય, ઘેર ઘેર વાત વધામણી થાય; શ્રીજ-શોદાને હૈએ હરખ ન માયકે, ધન્ય. ૫ સહીયર સહુ ત્યાંહાં ગાતી આવેરે, વસ્ત્ર આભુષણ હરખે પેહેરાવેરે; મ-ગન થઈ મંદીરમાં માહાલે કે, ધન્ય. ૬ જાચક જન મળી જશજ ગાય, નંદ બંધાણમાં નાહાબજ થાય; હેવા આપ ને મુખે ના કેહેવાય કે, ધન્ય ૭ વરજ જન ન્હાલ થયાં તે કીજે, એમના ભાગ્યનો પાર ન લીજે; પૃથ્વિમાં ચાલ્યા નં-દજીને છૈએ કે, ધન્ય. ૮ વેદ કહે એતો પૂરણબ્રહ્મ, કોઈ ના જાણે એનો મર્મ;-શાં સુકિત કરેચાં નંદજીએ એ ધર્મ

તો, ધન્ય. ૯ દીન પુંઠળ દીન હરખમાં જાય, શ્રીગોકુળમાં એલ બહુ થાય;શ્રી વલ્લભ વેદ પૂરાણ ગાય કે ધન્ય જસોદા માવડી. ૧૦

ધોળ ૧૫૧.

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી પરણ્યું. શ્રી માહા લક્ષમીજી ગુણ વરણવું. ૧ એમની કુખ ઉપર જાઉ બલીહારી. સુત શ્રી ગોપીનાથજી પરવારી. ૨ શ્રીવિઠલનાથજી સુત છે છોટા, ગુણ વરણવી શકે નહીકરી મોહોટા. ૩ શ્રીરૂક્ષમણી વહુજીના પ્રાણપતી, છોટાં વહુજીને પદમાવતી. ૪ ખટ પૂત્ર પ્રાગટ શ્રીરૂક્ષમણી, તેજ઼ંગ તીલક ત્રીભોવન ધણી; ૫ શ્રીપદમાવતીને એક પુત્ર હુવા, તેમના વેદ પૂરાણે જશ હુવા. ૬ શ્રીગીરધરજીને સંગ ભામની, સોભા જોઇ ચકિત ભઇ દામની. ૭ શ્રીગોવીંદરાયજીને વહુ રાણી, એમને જોવાને આવ્યા ઇંદ્રાણી. ૮ શ્રી બાળકૃષ્નજીને કમળા વહુ, એમને જોવાને આવ્યાં સહુ. ૯ શ્રી ગોકુળનાથજીને પારવતી, સમતુલ્ય ન આવે રત્યાવતી. ૧૦ શ્રી રઘુનાથજીને જાનકી સોહીએ એમને નિરખી નિરખી નિજ જન મોહીએ. ૧૧ શ્રી જદુનાથજીને શ્રી માહારાણી ગુણ ચતુરી માધુરી. અમરત વાણી. ૧૨ શ્રીનાથજીને સકળ સ્વરૂપ સોહામણાં, શોભા જોઇ હરીદાસ લે ભામણાં. ૧૪ શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી પ્રણમુજી.

ઘોળ ૧૫૨ પદ

કળયુગ સબ જુગતે અધીકાઇ. જા જુગમે પ્રગટે શ્રી શીતળ; શ્રી વલ્લભ સુખદાઇ. ૧ જો કોઇ શરણે આએહે ઇન કો, તન કો હે।પસ હાથો; દાસ ચરણ હરીવાક ધાસકી, ચરણ રેણુ નીધપાઇ. ૨ કળયુંગ સબ જુગતે અધીકાઇ. ૩

ઘોળ ૧૫૩

તનકદેરી માઇ માંખન તનકદેરી માઇ, તનક મુખમાં કુધકી દતીઆં; બોલતહે તો તડાય, માંખન. ૧ તનકસે મન મોહનાહો, નેત્ર પકડો જાય; કંપીઆ જાણે શેષ કંપીયો, વશુધા ઉઠી અકળાય. માંખન. ૨ તનક માગોં બોહોત દીનો, લીએ કંઠ લગાય; સુરે પ્રભુકી તનકી ચોટીઆં, ગુથત માત બોલાય, માંખન તનકદેરી માઇ. ૩

ઘોળ ૧૫૪

શ્રી ક્રસ્ન કમળ મુખ નિરખવા, ચાલો શ્રી નંદજીને ઘેરરે; જશોદાએ શ્રી ક્રસ્ન જન્મીઆ, હરખીઆ આનંદ મહેરરે. ૧ ચઉદ ભોવન કેરાં ભુજણા, નંદસુત શ્રી ગોકુળ આવ્યારે, ફુલી ફૂરે વરજ સુંદરી; ગોપી ગોવાળાને મન ભાવ્યારે. ૨ ગોપીકા સરવ ટોળે મળી, હરીને વધાવાને જાયરે; અંતર ઘટ ઉતાવળા, હરીને જોવાની અપેક્ષાયરે. ૩ પુન્ય પવિત્ર પ્રભુજી તણાં, ગાયછે નઉતમ ગીતરે; ગીત ગાએને સ્વર શોહાએ, થયાછે એકાગ્રણ ચિતરે. ૪

મેડ બાંધ્યાં બહુ ભામની; ચાંદણા બાંસ ને કીજેરે, ૫ હરખતાં નીરખતાં પ્રીતસ્યુ મોહનને ઉછ રંગે લીજેરે. બીડ બાઈ ઘર આંગણે, નંદ જશોદાને મન ભાવ્યારે; વરજ ભામીનાં સુખ શાં કહું, નાથને મોતીડે વધાવ્યારે. ૬ માધવદાસના પ્રભુજી. પરીવાર સ્થીર કરી સ્થાપોરે; દાસ ઉપર દયા કરી વાસ વરજમાં આપોરે. ૭ શ્રી કૃશ્ન કમળ મુખ નિરખતા ચાલ્યા શ્રી નંદજીને દ્વારેરે.

ધોળ ૧૫૫

જે શ્રી વલ્લભ દેવકી, જેઓ પ્રાણ પ્યારેકી; જે શ્રી વલ્લભ નંદકી ટેક૦ પ્રાક્રત ધરમ રહી માહાપ્રભુ, અપ્રાકૃત વપુ જાણ; શ્રી હરી અનલ પ્રગટથી, શ્રી વલ્લભ રૂપ વખાણ. જેશ્રી વલ્લભ દેવકી૦ ૧ શ્રી હરી આજ્ઞા પાલકે, ભૂતળ પ્રગટો આએ; દેવીજી અરપણ કીયે, નિજ સુખ માત્ર સુનાએ. જેશ્રી વલ્લભ૦ ૨ શ્રી વિઠલ પદ પરસકે, હોત સરસ શુભ્રાતા; અધમ રટત આનંદમે, કરત અમી રસ પાન, જે શ્રી વલ્લભ૦ ૩ શ્રી મદવલ્લભ રૂપ કહો, કોન કરી શકે બખાન; ગુઢભાવ નીજ સ્વામની, પ્રગટ કરણ સુજાન. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૪ શ્રી ગીરધર ગોવીંદનું, શ્રી બાળકૃશ્ન ગોકુલેશ; શ્રી રઘુપતી જદુપતી ઘનસ્યામજી. બાળક સબ ભુમેશ, જે શ્રી વલ્લભ૦ ૫ પ્રૌઢ ભાવ ગીરી વર ધરે, શ્રી નવનીત પ્રિયાશ્રી બાળ; શ્રી મથુરાંનાથની કુંજમે, શ્રી વિઠલેશ રશાળ. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૬ શ્રી દ્વારકેશ તત્વ ભાવમે, ગોકુળ શ્રી વરજભુપ; અદભુત ગોકુળ ચંદ્રમા, શ્રી મદન મોહન સ્વરૂપ. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૭

ઝુલત પાલનમેં મોદશું, શ્રી બાળક્રસ્ન રસરાય; માર સ-કર ઉંધો ફ્રીઓ, રસ સબ દીઓ ગીરીરાય. જે શ્રી વલભ૦ ૮ માટલીઓ માખન લીઓ; નેપૂર બાજત પાય નર તત્વ બાલજી, ત્યાં હરખત જશોદામાય. જ શ્રી વલભ૦ ૯ ગોપી ઓ એહી જગતમેં, ચલત ઉલટી રીત; તીનકે પદ બં-ધનકીએ, બઢત ક્રસ્ન પર પ્રીત્ય. જે શ્રી વલભ૦ ૧૦ ધ-ન્ય ધન્ય શ્રી ગીરીરાજજી, હરીદાસનમેં રાય; શાનિધ્ય સેવા કરત હે, તુમ બળ મોહનરાય. જે શ્રી વલભ૦ ૧૧ નમી નખ ખચીત કંચન ભએ, શ્રી બંદ્રાવનકી ભોમ; કં-દપ સુંઘી ભુતળ બહે, ત્યાં ફૂળ ફૂળ જુમ. જે શ્રી વલ-ભ૦ ૧૨ ઉભે નીજકુળ બંભદોઉ, તરંગશ્રીડી જાન; શ્રી જુમનાંજી, વર્ણકુંઠકા. કચમ કરી કરૂ બખાન. જે શ્રી વ-લભ૦ ૧૩ સુરદાસ ક્રસ્નદાસજી, પરમાનંદ કુંભનદાસ ચતુરભુજનંદદાસજી; છીતસ્વામી ગોવીંદદાસ, જે શ્રીવલભ દેવકી. જે પ્રાણ -પ્યારેકી. ૧૪

ધોળ ૧૫૬

રાગશાખી—સાધન સબ સુને ભયે; સુને ભયે જપ-જાય; કળિકે દંડ ખંડન કીએ, શ્રીવલભ કુળકી છાપ. જેએ શ્રી વલભ, જેએશ્રી વિઠલ૦ ૧ શ્રી વલભ વર સમરે નહી બોલે અડપલા બોલ, તાકી જનની ભારે મુઈ; વૃથા બજા વે ઢોળ. જેએશ્રી વલભ. ૨ શ્રી વલભ બોલ જાજો કહે, શ્રી વલભ અમ્રત વેંન; શ્રી વલભ તજે ઓર ભજે, તાકે ફૂટ ગએહે નેંન. જેએશ્રી વલભ૦ ૩ શ્રી વલભ વલભ જો કહે, બસે હજારો કોસ; તાકે પાશ્ચાત ઉજરે, જ્યું

સુરજસેં ઉજોશ. જેએશ્રી વલભ૦ ૪ શ્રી વલભ સમરણ વિના, મીથ્યા સબ વીચાર; મુઢ કાગદ કે નાવમેં, કહો કયમ કરી ઉતરે પાર. જેએશ્રી વલભ૦ ૫ શ્રી વલભ આપ તમે સુનો, કછુ નરેહે કછુ દુર; નેન પલક શું ઝારીએ, વા મારગકી ધુર. જેએશ્રી વલભ૦ ૬ શ્રી વલભ કહો તેસબ લહો, સકળ શાસ્ત્રકો સાર; શ્રીવલભ કુળ જાણો નહી, ડુબ્યો કુટુંબ સમેત. જેએશ્રી વલભ૦ ૭ શ્રીવલભ વલભ જોભજે, સદા સોહલા હોય; દુઃખ ભાજે દારીદ્ર હરે, વેરી ન ગાંજે કોય. જેએશ્રી વલભ૦ ૮ શ્રી વલભ કુળકું છાંડકે, ઓર દેવકુ ધાય; તામુખ પતીઆં કુઠીએ, જબ લગ ટુટી જાય. જેએશ્રી વલભ૦ ૯ જે વલભ કુળકું છોડકે, ભેજે ભરવ ભુત; અંતે ફજેતી હોયગી, જુઓ સીપાકો પુત. જેએ શ્રીવલભ૦ ૧૦ શ્રીવલભ પર રચ્યો નહી, નહી વદ્દિનવપર સ્નેહ; તાકો જન્મ વૃથા ભઓ, જ્યું ફાગણ કો મેહ જેએશ્રી વલભ૦ ૧૧ હરીજન આએ બારણે, હશી ન જોડ્યાં હાથ; તેનરે ભુતળ ભારંગ થાશે, પેટ ઘસે દીનરાત. જેએશ્રી વલભ૦ ૧૨ હરીજન આએ પુરણ, માગે ચાર રતન; વાણી પાણી ને સાથરી, સમટ સાથે અન, જેએશ્રી વલભ દેવકી૦ ૧૩

ધોળ ૧૫૭

શ્રી વિઠલનાથ નામ રસ અમરીત, પાન સદા તું કરરે રસના. ૧ વારંવાર કહ્યું હું તાશું, એહી નામ જો ધરરે રસના. ૨ એ રસમાં પ્રતિબંધ પરેતો, તાંસુનું અતી ઉરરે રસના. ૩ હરીકો વિમળ જશ ગા નિરંતર, જાત વિધન

સખ ટળેરે રસના. ૪ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ જો તું અપને ભલો ચાહેતો એ મારગનું સારરે રસના. ૫ ચતુરભુજ પ્રભુ ગીરધર લાલકો, આનંદ ઉરમાં ભરરે રસના. ૬

ધોળ ૧૫૮

સુંદીર ગોકુળીયુ જોવાના મુજને કોડ, તે મુજને દેખાડજોજી. ૧ જ્યાં છે બાલ ગીરધારીજીની જોડ, તે મુજને. ૨ એમનું સુંદીર સોહામણું રૂપ, તે મુજને. ૩ એમને બોળએ આવની કેરા ભુપ, તે મુજને. ૪ સુંદીર શ્રી જુમનાંજીનું નીર, તે મુજને. ૫ વળી શોભા બેઠીજીના વીર, તે મુજને. ૬ સુંદીર શ્રી ઠુકરાણીનો ઘાટ, તે મુજને. ૭ માહારો વાહાલો કરે જ્યાં પાઠ, તે મુજને. ૮ નયણાં ભરીને નિહાળુ ગીરીરાજ, તે મુજને. ૯ જેણે સાર્યાં માધવદાસનાં કાજ, તે મુજને દેખાડજોજી ૧૦

ધોળ ૧૫૯

રાગ કાફી—શ્રી ગોકુળ સુખ ખાસ બસીજે, શ્રી વલભ વિઠલ ચરણ સ્પર્શ કીજે, અતી પુનીત જુમનાં જળ પીજે. ૧ શ્રી ગીરીધર ગોવીંદ બાળકરન, શ્રી ગોકુળ નાથ નીરખી સુખ લીજે; શ્રી રઘુપતી જદુપતી ઘનસાંવળ, સબ મંદીર દરશન નિત્ય કીજે. ૨ રમણ રેતી પરમ મનોહર, ટીલનપે જાએ લોટી લીજે; વલભ છોકર છાંય નીરંતર, વખસ્તર સંગ ઘેરાં રસ ભીજે. ૩ શ્રીગોકુળ સુખ બાસ બસીજે.

ધોળ ૧૬૦

વીપ્ર શરોમણ તૈલંગનાથ, તેમાં શ્રી લક્ષ્મણ ભટ વીક્ષાત; પત્ની શ્રી અલંમાગાજી સત, તે કુખ પ્રગટ્યા શ્રીવલભ નાથ તો. વાત શુણો વસુધાનતીરે. ૧ દેવનાં દુંદભી વાજાં વાજેતો પૂસ્પની વૃષ્ટીઉપર હેતીરે; ચંદ્ર ઉગે કુમોદનાપુલ્યાં તો. કમળ પુલ્યાં રવી જોઇનેરે ૨ તેમ તેમ ભક્ત તણાં મન પુલ્યાં, જગત પૂરૂષ પ્રગટ્યા સેસીએ; કળયુગ જીવ ઉધારવા કાજેતો, વઇષ્નવને સુખ આપવારે. શ્રી વલભ દરશન દુલભ હોય તો ભાગ્ય ભલાં જો પામીએરે. ૩ કૃપાદ્રષ્ટિ જો ભણી ભલે તો, કોટી મહા દુઃખ વામીએરે; ભાગ્યાં સંકટને દુર ગયાં દુઃખ; શ્રી વલભ જોતાં સમીમુખ, શ્રવણ પાન કરતાં ભાગી છે ભુખ એ ચરણે જે આવ્યા જીવ તે ચરણ કમળ હોડા મળ્યારે. ૪ ભવસાગર જન ગયો નાખરાખ્યા તો ઓળંગતાં વાર કેટલીરે, ઉજવળ નિરમળ એ મારગ તો, જેમરે ગંગાજળ ગાજતાંરે. ૫ અનેક કોટી મારગ જોતા એવાં, અચીક આમને છાજતારે, નામ સમર પણ આપ્યાં જે જનને તો, અનન્ય શેવક થવા ભાવશુ રે. ૬ ઘેર ઘેર શેવા સોંપી ભક્તને પ્રેમભાવ લડાવશુંરે, ત્રણ વાર પ્રથિવ પરિક્રમા, માયાવાદીના ભાગીછે ભ્રમા; ખંડ ખંડમાં રાધા ધર્મ તો, મર્મ ન જાણે એ કુળ તણારે. ૭ આ સુખ નિત્ય છાંડે તો, લીલા લલીત એ કુળતારે; આનંદ મંગળ નિત્ય એ છવનો, ત્યાં પ્રગટ્યા; શ્રી ગોકુળ ધણીરે: કૃપા દ્રષ્ટિછે કામ દુઘાતો, કલ્પદ્રુમ શ્રીવલભવરરે; ગંગા પ્રભૂ શ્રીદેવકી નંદન કલ્પદ્રુમ શીર ઢાળીયારે. વિપ્ર શરોમણ શ્રી તૈલંગનાથ.

ધોળ ૧૬૧

શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજીરે રમવાને આવો; શ્રી નવ નિત્ય પ્રીયાજી નાહાનારે. સંગ તેડીને લાવો. ૧ શ્રી બાળ કૃષ્ણ જી બાલુડારે, એન્નડીએ આવો; શ્રી નટવરજી પ્રાણ પ્યારા રે, એમને તેડીને લાવો. ૨ રમવું જમવું રંગેરે, વાહાલાંની સંગે; કહ્યાં હમારાં માનોરે, શું થાઓછો ઢંગે. ૩ શ્રી ગોસાઈ માહારાજ તમને કહું છુંરે, ગુજરાત પધારો; ત્યાં સર્વેને દર્શન દઈનેરે. પૂષ્ટિ માર્ગ વધારો. ૪ સહુને સમર પણ આપોરે, તેહેવાં અમને આપો; સહુ વઈસ્નવને તારચારે, હેવા અમને તારો. ૫ મધ્ય રાતે મંદીરમાંરે વાંસલડી વાગી, ભર નિદ્રામાં સુતારે, ઝબકીને જાગી. ૬ ઓચંતી અજાણીરે, બારણે આવી; પાડોશણને પુછુરે, મોરલી ક્યાં વાગી. ૭ જો તારા મંદીરમારે, વાંસલડી વાગી; જમુનાજીની તીરેરે; મોરલી ત્યાં વાગી. ૮ શ્રી પુરૂષોતમજી માહારાજ તમને કહું છુંરે, શ્રીજી દ્વાર પધારો; શ્રી ભામની વહુજીનાં દાશરે, જમુનાં પાન કરવા સધારે. ૯ ચરણ સરણ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ; અહર નિશ દરશન આપજોરે, દેઉ તમારૂં નામ. ૧૦ શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજીરે, રમવાને આવો.

ધોળ ૧૬૨

સરવે સહીયા સમાણી મળી આવોરે, ગીરધારી લાલજીને મોતીએ વધાવોરે. ૧ ચરણ જીવો શ્રી વરજભુખણજીના લાલરે, રૂપનિજ વઈશ્નવ કેરા વાહાલારે. ૨ રમ

ઝુમ ઝાંઝરી ઘુઘરી વાજેરે, લીલા જોયા વિના મન દાઝેરે. ૩ ક્ષણ ક્ષણ વાહાલો કૃપા દ્રષ્ટિ જુએરે, વાહાલ ઉપજાવે વાહાલો મીઠી વેણરે. ૪ મુખ પૂરણ સરદ સશી રાજેરે, જોતાં સજ્જન ચકોર વીરાજેરે. ૫ અતી કટી ત્રટી સોહીએ ઝીણી ધોતીરે. ૨જી કાંમની કમળ મુખ જોતીરે. ૬ ઉપરણો ઓઢી ઉભા પ્રભુ પાસેરે, કરતા આરતી ને નિરખ્યા ગોકુળદાસેરે. ૭ સરવે સેવર સમાણી મળી આવોરે.

ધોળ ૧૬૩

શ્રી વલભ દુલભ જુગમાં કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણીવારજી; ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેની કરવા સંભાળજી ૧ ચરણ કમળ મકરંદ લોભાણા, તેનાં ભાગ્ય અપારજી; વચન સુધારસ શ્રવણે સીંચે, શ્રી સુબોધની સારજી. ૨ શ્રી ગોકુળને ફરી વસાવ્યું, શ્રી વલભરાજ કુમારજી; લીલા શ્રી ગીરીધર લાલની, કરવા બહુ પ્રકાશજી. ૩ કરી શણગાર વાહાલો ગીરીથી ઉતરચા, ચાલી આંસુની ધારજી; પલક એક રેહેવાય નહી પીયુ વિના, એછે પ્રાણ આધારજી. ૪ મનુશ તન ધરી લીલા કીધી, પૂરણ બ્રાહ્મણ સાકારજી, ત્રણવાર પ્રથ્વિ પરીક્રમા, ઉતારયો ભુમીનો ભારજી. ૫ એ વિના હેવી કોણ કૃપા કરે, એ છે પરમ ઉદારજી; રખે એમાં સંદેહ આણો, સકળ સારમાં સારજી. ૬ દાશ ગોપાળદાસ કયાં લગી વરણું, સકળ વેદ ધારીજી; શ્રી વલભ દુર્લભ જુગમા કહીએ, તે પ્રગટચા આણીવારજી. ૭ શ્રી વલભ દુર્લભ જુગમાં કહીએ.

ધોળ ૧૬૪

ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા, શામળીઓ સનમુખરે; આવ્યા માહારૂં મન હરવા. ૧ આતે શું અચરજરે, આવ્યા માહારી સેરડીએ. કાંઇ હું નવ બોલુંરે એ બોલાવેછે. ૨ મોહન મોહનેરે, માયા લાગીછે; જીવણ ને જોઇનેરે, ઘર ધંધો ભુલી. ૩ હાંરે મને સાંભળ ગમેછે રે, એ વરનો લટકો; આગળીઓ વળગ્યોરે, વાહાલો આવે છે. ૪ આ અમે વહુ વારૂરે, લાલા લાજ ભરેચાં; બોલતાં બીજેરે, કંથે કેદ કરેચાં. ૫ સાસુલડી સુણશેરે, નાણદલ નાહાની છે; માધવના સ્વામીરે, અમ્રતની ઘડી એ. ૬ ગોકુળની ગોપીઓરે, ચાલી જળ ભરવા,

---

ધોળ ૧૬૫

સાચા સબંધીડા, શ્રી ગોકુળ કયારે જઇશું, આપણ એ બેલડીએ વળગા; શ્રી જમુનાંજીમાં નાહીશું, સાચા સબંધીડા. ૧ ગોકુળીઆની ગલી ગલીએ, ગુણ ગોવીંદાન ગાઇશું. સાચા૦ ૨ શ્રી ગીરધારી અલબેલા જોઇ જોઇ, મન ચીતવ્યાં લાડ લડાશું. સાચા૦ ૩ ભીમના ઠાકોરને જઇને ભેટીશું, સદા સોહાગણ થઇશું. સાચા સબંધીડા શ્રી ગોકુળ કયારે જઇશું. ૪

ધોળ ૧૬૬

ભજો ગોપાળ ભુલ મત જાઓ, મનુષ્યા દેહીકો એહીહે લાવો. ૧ ગુરૂ શેવા કરી ભગત કમાઇ; જબ તે મનુષ્યા દેહી પાઇ. ૨ એ દેહીત સુપરો દેવા; દેહ ધરી કરીએ હરી શેવા. ૩ સુનોહો સાંત શેવાકી રીત; કરો કોએ અરૂ સા-

ઓ પ્રીત. ૪ પ્રતી ઉઠી શ્રીકૃષ્ણ કેવે; જોહી ફળ માગે સોઈ પાવે. ૫ જીને ઠાકોરકો દરશન કીઆ: જીવન જન્મ સફળ કરી લીઓ. ૬ જે ઠાકોરકી આરતી કરે; તીન લોક તાકુ પાય પરે. ૭ જે ઠાકોરકો કરે પ્રણામ; વઇકુંઠ હોત તાકુ નિજ ધામ. ૮ જો શ્રી હરીકો સુમરે નામ; તાકુ કુશળ નિત્ય પૂરણ કામ. ૯ જે ઠાકોરકો ધ્યાન લગાવે; ધ્રુવ પ્રહ્લાદકી પદવી પાવે. ૧૦ જીને ઠાકોરકો ચરણામૃત લીયા; વઇકુંઠ લોક અપનો ઘર કીઓ. ૧૧ જે હરી આગે બા-જીત્ર બજાવે; તીન લોક રાજ્યધાની પાવે. ૧૨ જો હરીકો સ્નાન કરાવે; ધર્મયોનીમાં કબહુ ન આવે. ૧૩ જો શ્રી હ-રીકો કરે શણગાર; તાકુ પૂરણ કરે અંગીકાર. ૧૪ જે ઠાકોરકુ તીલક ધરાવે, તાકો મહીમા કહત ન આવે. ૧૫ જો ઠાકોરકો કીરતન સુનાવે; તાકુ ઠાકોર નિકટ બોલાવે. ૧૬ હરી મંદીરમાં દીપક કરે; અંધકુપ ભવમાં નહી પરે. ૧૭ જે ઠાકોરકી સેજ બીછાવે; નિજપદપાવે દાસ કહાવે. ૧૮ ઠાકોરકો પાલને ઝુલાવે; વઇકુંઠ સુખ અપને ઘેર લાવે. ૧૯ જે ઠાકોરકો ધરાવે ભોગ; તાકુ પરમાનંદ નિત્ય જોગ. ૨૦ પાય પદવી જશોદામાત; તા સુખકો કહ્યું કહી ન જાત ૨૧ ગ્વાલ મંડળી સો ગોપાળજી ગાવે; સો ઠાકોરકો સખા કહાવે. ૨૨ ગોકુળ ગોવરધન જો લીલા ગાવે; ચરણકમળ રસ તબહી પાવે. ૨૩ જો વઇશનવ નિત્યકી હોય; તાકો સ્નાન નિત્ય પ્રતી હોય. ૨૪ શ્રી ભાગવત સુનો આદર કરી; તાકે રૂદે બસે શ્રી હરી. ૨૫ જે ઠાકોરકુ ભોગ ધરાવે; શતક્રતુ ફળ તબહી પાવે ૨૬. જે કરે જમુનાજળ પાન; સો ઠાકોરકે રહે સનીધાન, ૨૭ હરી મંદીરમાં કરે બુહારી; કબહુ ન પાવે જમકો ધ્યારી. ૨૮ જેણે ઠાકોરકી ગાગર આણી; વઇકુંઠ અપને સ્થાન ઠરાની. ૨૯ જીને ઠાકોરકો મંદીર લીપ્યાં:

મનુશા જનમ તેહે જન જીત્યો; ૩૦ જીને ઠાકોરકો શીથા બીનો; ને તે તીરથ તેહુને કીનો ૩૧ ને ઠાકોરકો બને ફુલ; સદા બસે કાળંદ્રી કુળ. ૩૨ ને ઠાકોરકો માળા પેહેરાવે; સદા સેરવદા ભગતહી હોવે. ૩૩ ને ઠાકોરકો ચંદન લગાવે; ત્રીબીધ તાપ સબ મનકે જાવે. ૩૪ ને ઠાકોરકો બાસન ધુવે; સદા સરવદા નીરમળ હુવે ૩૫ ને શ્રીહરીકો કિરતન કેરે, મુક્તિ ચાર તાકે પાય પરે, ૩૬ શેવામાં જે આળસ કરે; કુકર હોય ફેર ફેર મરે. ૩૭ મનશાશું જો શેવા કરે, તબહી શેવા પુરીપરે. ૩૮ શેવાકો જો આશરે રહીએ, દુખ દુર બચન સમહી સહીએ. ૩૯ શેવામાં જો શંશય લાવે તે કોટીક જન્મે પ્રાસ્ચિત પાવે ૪૦ વેદ પુરાણ શ્રી ભાગવત ભાખે, સચરા સબ વરજ જન ચાખે. ૪૧ શેવા કીજે અદ્દભુત રીત; શ્રી વીઠલનાથશું રાખે પ્રિત. ૪૨ શ્રી મહાપ્રભુને પ્રગટ બતાએ, કૃપા ભઈ તબ મને આએ. ૪૩ શેવાકો ફલ કહ્યો નવ જાય, એ સુખ સમરોં શ્રી વલભરાય. ૪૪ શેવાકો ફળ શેવા પાવે, સુરદાસ સંખે બલ બલ જાવે- ૪૫ ભજો ગોપાલ ગુણ મત જાવો.

ઘોળ ૧૬૭

આવો મળો સાહેલડીજી, હઈડે હરખ ન માય. માંહો માંહે વધામણાં, પ્રગટ્યા શ્રીવિઠલરાય. ૧ નવ સત આભ્રણ અંગેસજ્યાંજીર ચાલી વરજની નાર; અતી આનંદે ઉમંગી ભરીજી પોહોંતાં શ્રી વલભ દ્વારે. ૨ ધન્ય ધન્ય, શ્રી વલભ ધણીજી; ધન્ય શ્રી અક્કાજી માત, શ્રી ગોકુળચંદ પ્રગટીઆજી, શ્રીગોપીનાથજીના ભ્રાત. ૩ આપણને સુખ આપવાજી, શ્રીવલભ રાજકુમાર; કરી ગોકુળ

પધારીઆ, અબળાના આધાર. ૪ દ્વાપર આળંગીજી, હર્ખ-ડામાં હુતી હામ; તે પ્રભુજી પધારીઆજી, પુરવા નીગ-મના કામ. ૫ માગશર માસ સોહામણોજી, સોહામણો નોમીનો દીન; કરન પખવાડીએ પ્રગટીઆજી. શ્રીગોકુળ માંહી રતન. ૬ રાત્ર દીવશ સેવે સદાજી, બ્રહ્માદિક મા-હેશ; દરશન માત્ર આપે નહીજી, સપનંતર નવ લેશ. ૭ શેષ સહસ્ત્ર મુખે સ્તુતી કરેજી, નિગમ ના પામે પાર હે-વીનાં દુખ ટાળવાજી, પ્રગટ્યા ભોજીવાર. ૮ શ્રીવલ્લભજી ના લાડીલાજી. શ્રીપદમાવતી વહુજીના કંથ; ભગવદી ભાવે ભેઠીઆજી, અટળક પુર્ણાનંદ. ઘેર ઓછવ અતી ઘણો જી. વાજે તાલ મ્રદંગ, માનુની મંગળ ગાયજી, હર્ખે ધરી ઉમંગ. ૧૦ કુમ કુમ કેસરે છાટણાંજી, ઉલટ અંગ ન માય; તરીઆ તોરણ બાંધીઆંજી, મોતીના ચોક પૂરાય ૧૧ ગાય ગીત સોહામણાંજી, પ્રગટ્યા શ્રીવીઠલનાથ; દાન આપે વિવીધ તણા, ઉદારશ્રી વલ્લભનાથ. ૧૨ બંદી જન બહુ યશ ભણેજી, ચીરંજીવો રાજકુમાર તલગ તી ભક ત્રીભોવન ધણીજી, શ્રીગોકુળપતી આધાર. ૧૩ શ્રી વલ્લભ ઘેર પ્રગટીઆજી, પુરણ બ્રહ્મ જુગદીશ; સકળ કુળ કળીકાળમાંજી. પ્રગટ્યા પ્રાણ ઈશ. ૧૪ કળયુગ જીવ ઓધા રવાજી, ટાળવા ભોમીનો ભાર, વદનકમળ અવિલોકીતાંજી પોહોંતી મનડાની આશ. ૧૫

ધોળ ૧૬૮

શ્રી વલ્લભ વીઠલ હરીના જાણ્યા તેણે સરવસ આપ્યું રે; ટેક. શું લાવ્યા શું લઈને જાશો, વારંવાર વેહેવાઆરે. શ્રી વલ્લભ૦ ૧ પૂષ્ટિ માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિશ્વાસે ના

વળગપાગે: શેવાનું ફળ શેવા થાશે રૂતુ પ્રમાણે મેવારે, શ્રી વલભ૦ ૨ સંપત પ્રમાણે સમપરીત લેજો, તેનું નામ તો શેવારે; શેવો કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે અથડાતા મરશે. શ્રી વલભ૦ ૩ ભાવ વિના જે ભકતી કરશે, તે પથરૂ કેમ તરશેરે ગીડુ મોલ આચરેણ ઓઠાં, તેને તે ખર ફળી- એ શ્રી વલભ૦ ૪ માધવદાસ તો એટલું માગેછે, તેના ... મહીએરે; શ્રી વલભ વિઠલ હરી ના જાણ્યા, તેણે ... ખોયુંરે. ૫

ઘોળ ૧૬૯.

શ્રી વલભ પ્રભુજીને શરણ ન આયો, જન્મ અપનો ખોરે, પેહલ તો તે કશું ન વીચારયો, ઉદર ભરી ભરી સોયેરે, શ્રી વલભ૦ ૧ અમૃત સુધારસફી ચાહના કીની, મન પાખંડે ગાલ્યોરે; શ્રી વલભ૦ ૨ શુર કહે મેં અગાહુ ચેત્યો. નેનન ભરભર રાયેરે. શ્રી વલભ૦ ૩ શ્રી વલભ પ્ર- ભુજીને શરણ ન આયે.

ઘોળ ૧૭૦

વળી વેગે દરશન આપીઆં, લાલ ગોવરધન ધારીરે; કરૂ ... પેરે વરણું, સુખધર જાઉ બલીહારીરે. ૧ શોભા સુંદીર તાહારી શી કહું, માહારે મુખ રસના એકરે; શેષ- નાગ કેહેવા સમરથ નહી, કહો જીવ કોણ વશ કરે. ૨ જે સોહાને નાવણે નીંદ્રા તજી, થઈ રહી આતુર નારરે; વજના જીવન માહારો વાલમો. કરજો અમારી સાહારે. ૩ થોડાં માંહે ઘણું કહ. વીનતી ચિતડામાં ધરજોરે; દિન જાણી દીનાનાથજી, તાપ ત્રીવિધ તણાં હરજોરે. વળી વેગે દરશન આપીઆં.

ધોળ ૧૭૨

શ્રીવલ્લભ કુળ વરજનું જીવણ, ધન્યશ્રી વિઠ્ઠલ પ્રભુ પ્રગટીયારે; વેદ વહિતકંત શ્રી ભાગવતમત, ભકત મનોરથ સરવે સરચાંરે ॥ઢાળ॥ જીરે ભકત મનોરથ સરવે સરીયાં તે વરજનાં કાજ; શોહસ્ત્ર શક પ્રમાણે કહે, પુરશોતમ શ્રી વિઠલનાથ. ૧ એક રસનાએ કયમ કહું, રસતણો અધિક વિસ્તાર; જીવ જાણવા જોગ નહી, પણ શ્રુતી ન પામે પાર, ૨ મન ઇચ્છાએ માહારો વાલમો, પધારેચા શ્રીનાથ જી દ્વાર; અધીકારીરે આશ કહે, રથ સાજવા નિરધાર. ૩ ભોજન કરી પધારીઆ, વાહાલે વસ્ત્ર પેહેરચાં સાર, કંઠમાં આરોપીઓ, શ્રીનાથજીનો હાર. ૪ રસ ભરચાં સામગાં આતુર રૂદે ભાવ અપાર; હાશ વદને વચન કહે તે, સાંભળે નર નાર. ૫ વઇશનવ જુથે પરવરચાં, શોભા તણો નહી પાર, તોરંગ લીલા વાયુ વેગે, આંણીઆં સંગ દ્વાર ૬ પેંગડે પગ દેઈ નાથ ચઢાયા, વારૂ કોટીક કામ; ચોપાસ વઇશનવ મંડળી. શોભા તે સુખનું ધામ. ૭ સખીસે પધારીયા, જઈ નિરખી આનંદ કદ; ચકોરની પેરે ભામની, નિરખે તે શ્રીમુખચંદ, ૮ ધોળ ગાયને સ્વર સોહાયએ, શ્રીજુમનાંજીને તીર; દુરથી અવિલોકતાં, નઈણે તે ઢાળે નીર. ૯ વાલમો વેગે નાહાવા બેઠા, પાર પોહોચ્યા સાર; ઇંદ્રાસન વારણે, આ રથ કાંઇ વાર. ૧૦ પદ અષ્ટ લોકે કથા પ્રસંગે, ચિંતા સહુની જાય; ભીડ રથ પાછળ ઘણી; આણંદ અંગ ન માય ૧૧ જીરે મારગ સુખ શાં કહું, કેહેતાં ન પામુ પાર; અલ્પ બુધ્ય મંદ મારી, કયમ કરી કરૂ વિસ્તાર. ૧૨ જીરે સમનાં સુખ શાં કહું, વાલમો

બેઠા નાહાવા; જે જે દશાના જીવ છે, તેહેને તે તેવો ભાવ. ૧૩ નાથ નિગમ નિકટ પોહોચ્યા, મન ફુળ અંગ ન માય; અવિલોક વાપા આતુર ઘણા, વાહાલોજી વેગે નાહે. ૧૪ જીરે નાહી ધોતી અંગ પેહેરી, તીલક કીધાં સાર; ઉપરણો ઓઢી કરી, પધારીયા આધાર. ૧૫ પ્રણામ પરવતને કરી, જઈ જોયા શ્રી મુખ ચંદ્ર; દુખડાં લેઈ દંડવરત કરે, અવિલોક શ્રી વલભનંદ. ૧૬ આરતા સેન શણગાર ભોજન, નિત્યનો વેહેવાર; એણી પેર અનુભવ કરે, શ્રી વલ્લભ રાજકુમાર. ૧૭ એણી પ્રકારે જન જે રેહ્યા, શ્રી નાથજીને દ્વાર; આનંદ ઓછવ અતી ઘણો, મન ફુલનો નહી પાર. ૧૮ શ્રી નાથજીને નીરખવા, નિજ ગ્યાન કરે સહુ સાર; અનુભવીને અનુભવ ઘણો, કેહેતાં ન પ્રીછે કોય. ૧૯ જીરે પરસ્પરના સુત્ર એહના, એહ જાણે ભાંત; જીવનો કોણ આશરો, જે કરે મોહોટી ખાંત. ૨૦ જીરે નાથની ગથી ઊતર્યા, વરજ ચાલવા નિરધાર; કંઠ હારને હાથ જોડી, લટકતા વરજરાય. ૨૧ જીરે નીજ મંદીર પધારીયા, ભોજન તણો વેહેવાર; વસ્ત્ર પેહેરી રથ બેઠા, પ્રાણના આધાર. ૨૨ પ્રભુજીને મનમાં શોભના, ફરકતા અધુર રસાળ; તેને વેગે ભુજ ચરણ, આતુરે રમણ ગોપાળ. ૨૩ વરજમાં તે આવી વધામણી, સાંભળી સહુ નરે નાર; હરખે તે હયડે મલપતી, ગુજરાતી કેરી નાર ૨૪ વરજ જુથે જુથ મન ફુલીને ઉભી, જોવા પ્રાણ આધાર; ધોળ માધવદાસનું, ગાતાં તે ગુણ વારતાર. ૨૫ શેરીએ તે શોભીતો સાથીઓ, ચોકમાં ચિત્ર રસાળ; મારગ કદળીના સ્થંભ રોપ્યા, આવતાં આધાર. ૨૬ પ્રીતે તે પ્રભુજી પધારીયા, જેની શોભાએ ન સમાય; શોભા કરી શ્રી

નાથજી. આવ્યા ભોક માંહ. ૨૭ આરતી કરૂરે ઓવારણાં વાહાલે ભકતની પુરી આશ; જુગ જુગ જીવો માહારા વા હમા, બલી જાય ગોપાળદાસ. ૨૮ શ્રી વલ્લભકુળ વરજનું જીવણ.

ધોળ ૧૭૨

ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરીવર ધારીલાલ. સેવક જન સુખ કારણેજી; જીરે આનંદ મંગળ ગાય, તોરણ બાંધ્યાં બારણેજી. ૧ જીરે ધન્ય શ્રીરૂક્ષ્મણજી માય, કુંવર ઝુલાવે પારણેજી: જીરે વરજ બધુ નીરખવાને જાય, નીરખી હરખી જાવ વારણેજી, ૨ જીરે સુરપતી કરે નીરઘોશ, ઢોલ દદામા વાગીઆંજી; જીરે વધસ્તા જન કરે કલોલ. પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુળ રાજીઆજી. ૩ ॥ ઢાળ ॥ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરવરધારી લાલરે, નીખ શીખ સુંદીર રૂપ રશાળરે. ૪ શુંદીર શુભગ શોહામણુ ભાલરે, ભાલ કેસરી તીલક બીરાજે લાલરે. ૫ લોચન ચંચળ મીન સમાનરે, નાશીકા શીરચંચુ ધનુષ્ય કમાનરે. ૬ તેને તે ત્રીભાવન મોહીએરે, રત્ન જડાત કાને શોહીએરે. ૭ ઉપર દાસે મોતીરે, વદન સુધાકર જોતીરે. ૮ ઘર ઘર શુંદીર મંગળ ગાયરે, વાહલાજીને નીરખવાને જાયરે. ૯ કરગ્રહી કંચન કેરી થાળરે, મધ્ય મુગતાફળનો હારરે. ૧૦ આવ્યા શ્રી વિઠલ રાયજીને દ્વારરે, નીરખવા શુંદીર શ્રી ગોરધર લાલરે. ૧૧ નીરખી એ વારણે જાયરે, સુખ જોતા ત્રમ ન થાયરે. ૧૨ એ સુખ અનુભવીઆરે પ્રમાણે, વરજભુષણ કયમ કરી વખાણેરે. ૧૩ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરધારીધારી લાલ.

ધોળ ૧૭૩

ચતુરભૂજ છે ચારૂરે, રૂપાળા રશીઆ, મુખ મનોહર સુંદરરે, શરીતા તીર વશીયા. ૧ ચરણ કમળ ચીત મારૂરે, ઘુઘરીને ઘમકે પાય વીંછવા પેરચારે; ઝાંઝરને ઠમકે. ૨ સ્વેત શરીરે ચંદનરે, આનંદથી અરચ્યું; કસ્તુરીનું તીલકરે, ચંદન અંગ ચરચ્યું. ૩ કાંને કુંડળ લળકેરે, ચળકે ચુની ચારૂ; ભાળ ભ્રકુટી નિરખીરે, મન મોહ્યું માહારૂ. ૪ અતિ અણીઆળી આંખેરે, કાજળ કોરાણું; ફીકી કામણગારી; ચિત તેથી ચોળાણું. ૫ પીળા પટકા લળકેરે, ચટકે ચાખડીઓ; જામાછે જરકશીઆરે, કરકસી રાખડીયો. ૬ મુગટ લટપટ લળકેરે, મોતનની માળા; રતન સિંહાસન રાજેર, રશીઆ રૂપાળા. ૭ પ્રભાશંકરના સ્વામીરે, વશીયા ગુજરાતે; ભાવ કરી સહુ ભેટેરે, કરૂણાકારી તે, ચતુરભૂજ છે ચારૂરે રૂપાળા રશીયા.

ધોળ ૧૭૪

શ્રી વલભ પ્રભુને કરૂં પ્રણામજી, જેને કરી હોય પુરણ કામજી. ૧ રંગ રસોલ અદ્ભૂત જેનું નામજી; સકળ છે સાથ ન લેતાં નામજી. ૨ ટેક. નામ લેતાં શ્રી વલભ પ્રભુનું કલમીશનો હોય નાશ; એવી દ્રઢતા આવ્યા પોરે, શહેજ જગત ઉપહાસ. ૩ ઉપહાસ સહી ઉપરાંત પામે, અનભ પણુ નવ કરે; શ્રી લક્ષ્મણ સુતની કૃપાથો, શહેજે ભાવસાગર તરે. ૪ શ્રી વલભ પ્રભુ પ્રગટીયા, જીવની કરવા પેર; ભવ જળમાંહ મન દેખી, થઇ મનમાં મહેર. ૫ વિચાર કીધો

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, પોહોચ્યા શ્રી જમુનાં તીર; શ્રાવણ સુદી એકાદશી, મધ્ય નીશાં શ્રી ગીરીવર ધીર. ૬ તે સમે શ્રી વલ્લભ પ્રત્તે, બોલ્યા શ્રી નાથ; અઘોર કળયુગ દેખી જીવને, સોંપ્યું તમારે હાથ. ૭ અસ્સી શુદ્રનો નિસ્તાર કરેવા, વિચારયું મેં જેહ; નામ રૂપી નાહાવ બેસારી, ભવ પાર કરવા તેહ. ૮ બત્રીસ દોશ નીવરતશે, થાશે નીરમળ તન; માહારૂં ભજન કીરતન શ્રવણ કરતા, સદા પ્રફુલીત મન ચાલે સદા પ્રફુલીત, મન હરી ગુણ ગાયજી; સ્વરૂપ શેવાનું તો, ફળ તેને થાયજી. ૧૦ મન સમરપી વસ્તુ જેહજી, મનમાં જાણી નીશ્ચે હેવી તેહજી. ૧૧ જ્યમ ગંગા જળ ત્રીવીધ પ્રકારજી, તેમ આ મારગ છે અતી સારજી. ૧૨ વિચારયું છે તે નીરધારજી. ૧૩ એમ કરી પામ્યા અંતર ધ્યાનજી, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ. વિચારયું છે ગ્યાનજી. ૧૪ ॥ ઢાળ ॥ સાન વિચારયું શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, જીવનું કરેવા કાજ; શેવા સ્મરણ સોંપ્યું, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી માહારાજ. ૧૫ આગ્ના આપીજીવને, તમે કરોએહ પ્રકાર; રંક જાણી શ્રી નાથજીએ, કરો અંગીકાર. ૧૬ તે કાળે કુમાર્ગ, સબ જીવ ચાલ્યા જાય; શ્રી વલ્લભ પ્રભુની કૃપાથકી, માહા પતીત પાવન થાય. ૧૭ એવો યશ વીસ્તાર વાધ્યો, ત્રઈલોક ચાલી વાત; બ્રહ્મસંબંધના ગ્રહણથી,ન હોયકાળનીઘાત. ૧૮ પુષ્ટિ મારગ રોપીએ, પૃથ્વિ તે પ્રગટો શુર; બત્રીશ જે દોશ જીવના, તતક્ષણ કીધા દુર. ૧૯ વીના ગ્યાને વીના ધ્યાને, વિના જોગ આચરણ; જેમ તેમ કરીને જીવ રેહે, શ્રી વલ્લભ પ્રભુને શરણ. ૨૦ જોગ ધ્યાન જપ તપ વીના, જપે નીરંતર એક; સરવસ છાંડી નામ નિશ્ચે, રાખીએ મન ટેક ૨૧ હું કરજોડીને કરૂં વીનતી, મુને શરણે રાખો આજ;

હરીદાસકો કરગ્રહી, રાખો બાહ્ય ગ્રહેકી લાજ. શ્રી વલ્લભ પ્રભુને કરૂં પરણામજી.

ધોળ ૧૭૫

વેણુ મધુરીરે વાય. તેણે શુધ બુધ માહારી જાય. ૧ અંતર ભેદીયુંરે વાહાલે, તેડ્યાં વરૂંહે તાણ્યાં તે ચાલે. ૨ આગળાં ભુષણરે ધર્યાં, પગનાં નેપૂર કાને પેહેર્યાં. ૩ દુધ ઉકાળેરે આલ્યાં, બાળક ધાવતારે મેહેલ્યાં. ૪ પતી કુળ લજ્યારે લોપી, ગાઢું પૂરૂં ઓટા મને સોંપી. ૫ આનંદે ચાલીરે હેલી, થઇ છે કાનુડાને મેળી. ૬ વળતા બોલ્યારે વાણી, સાંભળો ગોપીજન મન આંણી. ૭ અરધ નીશાએરે આવ્યાં, લોક વીરૂધ તમે કયમ કાહાવ્યાં. ૮ કુળનો ધરમ નહી એ રીતે, વેદ મર્યાદા તણી એ ભીતે. ૯ કંથ તમારારે જાણે, કપેકો દેશે કોઇક ટાણે. ૧૦ લંછન લાગેરે કુળને, જાઓ પાછી આપણ ગોકુળને. ૧૧ વાત વિચારીરે તોલો, આણુઘટતું પ્રભુ શાંનું બોલો. ૧૨ વરજ વીનતારે બોલ્યાં, અંતર પટ મન સરવે ખોલ્યાં. ૧૩ શરણ તમારેરે આવ્યાં, વેદ રૂપી સાંકળડાં તોડાવ્યાં. ૧૪ બાંધન તેનેરે આવે, સ્વારથ સબંધી નહી મન લાવે. ૧૫ દેહીના સબંધી વાહાલા, તેને શું ઉપજે છે કાલા. ૧૬ આત્મા સબંરે વાહાલો, સરવે તજીને અમને ઝાલો. ૧૭ ચરણ કમળનીરે આશા, આવી પ્રેમ તણી પાશા. ૧૮ ૧ મન સુણીનેરે રીઝયા, ગોપી સમાવડ નહી કોઇ બીજા. ૧૯ રમત માંડીરે હળીએ, સુંદીર સંકેત વનની ગલીએ. ૨૦ સરદ પુનમનીરે રાતે, રાસ મંડળ રચ્યો બહુ ભાતે

૨૧ તતાથેઈ તતાથેઈરે તાળી, સ્વર બંધન ગાએ નરેનારી
૨૨ ગીડગીડ ગીડરે રંગે, થુંગ થુંગ નાચે ઉર તીરપને
સંગે. ૨૩ ગતીની ભેદમાંરે જાણે, કવીની શી ગત પોહોચે
તે વખાણે. ૨૪ ગોપીએ અભીમાનરે આણ્યું, અમ સરખુ
કાંઈએ ન જાણ્યું. ૨૫ અંતર ધ્યાનેરે પામ્યા, સંગ લેઈ
ગયા એક શ્યામા. ૨૬ તેમનું મનડુરે ફુલ્યુ, મુજ વીના સ
રવે છેરે કુડું. ૨૭ ચરણે ચલાવ નહીરે સ્વામી, ખાંધ ચડા
વો અંતર જામી. ૨૮ અભીમાન એવુંરે આંણ્યું, તેથી પ્ર-
ભુજીએ મનમાં જાણ્યું. ૨૯ પ્રભુજીએ મેહેલ્યારે વનમાં,
તજી ગયા દુખ પામ્યાં મનમાં. ૩૦ એટલે સખી જનારે અ
બ્યાં, હળી મળીને સામાં બોલાવ્યાં; ૩૧ પ્રભુજીએ દીઠાંરે
બાળા, લોચન સુંદીર બયન રસાળાં; ૩૨ મનમાં મન જાણ્યા
રે આવ્યુ, તજી ગયા તમને શું કાહાવ્યુ; ૩૩ નેત્રે વેહેછેરે
નીરે, ચાલો ભેગાં જમુનાં તીરે; ૩૪ દ્રુમને પુછેરે હેલી,
કંઈ દીઠા છે વનમાળી. ૩૫ કદમના વૃક્ષનેરે પુછે, કહીએ
પીતાંબરની શુધ કેહે છે; ૩૬ એમ પુછતાંરે જાય, દેહ ગ-
તી ભુલ્યાં કાંઈ ન લેવાય; ૩૭ એગ કરીનેરે બેઠાં, રૂદન
કરેછે મળી એકઠાં. ૩૮ શુધ રહી નહીરે લગાર, પ્રગટ્યા
હરજી તેણી વાર; ૩૯ આનંદ મંગળરે થાય, વરજની જુ
વતી રાસ રમાએ. ૪૦ રસની રેલોરે થાય, સ્યામ પીવત હું
ને અપાય; ૪૧ શ્રી વલ્લભ કૃપાએરે ગાય, દાસ મનોરથ પૂ
રો થાય; ૪૨ વેણુ મધુરીરે વાય, તેણે શુધ બુધ માહરી જાય

ધોળ ૧૭૬

આજ માહારે ઘેર આવીયારે, સુંદીર શ્રી વરજભુખણ
લાલ; શ્રી મુખ જોતાં માહારૂ મન હરયુરે, ચંચળ નય

ણાંરે વીશાળ. ૧ નવરંગ માણીક મુસ્તક શોભીતુંરે, ઊપર પેચ કેસરી રંગ; સ્વેતનો જામોરે અંગે બેસનારે પટકે બ સમાં બુટ્ટી સોરંગ. ૨ લટકેને મટકે લાલજી પધારીયારે, બે ઠાં ગાદી તકીયા મહોરાજ; આસોને સહીયરો વાહાલાજીને નીરખીએરે, તજીએ લોક કુટંબની લાજ. ૩ શેવક જન ચો દીશ નીરખતાંરે, મનમાં આણી અતીશે ઊલાસ, અનીહો મુકી મર્યાદા આનંદ ઉલટયોરે, એ સુખ નીરખે વલ્લભદાસ આજ માહારે ઘેર આવીયારે. ૪

ધોળ ૧૭૭

પોઢી પ્રગટયા શ્રી વરજભુખણલાલ, વાહાલો નખ શીખ સુંદીર રૂપ રસાળ. ૧ વાહાલો શેવક જન કેરા પ્રતીપાળ, વાહાલે દાસજનડાની કરીરે સંભાળ૦ ૨ જીરે માગસર માસ શુક્લ પક્ષ દીન, જીરે મંગળવારને બીજનો દીન; ૩ શ્રી ગીરધરલાલજી હરખ્યા મન, જીરે ઉદય થયો કુળદીપ રતન. ૪ જીરે રતનાગર મીત્ર નંદાજી વહુ, જીરે પુત્ર જન્મ સુખ પામ્યા સહુ; ૫ જીરે ચારોમતી વહુજીને ઉલટ બહુ, આપે આભુષણ વસ્ત્રનો પાર ન લહુ: ૬ જીરે કુમ કુમ હાથા તોરણ બંધાય, જીરે વાજીંત્ર વિવિધ પ્રકારનાં વાય. ૭ જીરે નરનારી મળી મંગળ ગાય, કેસર અરગજા કુમ કુમ સેરીએ છંટાય. ૮ જીરે જાત્ય કરમ નિગમ કૃત થાય, જીરે જાચક જન જાગવા જાય. ૯ શ્રી ગીરધરલાલજી આપે દાન જીરે જાચક જન બહુ પામ્યા માન. ૧૦ જીરે આશીષ દે વરજ વેદવ દાન, જીરે વલ્લભદાસ સદા ગુણ ગ્યાન, ૧૧ પોઢી પ્રગટયારે શ્રી વરજભુખણલાલ.

ધોળ ૧૭૮.

વંદુ શ્રી વલ્લભનાથનો વંશજી, પૂરણ બ્રહ્મ શ્રી કૃષ્ણના અંશજી. ૧ જેમ રવીકુળ રઘુરાયજી, વળી ચંદ્રવંશીને જદુ જાદવજી. ૨ તેમાં તે તૈલંગ તીલક કુળજી, શ્રી વીઠલ પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુળજી. ૩ સમત પંદર બોહોતારાં વરસછે સારજી, માગસર વદી નોમી ભ્રગુવારજી. ૪ ઘટી એકવીસને પાળ પચાશજી, હસ્ત નક્ષત્ર ઘટી છવીશજી. ૫ પળ ચુંવાળીળને તૈતળ કરણજી, પ્રગટ્યા તે સમે શ્યામ વરણજી. ૬ જેમ નંદ જસોદાજી હરખ્યાંજી, તેમ શ્રી વલ્લભ શ્રીઅક્કાંજી હરખ્યાંજી; ૭ બાળ લીલા કરી લાડ લડાવ્યાંજી, પછે તે વહુજીને પરણાવ્યાંજી; વડાં તે વહુજી શ્રી રૂક્ષ્માણીજી, પુત્ર છ બેટીચાર તે તણાંજી; ૯ શોભા જીુમનાં બેટી એ વડાંજી, કમળા દેવકા બેટી નાનેડાંજી. ૧૦ બીજા શ્રી પદ્માવતી વહુજી, તેના એક પુત્ર શ્રી ઘનસ્યામજી કહુંજી. ૧૧ શ્રી રૂક્ષમણી વહુજીએ પૂત્ર ખટ જાયાજી, જુજુઆ શેવા સહીત લરવાયાજી. ૧૨ પ્રથમ પ્રગટ શ્રી ગીરધરજી, શેવા શ્રી નવ નિત્ય રાયની ગમેજી. ૧૩ શ્રી મથુરાંનાથ સદા સુખકારી, શ્રી નટવરરાય કુંજ બીહારીજી. ૧૪ બીજા તે પૂત્ર શ્રી ગોવંદજી, શેવા શ્રી વીઠલ સરાય મુકંદજી. ૧૫ ત્રીજો તે પૂત્ર શ્રી બાળકૃષ્ણજી, શેવા શ્રી દ્વારકાંનાથજી સમરથજી. ૧૬ ચોથા તે પૂત્ર શ્રી ગોકુળનાથજી, શેવા શ્રી ગીરધર ધારી સાથજી. ૧૭ પાંચમા તે પુત્ર શ્રી રઘુવર કહીએજી, શેવા શ્રી ગોકુળચંદ્રમાજીની લહીએજી. ૧૮ છઠા પૂત્ર શ્રી જદુનાથજી માહારાજજી, શેવા શ્રી બાળકૃષ્ણજી બીરાજેજી. ૧૯ શ્રી પદ્માવતી

વઠુંજીના તનજી, શ્રી ઘનશ્યામ શોભા મદન મોહનજી. ૨૦ એ શાખાએ શ્રી ગોકુળ ઓપ્યુંજી, ત્રઈલંગ બીજુ વ્રંદાવન ઓપ્યુંજી. ૨૧ મુળ શ્રી વલભરાયજી કૃપાળજી, શ્રી વીઠલ કલ્પ વરક્ષ રસાળજી. ૨૨ પ્રસરયો સપ્ત સાખાએ જકતજી: નભ અંકુરને ફુળફુલ પત્રજી. ૨૩ હેવું નિત્યે જાણી સીતળ છાએજી, આવ્યા તે ભુલ્યા ભવ દૂરજી. ૨૪ મનમાંહે રાખી તે મોહોટી આશાજી, નિશ્ચે એમ કરયો તરૂ તળે નિવાસજી. ૨૫ ફુલફળ સ્વાદ સુગંદ જે જાણેજી, સુખ શંકરને નિગમ વખાણેજી. ૨૬ સુણી ધાયાં ચોદાશાથી નરનારીજી, આવ્યાં તે ચરણ સરણ વરણ ચ.રજી. ૨૭ એક ફુળ સરણ ગયે ઘણું સુખજી, એવું જાણી આમ થયાં સનમુખજી. ૨૮ જે ગાયે સીએ આરાધેજી, પ્રસન થઈ ફળ આપે તેનેજી. ૨૯ પ્રેમ પ્રિત્ય વીના પ્રેમ ક્યાંહાંથીજી, નિશ્ચે કરે ભકતી એ ધ્યાનમાંથીજી. ૩૦ એ ફુળ પ્રબળ પ્રસરયો ત્રૈલોકજી, સ્વાદ ચાખે તેનો જાય શોકજી. ૩૧ જઈ ગ્રહી પાંચમી જે ડાળજી, છાય કરી શ્રી દેવકીનંદના લાલજી. ૩૨ કૃપા કરી શ્રી ત્રમ ફળ દીધુંજી, તે મેહેતો અવાણ ઇંદ્રિએ રસ પીધુંજી. ૩૩ એ સ્વાદ પ્રસરયો અંગો અંગજી, નિત્ય નિરખું નવલો તોરંગજી. ૩૪ રઘુકુળ જદુકુળ આનંદજી, ગંગ પ્રભુ શ્રી ગોકુળચંદ્રજી. ૩૫ વંદુ શ્રી વલભનાથનો વંશજી.

ધોળ ૧૭૯

હરીખસો હરીખસો હરીખસો મેરે આયે નેનમેં હરીખસો. ટેક. અંતની કૃપા કરોરે કેસવરાય, દુરીજન હોય તેને

દુર કરો૦ ૧ મેરે આપ બડાઇ ઓર પરનીંદા તે મારા ચિતમાથી દુર કરો૦ ૨ મેરે ગીતા નહી આ કાન્હ ચંદ્રકી તેનરજુગમાં ક્યાં બસો૦ ૩ મેરે સુરદાસ પ્રભુ ભકત ભજન વીના સ્વાન ધઈ ઘર ઘર ભસો૦ ૪ મેરે આપે નેનનમાં હરીબસો૦ ૫

ધોળ ૧૮૦

વાકે અંબોડે શ્રી નાથજી, મુને મળીયા મારગ માંય; મન હરી લીધાંજી, મનડું તે મહારૂં મોહી રહ્યું. નિરખી છબીલાને ત્યાંહ; મન હરી લીધાંજી. ૧ વાંકી તે પાઘે વરણાગીઓને, વાંકી ચાલે ચાલ. મન૦ વાંકાં તે નેણ સોહામણાંને વાંકી વેણ રસાળ. મન૦ ૨ નખણાં તમારાં શ્રી નાથજી, હું તો કેમપેરે કરૂરે વખાણ. મન૦ જોતાં તે શુદ્ધ બુદ્ધ વિસરી, માનુનીએ મેહેલ્યાં માંન. મન૦ ૩ કાળંદ્રીને કાંઠડે, વાહાલો ગીરધારી ચારે ગાય મન૦ કદમ કેરી છાંયડી, વાહાલો મીઠી મોરલી વાય. મન૦ ૪ વંદ્રાવનની કુંજમાં, અમને રંગભેર રાસ રમાડ્યાં; મન૦ બાંહે બાજુબંધ બેરખાં, ને પોંહોચી છે રત્ન જડાવ. મન૦ ૫ કાંને તે કુંડળ ઝગમગે, હરીના ઓટલીવાળા કેસ. મન૦ શોભા તે શી કહું માહારા સ્યામની, માહારો વાલોજી નંટવર વેશ: મન૦ ૬ સહુ મળીને ચાલ્યા શ્રી જુમનાંજીનાંને ઘાટ: મન૦ મારગ જતાં મોહન મળ્યા, ને રોકી ઉભા છે વાટ; મન ૭ જુમનાં જળમાં ઝીલતાં, માહારો તુટયો નવસર હાર; મન૦ મોતી તે સઘળાં વેરઈ ગયાં, એક હીરલો લાધ્યો સાર; મન૦ રૂપ સહસ્ત્ર મુખ સ્તુતી

કરે, એનો નીગમ ન પામે પાર. મન૦ શ્રી વલ્લભ પ્રભુ મન અહીં મળ્યા; માહારૂં મન પામ્યું ઉલાસ; મન૦ દાસનો દાસ વીનતી કરે, અમને દેજો વરજમાં વાસ; મન૦ દીન જાણી કરૂણા કરો, તો પોંહોંચે મનની આશ; મન૦ ૧૦ વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી, મુને મળીયા મારગ માંય.

ધોળ ૧૮૧

આવોરે આવોરે સુહાગી; શ્રી વલ્લભી ખાનો સાથ; સખી મેવાડે પધારેચા, શ્રી ગોવરધનનાથ. ૧ સખી મન કરમ વચને, તજો ઘરનાં કાજ; મેલો વેદ મર્યાદા, ને કુળની લાજ. ૨ છાંડો મન વીના પતી, સુત અને પરિવાર; આપણે નયણે નિરખો, શ્રી નંદ કુમાર. ૩ વાહાલો રૂપે છે રૂડલો, ને ભીને વેશે વાન; ગગ સ્યામ મંડાન, કુંડળ ઝળકે કાન; ૪ ગીરાજે અલક તોલક, જાણીએ કંચન રેખ; નાશા ગજ મોતીના, નટવર ભેખ; ૫ સીશ પાઘ સોરંગી, ઉપર ચંદ્રીકા મોર; વાહાલા મનોહર મુરતી, ચીતડાનો ચોર. ૬ વાહાલો બંક અનીયાકની, ભ્રકુટી કમાન; એહનાં નયણાં અણીઆળાં, જાણીએ મદનસયાં બાણ. ૭ વાહાલો ચંચળ ચપળતા, વારૂ ખંજન મીન; શોભા જોઈને અગ થયા આધીન. ૮ બીંબા ધરેછે, અતી અરૂણ પ્રવાલ; મુખ માધુરી મધુરા, વાંસળડી રસાળ. ૯ જીરે કુશમ ઝરે, મદ મુસકી હાંસ; ઝળકે દંત દાડમ, જેમ બીજ પ્રકાશ. ૧૦ કંઠે રટેસરી, ગળે ગુંજાનો હાર; બાજુબંધ પોહાચ્યોને, ઝુમક સાર. ૧૧ પાયે પોહોંચ, નેપૂરનો ઠમકાર; શ્રાદ્ગ ગજની ચાલ, ઘુઘરી ઘમકાર. ૧૨ કટી કાછની,

કીંકણીનો ઝમકાર; પાય અણુવટ, વીંછવાનો ઠમકાર. ૧૨ જીરે સોળ કળાએ ઉદીઓ ચંદ, વરજ જુવતી સુંદરી; હસે મંદમંદ. ૧૪ જીરે એહુની આરતી, ઉતારે શ્રી વલભરાય; શોભા જોઈને જન વલભ બલીહારી જાય. ૧૫ આવોરે આવોરે સોહાગી, શ્રી વગલીઆનો સાથ.

ધોળ ૧૮૨

હરી ભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ટેક. અંતરે પ્રીતિ નહી પુરૂષોતમ, નરે ખર કુકર જેસા. હરી ભનજ૦ ૧ નહી વાકુ સંત સમાગમ, નહી ગુરૂ ઉપદેશ; હરી ભજન૦ ૨ હું હું કરકરે જન્મહી ખોયા, મનુસ્યા જન્મ અંધેશા. હરી ભજન૦ ૩ એસો અવસર બહોત નહી આવે, તબ કૃશ્ન નામ કબ લેગા; હરીભજન૦ ૪ સુંદરદાસ ભગવત ભજન વીના, કાંહાં જાઉ ઉતર દેશા, હરીભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ૫

ધોળ ૧૮૩

જય બોલો શ્રી વરજરાય લાલની, હો બેહેની માહારી જય બોલો શ્રી વરજરાય લાલની, મીઠી મધુરી વાણી વાહાલાની. હો બેહેની માહારી જય બોલો વરજરાય લાલની. ટેક. શ્રી નટવરલાલ સ્યામલાલની શેવા કરવા પ્રગટ્યા કાકાજી માહારાજને ત્યાંથી સટક્યા, ઓ બેહેની૦ ૧ શ્રી મોટાજી માહારાજના બાલજી કહાવે, વછરનપને મન ભાવે. ઓ બેહેની૦ ૨ શ્રી રાણીજી વહુંજીની કુખે રત્ન જાયા, શ્રી વરજકોર માજીએ ગોદ બેલાવ્યા; ઓ બેહેની૦ ૩ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુંજીના પ્રાણપતી કહીએ, એ વાહાલાનુ

મુખ જોઈ રહીએ; આ બેહેની૦ ૪ શ્રી માહાલક્ષ્મી વ-
હુજી સદારે સોહાગી, લાલજી જનમ્યા છે બડભાગી; આ
બેહેની૦ ૫ બડા પુત્ર શ્રી બાળકૃષ્ણજી લાલ છે, પદમાવ-
તી વહુજી સારદાર છે; આ બેહેની૦ ૬ શ્રી રઘુનાથલાલ
જી શોભાના રસીયા, જાનકી વહુજીને મન વસીયા; આ
બેહેની૦ ૭ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજીએ માહા તપ કીધા.
એ લાલજી વહુજીનાં સુખ લીધાં; આ બેહેની૦ ૮ શ્રી ન
ટવરલાલ શ્યામલાલે આનંદ દીધો, શ્રી ગોકુળ માંહે આ
ઠ માસો કીધો; આ બેહેની૦ ૯ પરદેશ પધાર્યા દૈવી જી
વને ઓધાર્યા ભવસાગરમાં ડુબેલા તાર્યા; આ બેહેની૦
૧૦ લાલજી વહુજીને ક્ષેમને રાજનગર પધારો, સેવકને સુ
ખ વધારો; આ બેહેની૦ ૧૧ ગુરુ પ્રતાપે હું તો વીનંતી ક
રછું, ચિત્ત માહારૂ ચરણે ધરછું; આ બેહેની માહારી
જય બોલો શ્રી વરજલાલની. ૧૨

ધોળ ૧૮૪

આનંદ સાગર ઉલટયો, રસનાએ વેહેછે પ્રવાહ; ગોકુ
ળપતી પામીએ. ૧ શ્રી વલ્લભજીનારે લાડીલા, પુષ્ટિના
પુષ્ટ માહારાજ. ગોકુળ૦ ૨ શ્રી અક્કાજીનારે લાડીલા, જ-
ગતના પ્રાણ આધાર; ગોકુળ૦ ૩ તેલ અભ્યંગ કરાવીએ,
વૈષ્ણવને હરખ ન માય; ગોકુળ૦ ૪ કેસરે નાહ્યા શ્રી વીઠ-
લવર, ચોકીએ બેઠા સોહાય; ગોકુળ૦ ૫ અંગ વસ્ત્ર વા-
હાલે અંગ ધર્યાં, ધરેચાં તીલક મુદ્રા ભાળ; ગોકુળ૦ ૬
ધોતી ઉપરણાંરે કેસરી, પેહેરોને પ્રાણજીવન; ગોકુળ૦ ૭
અપરસ ગાદી પધારીઆ, મુખે ભણે છે વાડીલા પાઠ;

ગોકુળ૦ ૮ માગેરા શ્રીજીને ચરણ નમે, રશીયા જોઈ જોઈ માહે; ગોકુળ૦ ૯ વઈસ્નવ સમાજ પ્રમોદ કે વારણું તન મન ધન; ગોકુળ૦ ૧૦ વઈશ્નવ સમાજ ઓછવ કરે, બલીહારી માધવદાસ; ગોકુળપતી પામીએ ૧૧

~~~~~~~~~~

ધોળ ૧૮૫

શ્રી મદનમોહનલાલ આગળ વીનંતી કીધી, રાજ નગર પધારવાની આગ્ના લીધી; શ્રી નાથજી પધારવાની શીકહું વીધી, કમલ.લે સુખ આપીયારે. ૧ રાજનગરમાં વધાઈઓ ગવાય, વઈસ્નવને મન હરખ ન માય; વરજરાયજી પ્રભુ સામા જાય, શ્રી બાળ૦ ૨ બેઠક ધામ ભોમીનાં મનપરે, તે રંગ બોલ તેમ ઉડે પવનદ જય જય શબ્દ બોલે વઈસ્નવ જન, શ્રી બાળ૦ ૩ રાજા બેટીજી પારણે ઝુલે, સાત સ્વરૂપની મધ્ય બીરાજે; એ શોભા માહારા નાથ પેર છાજે, શ્રી બાળ૦ ૪ મંગળા સમે વાહાલો મંદીર પધારે. અંબિકાજીને મન આનંદ થાય; જડ્ગડાવામાં ઠાકોર કેસરે નાહાય, શ્રી બાળ૦ ૫ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજીની કુખે રત્ન જાયા, શ્રી વરજભૂષણ વહુમાજીએ ગોદ બેસાડ્યા શ્રી બાળ૦ ૬ શ્રી રઘુનાથજીના કહીએર ભ્રાત, શોભા વીના બીજી જાણું નહી વાત; શ્રી રાજા બેટીજીના અખંડ તાત, શ્રી બાળ૦ ૭ શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથજ કહીએ, એ વાહાલાને શરણ જઇ રહીએ; કોટી જન્મનાં પાપ નિકળ થઇએ, શ્રી બાળ૦ ૮ શ્રી ગુરૂ પ્રતાપે હું તો વીનતી કરૂછુ, ચરણ કમળ પ્રભુ ચિત ધરૂં; અંગના કૃપા થકી વરજમાં ફરૂંછું, શ્રી બાળકૃષ્ણલાલ સુખ આપીઆરે. ૯

~~~~~~~~~~

ધોળ ૧૮૬

શ્રી ગોકુળ ગામરે અતિ રળીઆમણુંરે, ત્યાંહાં માહારા વાહાલાજીનો વાસ વરજ વીનતા સર્વે ટોળે મળીરે, આવી રંગભેર રમવા રાસ. ગોકુળ૦ ૧ નવ જોબનના નવ સમ વરસનીરે, સુંદરીએ કીધા સોળ શણગાર; સહુ મળી આવ્યાંરે, આકુળ વ્યાકુળીરે, નિરખવા શ્રી ગોવીંદ રાજકુમાર. ગોકુળ૦ ૨ હરી મુખ જોઇનેરે આનંદ પામીઆંરે, હૈડે હરખ ન માય; સુંદર જમનાંજી કાંઠડેરે, હમચી કુદે ને વળી ગાય. ગોકુળ૦ ૩ રાસ મંડળ પ્રભુજીએ ત્યાંહાં રચ્યોરે, રૂડી રૂડી સરદ પુનમની રાત; જુવતીના જુથ વચ્ચે માહારો વાલમોરે, તતાથેઈ નાચે ને વળી ગાય. ગોકુળ૦ ૪ રસીક શીરોમણ શ્રી કલ્યાણરાયજીરે, રસીયા જન કેરો વિશ્રામ; શ્રી વલ્લભદાસ જાય વારણેરે, પૂરો માહારાં મન વાંછીત કામ. શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ રળીઆમણુંરે.

ધોળ ૧૮૭

શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાંજી, એમનાં લીજે ઘેર ઘેર ભામણાંજી; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૧ ગજ શીરોમણ રાજીઆ, રે, દેખી સોળ કળા સસી લાજીઆરે; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૨ જીરે તન મન ધન કરૂ વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટ્યા છો ભકતને કારણેરે; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૩ કોડ પૂરવી તે ભકત તણી. સખી પોહોચી છે હઇડાની હામ ઘણીરે; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૪ જીરે માધવદાસ કરે વીનતીરે, ચરણ રાખોને શ્રી ગોકુળ પતીરે. શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાજી. ૫

ધોળ ૧૮૮.

જય જય લાલ ગોવરધનધારી, સુંદીર રૂડું નામજી; શ્રી પુરૂષોતમ પ્રગટ્યા હો વારી. શ્રી વિઠલ રૂપ નિધાનજી. ૧ વરેજ સુંદરીના પ્રાણજીવન, શેવકના પ્રાણ આધારજી, ટોળે મળિ સરવ સુંદરી ને, સોળ કીધા સણગારજી. ૨ બત્રીસમાં એકે નહી ઓછો, સોળ કળા મુખ ચંદ્રાયજી; થાળ ભરી સગ મોતીએ, વધાવો શ્રીવલભ રાયજી. ૩ વધાવીને શ્રીમુખ નિરખો; નિમિત અળગાં થાયજી; પ્રેમ સુધારસ પીઓરે પદમની, હળી મળી મંગળ ગાયજી. ૪ શ્રીવલભ સુત જો વાહાલા કરીએ; તો ભવસાગર તરીએજી; અનેક દેવ ઊપાસન તજીને વર વીઠલને વરીએજી ૫ તન મન ધન સમર્પણ કરીને, વર્ણશનવને અનુસરીએજી; માધવદાસ એટલુંરે માગે, શ્રીગોકુળમાં અવતરીએજી, ૬ જે જે લાલ ગોવરધનધારી, સુંદીર રૂડું નામજી.

ધોળ ૧૮૯

સખીરે શ્રીવિઠલ નંદ આવો માહારે બારણે, હું તો જોઉછું માહારા વાટ. શ્રીવરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૧ મેં તો પ્રેમે પથાણાં પાથરચાં, તે પર પધારચા શ્રી વિઠલ વરજીના લાલ; શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૨ મેં તો કુમ કુમ કેસર ઘોળીઆં, હું તો પૂજુ માહારા વાહાલાજીના પાય, શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૩ સખીરે સઈઅરો સરવે ટોળે મળી, ભાવે ભેટ કરેને મંગળ ગાય

શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૪ હુંતો આરતી ઉતારૂ કપૂરની, હુંતો વળી વળી નિરખુ વાહાલાનું વદન; શ્રીવરજ ભુખણ ઘેર પધારીઆ, ૫ મારે ગુજ કરતાં રેહેણી વહી ગઇ એટલે ઉદીત થયા આદીત ભાણ; શ્રીવરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૬ દાસ મુળજીનો સ્વામી મળ્યો, વાહાલે મારે ઉતારયા છે ભવસાગરને પાર; શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ,

ઘોળ ૧૯૦

તાહારા હજેકેરી વાત મે જાણીરે, ગીરધર દાણીરે. ટેક, સઉકોને તમો મન કરી જાણો, નવ જોયાં દુધ ને પાણી રે, ગીરધર ૧ વંદ્રાવનને મારગ જાતાં મારી નવરંગ ચુંદડી તાણીરે. ગીરધર, ૨ કાંકરડીમાં મારો માહારા વાહાલા, તો દેખે છે સઈપર સખાણીરે, ગીરધર. ૩ બાંધ વરડામાં મારો માહારા વાહાલા, તો દેખે છે નંદજીની રાણીરે. ગીરધર. ૪ નરશીહના સ્વામીની સંગે રમતાં, એના મુખની તો મીઠડી વાણીરે ગીરધર દાણીરે, ૫

ઘોળ ૧૯૧

કોમળ અંગેરે ઓ સુજની, શ્રી બાળકૃસ્નજી દીઠા; રંગ રસ ભીનેરે ઓ સુજની, શ્રી મદન મોહનજી દીઠા. ૧ શ્રી મુખ શોભા શી કહુંને, મરે મુખ વરણવી ન જાયરે; ગોર શ્યામતો અંગ બીરાજે, શોભા વરણવી ન જાય, કોમળ અંગેર. ૨ મોર મુગટને કાંને કુંડળ, નાકે સોહી

એ મોતીરે; એ વાહાલાને કારણે હુંતો, મંદીર ઊંડું જોતી, કોમળ અંગેરે. ૩ કંઠે સોહીએ કંઠેસરીને, લીલાવટ જડાવરે, સાર સોહીએ હલકા વળી, ટીપાળો સોહીએ અનુસાર. કોમળ અંગેરે૦ ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખાને, કુમત ફરકે ચારરે; રત્ન જડીત માંહે હીરના જડાયા, નેનંગ ધરો લખ ચાર, કોમળ અંગેરે૦ ૫ કેહેડે સોહીએ કટી મેખળા ને ઝાંઝરનો ઝમકારરે; મંદીરમાં ઘુંટડીઓ બોલે, નામ ધરો નંદલાલ, કોમળ અંગેરે૦ ૬ રત્ન જડીત સીંહાસન બેઠા, કળસ સોહીએ નવ નિત્યરે; નીત્ય નવા શણગારે નીત્ય નવા ભોગ, ફુલની માળા ધરાય. કોમળ અંગેરે૦ ૭ વરજ વલભ શણગાર ધરાવે, લાલમણીજી બેલ બેલાવેરે; વરજપાલ લાલજી ચોપાટ ઢાળે, વછલાલ પંખા તાણે. કોમળ અંગેરે૦ ૮ ગોપેશ્વરજી ભોગ ધરાવેને, ગોકુળેસજી ભોગ સરાવેરે; દ્વારકા નાથજી બીડલા ધરાવેને, જીવણલાલજી આરતી ઉતારે. કોમળ અંગેરે૦ ૯ સેન સમે શ્રી મટુલાલજી પધારે, શંખનાદ ઘંટા થાયરે; શંખનાદ સુણીને ભીતર પધારે, ઝારી બંટા બદનાય. કોમળ અંગેરે. ૧૦ જીવણલાલજીના મંદીરમાં કાંઈ આનંદ ઓછવ થાયરે; દહી દુધની કાવડ લઈને, આવે સહુ ગોપ ગોવાળ. કોમળ અંગેરે બો સુજની. ૧૧

ધોળ ૧૯૨

શ્રી દામોદરદાસ હરસાંની અતી હરખે ભરીયા, ઉપર બેઠા જોતા હુતા વાટજોઃ ભાઈ સરવે ધન કાઢીને ઠગલા

કરેચા, તેના સાહમાં જોયાં નહી લગારજો. શ્રી દામોદરદાસ૦ ૧ એટલામાં તો પ્રભુ પોતે પધારીઆ, આવતાં નીરખ્યા પોતાના નિજ નાથજો; દોટ મેલીને દોડી પાસે આવીઆ, પડચા પાયને જોડચા છે બેહુ હાથજો. શ્રી દામો૦ ૨ હાથ સાહીને પ્રભુ તો પોતે ઉઠાવીઆ, પૂછ્યું દમલા આવો તેની વારજો; સીષ નમાવી સ્વામી પ્રત્યે બોલીઆ, વાટ ક્યારની જોતો હતો માહારાજજો. શ્રી દામો૦ ૩ ત્યાંથી સાતે તેડી પોતે પધારીઆ, આવ્યા શ્રી ગોકુળ માંહે શ્રી ગોવીંદ ઘાટજો; બ્રહ્મ સબંધની આગ્ના પ્રભુજીએ કરી, વચન સુણ્યાં પણ સમજ્યા નહી તલ માત્રજો. શ્રી દામો૦ ૪ ત્યાંહાંથી શ્રી ગોવરધન ઉપર પધારીઆ, આવી પોહોડયા છોકર છાંયા માંહ્યજો; પછે પધારેચા શ્રી ગોવરધન નાથજી, હાથ થાભીને રાખ્યા વેગળા ત્યાંહ્યજો. શ્રી દામો૦ ૫ ત્યારે શ્રી વલ્લભ શ્રીજીને બોલીઆ, દાસપણું તે જાણીને અપનાવજો, ત્યારે શ્રી મુખેથી શ્રીજી બોલીઆ, દાસ ધરમ રાખ્યો માટે નહી બાદજો. શ્રી દામો૦ ૬ એક સમે શ્રીવલ્લભ પોતે બોલીઆ, પૂરણ મારગ ચલાવો પ્રકાશજો; તેતો દમલા તાહારે સારૂ જાણજો, રેહેશે હૃદેમાં રેહેશે કરીને વાસજો. શ્રી દામો૦ ૭ એવી ક્રીયા જાણી શ્રી ગોસાંઇજીએ, પોતે કરાવ્યું પીનાનું ત્યાહાં આપજો; દક્ષણા માગી ત્યારે પોતે કહ્યું, સિદ્ધાંત રેહસ્યના દોઢ સ્લોકની વાતજો. શ્રી દામો૦ ૮ એવી ક્રીયા જાણી શ્રી વીઠલનાથજી, બેસાડતા તો ગાદી અડધી હાથજો; ચરણામ્રત તો પોતાનું આપેજ નહી, એવા મોહોટા જાણી શ્રી વલ્લભદાસજો. શ્રી દામો૦ ૯ ત્યારે શ્રી વલ્લભ મુખેથી બોલીઆ, મુજમાં

ને શ્રી ગોસાંઇજીમાં નથી કાંઇ ભેદજો; માટે ચરણાશ્રત તો તું લેજે સદા. શ્રી વલ્લભ વાણી કહી તે જાણીને વેદજો. શ્રી દામો૦ ૧૦ ત્યારે પોતે આવીને વીનંતી કરી, મુને કૃપા કરી પોતે શ્રી માહારાજજો; ત્યારે પોતે કૃપા કરીને આવીઆ, વલ્લભદાસના સરીઆં સઘળાં કાજજો. શ્રી દામોદરદાસ હરસાની આ ધીર હરખે ભરયા. ૧૧

ધોળ ૧૯૩

ગોરધનેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોંજીરે, પ્રથમ લાગુંછું પાય દીન જાણીને કરૂણા કરો રાખો ચરણની છાંય, ગોરધને સ૦ ૧ શેવા સમરણમાં નથી જાણતા હોજીરે, નથી જાણતો કાંઇ ધરમ; વિષયવાસનામાં વળગી રહ્યો, એવાં અનુચિત કરમ, ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૨ અમ સરખા અધમને ઓધારવા હોજીરે, તમે કીધો છે શ્રમ; અભેદાન દેવાને કારણે, પ્રગટયા પુરણ બ્રહ્મ. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ૦ ૩ ઇચ્છા કરીને હરી અવતરયા હોજીરે, કરવા દઇવીની સહાય માહા ઉદ્ધાર કરૂણા કીધો, શ્રીવલ્લભ અવતાર. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૪ નામ આપીને નિરમળ કરયા હોજીરે. કરવા બ્રહ્મ સબંધ: તોય તમને નથી જાણતા, એવા થઇને બેઠા અંધ. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૫ કાળ કરમમાંથી કાઢીઆ હોજીરે, માટો જમનોરે ત્રાસ; જે જન સરણે આવીઆ, રાખ્યો દ્રઢ વિસ્વાસ. શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૬ તમે તો તમારાં બીરદ પાળશો હોજીરે, કરવા જનનો ઓદ્ધાર; દોશ ન વિચારશો જીવનો, તેનો નહી આવે પાર.

શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૭ શ્રીબાળકૃસ્નજીના લાડીલા હોજીરે, છગન મગનના તાત; શ્રીબાબુરાવ શ્રીમગનલાલજીના કાકા જી, શ્રી વીઠલેસજીના ભ્રાત, શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૮ દાસ ના દાસની વિનતી હોજીરે, પ્રભુ તમે ધરજો કાન; દુષ્ટ બુધિ હમારી દુર કરો, ગાઉ તમારા ગુણ ગ્યાન, શ્રીગોરધ નેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોજીરે. ૯

ધોળ ૧૯૪

પદ ગરબી.

જમુનાં જાતાંરે ઘાટે, આજ મને પ્રભુજી મળીયા વાટે ૧ મુજ એકલડીરે જાણી, હસીને બોલ્યા સારંગ પ્રાણી. ૨ હરીનું હસવુંરે મીઠું, એવુ રૂડુ કઈએ નોહાલ્યુ દીઠુ. ૩ આજનાં સારાંરે સુખડાં, પ્રભુજીનાં જોવા સરખાં મુખડાં ૪ મુખડુ પુનમરે ચંદ્ર, વાહાલા તારી આંખડામાં જંત્ર. ૫ મધુરીશી મોરલીરે વાજે તેતો માહારા સામ સુંદીરને છાજે. ૬ ડાહાપણુ બાંધુરે બચકે, રામકૃસ્ન પ્રભુને નીરખ વા અચકે. ૭ માધવદાસરે ગુણ ગાય, તેથી ભવનાં પ્રાશ્ચિત જાય, ૮ જમુનાં જાતાંરે ઘાટે.

ધોળ ૧૯૫

રાગ સામેરી,

આવો આવોરે શ્રીમાહારાજ, મોતી માહારૂ આવોને; મોતીને જોતી ને હાર પરોતી, તો હું વંદ્રાવન જોતીરે.

આશા આશોરે નંદના લાલ મોતી માહારૂ આશાને, ૧ મોતીરૂ નીપજે ભવસાગરમાં, તાહારૂ મુખ જોતાં રાવાણું રે; મોતી માહારૂ આશાને. ૨ બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ મુખ જોતીરે; મોતી માહારૂ આશાને ૩

ધોળ ૧૯૬

ભલે આવી લાગી માઝમ રાતકે, ચૈત્ર વદી એકાદશીજી; પૂછયાં પૂછયાંરે ત્રિભંગને ધારયા શ્રી લક્ષમણ ઘેર . પધારયાજી ૧ કીધી કીધી શીદી શું પ્રિત, મરજાદા મુકી મજ્યાજી; ભાગા ભાગારે જીવના ભ્રમ, આનંદ સાગરમાં ભજ્યાજી માહારૂ માગુ આપો માહાજ અલ્પ બુધ હું છું દીનજી મને શીવા સુખ દોજેજ નાથ, મન માહારૂ પોહોતુ રળીજી ૩ બલીહારી તે માધવદાસ, એ લીલા માહારે મન વશીજી; ભલે આવી લાગી માઝમ રાત કે ચઈત્ર વદી એકાદસીજી ૪

ધોળ ૧૯૭

પાંચ રંગ પ્રભુના ગઈએરે, ગાતાં અંગમાં નીરમળ થઈએરે. ૧ પેહેલા લાલ ગુલાબીનો રંગરે, તેહેનો સઘળો બન્યોછે સંગરે. ૨ લાલ રંગનું મોળીયું છે રાતુંરે, હરીનું મુખડુ દીસે અતી માતુંરે. ૩ લાલ મારેલી રંગ રસાળરે, લાલ કોટમાં ગુંજની માળરે ૪ લાલ જામા પેહેરયા જરકસીરે, લાલ શોભશી લાલને અંગ વસીરે. ૫ લાલ મો-

જડી કનઈએ પેહેરીરે, લાલ દીસે છે લાલા લ્હેરીરે. ૬ લી લો રંગ પ્રભુજીનો ન્યારોરે, રાતા રંગમાં શોભેછે સારોરે. ૭ લીલા લીલમ મુગટમાં જડ્યા છે, હરીના તેજની કાંતી ખડી છે. ૮ લીલાં પાન બીડલાં ખવાસરે, આપો પ્રેમે ભક્ત કૃષ્ણને દાસરે. ૯ લીલા રંગના સુંથણી સારીરે, લીલા રંગ બન્યો ગીરધારીરે. ૧૦ લીલા પટકા બાંધ્યા છે કેડેરે, વરણાગીમાં જાય છે લેહેરેરે. ૧૧ લીલા તુળશીના હાર શરીરરે, હરી શોભે છે હળધર વીરરે. ૧૨ લીલા વાધા તે સારંગ પાણીરે, ઘણું અમર રાધા રાણીરે. ૧૩ સખી પ્રીતમ પીળો રંગરે, સરખી સુંદરી સરવે સંગરે. ૧૪ પિળા તીલક કેસરનાં કર્યાંરે, અંગે નેપૂર સઘળાં ધરીઆંરે. ૧૫ પિળો પાઘ કેસરનો ભીનોરે, હરીનો લટકો બન્યો છે તીનોરે. ૧૬ પીળાં સોના કડાં કર માંહીરે, પીળાં હીમ બાજુબંધ બાંહીરે. ૧૭ પીળી સોનાની સાંકળી સારીરે, માંહી રેખ જડી રઢીઆળીરે. ૧૮ હરીએ પીળાં પીતાંબર પેહેર્યાંરે, વરણાગીમાં જાઓછો લેહેરેરે. ૧૯ પીળાં સોના પાવલડાં ચરણેરે, મોહોટા સંત નમે હરીને ચરણેરે. ૨૦ હવે ઉજળો રંગ વખાણુંરે, મોરલીધર મનમાં આણુંરે. ૨૧ ઉજળાં જાયનાં ફુલ બેકેરે, હરીએ હાર ધર્યાં કંઠ લેહેકેરે. ૨૨ ઉજળાં મુક્તાફળ કાનરે જોરૂપ રૂપ ધરયું તે ધ્યાનેરે. ૨૩ ઉજળા ઘુઘરા ઘનકારરે, ચરણે ગાજી રહ્યા છે ઝમકારરે. ૨૪ ઉજળી આંખડી અણીયાળીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપાળીરે. ૨૫ હવે કૃષ્ણનો રંગ વખાણુંરે, સ્યામ રંગ રૂદેમાં આણુંરે. ૨૬ સ્યામ ખીટલીઆળા કેસરે, એમના જોવા સરખા વેશરે. ૨૭ સ્યામ

નયણાં કમળ અતી ભારીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપાળીરે. ૨૮ સ્યામ ગોળીમાં ઓરસ ભરીઆંરે, એતો પ્રભુજીના આગળ ધરીઆંરે. ૨૯ શ્યામ મેઘ ગરજના કરતારે, પાણી ગોકુળ ઉપર ભરતારે ૩૦ જેને ડાકોરમાં કરેચાં દરશનરે, તેહેને રણછોડરાય પ્રસનરે ૩૧ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાશેરે, વઈમાન એસી વઈકુંઠ જાશેરે. ૩૨ પાંચ રંગ પ્રભુજીના પુરારે, તેહેમાં એકે નથી અધુરારે, ૩૩ કર જોડી કવીજન કેહેછેરે. એતો અહરનીશ સરણે રેહેછેરે. ૩૪ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાઈએરે.

ધોળ ૧૯૮

જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ બોલો બોલો વઈશ્નવરાય, તેતો ફળી મળીસાએ સાઈ, જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ વલભી વઈશ્નવની એ રીત. જય શ્રીકૃષ્ણ ઘણા પવિત્ર, તેથી પ્રસન થાય નવનિત્ય. જય શ્રી૦ ૨ જેણે જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તે તો અડસઠ તિરથ નાહાયા; તેથી પાંચ પદારથ પાયા, જય શ્રી. ૩ નામ તણો પ્રતાપજ મોહોટો, તેથી આ જુગલાગેછે ઓટો; શરવે વરજ ભોમીમાં લોટો, જય શ્રી. ૪ જે જન જસોદાજી ઘણું જાણે, એમના સુતનો ઉદય વખાણે; મનમાં મેહેર કરીને માને. જય શ્રી૦ ૫ જસોદા સુતને પાન કરાવે, ગોપીજન સહુ આનંદ પાવે; વાહાલો માહારો વરજમાં લાડ લડાવે, જયશ્રી૦ ૬ સુતતો પારણામાથી જાગ્યા, સહુ ગોપી જન આનંદ પામ્યા; વાહાલે માહારા તનના તાપ સમાયા, જયશ્રી૦ ૭ વંદ્રાવનના તે વાટે, મારગ રોકોછો શા માટે; વાહાલે માહારે રાસ રમાડ્યાં છે રાતે,

જયશ્રી૦ ૮ જેણે જય શ્રીકૃષ્ન ગાયા, તેહેની સાફળ થઇ છે કાયા; તે તો પેમ પદારથ પાયા, જયશ્રી૦ ૯ રાજો ચરણ કમળની છાય તેહેનો ભવનો ફેરો જાય; તેતો હરીદાસ ગુણ ગાય, જયશ્રી કરનરે ભાઈ. ૧૦

ધોળ ૧૯૯

શ્રીગોવીંદરાયજીરે રસીયા, માહારી હૃદેકમળમાં વસીયા. ૧ શ્રીમુખ સુંદરરે હાસે, જોતાં નિજ જનનાં મન હોસે. ૨ ભાળ તીલકરે બીરાજે, ભ્રગુટી ધનુશ્ય કામનું સાજે. ૩ નાકે મોતીરે લળકે, જાણે જયલા વીજળી ચમકે. ૪ સામળ વરણેરે સોહીએ, જોતાં ભગનાં દુખડાં ખોઈએ. ૫ શ્રીમુખ મધુરૂરે બોલે, શ્રી વચનામૃત નહી કોઈ તોલે. ૬ શ્રીવિઠલેશ રાયજીરે માથે, જુગ જુગ જોડ બીરાજો સાથે. ૭ અનુભવ ગ્રંથ તણા વિચારે, શ્રીહરરાયજી પ્રગટ્યા બીજી વાર. ૮ શ્રીવિઠલરાયજીરે લાલ, શ્રીગોકુળ ગોછવજી સુત ઘણું વાહાલ. ૯ પૌત્ર શ્રીગોપેસ્વરજી છોગાળા; શ્રીલક્ષ્મીને દીન દયાળા. ૧૦ ચંચળ ગતીએરે ચાલે, હસતાં વઈસ્નવ સામું ભાળે ૧૧ એ ઘણું નિજ જનને સુખ દેછે, શ્રીભાગવત નિરંતર કેહે છે. ૧૨ એવા સ્વામી સમર્થ રાજે, પ્રગટ્યા દૈવી જીવ હિત કાજે. ૧૩ એમના ગુણનેરે ગાઉં, ચરણ કમળ રજ લેવા ધાઉં. ૧૪ પ્રગટ્યા પૂરૂષોતમ અંતર, એમની લીલા અપરંપાર. ૧૫ વરજ જીવકનારે સ્વામી, ચરણ કમળ વંદુ સીર નામી. ૧૬ શ્રીગોવીંદરાયજીરે રસીયા.

ધોળ ૨૦૦

શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ, શ્રીવલભનાથને વારણે જાઉ, ૧ પ્રગટ્યા પુરૂષોતમ અવીનાસી. શ્રી વંદ્રાવન બીધુ બદન બીલાસી. ૨ એનો પુરણ પરમાનંદ, શ્રી મહાલક્ષ્મીપતી અતી આનંદ ૩ સુત ગોપીનાથ શ્રીવિઠલ કહીએ, એમના ગુણ જસનો પાર ન લહીએ. ૪ શ્રીવિઠલનાથ પ્રગટ્યા પૂરૂષોતમ, જેણે પ્રગટ કરયા શ્રી પૂરૂષોતમ. ૫ એતો કહીએ પર્મ ઉદાર, શ્રી માહાલક્ષ્મી પદમાવતી ભરથર. ૬ એમના સાત કુંવર સુખદાતા, કરવા દઈવીને સુખસાતા. ૭ પ્રથમ શ્રીગીરધરજી માહારાજ, શ્રીભામનીજી વહુજી એ સીરતાજ. ૮ શ્રીગોવીંદરાય ઘણુ રસ ભરીયા, તે શ્રારાણીજી વહુજી વરીઆં. ૯ શ્રીબાળક્રસ્નજી ભીને વાન, શ્રીકમળાવતી પતી ચતુર સુજાણ. ૧૦ શ્રીગોકુળનાથ જગત જસ જાણે, શ્રીપારવતી પતી અતી રસ માને. ૧૧ શ્રીરઘુપતી રૂડા રૂપે જાણુ, એતો શ્રીજાનકી જીવન પ્રાણ. ૧૨ શ્રીજદુપતી જુગતી જગતમે જણાવે, શ્રીમાહારાણી પતી અતી મન ભાવે. ૧૩ શ્રીઘનસ્યામ પૂરણ કામ, શ્રી—ક્રસ્નવતી પતી અતી રસ દાન. ૧૪ શ્રીલક્ષ્મીજી બેટીજી સતભામા, શોભા યમુના કમળા દેવકી નામ. ૧૫ એ શ્રી વલભનો પરીવાર, નિત્ય પ્રત્યે સમરો નરને નાર. ૧૬ શ્રી મદ વલ્લભપદ; અનુરાગી, જેજન ગાએ તે બડભાગી. ૧૭ શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ.

ધોળ ૨૦૧.

ક્રશ્નદાસ મેઘન મન મોદકરે ધાર્યું, શ્રી વલ્લભ શરણ થઇને સહુ દુઃખ વામ્યા જો, કૃપા કરીને પોતે પાસે રાખીઆ, સદા સમીપ રહીને બહું સુખ પામ્યા જો. ક્રસ્નદાસ૰ ૧ મારગ જાતાં પાહાડ થકી સહ્યા પાડી, તેને ત્યાં પણ હાથે થંભી રાખીજો; શ્રી વલ્લભપર વાછલતા કીધી ઘણી, પોતે પ્રસન થઇને વાણી ભાખી જો. ક્રશ્નદાસં૰ ૨ માગ માગ જે માગે તે આપૂ તુને, માર્ગ દ્રઢ હોય મુખરતા નવ આવી જો; બે આાપીને ત્રીજની તો ના કહી ગુરૂ દ્વાર તે વેદ વિરૂધ કાહાવી જો. ક્રશ્નદાસ૰ ૩ વાસ ણાંમાં પ્રભુ પોતે પધારીયા, બાહાર ઠાડો રેહેજે એમ કહી બોલ્યા જો; ત્રણ દીવસ લગી અહો રાત્ર ઠાડા રહ્યા, પોતે પ્રસન થઇને કહ્યુ મન ભોલા જો. ક્રસ્ન૰ ૪ માગ કહ્યું ત્યારે તેનું તે માગીયું, તે માંહે બે આપી તેતો આપજો; ગુરૂ ઊધારની પોતે તો નાહી કરી, શ્રી વલભ સરવેશ્વર સઘળે વ્યાપી જો. ક્રસ્નદાસ૰ ૫ ગંગાસાગર પ્રભુ પોતે પધારીઆ, ધ્યાન મરમનાની ઇચ્છા મન કીધી જો; પાર જઇને સીધ કરાવી લાવીઆ. પોતે પ્રસન થઇને આજ્ઞા દીધી જો. ક્રસ્નદાસ૰ ૬ પુછ્યુ ત્યારે તેનું તે માગીયું પોતે કહ્યું જે જીવ શું માગી જાણેજી; ગુરૂ આગળ સમબાધા તે સાચા ખરા, શ્રી વલભ પુરૂસોતમને વેદ વખાણેજો. ક્રસ્નદાસ૰ ૭ પ્રિય અપ્રિય તે પ્રભુજીને શું પુછીયું, ગોરસ સ્નેહ ભાર અતિશે પ્રભુજીને પ્યારજો; ધુંવા ધરોહ કલસ પ્રભુને ન ગમે, શ્રી વલભ મુખથી બોલ્યા

નિપારજો. કૃષ્ણદાસમે ધન મન માદકરે ઘણુ. ૮

ઘોળ ૨૦૨

સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી, પત્ર પમાડી શ્રી વ-લભ શરણે લીધોજો; શેવા પધરાવી શ્રી દ્વારકાંનાથની, વળતી ભક્તિ રસ ભાવ ધરીને પીધોજો. સંભરવાળા૦ ૧
જળ શેવા પણ પ્રભુજીની પોતે કરી, લોક લાજ કુળ કાન સસુરની મેહેલીજો; સજ્યા મંદીર માંહે સજ્યા શામારેતાં, વિપરીત વાસના રંચક મનમે ફેલીજો. સંભરે વાળા૦ ૨
રાજભોગની થાળ ધરી ચોકી થકી, પ્રભુએ લત મારીને પાડી નાંખીજો; શેવા કહું કરતુક કરીને રીજ્યા ઘણું, વળતી નાક ઘસીને દીનતા ભાખીજો. સંભર વાળા૦ ૩
ઉ.ણ કાળમે ચોપારે સુતા જઇ, પ્રભુજી ઉપર વાંછલતા કાંઇ નવ લાવ્યાજો; દાસી ઉપર દયા પરભુ પોતે કરી, મંદીર ઝોળાવીને પખો કરાવ્યોજો. સંભર વાળા૦ ૪ મં-દીર સિદ્ધ કરાવી પ્રભુ પધારાવીઆ, રાજ વઇભવ પેરે શેવા સુખ માનીજો; અમરીખ રાજા સરખો એને જાણજો, એવું શ્રી વલભ સુખથી બોલ્યા વાણીજો. સંભરે વાળા૦ ૫
દાસ દામોદર હરસાણા ઘેર આવીયા, અન સુખડી લે-વરાવી પુરણ પ્રીતેજો; સુખડાની વીનતી તો પોતે ના કરી, શ્રી માહાપ્રભુજીને ત્રાસ ચડા તે રીતેજો. સંભર વાળા૦ ૬
ઘરમાં બેઠા એવું પોતે જાણીયું, શ્રી વલભ પાસ જઈ અપ્રાધ સમાવેજો; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ શેવા કરે, અનાશ્રયને દોશ ઘણો, બતલાવેજો. સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી. ૭

ધોળ ૨૦૩

પદમ નાભ તે દાસ વ્યાસ સુખ અતી ઘણું, શ્રીવલ્લભ સરણ રહીને બહુ સુખ લીધુંજો; અવરા પ્રત કરીને સેવ્યા શ્રી મથુરેશજી, વેપારીને મન કરજ કાહાડી દીધુંજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૧ મેટી છોટી કુંવારી પોતાતણી, વઈશ્નવ જાણી પરન્યાતીમાં દીધીજો: ફેરી સગાઇ તુળશાં આલી તે સમે, પોત કહે અમ કીધી તેતો કીધાજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૨ એવું સાંભળી તુળશા મન હરખી ઘણું, વઈશ્નવ ઉપર વાહાલ સરવેને એવાજો; પારવતી શવાથી પરભુ રીઝ્યા ઘણું, સુત રઘુનાથદાસ તે કહીએ તેવાજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૩ એવા ધૈર્યવાન તે બીજા કો નહી; શ્રી વલ્લભ સરણ થઈને ભક્તી રસ પીધાજો; દરશન કરવા સારૂ અઢેલમાં છોલા સમરપી પ્રભુજી પ્રસન કીધાજો. પદમ નાભ તે દાસ સુખ અતી ઘણું. ૪

ધોળ ૨૦૪

પૂરૂષોતમદાસ સદા સુખ અતી ઘણું, શ્રી વલ્લભ ક્રપા કરીને સુખ દીધુંજો; પોતે સરણ થયા તે સહું પરિવાર શું, શ્રી મદન મોહનજી સેવીને સુખ લીધુંજો. પૂરૂષોતમદાસ૦ ૧ ઓછવ જન્મ તે પ્રગટ પ્રભુ પોતે કરે, નંદ જસોદા ગોપ ગોપી સહું આવીજો; દઈવી જીવપર દયા પ્રભુ પોતે કરી, પ્રગટ કલ્પની લીલા સહુ દરસાવીજો. પૂરૂષોતમ દાસ૦ ૨ ઓછવ જોવા સારૂ શ્રી માહાદેવજી, આવી પોતે પરસાદ માગી લાધોજો; ઘર ચોકી સારૂ આગ્ના પોતે કરી;

કાળ ભઈરવને હુકમ પે તે કીધોજો પૂરૂષોતમદાસ૦ ૩ પૂત્રી પુન્ય પવીત્ર એક પોતા તણી, નામ તે બાઈ રૂક્ષમાણી કહીએ તેહેનુંજો; કારતગ સ્નાન કરી હરી સેવા હેતશું, એવુ મોટું ભાગ્ય તે કહીએ તેહેનુંજો. પૂરૂષોતમદાસ૦ ૪ નામ દેવાની આગ્ના પ્રભુ પાતે કરી, દઈવી જીવ જન જે કોઈ આવે તેહનેજો: વાતી શ્રી વલભ પોતે પધારીઆ, એવી કૃપા કરી તેહેની નહી નેજો. પૂરૂષોતમદાસ૦ ૫ પત્રાવલંબન ગ્રંથ પ્રગટ પ્રભુએ કરી,. માયા તતક્ષણ જીતી લીધાજો; બાહીર મુખ સાથે સંભાષગુન વ કરચા, પૂરણ બ્રહ્મ શ્રી કૃષ્ણ પ્રસિદ્ધ તે કીધાજો. પૂરૂષોતદાસ૦ ૭ ગોપાળદાસ ગુણ ગાવું ઉલાસમે, પુત્ર શેઠના એવા તે વળી કહીએજો; માટે શ્રી વલભ ચરણ સદા શેવો સહુ, વઈશ્નવજન તે સદા તરૂણછે લહીએજો. પૂરૂષોતમદાસ સદા સુખ અતી ઘણું. ૮

ધોળ ૨૦૧

ગદાધરદાસ કપીલ કડા માંહે ખરા, ક્ષત્રી કોસડના પરોહિત તે જાણજો; શ્રી વલભ સરણ થઈને સુખ પામ્યા ઘણું, આંઠ્યા વરત રહીને શેવા રસ માનોજો. ગદાધરદાસ૦ ૧ જે આવે તે સરવ સમરપે નાથને, ઘરમાં વાસી તે કાંઈએ નવ રાખેજો; ગુણ ગાએ તે શ્રી ગોવરધન નાથના, કરી કીરતનને પે તે મુખથી ભાખેજો. ગદાધરદાસ૦ ૨ કોઈ સમે વળી વળતા કાંઈ આવે નહીં, સરવ ભોગ જળ લોટી સમરપણ કીધીજો; મધરાત્રે જજમાને આપીયું, લાવી હલવાયો તે ધરાવી દીધોજો. ગદાધરદાસ

૩ પ્રસાદ લેતાં વઇશ્નવ બહુ પ્રસન થયા, એ સ્વાદ તે અમે નથી કાંઇ ચાખ્યોજો; જેવી લાવ્યા તેવી કત પોતે કહી, સત્ય વચન તે મુખથી પોતે ભાખ્યોજો. ગદાધરદાસ૦ ૪ માધવદાસ બીજઇ ભાજી લાવીય, આરોગ્યા તે પ્રભુજી પૂરાણ પ્રિતેજો; મુખથી આસીરવાદ પ્રસન થઇને કહ્યો, હરી ભક્તી દ્રઢ થઈ રબની રીતેજો. ગદાધરદાસ૦ ૫ એવો જસ બાગવદીનો પ્રભુ પોતે કરસ્યો, શ્રી વલભ પ્રભુ કૃપા થકી મહુ જાણોજો; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ શેવા કરો, વઇશ્નવ ઉપર વાહાલ ઘણું તે આણોજો. ગદાધરદાસ કપીલ કડા માંહે ખરા. ૬

ઘોળ ૨૦૬

આવણ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.—ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, આવણ સુદી એકાદશીજી; ધન્ય ધન્ય આજુની રેન, ધન્ય આજુની માહાનીસીજી. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રી મુખ કેરાં વાયક, બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીઆજી; સોપ્યા શ્રી પુરૂસોતમ હાય, મનડાની આશા પૂરણ થઇજી. ૨ જુવો જુવોરે જીવ્યાનાં ભાગ્ય, વીના સાધન સુખ પામીઆંજી; માહા શ્રી વલભ સરણ પ્રતાપ, સેહેજે સકળ દુઃખ વામીઆંજી. ૩ વીના સાધન જપ તપને નેમ, સકળ જીવ ઉધારીઆજી; માહા હીન પતીત ચંડાળ, અસ્રી સઉદ્રાદિક તારીઆંજી. ૪ માહા કઠણ કાળ કળી માંહ, અતી કરૂણા એ પ્રગટીઆજી; કાધી સરણાગતની સાહાય, તાપ રૂદેના મીટાવીઆજી. ૫ ચરણજીવો શ્રી લક્ષ્મણ નંદ, સદા ભક્ત સીર બીરાજતાજી; નિત્ય વરજમાં અખંડ બીહાર,

સધ વરજ જીવક શીર ગાજતાજી. ૬ ધન્ય ધન્યરે આજુ નો દીન, શ્રાવણ સુદી એકાદશીજી.

ધોળ ૨૦૭

વઈશાખ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.

વઈશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટયા શ્રી વલભરાય; સુરી-નરે મુનીજન હરખીઆ, હરખીઓ વરજ સહુ સાથ. ૧ દેવનાં દુંદુભી વાજીયાં, ગાજીયાં ભેર મૃદંગ; અપછરા ન-ત્ય કરે ઘણું, ગ્યાન તે ગાંધ્રવ સંગ. ૨ નિજ સ્વરૂપ પધારીઆ, ચંપા તે રણ મોઝાર; શ્રી હાસન પધરાવીઆ, કીધો અનંત મંડળાકાર. ૩ તાત નિરખી વિસ્મે થયા, મંડળ મધ્યે સ્વરૂપ; મુખપર રવી સસી વારણે, શોભા અતીસે અનુપ. ૪ શ્રી લક્ષમણ ભટજી વીમાસીને; બોળખ્યા પુનમચંદ; પૂત્ર ભાવ દુલરાવીઆ, આછ મે ગોવીંદ. ૫ વ રજની માંહી ગુપ્ત છે, પ્રગટયા બીજી વા ; લોક પ્રસિદ્ધ જણાવીએ, માત ગરભ વાસ. ૬ મંડળ દરશન માત્રથી, ઉધારયા જીવ અનેક; શ્રી વલભ નામ ધરાવીને, રાખ્યો તે સરવેના ટેક. ૭ પાર ના પામું લાલાતણો, રસનાએ કયમ કેહેવાય; હરીદાસ શોભા નિરખીને, પ્રેમ મુદીત ગુણ ગાય. ૮ વઈશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટયા શ્રી વલભરાય.

ધોળ ૨૦૮

શ્રી વિઠલનાથજીના લાલ છો અતી લટકાળા, વઈરનવના પ્રાણ આધાર સહુને છો વાહાલા. ૧ શ્રી ગોવીંદરાયજીના પુત્ર, સહુકો એમ કેહે છે; વાહાલે દીધાં આદળક

દાન, મનવાંછીત દેછે ૨ શ્રી ગોપેસ્વરજીના હાત, રૂપે રૂડા છે; નારએ નહી તો નર નારે, તે નર કુડા છે ૩ એવા પ્રફુલીત વદન વિલાસ, શું કહું શોભાને; જાણે ઉદીઓ પુનમચંદ, થયું મન લોભાને. ૪ એમનું સુંદોર ભાળ વિસાળ, તીલક શોભે છે; નારખીને લાજો મારાર; ચિતડાં લોભે છે. ૫ શ્રી કંઠે માળ કુસમ તણી, અતી રાજેછે; નિરખંતાં વંદ્રનવંશતને, મોહ ઉપજાવે છે. ૬ ચંચળતા ચાલે ચોલ, ભારે દીસે છે; જાણે મદ ગજ કમળ સમાન, મન જોઈ હીસે છે. ૭ છબીપર જાઉ બલીહારી, હું તમને વારૂં; પ્રગટચાશ્રી વીઠલનાથ, શેવક જનના સાર. ૮ મને હરખ ઘણેરો થાય છે, ગુણ ગાવાને; માહારો તનના તાપ સમાવ, ભવ દુખ જાવાને ૯ છેલ છબીલા લાલ છે, અતી સારારે; હીંડે છે લટકા કરતા કામ; કામણગારારે. ૧૦ શ્રી સહાડ નગરમાં વાસ, સહુકો જાણે છે; જસ થયો જગ વિખ્યાત, દાસ વખાણે છે. ૧૧ શું કહે વરજભુખણ, ગુણ તમારારે; અવગુણ ન જોશો નાથ, ઘણા અમારારે. ૧૨ શ્રી વિઠલનાથજીના લાવણ્ય ભર્યા લટકાળા.

ધોળ ૨૦૯

અથ શ્રી કકાનો ભાવ લખ્યાછે ॥ શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ ॥

કકા ક્રિયા કરજો શ્રી વલભ, તો તેને કાંઈ નહી દુર્લભ. ૧ કરન દ્રષ્ટિએ કોઈને જુવે, તો તેનાં દુખ ટાળી દે જુવે. ૨ ત્યાંહાં તેને થાય શુભલભ, કકા ક્રિયા કરે શ્રી વલભ. ૩ ખખા ખાસ્સીજોદ્રષ્ટિ કરે, પુષ્ટિ ભક્તા માંહે પરવરે. ૪ બ્રહ્મ સંબંધ તે કરજો રીતે, શેવા સમરણ કર-

જો પ્રિતે. ૫ પ્રભુપદ કમળ હૃદેમાં ધરી, ખપા ખરી દ્રષ્ટિ કરી. ૬ ગગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાન, શ્રી વલભ શ્રી વીઠલનાથ. ૭ એવું નારાયણ કમળ નિત્ય ભજો, અન્ય દેવ ઉપાસના તજો. ૮ પ્રભુ મળવાનો કરો ઊપાય, ગગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાય ૯ ઘઘા ઘણું ઘનશ્યામ સંભાર, લોકીકમાંથી ચિત નિવાર. ૧૦ નિરપા શકતીથી દુરેજ રહે, ત્યાંહાં ષટ મેત્ર નિરગમ લહે. ૧૧ એવું મનમાં કરી નિરધાર, ઘઘા ઘણું ઘનશ્યામ સંભાર. ૧૨ નના નેહ નંદલાલ શું થાય, તે માટે એ કરવો ઉપાય. ૧૩ એની લીલામાં મન જો ભમે, તેતો એને અતિશે ગમે. ૧૪ પ્રેમ ધરીને નીસદીન ગાય, નના નેહ નંદલાલ શું થાય. ૧૫ ચચા ચિત અનુરાઇથી આણ, શ્રી ગોવરધનનાથ વખાણ. ૧૬ ચિત તણી ચંચળતા તજો, પુરણ પુરૂસોતમને ભજો, એકે ગ્રન્થ સિંધની ખાણ, ચચા ચિત અનુરાઈ આણ. ૧૮ છછા છબી છબીલાની જોય, એ સમાન ત્રીભોવનમાં કોઈ. ૧૯ નઈણે નિરખી અતી સુખ લીજો, પ્રેમ સુધારસ નિસદીન પીજો. ૨૦ તો સરવે સુખ શૈજે હોય, છછા છબી છબીલાની જોય. ૨૧ જજા જગતમેં જસ વાધે, જો એવા પ્રભુને આરાધે. ૨૨ જો મુખથી શ્રી ક્રસ્ન શ્રી ક્રસ્ન કહે, તો વરજ વંદ્રાવનનું સુખ લહે. ૨૩ મન કરેમ વચન કરીને સાધે, જજા જગતમેં જસ વાધે. ૨૪ ઝઝા ઝાઝુ શું વળી કહીએ, સુખ દુખ દુર સબ સહીએ. ૨૫ કામ ક્રોધ મદ મોહને ટાળી, ચરણ કમળ ચિત દીજો વાળી, ૨૬ તે સુખ સરવે સેહેજમાં લહીએ, ઝઝા ઝાઝુ શું વળી કહીએ. ૨૭ ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો, પ્રભુને ભજ્યા વિના જન્મજ ખોશો. ૨૮ ઉતમ દેહ જો

મનુષ્ય ધરી, એ અવસર નહી આવે ફરી. ૨૯ નહી ચેતો તો આગળ રોશો, ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો. ૩૦ ઠઠા ઠગતો કાળ ઠગાય, હવે કાંઇ એક મનમાં ભય ખાય. ૩૧ કપટ ક્રોધ નીંદા પરહરી, પોત પોતાનું સાધન કરી. ૩૨ નિરમળ ચિતે હરી ગુણ ગાય, ઠઠા ઠગ તો કાળ ટગાય. ૩૩ ડડા ડાહાપણ એવું કરી, શ્રી વલભ વીઠલ ચિત ધરી. ૩૪ ભલુ ચેતો જો પોતા તણું, પ્રભુથી ચિત રખે ટાળો ક્ષણું. ૩૫ તો ભવ સાગર સે / તરી, ડડા ડાહાપણ એવું કરી. ૩૬ ઢઢા ઢોઠ ઢીઠાઇ ના કીજે, શેવા કદા કીરતન મન દીજે. ૩૭ ભવસાગર ઉતરવો ઓટો, તે તરવાનો મારગ મોટો. ૩૮ રસના ગુણ ગાઇ રસ પીજે, ઢઢા ઢીઠ ઢીઠાઇ ન કીજે. ૩૯ ણેણા નઇણાં સફળજ કરી, માધુંરી સુરત મનમાં ધરી. ૪૦ નખ શીખ રાખો એકુનું રૂપ, સુંદીર શ્રી વંદ્રાવન ભુપ. ૪૧ હવે રખે વીસારી હરી, ણેણા નઇણાં સફળજ કરી. ૪૨ તતા તનની તપતજ ટળે, જો ગીરી ગોવરધનધર મળે. ૪૩ જો પોતાનો જન્મ સધારો, તો એ સાથે પ્રીત વધારો. ૪૪ પોતે પોતાપણું સંભાળે, તત્તા તનના તાપજ ટળે. ૪૫ થથા થડ ગ્રહી થાક નીવારો, મનુષ્યા જન્મ તરવાનો આરો. ૪૬ ભવ સાગર ઉતરવો પાર, નામ રૂપી છે નામજ સાર. ૪૭ શ્રી ગુરૂ શ્રી વલભ વીઠલ ધારી, થથા થડ ગ્રહી થાક નીવારી. ૪૮ દદા દયા કરી દેશે દાન, એ આગળ જો ધરશો કાન. ૪૯ વંશ વંશાદીક કરશે આધાર, ભવસાગર ઉતરવો પાર. ૫૦ દ્વિજ જનને અતીશે માન, દદા દયા કરી દેશે દાન. ૫૧ ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ, મંદીર પધારચા શ્રી માહારાજ. ૫૨ નિરખી નિરખી સુખ અતી ઘણું થાય, તે સુખ

કથા ક્યાંહાં લગી કેહેવાય. ૫૩ એ ચિત ધરે સરે સરવે કાજ, ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ. ૫૪ નના નીશ દીન જો જપે, એવું ફળ નહી કોટી જન્મ તપે. ૫૫ તપ કરીને કાં કષ્ટે કાય, કૃશ્ન નામ ભજે સરવ ફળ થાય. ૫૬ આ આર એ બહુ આવે પાપે, નના નિશ દીન નામ જો જપે ૫૭ પપા પ્રીતમ પ્રાણ આધાર, જુગમ જીવણ નંદકુમાર. ૫૮ માત જસોદાજીનું જીવન, ચોરી લીધું વરજ જનનું મન. ૫૯ વરજમે નીશદીન કરે વીહાર, પપા પ્રિતમ પ્રાણ આધાર. ૬૦ ફફા ફગતું ના મેલીશ ચિત, રખે વીસારી મોહન મીત. ૬૧ એ વિસારે સુખ નવ લહે, તેનો વેદ પુરાણે કહે. ૬૨ વળી વળી શું કહીએ નિત્ય, ફફા ફગતું ના મેલીશ ચિત. ૬૩ બબા બહુ બળનું નહી કામ, થરે ગુણપણે વશ થાએ સ્યામ. ૬૪ શ્રી વલભ વરનો માર્ગ ગ્રહો, મન વાંછીત ફળ સરવે લહો. ૬૫ ચરણ કમળ કરી આ રામ, બબા બહું બળનું નહી કામ. ૬૬ ભભા ભગવદી સંગત ભલી, શ્રી વીઠલ ગુણ ગાએ મળી. ૬૭ એવું ચિંતન નીશ દીન કરો, બીજી વાત ના મનમાં ધરો. ૬૮ મોટો ગુણ નિરખ્યા છે કળી, ભભા ભગવદી સંગત મળી. ૬૯ મમા મુક્તિ થકી છે મોટું, ભક્તિ વીના બીજુ સાધન ખોટું. ૭૦ શ્રી વલભ વરશુ ગમનજ કરી, પોતાના જનને ચિત ધરી. ૭૧ તે કારણ પદરજ લેટુ, મમા મુકિત થકી છે મોટુ. ૭૨ જજા જાવક રંગ જેમ દત, તેમાં રંગ રાખે શ્રી રાધા કંથ. ૭૩ જેમ રંગ ઉપર મજીઠ ચોળ, તે મીશ્ર રંગમાં ચિત ચોળ. ૭૪ પ્રભુ રસમાં રહ્યુ રસવત, જજા જાવક રંગ જેમ દત, ૭૫ રેરા રસીક રશીલાનાથ, શ્રી બ્રખુભાન દુલારી સાથ; ૭૬ એ

નિત્યે રસમાં રસબસ નિરખુ, રૂદે કમળમાં રાખી હરખુ.
૭૭ એવું રત્ન આવ્યુ છે હાથ, રરા રશીક રશીલા નાથ.
૭૮ બબા બાડણ બાલન સંગ, છબી અવલોકી વાધ્યો
ઉછંગ, ૭૯ લલીતાજી મન લીલા ધરે, સકળ મનોરથ પૂ
રણ કરે; ૮૦ ત્રમ રેલ કરે શીતળ અંગ, બલા લાડણ લા
લન સંગ; ૮૧ વવા વશ થાજો વરજચંદ, ત્યારે ટળે સ
કળ દુખ દંદ. ૮૨ દુખ ઘણુ છે આ સંસાર, પ્રભુ વીના
કોઈ ના કરે વાહાર. ૮૩ મનથી મુકી દેજો સરવે ફંદ,
વવા વશ થાજો વરજચંદ; ૮૪ શશા શામ સુંદીર સુખ-
રી; નિરખી નિરખી છબી પર બલીહારી; ૮૫ નિરખતાં
તપત ટળે તન તણી; મનમાં થાય શીતળતા ઘણી. ૮૬
તન મન દીજે સરવે વાળી, શશા શામ સુંદીર સુખકારી.
૮૭ ષષા સાચુ સગપણ એહ, જન્મ જન્મ તે એશુ સ્નેહ.
૮૮ ભમી ભમીને હારી ઠામ, ચરણ કમળ પામ્યે વિશ્રા-
મ; ૮૯ ફરી ફરીને કહું છું તેહ, ષષા સાચુ સગપણ એહ
૯૦ સસા સુખમાં સુતો રહે, ને પ્રભુ ભજનાનુ મરમ ન
લહે, ૯૧ માહારૂં તાહાર કરતો ફરે, ઊદર ભરવાનું સાધ
ન કરે; ૯૨ તેતો જન્મ વૃથા સહુ કહે, સસા સુખમાં
સુતો રહે; ૯૩ હેહા હેત હરી સાથે સાચુ, એ રંગે હું અ
તિશે રાચુ; ૯૪ દીન જાણી પ્રભુ કોજે સાર; માહારે તો
એઉનો આધાર; ૯૫ દ્રઢ આશરા વીના સરવે કાચુ, હેહા
હેત હરી સાથે સાચુ ૯૬ લલા લક્ષણ સુત કરી દયા, ત
જ થકી સંપૂરણ થયા. ૯૭ દીન દયાળ કરૂણાનીધી સાગ
ર, મન વાંછીત ફળ પૂરણ આગળ. ૯૮ બહો જાતકરરા
ઓ બઈયાં, લલા લક્ષણ સુત કર દયા; ૯૯ ક્ષણ ક્ષણ એ
ચિતમાં ધરી, બીજી વાત સરવે પરહરી; ૧૦૦ આ મધુરે

શ્રી મનોરથ પૂરે, દુખ દાળીદ્ર સકળને ચુરે; ૧૦૧ ધ્યાન નીરંતર એકનો કરી, ક્ષણ ક્ષણ એ ચિતમાં ધરી; ૧૦૨ સ્ત્રી માનપણું નવ જાણ, રસના શ્રી વલ્લભ નામ વખાણ; ૧૦૩ હરીદાસ પરીપૂરણ કામ, શોભા નીરખી પોહાતી ધામ; ૧૦૪ શ્રી મદન મોહન છબી તે ઉર આણ, સ્ત્રી માન પણુ નવ જાણુ. ૧૦૫ ઈતિ શ્રી ડકાનો ભાવ. સંપુર્ણ

ધોળ ૨૧૦

મેહેતો તમો મેહેતો તમો જાણીઆ, શ્રી ગોકુળકેરા રાય શ્રી ભાગવતમાં સાંભળીઆ, એ વરેજમાંથી અળગા ન થાય. ૧ શ્રી વંદ્રાવનમાં કર્યોરે વિહાર, શ્રી રાધાજી તણોરે આધાર; ગઉ ચારણમાં હુઆરે ગોવાળ, ગોપી તણા અંગીકાર. ૨ ઇંદ્ર તણું મરડયુંરે માન, શ્રી ગોવરધન વરજપાળ; દ્વીજ કુળમાં વાહાલો પ્રગટીઆ એ, શ્રી વીઠલ એક અવતાર. ૩ વર્ધમન વલ્લભી એ જાણીઆ એ, શ્રી પૂરૂસોતમ નીરધાર; જીવ જાતા તમો રાખ્યા એ, અબળા તણા આધાર. ૪ માધવદાસ સોભાગીઆ એ, અખંડ એવાતણુ નીરધાર; આપો વરજમાં વાસો એ, કેહેતાં ન આવે પાર. ૫ મેતો તમો મેતો તમો જાણીઆ એ.

ધોળ ૨૧૧

સજની આવો ઉછવ આજજી, જન્મ દીવસ શ્રી વલ્લભ રાજજી ૧ તોરણ ધજા પતાકા દ્વારજી, ધવળ મંગળ ગાએ સારજી. ૨ ઘેર ઘેર તોરણ બંધાયજી, મોતીડે ચોકપૂ-

રાયજી. ૩ કુમ કુમ હાથા તે દેવરાવીઆજી, કેસરે સ્નાન પ્રભુજીને થાયજી. ૪ વાજીંત્ર વાગે આવ નવી ભાતજી, મ ળીઓ તે સજ્જન કુટુંબ ગાતજી. ૫ ભીડ મચી ઘર આંગણા માંહેજી, નીજ જન નાચે આનંદ શું ગાયજી. ૬ કેસરે નાહે શ્રી લક્ષ્મણ નંદજી, જાણે પુનમ પૂરણચંદ જી. ૭ વધરનાવજન આભાણ કરાવેજી, અ ગોદક લઈને તાપ સમાવેજી. ૮ કોમળ વસ્ત્ર ઓરચાંછે અંગજી, ધોતી ઉપરણા તે કેસરી રંગજી. ૯ તીલક મુદ્રાદીક શોભીત ભાળજી, કંઠે ઉપવીત ને તુળસીની માળજી. ૧૦ તેહ સમે જે ભાગ્યવાન હોયજી, આરતી તે કરતા શ્રીમુખ જોયજી. ૧૧ મારકંડચ ભાગ્ય વિચારે મનજી, આમને શ્રી વલભ કરે પૂજનજી. ૧૨ પૂજન્યે આપે તે બહુ વીધી દાનજી, ભુદેવ જાચક ગન સનમાનજી. ૧૩ દેવતા તે કરે કુસમની વરષ્ટિજી, જુગ જુગ જીવો શ્રી વલભ ધિસજી. ૧૪ ચોકી તે મંડળી મધે બારાજેજી, એ વર વલભ માથે છાજેજી. ૧૫ સજની ચાલો ઉછવ આજજી.

ધોળ ૨૧૨

રાગ સારંગ.

જયાકુ ભટ રટત, બ્રહ્મા રટત સેસ રટત; નારદ શુક બ્યાસ રટત, પાવત નહી પ્રાર. જયાકુ૦ ૧ ઈંજન પ્રેહલાદ રટત, કુંતાજી કે કુંવરે રટતઃ દ્રુપદ સુતા નારચ રટત, અનાથન કે નાથ જયાકુ૦ ૨ ગુણકા ગજ વિપ્ર રટત, ગઉતમીકી ગ્રહણી રટત; સીજ રવની રટત, સુત રાખત હુલરાવે. જયાકુ૦ ૩ નંદ દાસ સોહી વીલાસ, શ્રી ગોધીદર

ધારી રસીક બાલ; જ્યા સોમતીકો પુત્ર પ્યારે, રાધાકો ઉર હાર. જયાકુ૦ ભેટ રટત. ૪

ધોળ ૨૧૩

રાગ કાનડો.

ઉતમ કુળ અવતાર કહ્યાજો, શ્રી વલભ રાજકુમાર ન જાણ્યે; અરચા ન કીની ખરે બલભકી, રચ્યો પાખંડ કીનો બહુ બાન્યો. ૧ રસીક કથા શ્રવણે ન સુની. વિષયામાં જો રહ્યો લપટાનો; મીટયો ન સોચ ઉર અંતરકો, સમજ સમજ મનમાં પસ્તાનો. ૨ ગીરીવર ધરન વરજ વંદ્રાવન, કબહુ નયન નીરખી સરાન્યો, કસનદાસ પ્રભુકો ગુન મહીમા, ગરગ સુની નહી જાત બખાન્યો. ૩ ઉતમ કુળ અવતાર કહ્યાજો.

ધોળ ૨૧૪

આલા સહુયરો સુંદીર વરને જોઇએ, સોહીએ કરો શણગાર. ટેક. શ્રીઅકાંજીના કુંવર કોડામણા, સોહાગણા સુંદીર નાથરે; આપડા કજરે પ્રભુજીએ કરયાં, મનડુ માહ્યુ રે વરજ સાથરે. ૧ આપડે ઘેરરે સરવે એમ કરો, ભરો ભરો ભેટ અમુલારે; કળસ ઉપરે સ્વન ધણી. ત્રીભોવન સમ તુલ્યરે. ૨ શ્રી વલભજીને ઘેર વધામણાં, રળીઆમણા રંગભેર ગાયરે; પાલણે પોઢાડે પ્રભુજી રમે, એ સુખ કહ્યાં નવ જાયરે ૩ સઘળો પરિવારરે આપડા શ્રી નાથજીને, બલીહારી માધવદાસરે; કરજોડાને કરૂ વિનતી, મને વર-

જમાં તે આપો વાસરે,

ધોળ ૨૧૫

પર્મ ક્રપાળ શ્રીવલભનંદન, કરેત ક્રીરપા નિજ હાથે ને માથે; જે જન સરણે આએ અનુસરહી, ગ્રહી સુ્રાત શ્રી ગોવર્ધનનાથ. ૧ પરમ ઉદાર ચતુર ચંતામણી, રાખત ભવ દારાની સાથ: ભજે ક્રસ્નદાસ કાજ સબસરહી, જો જાણે શ્રી વિઠલનાથ. ૨ પરમ ક્રીરપાળ શ્રીવલભ નંદન.

ધોળ ૨૧૬

॥ રાગ ધંનાશ્રી ॥ વધાઇ ॥

મોહો જુગ બેદ બચન પ્રતીપાલો, ધમ ગલ નાભહી જબ તબહી તબ તબ તમ વ્યૂપરી. ૧ સતુગગ શ્વેત વરાહ રૂપ ધરી, હણુંકુસ ઉર મારયો; ત્રેતા રામરૂપ દસરથ ગ્રહે રાવણ કુળ સંહારયો. ૨ દ્વાપર બ્રજ બુડતેત રાખ્યો, સુરપતી પાર ના પાયો; કંસાદિક દાનવ સબ મારી, બસુધા ભાર ઉતારચો. ૩ કળજુગ શ્રી વલભ ગ્રેહ પ્રગટચે, માયા વાદ નિવારચો; માણકચંદ શ્રી વિઠલ પૂરૂસોતમ, જગના પૂરૂષ નિહારચો. ૪ મોહો જુગ બેદ વચન પ્રતીપાલો.

ધોળ ૨૧૭

શ્રી વલભ વિઠલ હરી ન જાણ્યા, તેણે સર્વસ ખોયુંરે; શું લાભ્યા શું સેહને જાણ્યા, વારંવાર વહવાયારે. ૧ પૂષ્ટિ

માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિશ્વાસે ન વળગ્યારે; સાધન સર્વ છુટી જાશે, હરીથી રહેશે અળગારે. ૨ એવા ફળ એવા કરણીએ, ઋતુ પ્રમાણે મેવારે; સંપત પ્રમાણે સમરપિ સેવા, તેહુનું નામ તે એવારે. ૩ એવા કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે પથર કેમ તરશેરે; ભાવ વિના જે ભક્તિ કરશે, તે અથડાતા મરશેરે. ૪ મીઠુ બોલે ને આચરણ ખોટાં, તેને તે ખળ કહીએરે. ૫ શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ હરી ન જા૦

ઘોળ ૨૧૯

તમારૂ જોવા સરખુ રૂપ. શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; રૂપે મોહ્યા મોહોટા ભુપ, શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે. ૧ વાહાલા માહારા નાગનગરના વાશી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; બીજુ નગરે વસાવ્યાં કાસી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૨ સાથ મદન મોહનજી બીરાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; એવા શ્રી ગીરધર લાલજીની છાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૩ સાથે બહુ બેટીઓનો સાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; સામગ્રી કરતાં સારી રાત, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૪ ભોગ ધરાવે દીનાનાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; બીડલાં આપે જમણે હાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૫ એમ કરી કેહે છે વલભદાસ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; એ સુખ ના આવે માહારી પાસ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૬ જાય બલીહારી માધવદાસ, શ્રીગોવરધન નાથજીરે; અમને વરજમાં તે આપો વાસ, શ્રીગોવરધન નાથજીરે. ૭ તમારૂ જોવા સરખું રૂપ.

ધોળ ૨૧૯.

આલો સખી આજ વંદ્રાવનમાં જઇયે, જોઇ જોઇ સોમણ સુખીઆં થઇએ. ૧ વાહાલાજી તો બેઠા છે ફુલવાડી, જોતાં માહારી આંખલડી થાય ટાહાડી. ૨ ફુલના તકીઆને ફુલની ગાદી, ફુલના બારસાતને બાહારિ. ૩ ફુલનાં છજાં મેડી ને અટારી, ફુલની ફરતી મેહેલો જાળી. ૪ ફુલના વહુજીને પેરણુ સારાં, દરશન કરીએ દહાડી દહાડી. ૫ ફુલ્યાં ફુલ્યાં ફુલડીઆં બહુ બેહેકે, થોડે થોડે પવન પદારથ લેહેકે. ૬ વનમાં મોર કોકીલા બોલે, ના આવે કોઇ વલ્લભ કુળને તોલે. ૭ હારે વાહાલો છગન મગનીઓ એલે, હારે વાહાલો બાળ લીલા રસ રેલે. ૮ હારે વાહાલો પાઘ છોગાળી ને તોરા, હારે છોટાલાલજી તે ઠાકોર મોરા. ૯ હારે વાહાલે નામ સમર્પણ આપ્યાં; હારે વાહાલે પોતાનાં કરી સ્થાપ્યાં. ૧૦ હારે હું તો વલ્લભકુળની દાસી, હારે અમને કીરપા કરો વરજવાસી. ૧૧ હારે મને વરજમાં તે આપો વાસ, હારે બલીહારી જાય માધવદાસ. ૧૨ આલો સખી આજ વંદ્રાવન જઇએ.

ધોળ ૨૨૦

શ્રીપૂરૂષોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લાગે વાહાલા; નખ સીખ સુંદીર રૂપ અનોપમ, શ્રીગોકુળનાથજીના લાલા. ૧ શ્રીપારવતી માજી ગોદ બેલાવે, ચુંબન લેઇ હુલરાવે; મુખડાં પૂનમ ચંદસી જોતાં. નિરખી નેન સરાવે. ૨ આંખલડી અણીઆળી સોહે, ઘુઘરવાળા કેશ; દ્વિજ વર રૂપે ભુજ અનોપમ, ચાલે છે લઘુવેશ. ૩ ચંપક વ-

રણી નાથા મોહીએ, ગાસ ગલીઆ ઝીણા; દાદા દાદા કહીને બોલે, કોમળ મધુરાં વેણ. ૪ શ્રીવરજભુખણજીની બલ એલ, જોતાં લાગે વાહાલા; બાળ લીલામાં પારણે ઝુલે, દાસ મનોહર ગાય. ૫ શ્રીપુરૂષોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લાગે વાહાલા.

ધોળ ૨૨૧

શ્રીવંદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારી લાલ; મચકો કીધા તે શા માટેરે, ગીરધારી લાલ. ૧ બાંધી નેણાની પ્રિતરે, ગીર૦ સામળીઓ જાણે રાતરે ગીર૦ ૨ કદમ કુરી છાંયરે, ગીર૦ વલભવરની બાંહ્યરે. ગીર૦ ૩ ર ગમેર રમતા શ્રીજગદીશરે, ગીર૦ પાઘ કસુંબી સીશરે. ગીર૦ ૪ કાનમાં કુંડળ ઝળકેરે, માર૦ ગળે ગુંજાના હાર લળકેરે. ગીર૦ ૫ બાંહે બાજુબંધ પોંચીરે, ગીર૦ રત્ન જડાવની ચોકીરે. ગીર૦ ૬ શ્રીવંદ્રાવનની કુંજમારે, ગીર૦ ઊભલા વાંસલડી ધરી ભુજમારે. ગીર૦ ૭ શ્રીજમુનાજીની તીરરે, ગીર૦ ઊભલા હળધર વીરરે. ગીર૦ ૮ વરજ બત્રુ જોવા જાયરે, ગીર૦ વૈસ્નવ જન સુખીઆં થાયરે. ગીર૦ ૯ બલીહારી જાય માધવદાસરે. ગીર૦ ૧૦ શ્રીવંદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારીલાલ.

ધોળ ૨૨૨

રાગ ગરબી. ૧

રસીઆ રસે ભરચોરે, વાહાલા શ્રીવિઠલ વરણાગીઆરે; વરજ વીનતાપે વરચોરે, એમની છબી ઉપર લેહે લાગી-

૨. નાગર નંદ તણોરે, નટવર નાચીને ગાય ગીતરે; વાહાલો લાગે ઘણોરે, પ્યારો પ્રેમ ઉપજાવે છે પ્રિતરે. ૨ સુંદીર શામળારે, હરી માહારા હઈડા કેરા હારરે; પ્રિતમ પાતળારે, માહારા પ્રાણજીવન આધારરે. ૩ લાગે હરી મીઠડા રે, રસીઓ રાસ રમણનો ભોગીરે; વલભ પ્રભુ દીઠડારે, તેવી સદા રહીએ સંજોગીરે. ૪ રસીઓ રસ ભરયોરે, વાહાલો શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે.

ધોળ ૨૧૩

રાગ ગરબી. ૨

લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અળગા કયમ રેહેવાયરે, નિરખુ ઘડી ઘડીરે, સુખડાં કોહોની આગળ કેહેવાયરે. ૧ ભીડી મને પેહેલમાંરે, વાહાલો શ્રી વંદ્રાવન મંદરે; સહીયર સાથમાંરે, સોહીએ તારામાં જેમ ચંદરે. ૨ ઉભા અજાંપ લડારે, જીવણ જુમનાંજીના તીરરે; લાલચ પેહેલડારે, વેણ વગાડે હળધર વીરરે. ૩ સખી ટોળે મળીરે, જોવા જસોદાજીના કાનરે; મરજાદા ટળીરે, વલભ પ્રભુશું લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪ લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અળગા કયમ રેહેવાયરે

ધોળ ૨ ૪

રાગ ગરબી ૩

ઘેલી થઈ ફરૂરે, ઘેહેલા ગીરધારીની સંગેરે; ધીરજ ન વ ધરૂરે, આતુર કીધુ માહારૂ મનરે. ૧ જળ ભરવા મ સેરે, જાવું શ્રી જુમનાંજીને ઘાટેરે; હરી હરખે હસેરે, આ

રે આવી રોકે વાટેરે. ૨ નીરખ્યું નહીં ગાં ભરીરે, સુંદરની શામળીઆનું રૂપરે; હરખ્યું હૈડાં ભરીરે, સરવસ કાહાનવર શામ સ્વરૂપરે. ૩ બાજુ મને નવ ગમેરે, માહારે સરવસ નંદકુમારરે: મન કેડે ભમેરે, દાસ વલભ પ્રભુ પ્રાણ આધારરે. ૪ ઘેહેલી થઈ ફરૂંરે,

ધોળ ૨૨૫

ગરબી ૪ થી

પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હોય તે જાણેરે; ઘુંજ ઘેર જાતણીરે, નિરલજ થાય તે એસ માણેરે. ૧ તેમ ત્યાંહાં પ્રેમ નહીરે, જ્યાંહાં પડદા ત્યાંહાં શાની પ્રીતરે; પ્રેમ ત્યાંહાં નેમ નહીરે, જક્ત ભકતની અવળી રીતરે. ૨ પ્રીત છે માહરેરે, સુંદરની શામળીઆની સાથેરે, એવી નથી તાહરેરે, અમ વેચાણાં એક હાથેરે. ૩ તનમન સોંપીયુંરે હવે જે થનાર હોય તે થાયરે; ભવોભવ અરપીયુંરે, દાસ વલ્લભ પ્રભુ જુગ જશ ગાયરે. ૪ પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હોય તે જાણેરે.

ધોળ ૨૨૬

ગરબી ૫ મી.

કારણ શું એ કહુરે, મુજને કહાનુડાના કોડરે; કોઇથી નવ ડરૂંરે, હરખે હઈડું મોડામોડરે. ૧ પ્રીત પ્રગટ કરૂંરે, સુંજની શેને રાખું છાનુંરે; હરખ હઈએ ધરૂંરે. માહારા મનના માન્યા માનુંરે. ૨ આ ભવ દુખ ટળ્યુંરે, હતું જેમ

શ્યામી દેરૂ ગાજેરે; કુંજન દેખી બળેરે, મહારા શીર નંદ લાલરે. ૩ પ્રાણના પ્રાણ સ્વામીરે. જીવણ જસોદાજીના કાહાનરે; રાખું હઈએ લગાડીરે, વલભ પ્રભુશું લાગ્યું ધ્યાનરે.

ઘોળ ૨૨૭

માહારા રૂપાળા રણછોડ, તમારી મને લેહે લાગી; તમારૂં મુખ જોવાના કોડ, તમારી૦ ૧ મને ઘરમાં ન વરહેવાય, તમારી૦ મુનુ મંદીર ખાવા ધાય; તમારી૦ ૨ શીવકને રાખો પાસ, તમારી૦ હરીદાસની પૂરજો આશ; તમારી મને લેહે લાગી. ૩ માહારા૦

ઘોળ ૨૨૮

અથ શ્રી જગનનાથજીના શણગાર.

શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા, પ્રેમ લાગુંજી પાય; બહુ કર જોડીને વરણવું, દરસન આપો માહારાજ. માહારૂં મન મોહ્યું જગનનાથજી૦ ૧ ડાકોર ડાંસા ગામ સોહામણું, ત્યાં જગનનાથજીનો વાસ; ઘેર ઘેર ફુલની વાડીઓ, નાળીએર કેળાં ના બાગ. માહારૂં૦ ૨ ચાર દરવાજા ચોખાણા મંડપ રચીઆજી સ્થંભ; ચોથે દરવાજે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ પુનમ ચંદ. માહારૂં૦ ૩ કે પેહેલી તે પોળમાં પેસતાં, વરજ વરજરાય રાણુછોડ, નીત્ય નીત્ય કીરતન થાય. માહારૂં૦ ૪ વરજરે મંદીરની શોભા ઘણી, દીસે ઝાકઝમાળ; ચંદરવા રે કટારના, લખીઆ દસ અવતાર, સોહીએ ચિત્રામણ સાર. માહારૂં૦ ૫ નયણાં તમારાં જગનનાથજી, જાણીએ કમળની પાંખ; જોતાં તે શુદ્ધ બુદ્ધ વીસરી, બળભદ્ર સુરેજ

રાયની કાંત, માહારૂ૦ ૬ અમા તે વડેરે સોહામણારે, તેની શીતળ છાંય, વીસામોરે વર્દ્ધમાન તણોરે, પોહોચ્યા પરસોતમરાય, માહારૂ૦ ૭ ફુલનાં તે મુગટ કુંડળ બન્યાં, ફુલના બનીઆજી હારે; ફુલના બાજુબંધ બેરખા, ફુલના સોળ શણગાર. ફુલનો ચોસર હાર, માહારૂ૦ ૮ કાને તે કુંડળ ઝગમગે, લીલાવટ તીલક જડાવ; અધરે તંબોળ રચી રહ્યુ, કર ઊપર જાઉ બલીહાર; માહારૂ૦ ૯ વરણા તે વરણ જાણે નહી, કીધો એજ પ્રકાર; નાના મોટાને ગણ્યાં નહી, પ્રસાદ વરણ્યા ન જાય. માહારૂ૦ ૧૦ ઉર ઉપર સોહીએ પામરી, ઉપર કસબની કોર; વદન દીસેજી હરીનાં રૂડડાં, જોતાં રસીયાજી કાજ. માહારૂ૦ ૧૧ ફુલની તળાઈ ફુલની પછેવાઈ, ફુલનાં ઉસીકાં સાર; ફુલનાં તે ગાદ્ર મશુરીયાં, પોઢયા પરસોતમરાય. માહારૂ૦ ૧૨ ફુલના જામા ફુલની કાંચળી, ફુલનાં ફુમતાં ચાર; પીળાં પીતાંબર પેહેર્યાં, કંઠે તુળસીના હાર. માહારૂ૦ ૧૩ હરખી નરખીને ભુલી ભમું, કોને કહીએજી વાત; ઘેરથી આવી હું તો એકલી, સનમુખ થયા જગનનાથ. માહારૂ૦ ૧૪ જેઠ તે માસ અસાડીલો, સુદ પુનમ ચંદ; બેહુ વીર નાહાવાને ઉતરયા, આસન આપ્યાં આણંદ. માહારૂ૦ ૧૫ જેઠતે માસ અસાડીલો, સુદ પૂનમચંદ, વાસો તે માંહે વશી રહ્યાં, ચંદન મેહેલાજી છાટે. માહારૂ૦ ૧૬ ચોઆ ચંદન કેવડો, વળી મરવો મચકોડ; અરગજાને અત્તર ઘણાં; ફુલ લીધાં મરદંગ. માહારૂ૦ ૧૭ કંચનના કળસ ભરાવીઆ, તેહેનાં નીરમળ નીરે; સોનાના કળસ ભરાવીઆ, વીપ્ર લાવે છે નીર. માહારૂ૦ ૧૮ વિપ્ર તે નીર ભરી લાવીઆ, કરમાં લીધાં શ્રીફળ; વાજીંત્ર વાજાં વાગીઆં, મુ-

એ બાંધ્યાં છે વસ્ત્ર. માહારૂ૦ ૧૯ ઊજળાં વસ્ત્રનાજી અંગુછા, સેહીએ શામ શરીર; લાલ પીતાંબર પેહેરીઆં, નવલી દક્ષણ ભાત કમરે કંચનના પાટ. માહારૂ૦ ૨૦ નવાં તે ફુલજી નવરંગાં, તેહનું નગરે જાણું નામ; લાલ તે ફુલ સોહામણાં, ધરીઆં હસ્તીનાં રૂપ. માહારૂ૦ ૨૧ છપ્પન ભોગ ત્યાંહાં નીપજે. પેહેલી ખીચડી સાર; સીરો પૂરીને બાસ્તી, કંચન માલપૂવા સાર. માહારૂ૦ ૨૨ દુધપૂરીને જલેબી ઘણી, લાડવે ના આવેજી પાર. વેઢમી પૂડા ને ઢોકળાં, પીઠાં આવેજી સાર. માહારૂ૦ ૨૩ નાળીએર કેળાંજી અતી ઘણાં, ભંઠા કોળાનું શાક; સાળ દાળને ભાજી ઘણી, અટકાં દીવસને રાત. માહારૂ૦ ૨૪ ભેળાં તે દહી જમાવીઆં, ઘી તાવ્યાં તત્કાળ, અરગના ધુપ ઉકાળીઆ, ગરથે લીધાં દીપન. માહારૂ૦ ૨૫ તુળસી દળે સમીઆ, જમીઆ જાદવરાય; સોનાની ઝારી જળે ભરી, આચમન લેજો માહારાજ. ૨૬ લવીંગ સોપારીને એલચી, બીડલે બાસટ પાન; ખાડલાં તે વાળ્યાં બરાસનાં, આપ્યાં લક્ષમીજી હાથ. માહારૂ૦ ૨૭ જમી બેઠાને ઉઠીઆં, આવ્યાં વરજ ગંદીર માંય; લક્ષમી સાથે બોલ્યા નહી, સાધુને ના આપ્યાં દરશન. માહારૂ૦ ૨૮ પંડ્યા પટરે દેખાડીઆ, દમીઆ દસ અવતાર; પંદર દીવશ ગયા દોહલા, નેત્રે ના આપ્યાં દરશન સોડીએ ચીત્રામણ સાર. માહારૂ૦ ૨૯ દહી તાપનીરે તાપે ગયું, આગળ પડીને જોરે; જાત્રાળુ હાથ જોડી રહ્યા. પંડ્યા પાડે છે સોર; તેડા તે કોઈના આવે નહી, એવા જુગજ કીશોર. માહારૂ૦ ૩૦ વિધ સીખ સહુ પોતે કરી, પછે ચઢીઆ શ્રીનાથ; સહુ નેરે સાથે તેડીઆ, લક્ષમીજીનેરે ના લીધાં સાથ. માહારૂ૦ ૩૧

અટકી મટકીને ચાલે ઘણું, ઝટકે ધરીઆજી પાય; સુ-
ભદ્રા કોઈ જાણે નહી, બળભદ્ર શ્રીજગનનાથ. માહારૂ૦
૩૨ અમાવાસ્યા દીનરે સોહામણો, નેત્ર આપ્યાં દરશન;
અંગ ઉપર હાથજ ફેરવે, ઉર ઉપર લીધા શ્રીનાથ. મા-
હારૂ૦ ૩૩ સામળે રથ શણગારીયા, લાલ ધજાજી સાર;
પરીક્રમાએ પાલે કરી, તેહેનાં સરીઆંજી કાજ. માહારૂ૦
૩૪ માહાકુંડમાંરે નાહીને, મોરલી સમુદ્ર સાથ; ઇંદ્ર દ-
મણમાં નાહીને, ટાળ્યાં પરીઆનાં પાપ. માહારૂ૦ ૩૫
ઈંદ્ર દમણુનીરે જાતરા, આવ્યા જાદવરાય; પશુ પક્ષીને પા-
વન કરેયાં, તેહનાં સરીયાંજી કાજ. માહારૂ૦ ૩૬ તેરશે
રથરે ચલાવીઆ, ગોન્ડેઆવ્યાજી ત્યાંહ; સીધ પોળે રથ
રાખીઆ, વાજાં વાગેજી સાર. માહારૂ૦ ૩૭ કે પાંચમે
રથરે ચલાવીઆ, દશમે આવ્યાજી ત્યાંહ; સીધ પોળે રથ
રાખીઆ, લક્ષ્મીજી ભીડ્યાં દરબાર. માહારૂ૦ ૩૮ વળતા
તે બળભદ્રજી બોલીઆ, લક્ષ્મીજી ઉઘાડો દરબાર; બા-
રણે ઉભારે જગનનાથજી, ઈંદ્ર પરસેછેજી ધાર. માહારૂ૦
૩૯ વળતાં તે લક્ષમીજી બોલીઆં, સાંભળો બળભદ્ર
જેઠ; મંદીર પધારો પોતા તણે, ચલાવીયું દરબાર. મા-
હારૂ૦ ૪૦ કે પરસાદ અમેરે ચલાવીશુ, ચલાવીશુ રે દર-
બાર; કાળો એ કપટી સદાયનો, અમને ના લીધાં સાથ.
અમને દીધાજી છેદ. માહારૂ૦ ૪૧ કે પરસાદ તમારે ચાલે
નહી, ન ચાલે દરબાર; કાળો એ બંધવ અમ તણો, કા-
ળા વીના કોણ કરશે રાજ. માહારૂ૦ ૪૨ વળતારે જગ-
નનાથજી બોલીયા, સાંભળ સામળા દેહ; મોહોટા એ
બંધવ અમ તણા, મોહોટા બળભદ્ર વીર. લાવ્યા તે
તેમની રાખી નહી, સાથે સુભદ્રા બેહેન. માહારૂ૦ ૪૩

વળતારે જગનનાથજી એમ બોલીયા, સાંભળે સામળો દેહ, પતીત પુરાવુંજી તમ તણા, મીથ્યા સીદ કરો વાર. માહારૂ૦ ૪૪ મોહોરો આપુ રે હું તાહૃં રોકડા, હેઠો કરો શણગાર; પ્રદુમન પુત્રજી તમ તણા, તેહેને મોતીના હાર, માહારૂ૦ ૪૫ હરખીને લક્ષ્મીજી ઉઠીઆં, જઈને ઉઘા- ડ્યા દરબાર; પેહેલીને આરતી પોતે કરી, હરખી ઉઠયા જગનનાથ, રત્ન સીંહાસને પધરાવીઆ. હરખી બેઠા જ- ગનનાથ. માહારૂ૦ ૪૬ વડોરે શણગાર જગનનાથજી, કેઈ પેરે કરૂરે વખાણ; કાયર કુડોજી અતી ઘણો, મારે છ ડીઓના માર. માહારૂ૦ ૪૭ હાર સણગાર ગાયે સાંભળે, તેહુનો પુરીમાં વાસ; નારે ગાય નર સાંભળે, તેહેનો પ- શુનો અવતાર, ગાય માધવદાસ. માહારૂ૦ ૪૮ શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા, પ્રેમે લાગુજી પાય, બેઉ કરજોડીને વ- ર્ણવું; દરશન આપો માહારાજ માહારૂ૦ ૪૯

ધોળ ૨૨૯

શ્રીજી બાવા લટકાળા, જીરે સારસ્વતીને લાગુ પાય. શ્રી જીને સનમુખ નિરખવા જાય. શ્રીજીબાવા૦ ૧ તમે મ- ઉટા પાસે રહેજો, વઈશ્નવને દરશન દેજો. શ્રીજીબાવા૦ ૨ ચકેટાની શોભા સારી, ત્યાંહાં કરતી મેહેલાવો જારી. શ્રીજીબાવા૦ ૩ હાથે કડાં સાંકળાંને વેઢ વીંટી; એમની શોભા નજરે દીઠી. શ્રીજીબાવા૦ ૪ એમની દશ આંગળી એ વેઢ રે, એમને કેહેડે કટીમેખ મેખરે. શ્રીજીબાવા૦ ૫ એમને નાકે નકરાં મોતી, એમના મુખની છબી જોતી. શ્રીજીબાવા૦ ૬ એમને કાંને કુંડળ લળકે, મોતીના તોરા ઝળકે. શ્રીજીબાવા૦ ૭ કેસરી પાઘ મોતાના તોરા માહારા

પ્રભુજીના ચરણ છે ગોરા. શ્રીજીબાવા૦ ૮ એમને આરતી ઉતરે જ્યારે, વઈસ્નવ દરસને આવે ત્યારે શ્રીજીબાવા૦ ૯ એમનો શ્રી ગોકુળમાં વાસ, બલીહારી જાય માધવદાસ. શ્રીજીબાવા લટકાળા૦ ૧૦

ઘોળ ૨૩૦

આજ આનંદ માહારે ઉર ન સમાયજી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભ રાજકુમારજી. ૧ ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દઈવી તે જીવનો કરવા ઊધારજી. ૨ મંદીર માંહી તે ચોક પૂરાવોજી તોરણ બારણીએ બંધાવોજી. ૩ હું તો કરૂં વિવિધના શણગારજી. આજ મારે હઈડે હરખ અપારજી. ૪ નાચું ગાવું તાળી ને પાડું હાથજી, હરખે તેડાવું સહીઅર સાથજી, ૫ કોને કોહો કોહો તેના કેહેવાયજી, જીવીપર જન રસીક બળ જાયજી. ૬ હરખે શ્રી વલભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વીઠલ નાથને વારણે જાઉંજી. ૭ એમના તે નામ તણો મહીમાય, સકળ અમંગળ અળગા થાયજી, ૮ જીરે વાહાલે પુષ્ટિનાં કીધાં દાનજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવ તણાં અગ્નાનજી. ૯ જીવને તો બ્રહ્મ સંબંધ કરાવ્યાજી, તેજ થકી પૂરસોતમ મન ભાવ્યાજી. ૧૦ કીધો કીધો ભકતી તણો ઉપદેશજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં અસુર તણાં અવેશજી. ૧૧ રાખ્યા રાખ્યા આગુ સમરપિત વસ્તુ ખાતાજી, વારેવારે અન્ય આશ્રય જીવ જાતાજી. ૧૨ મનડાંના આશા પુરણ કીધીજી, શિક્ષા તે શેવા કરવાની દીધીજી. ૧૩ બાંધી બાંધી ભકત સિંધુની સ્વેતજી, દઈવી તે જીવને કરવા હેતજી. ૧૪ કીધો કીધો માહા મોટો ઉપગારજી, દઈવી તે જીવનો કરવા વિસ્તારજી. ૧૫ જીરે વાહાલા સાથે લાલ

કેરા ને તાતજી, શ્રી ગોપીનાથજી કેરા એ ભ્રાતજી. ૧૬ શ્રી અક્કાંજીના ગરભ તણા એછે રત્નજી, શ્રી વલ્લભજીએ કીધાં બે જતનજી. ૧૭ તેમની ભક્તી તણી શીર શાહાએજી, નિરખતાં નીજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૮ જીરે વાલા શ્રી ગોકુળના વાશીજી, જીરે હુંછું શ્રી વલ્લભ કુળની દાશીજી. ૧૯ જીરે વાલા વરજમાં તે આપો વાસજી, હારે બલીહારી તે માધવદાસજી. ૨૦ આજ મારે આનંદ ઉર ના સમાયજી.

ધોળ ૨૩૧

તા તે જનની ભજે વન વારી, શરણ આયેકી તાપ નિવારી. ૧ જન પ્રહલાદ પ્રતિજ્ઞા પાળી, હિરણ્ય કશ્યપકી દેહ વિદારી. ૨ ધરુવ નિર્ભય પદ દીઆ મોરારી, અમરીખકી ગરભ ગતી ટાળી. ૩ દ્રૂપદ શુતા જબ પ્રગટ પૂકારી, ચહત ચીર હરી નામ ઉચારી. ૪ ગજ ગણીકા ગૌતમ ત્રીય તારી, સુરદાસ સદ સરણ તુમારી. ૫

ધોળ ૨૩૨

દેખો હરી જદુકો એક સ્વભાવ, અતી ગંભીર ઉદાર ઉદધી; પ્રભુ જાણ શિરોમણી રાય. ટેક. રાય જીતની શેવાકો ફળ માનત મેર સમાન, સશીદાસ અપ્રાધ સિંધુ સમ બુંદન એકો સમાન૦ ૧ દ્રષ્ટિ પરસકો હોત ચરણપરે જાનત હોજીએ એસી, વિમુખ ભએ કૃપા આ મુખકી જબ ચેતાવો તબ તેસી૦ ૨ ભકત વિરહ કાતરે કરૂણા મય; દોલત પાછે લાગે, સુરદાસ એસે પરભુકો કેત દીજે પીઠ અભાગે. ૩

ધોળ ૨૩૩

અથ શ્રી આસરાનાં પદ લખ્યાં છે.

પદ ૧.

શ્રી વલભજુકો ભારી ભરૂસો. શ્રી વલભ જુકો ભારી; કાપકુરે મન ભટકત ડોલત. જ્યો ચાહીએ ફળ કારી, ભરૂસો શ્રીવલભજી. ૩ શ્રી વિઠલ ગીરધર સપાળક, જકત કીઓ આધારં; પુરશોતમ પ્રભુ નામ મંત્ર દે, ચરણ કમળ શીરધારી. ભરૂસો શ્રીવલભજુકો ભારી૦ ૨

ધોળ ૨૩૪

પદ ૨ રાગ બીહાગ.

શ્રી ગોવરધનકી રહીએ તલેટી શ્રી ગોવરધનકી રહીએ; નિત્ય પ્રત્યે દરશન મદન ગોપાળ લાલકે, ચરણ કમળ ચીત લહીએ; તલેટી શ્રીગોરધનકી૦ ૧ તનુ પુલકીત વરજ રાજમાં લોટત, ગોવીંદ કુંડમાં જઈ નાહીએ; રશીક પીતાંબર સબશકી બતીયા, શ્રી ગીરધારીજી શું કહીએ. તલેટી૦ ૨ શ્રી ગોવરધનકી રહીએ.

ધોળ ૨૩૫

પદ ૩ રાગ બીહાગ.

તુમ શરણાગત આયો, શ્રી વલભ તુમ શરણા ગત આયો; સબ દુખ દુર ગયો જબ દેખત, સુખકા પાર ન પાયો. શ્રીવલભ૦ ૧ આગ્નાતે શ્રી ગોવરધન ધરકી; બ્રહ્મ સંબંધ કરાયો; લીલા અપની શરસ દેખાઈ, શેવા સુખ

કી બતાયો. શ્રી વલ્લભ૦ ૨ શ્રી ભગવત સુબોધની મધ્યકે, અપનો પંથ જનાયો; એસો ઉગર શ્રી લક્ષ્મણસુતકો રશીક કે મન ભાયો, શ્રી વલ્લભ તુમ શરણાગત આયો. ૩

ધોળ ૨૩૬

પદ ૪.

હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાશી, હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાશી; શિશુ શ્રી વલ્લભ નંદ, કહા કરૂ જઈ કાશી. હમ તો૦ ૧ ઇનકુ છાંડ ઓરનકુ જો ધાવે, સો કહીએ અસુરાશી; છીત સ્વામી શ્રી ગીરધરન શ્રી વિઠલ, બાની નીગમ પ્રકાશી. હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાસી.

ધોળ ૨૩૭

પદ ૫ રાગ બીહાગ.

દ્રઢઈન ચરણન કેરો ભરૂસો, દ્રઢ ચરણ કેરો; શ્રી વલ્લભનખચંદ્ર છટ, બીના, સબ જુગમાં જ્યું હ ધેરો ભરૂસો દ્રઢઈન૦ ૧ સાધન ઓર નહી આ કળીમાં જાશું હોત નવેરો; સુર કહે મહાદીધ આંધળો, બીન મુલકો ચેહેરો. ભરૂસો. દ્રઢઈન ચરણન કેરો૦ ૨

ધોળ ૨૩૮

પદ ૬ રાગ બીહાગ.

એક પલક જો રહીએ વંદ્રાવન, એક પલક જો રહી

એ. જન્મ જન્મકો પાપ કટતહે, શ્રી કુશ્ન શ્રીકુશ્ન મુખ કહી વ્ંદ્રાવન. એક પલક૦ ૧ માહા પ્રસાદ ઓર જળ જુ મનાંકો, તનક તનક પુર લહીએ; સુરદાસ વઈકુંઠ મધું પુ રી, ભાગ્ય વિના કયાં હાંસી પાઈએ. વ્ંદ્રાવન એક પલક જો રહીએ૦ ૨

ધોળ ૨૩૯

પદ ૭

શ્રી વિઠલનાથ બતસજી આજપાકે, તાકી રીત પ્રીત છબીન્યારી; પ્રફુલીત બદન કરી કરૂણામાં, નેનનમાં ઝલકે ગીરધારી. શ્રી વિઠલનાથ૦ ૧ ઉગ્ર શ્વભાવે પ્રેમ પરમારથ, સ્વારથ લેશ નહી સંસારી; આગ્રહ રૂપ કરત એક ક્ષણ માં હરજીકી કથા કહેત બીશ્તારી. શ્રી વીઠલનાથ૦ ૨ મ ન ક્રમ બચન તાકો કીજે, પાઈઅત બીરજ સુખકારી કુ- શ્નદાસ પ્રભુ રશીક મુગટ મણી, ગુણ નિધાન શ્રી ગોવર ધનધારી૦ ૩ શ્રી વિઠલનાથ બસતજી આજપાકે, તાકી રીત પ્રિત છબી ન્યારી.

ધોળ ૨૪૦

પદ ૮ રાગ બીહાગ.

હરીજનકું હરનામ બડો, હરીજનકુ હરનામ; બીના રખવાળ ચોર નાહી ચોરત, સોવતહે સુખધામ બડો ધન૦ ૧ દીન દીન બઢત સવાઈ ઢરી, ઘટત નાહી કછું દામ સુ રદાસ પ્રભુ શ્રીના જ્યાકું, પારસસા કો કામ બડો ધન, હરીજનકુ હરનામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૧

પદ ૯ રાગ બીહાગ

શ્રી વિઠલનાથ ધણી અમારે, શ્રી વીઠલનાથ ધણી; ભવસાગારતો કાહાડે શ્રી માહા પ્રભુ, રાખ્યો શરણ આપ ની અમારે૦ ૧ નિશ દીન રટત પાર નહી પાવત, શેષ સ હસ્ત્રફણી; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વિઠલ, ત્રીભોવન મુગટ મણી. ૨ અમારે શ્રી વિઠલનાથ ધણી.

ધોળ ૨૪૨

પદ ૧૦ રાગ બીહાગ

શ્રી ગોરધન ઓર ડીગર ચલો, શ્રી ગોરધનકી ઓર મારગ બીત ભાવ્યો મોહન. નાગર નંદ કીશોર. ડીગર ચલો૦ ૧ ઠોર ઠોર દ્રુમ વેલ ફુલી, કુંજ કોકીલા મોર; કુમનદાસ પ્રભુ ગોવરધન ધર, રશીક રાય શીર માહારે. ૨ ડીગર ચલો શ્રી ગોવરધનકી ઓર.

ધોળ ૨૪૩

પદ ૧૧

ભજીએ શ્રી વલભજીકે ચરણ ભજીએ શ્રી વલભ જીકે ચરણ; સકળ પતીત ઓધારણ કારણ, પ્રગટ લી ઓ અવતારણ. ભજીએ૦ ૧ ગુઢ શ્રી ભાગવત પ્રતી પદ, અરથ પ્રગટ કરતાં ગમ્ભીર લાલા તેમ સંયુક્ત, દે- ખાડ શ્રી ગીરીધરન. ભજીએ૦ ૨ આસરો કરી રહે જે

જન, મોટે જન્મને મરણ; કહતહે હરીદાસ અમકુ. મો નાહીને શરણ. ૩ ભજીએ શ્રી વલ્લભજીકે ચરણ.

ધોળ ૨૪૪

પદ ૧૨

શ્રી ગોકુળ રસ ચાખે, જે કોઈ શ્રી ગોકુળરસ ગાજે તાકો ચીત અનંતા ભટકે, લોભ દેખાવન લાખે, જે કે ઈ૦ ૧ પોહોડા રહો છોકરેકી છાંઆં, નીરખત તરૂવા સાખે; શ્રી જુમનાં જળ પાન કરતહે, શ્રી વલ્લભ મુખર્ય ભાખે. જે કોઈ૦ ૨ શ્રી વિઠલ ગીરીવરધર સબ ભાળક ધ્યાન રૂદેમાં રાખે; કશીક પ્રિતમ જુઠી ખાનક ઉપર, િ રસ વરણ નાખે. ૨ જે કોઈ શ્રી ગોકુળ ચાખે

ધોળ ૨૪૫

પદ ૧૩

શ્રી વલ્લભ માહારાજ, બીરાજે શ્રી ગોકુળ ગામ; બી ને શ્રી ગોપી નાથ શ્રી વિઠલ ભકત જન પુરણ કામ; બી રાજે૦ ૧ બીરાજે શ્રી ગીરધર ગોવીંદ શ્રી બાળકૃષ્ણ શ્રી ગોકુળપતી અભીરામ. શ્રી રઘુપતી શ્રી જદુપતી શ્રી ઘનશ્યામ, પરૂસોતમ પ્રભુ નામ. ૨ શ્રી વલ્લભ માહારાજ, બીરાજે શ્રી ગોકુળ ગામ.

ધોળ ૨૪૬

પદ ૧૪

સમજ સોચ બીચાર મનરે તું સમજ સોચ બીચાર; ભક્તી વિના ભગવાન દુરલભ, કહેતહે નીગમ પોકાર. મનરે તું સમજ સોચ બીચાર૦ ૧ સાધુ સંગત ડારો પાસા, ફેરે રસ્તા સારા; ડાભ અપકે પડો પુરો, જીત છની હાર. મનતું ૨ છાંડ સતરે સુત અઢારે, પંચકો મારે; દુરતે તજતાં નશાન ચમક ચોક બીચાર. મન૦ ૩ લોભ માયા જંજાલ ભુલો, ઠગો ઠગની નાર; સુરદાસ કહે કહે હરી પદ ભજન વીના, ચલો દાઉ કરઝાર. ૪ મનરે તું સમજ સોચ બીચાર.

ધોળ ૨૪૭

પદ ૧૫.

આજ કામ કલ કામ, પરસુ કામ કરનો; પેહેલે દીન બોહોત કામ, કામમાં પીછે મરનો. આજ કામ૦ ૧ જાગત કામ સુવત કામ, બેહેર મુખ હથ્થે ચલનો; છાંડ કામ સમર શ્યામ, સુર કહે પકડ કરનો. આજ કામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૮

પદ ૧૬ મું.

નીશ દીન લેહેરી ગોવીંદ ગા, નીશ દીન લેહેરી ગોવીદ ગા, જન્મ જુઠો દેહ ગંદી, શાવન કાગન ખાય લેહેરી૦ ૧ પાણીમાં જ્યું પડત બીંદુકા, પાણીમાં જ્યું સમાય; મોહ

માયા લોભ લાગે, કાળે ઘેરા આવે. લેહેરી૦ ૨ કરમ કાગદ બાંચ દેખો, જાતે મન પત જાય; કોટી બ્રહ્માંડકો ઓજ દેખો, જઓ મીટહુત જાય. લેહેરી૦ ૩ દેહકે દસ દ્વાર રૂંધ, અહમ પોહોચો આય; સુર પ્રભુકા ભજન કર લે, જન્મકો દુખ જાય. ૪ લેહેરી નાશ દીન ગોવીંદગા.

ધોળ ૨૪૯

પદ ૧૭ મું

જો બસુદેવજીએ પૂરન તપ, સો ફળ ફળત શ્રી વલભ દેવ જો ગોપાળ હતે ગોકુળગે, સો અબ અહીં બસે નીજ ગ્રહે. જો બસુદેવ૦ ૧ જો ગોપ બધુહી બ્રજમે', સો અબ ઓધરમા ભાઈએ; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વીઠલ, એઈ તેઈ તેઈ એઈ કછુ નાશ ધે. જો બસુદેવજીએ પુરન તપ

ધોળ ૨૫૦

પદ ૧૮ મું.

બીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કોઈ અપનો, કુમ માત તાત સુત ધરના એ સબ જગત રૈનકો સપનો. બીના ગોપાળ૦ ૧ ધન કારણ સબ નીસદીન ભટકત, વૃથા જન્મ હું અહી અપનો; અંતે સાહે કરે નહી કોઈ, નાશ કાળ જમના મુખ જપના. બીના ગોપાળ૦ સબ તજ હરી ભજ જુગલ કમળ પદ, મેહન ધાડો ચરણ હી અપનો; કહે હરીદાસ શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ, રસનાએ શ્રી વલભ નામ જપનો. બીના ગોપાળ૦ ૩

ધોળ ૨૫૧

પદ ૧૯ મું.

જીવત જેસે ભજન વિના પ્રેત, મલીન મદ ઘેર ઘેર ડોલત. ઓદર ભરન કેહેત ભજન૦ ૧ મુખ કટુવન કરેત પરનંદ, સંતનકુ દુખ દેત; શિવા નહી જ્યાંહાં ગોવીંદ ચરણકી, ભોવન ગલનકો ખેત. ભજન૦ ૨ કબહુ પાપ કરી પઇસો પાવત ખડ ખુજમાં દેત, સુર રસના કહાં લોભગડું; બુડો કુટમ સમેત. ૩ ભજન બીના જીવત જેસે પ્રેત.

ધોળ ૨૫૨

પદ ૨૦ મું.

નેનમાં આજોરી. બસો મેરે નેનમાં આજોરી; સુંદર સ્યામ કમળ દળ લોચન, શ્રી બ્રખુભાન કીસોરી. બસો મેરે૦ ૧ મોર મુકટ મકરાં કૃત્ર કુંડળ, પીતાંબર જક જોરે; રસીક પ્રિતમ પ્રીયા નંગ અમુલ. કતકાબર મન ચોરી૦ ૨ બસો મેરે નેનમાં આજોરી.

ધોળ ૨૫૩

પદ ૨૧ મું.

કહાં ચરાવત ગઉઆં, સ્યામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉઆં; આ વનમાં હું નિત્ય ફીરતહુ, કાંહાન દેખી થઉયાં. સ્યામ૦ ૧ આબનમે અમન ધેન ચરાવત, શ્રી વંદ્રાવન છઇઆં; રસીક પ્રીતમ પીઆ હસી બોલો, દધી બેચન તુમ આઇઆં૦ ૨ સ્યામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉઆં.

ઘોળ ૨૫૪

પદ ૨૨ મું.

શ્રી ભાગવત વિચારી કોહી, શુક શ્રી ભાગવત વિચારી કોહી; હરીકી ભક્તિ જુગ જુગ બાંધત; અન્ય ધરમ દીન ચાર. શુક૦ ૧ કથા સુનો કીરતન મુખ લાવો; છોડો મીથ્યા વાદ; ખડ વંગ એ ગાડામાં મુકત, ત્યારે રહો દીન સાત. શુક૦ ૨ ચીંતા તજહો પરીક્ષત રાજા. માનને શિક્ષા અમારી; કમળ નેનકી લીલા ગાવે, તરંગ એ અનેક બીહારી. શુક૦ ૩ સત્યયુગ સત્યે ત્રેતા તપ કીનો, દ્વારપર પૂજા ચોરી; શુક ભજન કરી કેવળ કીરતન, લજ્જા કોન નીવારી. શુક૦ ૪

ઘોળ ૨૫૫

પદ ૨૩ મું.

હોત ગોપાળ એ ગાએ, જે સુખ હોત ગોપાળ એ ગાએ; જ્યાં કછુ નહી જપતપ વ્રત, કોટીક તીરથ નાહે. જેસુખ૦ ૧ ગદ ગદ કંઠ લોચન જળ ધારા, પ્રેમ પૂલકીત તન છાએ; દીઓનો લેન ચાર પદારથ, હરાકો વરસ ઉર જાએ, જેસુખ૦ ૨ ત્રીલોક તરણા કર લેખુ, નંદ નંદ ઉર લાય; સુરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે ગીજનકુ, ચલન મનન અલાય. જેસુખ હોત ગોપાળ એ ગાએ.

ધોળ ૨૫૬

પદ ૨૪ રાગ બીહાગ.

કાહા કીઓ તેં આય જુગમે, કાહા કીઓ તેં આય; ના હરી ભજ્યા ના હરીજન પોખે, જન્મ પદારથ પાય. જુગમે૦ ૧ નહી દ્રઢ એક આશરો કીનો, શ્રીવલ્લભ વરંજ રાય; નહી ન આરાધન રાધાવરકો, કરી મન લાડ લડાય. જુગમે૦ ૨ ગુરૂ શેવા નહીં નાસે રટો મુખ, ભાવ સહીત ગુંણ ગાય; શેવા કર્મ માનસી કરકો, નામ ન ગાયો ઓ-તાય, જુગમે૦ ૩ કીનો નહી નિવેદન હરીકો; દીન ભાવ મન લાય; ભુલ્યો નહી પરાંચ લીલાકું, ચીત્ર ન કીયો બનાય. જુગમે૦ ૪ નહી ન શ્રવન અનન મુખ હરીકી, ટીકે શ્રવન સુનાય; તાપ ભાવના ભકિત કૃપારસ, ન કીનો ચીત બતલાય. જુગમે૦ ૫ સાધુ સંગત કબહુ ન કીનો, અંતર કપટ મીટાય; દુષ્ટ ભાવના ઊર અંતરકી, સો ના દીકો મીટાય. જુગમે૦ ૬ કરી વૈરાગ નહી ન દીનો, દુષ્ટ ભાવ છટકાય; વંદ્રાવન ગોકુળ ગોવર્ધન, મધુબન બસો ન જાય, જુગમે૦ ૭ સાધન બળ કબહુ નહીં છાંડયો, પૂષ્ટિ ભકતી ઉર લાય; કીનો નહી કાજ પરમારથ, સ્વાર્થ સબ બીસરાય. જુગમે૦ ૮ કબહુ ના નિરખ્યા નાથ નેન ભરી, સુખ રહ્યો નિત્ય ખાય; પરદુખ દેખી દયા ન ઉપજી, ભુખે ન દીનો તાય. જુગમે૦ ૯ દાન કહેત સદા જગ ડોલન, ઓર ના કછુ ઉપાય; રંચક સ્વાદ વિષય કે લાલચ, ભારતસ દાએ ગમાય. જુગમે૦ ૧૦ સુખ કહેત ઉપાય કરત નિત્ય, પરસુખ સો અકળાય; ઊંચી બાત દેખી ઓ-રનકી, અંગો અંગ મર જાય. જુગમે૦ ૧૧ શ્રીવલ્લભ

શ્રીવિઠલ ગીરધર, સોમુખ શકે ન ગાય; પૂત્ર પૂત્રાદિક જાણી અપૂને, દેખી બહોત હરખાય. જુગમે૦ ૧૨ ઘડી એક દીન માસ પરસદીન, ગનતી કરત ગીનાય; ધત ઉત બાલત બીન સવારથ, આયુષ્ય દીએ ગમાય. જુગમે૦ ૧૩ અપને સુખ કુલી બાત, કરત બનાય બનાય; કહાભયો સબ લોક હસારથ, પૂજા દેહી બડાય જુગમે૦ ૧૪ જાનતહે હરી ઉરકી બાત, વે ચતુર શિરોમણીરાય; ધન બાતનમે અટક બાહાવરે, દીએ જન્મ ગમાય. જુગમે૦ ૧૫ ખાન પાન મેરી તેરી મેરે કરી, નીશબાશ ઉડાય; સોચ બીચાર નહીં મન કીનો, ભુલો નીપટ અધડાય. જુગમે૦ ૧૬ ઉધવ સો કહી અપ અંતરકી, બાત કહી સુનાય; તામાર્ગ ચલીએ મન ધરી, એ કોમળ રદે બનાય. જુગમે૦ ૧૭ શુકસો કહો પરીક્ષાત રાજા, મારગ સુગમ બતાય; કળીમાં એક નામ અધિકારી, ઓર ન કછુ ઉપાય. જુગમે૦ ૧૮ કહીએ કાહા બનાય બાતકી, બેર બેર સમજાય, સબકો મુળ એક હરી ભજવો, ઓર સબે છીટકાય. જુગમે૦ ૧૯ ઘર સુક દેખી બોહોત ફુલત મને, સુત મુખ બચન સુનાય; એ સંપત સ્વપનેકી જાનો, દેખત બોહા જશીરાય. જુગમે૦ ૨૦ ધીક જીવન જાકો તકે મન, રહો ત્રિશ લપટાય; સુરદાસ ચરણ ઉરજાણો, શ્રી ગીરી ગોવરધનરાય. જુગમે૦ કહાકીઆ તે આયે જુગમે, કાહાકીઆ તે આય ૨૧

ધોળ ૨૫૭

પદ ૨૫ મું.

અબમારી કોણગતી બ્રજનાથ, અબમોરી કોણગતી બ્ર-

જનાથ. ભજનમી મુખ ઓરૂશરણ નાહી, પ્રીત વીશી આ સાથ. અબમોરી ૧ અબહુ પતીત અપ્રાધી પુરણ, આ- અરૂ કરમ બહાર; કામ ક્રોધ અરૂ લોભ ચીતવંત, નાથ તમહી ઓસાર. અબમોરી૦ ૨ અબમે ચરણ શરણ લપ ટાણો, રાખીલો માહારાજ; સુરદાસ પ્રભુ પતીત પાવન, શરણકો બીરદ સંભાર૦ ૩ અબમોરી કોણગતી.

ધોળ ૨૫૮

પદ ૨૬ મું.

રાખો તેસે રહું, જેસે તુમ રાખો તેસે રહું; જાતનકો દુઃખ સુખ સબજનકો, મુખ કરી કાહા કહું. જેસેતુમ૦ ૧ કબહુક ભોજન દેહો કૃપા કરી, કબહુક ભુખ સહું; કબ- હુક ચડન તોરંગ માહારાજ, કબહુક ભાર સહુ. જેસે૦ ૨ કમળ નેન ધનશ્યામ મનોહર, અનુચર ભયોમે રહુ; સુરદા સ પ્રભૂ ભક્ત કૃપાનિધી તુમારે ચરણ ગહુ. જેસ૦ ૩

ધોળ ૨૫૯

પદ ૨૭ મું.

ફેરફેર નહી આવે, અવસર ફેરફેર નહી આવે. જો જાણેતો કાલે ભલાઇ, જન્મો જન્મ સુખ પાવે. અવસર૦ ૧ ધન જોબન અંજળીકો પાણી, વાગુસતાં ફેર ન લાગે; તન છુટે ધન કોણ કામનો, કા કુ કરવી કાહાવે. અ- વસર૦ ૨ જ્યાકો મન બડે ક્રશ્ન સુનાકુ, જ્યુઠ કબહુ ન આવે; સુરદાસકી એહ વિનંતી, હરખ નિરખ ગુણ ગા- વે. અવસર૦ ૩

ધોળ ૨૬૦

પદ ૨૮ મું.

સુંદીર ભેખ બન્યો ગોપાળ, સુંદીર ગાવું સખા સંગ સુંદીર; સુંદીર ભેખ બન્યો નંદલાલ, સુંદીર પંથ સુંદીર હરી આવની, સુંદીર મોરલી શબ્દ રશાળ. સુંદીર૦ ૧ સુંદીર લોક સકળ વરજ સુંદીર, સુંદીર નંદ જસોદાજી કે લાલ; સુંદીર ભોજન બચન થતી સુંદીર, સુંદર હળધર કૃશ્ન કૃપાળ. ૨ સુંદીર૦ ચોતવન સુંદીર ગુન, માધવ કે કરહી બીચાર; સુરદાસ પ્રભુ સબબોધ સુંદીર, સુંદીર શ્યામ શુભ અવતાર. સુંદીર૦ ૩

ધોળ ૨૬૧

પદ ૨૯ મું.

કો પત રાખે મેરી, સ્યામ બીના કો પત રાખે મેરી. અંધકો અંધ દુસ્યાસન, આન સભા મધ્ય બેરી. સ્યામ૦ ૧ માહામતીહીન ભયોએ, રાજા પકર લાઈ જપુચેરી; ભીષ્મ દ્રોહ કરણ દુર્યોધન, કીન હુન પાછી ફેરી. સ્યામ૦ ૨ જો વિસ્વાસ રહ્યોમે ગજપામે, કહું કરણા મય તેરી; શ્યામ આઈ શાહે કરો કરૂણા નીધી, બુડત રાખો એ બેરી. શ્યામ૦ ૩ તજી બાનુ આતુર ઉઠ ધાએ, જેસે ગજકી બેરી; સુરદાસ પ્રભુ ભકતકે કાજે, કહી અંબરકી ઢેરી. સ્યામ૦ ૪

ધોળ ૨૬૨

પદ ૩૦ મું.

કરી મન ઉર સંતનકી શેવા, જીનકે ઓર ભરૂસો નહી, ભજે નિરંજન દેવા; શીળ સંતોશ સદા ઉર જીનકે, શ્યામ નામ કે લેવા. કરી૦ જીવન મુક્તી ફરે જુગમાંહી, જ્યું નારદ મુની દેવા; જીનકે ચરણ કમળકુ વંછન, ગંગા જુમનાં રેવા. કરી૦ ૨ સુરદાસ ઉનકી સંગતી, મીલે નીરંજન દેવા. કરી૦ ૩

ધોળ ૨૬૩

પદ ૩૧ મું.

શ્રી ગોકુળમાં રહીએ, સદા મન શ્રી ગોકુળમાં રહીએ. ગોવીંદ ઘાટ ઠાકરકી છઈયાં, એઠક દરસન પાઈએ. સદામન૦ ૧ શ્રી જુમનાં કુંવીંદ સુખંગ, શ્રી વંદ્રાવન ગીરી ગોવરધન ભાઈએ; ઘેર ઘેર ભકતી ભાગવત શેવા, તન મન પ્રાણ જે કહીએ. સદામન૦ ૨ શ્રીવિઠલનાથ બીરાજત નીશદીન, ચરણ કમળ ચીત લઈએ; શ્રી વલભ પ્રભુ કમળ કીરપા તે, ઉનકે દાસ કેહેવાઈએ. સદામન૦ ૩

ધોળ ૨૬૪

પદ ૩૨ મું.

જેસે હુ તેસો તીહારો, શ્રી વલભ નંદન અબ, જીવ છાંડ દેહો મોહેક તે, બાંહે ગ્રહેકી લાજ મન ધરેહો; નખણે ભરૂસો મોહે સાધન ભવ દર તે. જેસો૦ ૧ તુમ તજો ઓર ઠોર નાહી મેરે, જયાસો જાય કહું દુઃખ લર

કે; રશીક શિરોમણ શ્રી વલ્લભ માહા પ્રભુ, રાખો માહે ચરણ શરણ ભગદર તે. જેસો૦ ૨

ધોળ ૨૬૫

પદ ૩૩ મું.

રાવલકે કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુનીપર, કાંહાનાદેદે સુનોબાજ ગોકુળમાં મુડલરા; જસોદાકે પૂત્ર ભયો લખુભાન જ્યાસુ કહો, જ્યાં ત્યાંથા ધાયે ગોપ દધી દુધ ગગરા. કાંહાના૦ ૧ અંગે ગોપ વદ્રાવન પાછે તજી આ મનોહર ચલન શકતકો પાવત નડગરા; ચતુરભુજ પ્રભુ ગીરધારીકે જન્મ સુની, ફુલી ફુલી ફરત નારદ જેસે ભમરા. રાવલકે કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુના ઉપર.

ધોળ ૨૬૬

પદ ૩૪ મું.

નઉતર લીલા હોતી જુની, નઉતર લીલા હોતી જુની; જો શ્રી વલભ પ્રગટ ન હોતે, બસુધા રેહેતી સુની. નઉતર૦ ૧ દીન દીન પ્રગટ ક્ષણું રાજત, હે જ્યો કંચન બીચ ચુની; છુગનદાસ આગરાકો શેવક, ગાવત જ્યાકો સુની. ૨ નઉતર લીલા હોતી જુની.

ધોળ ૨૬૭

આશરાના કીરતન રાગ બીહાગ.

કેતે દીન હરી સ્મરણ બીના ખોએ, કેતે દીન હરી

સ્મરણ બીના ખોએ; પર નિંદા રસંના કે રસમાં, અપ-
નો કર્તવ ખોએ. કેતેદીન૦ ૧ તેલ લગાય કીએ રૂચી મર
દન, બસતરે બનાય કે ધોયે; તીલક બનાય સ્વામી હોય
નીકસે, વેસ્યનકે મુખ જોએ. કેતેદીન૦ ૨ કંપત કાળ બ્યા
ળ મુની ડરપત, બ્રહ્માદિક શિવ રાએ; સુંધનકી ક હાગત
વેહેગી, ઊદર ભર ભર સોએ. કેતે દીન હરી સ્મરણુ બી-
ના ખોએ૦ ૩

ધોળ ૨૬૮

રાગ બીહાગ.

કેતી કહી સમજાઈ, તોસુ કેતી કહી સમજાઈ; નંદ
નંદનકે ચરણ કમળ ભજ તજ પાખંડ ચતુરાઈ. તોસુ૦
૧ સુખ સંપત દારા સુત વેહે, જુઠ સબે સમુદાઈ; ક્ષ
ણુ ભંગુર એ સબે સ્પાન બીન, અંતે સંગ નહી જાઈ.
તોસુ કેતી૦ ૨ જન્મ મરણ બોહોત જુગ બીતે, હજુકુ
લાજ નહી આઈ; સુરદાસ ભગવાન ભજન બીન, જૈસે-
એ ગાંઠ ગમાઈ; તોસુ કેતી કહી સમજાઈ. ૩

ધોળ ૨૬૯

રાગ બીહાગ.

દાઉનમે એકો નહી ભાઈ, દાઉનમે એકો નહી ભાઈ
ન હરી ભજ્યા ના ગ્રહે સુખ પાયો, બરથા બાંહ ગઈ.
દાઉનમે૦ ૧ જ્યું સુવા સીમળ ફળ લળકે લાલચ દાહ
દહી; પરતાનો જેમ ચાંચ ગુદાને, નીકસત તુળ મહી.
દાઉનમે૦ ૨ હરી વિમુખવે ચંદ્ર ચકોર જ્યું ચુગત અંગા

૨ મહી; દ્રક્ષ કાંહાં તે ખાગો, સુર પ્રભુ શોહે ખ બોર મહી. દાઉનમે એકો નહી ભાઈ. ૩

ધોળ ૨૭૦

રાગ બીહાગ.

મન તું જાયગો અમ જાની, મન તું જાયગો અમ જાની. જોગીપતી તાી સમે જાયગો, અરૂ જાયગે એ અભી-માની. મન તું૦ ૧ રાજ્ય કરંતે રાજા જાયગે, અરૂ રૂપ તીરાણી; વેદ ભણંતે બ્રહ્મા જાયસે, કથા સુનન તે જ્ઞાની મન તું૦ ૨ આવેગી એક લેહેર લોભકી, બુડેગો બાન પાણી; સુરદાસ એક ભક્તિ ન જાયગી, જયાકી મતી ઠરાણી. મન તું જાયગો અમ જાની. ૩

ધોળ ૨૭૧

રાગ બીહાગ.

કોહુ કામ નહી આયો, ભજન બીના કોહુ કામ નહી આયો; આ જુઠી માયાકે કારણ, રતનશુ જન્મ ગમાયો. ભજન બીના૦ ૧ ઊંચે ઊંચે મેહેલ ચિત્ર વચિત્ર કીનો, રૂચી રૂચી ભોવન બ ાયો, તા હું મોસે પરર નિકસે, ક્ષણભર રેહે ન પાયો. ભજન બીના૦ ૨ તરીઆ કહતહે સંગ ચલુંગી, ધુત ધુત ધન ખાઓ; ચલની વેર રહી મુખ મુડે, ડગકયું નહી પોહોચાયો. ભજન બીના૦ ૩ જેતે સંગી તેરે હેત કરતહે, તીનકે હાથ બંધાયો; કાહાડ લીએ કંઠ હું તે દોરા, ફુંકી ફુંકી બદન જલાઓ. ભજન બી

ના૦ ૪ અબ તું સચ કરતહે અધરમી, પેહેલે કછુ ન કમાયો; સુર કહે ભગવંત ભજન બીના, ઉંધે સીર લટકાયો. ભજન બીના કોહુ કામ નહી આયો. ૫

ધોળ ૨૭૨

રાગ બીહાગ.

જીવન એસે જો બની આવે, જીવન એસે જો બની આવે; શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ પ્રભુકી, સરણ તાત જો પાવે. જીવન૦ ૧ દ્વાદસ તીલક સંહીત મુદ્રા ધરી, તુલસી કંઠ ધરાવે; પ્રેમ સહીત જો નંદ નંદનકે, દીન જન્મ કર્મ ગુણ ગાવે. જીવન૦ ૨ શ્રી ભાગવત મુખ રસ ટીકા, અનુદીન શ્રવણ કરાવે. ભુશણ બસન બીચીત્ર બહું રંગ, પ્રભુકું લાડ લડાવે. જીવન૦ ૩ આછી ભાત સામગ્રી કરકે, પ્રભુકુ ભાગ ધરાવે; પ્રભુકે ભકતનસુ હીલ મીલ કે વે પ્રસદ જો પાવે. જીવન૦ ૪ શ્રી ગોકુળ ગોવરધન બસકે, શેવ દ્રઢ ગન લાવે; શામા સ્યામ સંગમકી લીલા, ધ્યાન રદેમાં આવે. ૫ શ્રી જામનાંજીશુ અધીક સ્નેહ કરી, મુખ જળ પાન કરાવે; રસી કકે પાય બાંધી ઘુઘરી, અપનો અંગ નચાવે. જીવન એસે જો બના આવે૦ ૬

ઠાકોરજીને જગાડવાનાં પદ.

પદ.

રાગ વીભાસ.

જાગો ગોપાળ લાલ દેખો મુખ તેરો; પાછે ગ્રહ કાજ

કરૂ નિત્ય નેમ મેરો. ૧ વીગત નીસાં અરૂણુ દીશા ઉજત ભયો ભાન: ગુંજત અલી પંકજ જપન જાગહુ ભગવાન. ૨ દ્વાર ઠાડે બંધીજન કરતહે કીંવાર, જશ પ્રસંસ ગાવત હરી લીલા અવતાર. ૩ પરમાનંદ સ્વામી દયાળ જગત મંગળ રૂપ; વેદ પૂરાન પડત ગ્યાન મહીમા અનુપ. ૪

ભગવાનને ખેલાવવાનાં પદ.

રાગ દેવગંધારે.

ભલી યહ એજવેકી. મદન ગોપાલ લાલ કાહુકી રાખત નાહીન કાની. ૧ અપને હાથ લે દેત બનચરનકો દુધ ભાત ધરત સાની; જો બરજે તો આંખ દેખાવે પર ઘરકું દેત દાની. ૨ સંનીકી જસોદા કરત વસુત કે યહલે ગાટ મથાની; ફોરી ફોરી દહી ડારી અજીરમે કોન સહેની તહાંની. ૩ ઠાડી હસતી નંદજીકી રાની, મુંદી કમળ મુખ પાની; પરમાનંદ દાસ જાનતહે ભોલી મુગ્ધ ઘોખાની. ૪

ભગવતનાં નોછાવરનાં પદ.

રાગ હમીર.

આજ મેરે નંદ નંદ કે પ્યારે, માલા તીલક મનોહરવાનો ત્રીભુવન કે ઉજીઆરે. ૧ પ્રેમ સહીત બસાત ઉર મોહનને કહુ ડરત નઠારે હ્રદય કમળ કે મધ્ય બીરાજત શ્રી વરજરાજ કુમારે. ૨ કાંહાં જાનુકો પુન્ય પ્રગટ ભયો

મેરે ઘર જો પધારે; પરમાનંદ કરી નોછાવર, વારી વારી કરી હું વારી. ૩

શ્રી ઠાકોરજીના માહાત્મનાં પદ.

પદ.

રાગ પુરવી.

મોહનનંદ દાય કુમારે પ્રગટ બ્રહ્મની કુંજ નાયક ભકત હીત અવતાર, પ્રથમ ચરણ સરોજ વંદુ સ્યામ ઘન ગોપાળ; મકર કુંડળ ગંડ મંડીત, ચારૂ નેન વીશાળ; બળ રામ સહીત વીનોદ લીલા શેષ શંકર હેત દાસ પરમાનંદ પ્રભુ હરી નીગમ બોલે નેત. ૧

સમાપ્ત

श्री नाथद्वारना साचोरा ब्राह्मण जगन्नाथ तरफथी मळेली वैश्नवने नित्य नियम राखवानी शीक्षा

શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ શ્રી ગોપીજન વલભાયનમઃ વૈષ્ણવને પ્રાતઃકાળે વેહેલું ઉઠવું, સૂર્યોદય સમે નિંદ્રાં નિશેદછે, પ્રથમ ઉઠીને કંઠમાં એ માળા તેહનાં દરશન કરવાં, હાથ ધોવા, તીન કોગળા કરી ચર્ણામ્રત લેવું. ત્યારે પછી જયજય શ્રીવલભ પ્રભુ શ્રીવિઠલેશ સાથે તથા જયજય શ્રીવલ્લભ-નંદન પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ. શ્રીલક્ષમણ સુતગાન પ્રાત; સમે ઉઠી કરીએ. શ્રી વલભ સુત ગાન ઇન વિના ઔર જે આપને કીરતન આવડતાં હોય તે ગાઇએ. શ્રીજુમ-નાંજીનાં પદ તથા વલભાખ્યાન પછે દીશા જંગલ જ-ઇએ, તે જતાં વખતે એ માળા કંઠમાં હોય તે અગર જનોઈ હોય તે કાને લગાવવી. તીન વાર મ્રત્યકા લેઈ ગુદા ધોવી તથા દીશા જંગલ જઇએ તે પછી ડાબા હા-થથી લોટો ન ઝાલવો તથા ડાબો હાથ બીજે અડકા-ડવો નહી. દસ વાર મ્રત્યકા લેઇને હાથ ધોવા, પછી પગ ધોવા, ત્યાર પછી મ્રત્યકા લેઈ બે વાર હાથ ધોવા, બાર કોગળા કરવા, પછી દાતણ કરવું, શુદ્ધ જગોપર લોટો મુકી દાતણ કરવું, દાતણ કરતાં એઠો હાથ લોટે લગાવવો નહી. કુગળીવતી હાથ ધોવા, પેહેલા કોગળા કરી મોહોડુ શુદ્ધ કરીને હાથ ધોઇને પછી કપાળ ધોવું, પછી સ્નાન

કરી વાળી કપડે અડકવું નહી, અપ્રશમાં રહેવું, પછી એકાંત જગાએ સુકવેલું ધોતીયું જો તેને કોઈ અડયું ના હોય તો તે ધોતીયાને પેહેરવું અથવા મુગટો પેહેરવો, પછી જ્યાં બેસવાનુ ઠેકાણું હોય ત્યાં આસન ખીછાવવો, પછી આપણે બેસવું. બેસીને તીલક કરવું, તીલક કરવાની રીત શ્લોક પ્રમાણે.

કુમકુમે ન ચરે ધિમા તિલકાની દ્વાદ શિવવું; ।। લલાટે ઉર્ધ્વ પૂંદ્રં સ્યાતુ પદમા કારંતુ વક્ષસિવેણું પત્રનીભં બાહુ અન્ય દિપા કૃતિ ભવેત ।।

અરથ—પ્રસાદી કંકુ થકી દ્વાદસ તીલક કરવાં, ઉર્ધ્વ પુંદ્ર જે માર્તંડ ગ્રંથમાં શ્રીગીરધરજી માહારાજ કાશી વાળાએ નિરણય કરયું છે. લલાટકે વિશે ઉર્ધ્વ પુ દ્ર કરવું ઉર્ધ્વપૂંદ્ર ભગવાનના ચરણકૃતી દંડાકાર કરવુ, એ તિલક નિરગુણ એટલે ગુણ રહીત રહીત હેવી રીતે કરવું, એ તીલક શુદ્ધ છે રૂદય કમળ વિશે કમળના ફુલની આકૃતી અથવા ભુજાને વિશે વાંસના પતા સરખું, બાર ઠેકાણે દીવાની જોત સરખાં, એવી રીતે તીલક કરવાં, હેના ઉર્ધ્વપૂંદ્રની ભીતર એક ગદા ધારણ કરવી, તેના ઉપરે ત્રણ સંપ્રદાયની છાપ ધારણ કરવી. છાપાં કર્યા વિના રેહેવું નહી. કહ્યું છે કે—

।। ઉર્ધ્વપુંદ્ર ત્રિપુડવા મધ્યે શુંન્યન કારીયતે ।।

અર્થ—તીલક વીચમાં શુન્ય ન રાખવો, ચાંલો કરવો, એ શાસ્ત્રમાં કોઈ જગાએ વચન નથી તેથી ચાંલો ન કરવો. ભગવંત નામ રૂપી છાપાં જરૂર ધારણ કરવાં

જેટલી વાર નાહીએ તેટલી વાર તીલક કરીએ તેટલી વાર છાપાં કરવા. શ્રી માહાપ્રભુજીએ નિબંધમાં કહ્યું છે તે શ્લોક—

॥ શંખ ચક્રાદિકં ધાર્યં મૃદં પૂજાંગ મેવતત ॥

॥ તુલશી કાષ્ટજા માલા તિલકં લિંગ મેવવા ॥

અરથ—શંખ ચક્રાદિ ધારણ કરવાં, મૃત્યકા વતી કરવાં એટલે ગોપીચંદન કદાપી ન મળે તો બ્રમાંડ ઘાટની રજવતી કરવાં તથા તે પણ ન મળે તો તુળશીજીના થડ ભીતરની મૃત્યકા વતી કરવાં પણ છાપાં વિના ન રેહેવું. તુળશી કાષ્ટની માળા પેહેરવી તથા તીલક ઉર્ધપૂંદ્ર કરવું. નિબંધ તત્વ દ્વિપ શ્લોક ॥ વન્હિ નૈવતુ સંયુક્ત ચક્ર માદાય વૈષ્ણવઃ ॥ ધારયતે સર્વ વર્ણાના હરિજ લોકય કામ્યપેતિ ॥ તે થકી તતોમૂદ્રા ધારણ ન કરવી ॥ શંખાદિ ચિન્હ રહિતઃ પૂજાંવસ્તુ સમાચરેત ॥ નિઃફળ પૂજન તસ્મહરિનાપિન તુષ્યતિ ॥ અરથ—તે થકી છાપ વિના શેવામાં ન જાવું શેવામાં જાય તો હરી જે ભગવાન તે પ્રસન ન થાય તેથી છાપાં કરવાની જરૂર છે વઇરનવને શેવા જરૂર કરવી શ્લોક નિબંધ તત્વ દ્વિપનેશ એક કાલં દ્વિકાલંવા ત્રિકાલંવાપિ પૂજ્યતે ॥ અરથ—આપને ઘરમે પૂષ્ટિ મારગની પરનાળીકા યુક્ત શેવા ન બીરાજતી હોય તો હું ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે સુક્ષમ શેવા કરવી પણ શેવા વિના રેહેવુ નહી. તે શેવાની રીત બપતા નથી. એક કાળ જાય કે બીજા કાળમાં અથવા બીજો કાળ જાય તો ત્રીજા કાળમાં શેવા કરવી પણ સુક્ષમ શેવા કરયા વિના ખાવુ નહી. આપણા શ્રી જે ભગવાન તે થકી બહીર

મુખ થાય. શેવાના અવકાશમાં સંધ્યા કરવી. કાળનો ત્યાગ થાય પણ કરમનો ત્યાગ ન થાય તેથી શેવાના અવકાશમાં કરવી, પછી જપ કરવો, પછી આપને જે શ્રી સરવોતમજી પાઠ અગર બીજો કોઈ પણ પાઠ આવડતો હોય તે જરૂર કરવો સરવોતમજીનો પાઠ તો જરૂર કરવો કેમકે તે વઇશ્નવની ગાયત્રી છે, જે રીતે આપણે શેવા કરતા હોઈએ તે કરયા પછી માહાપ્રસાદ લેવો. ભોગ ધરીને અથવા છ પ્રકારના જે પ્રસાદ કહ્યા છે તેમાં એકે પણ જરૂર લેવો. તે છ પ્રસાદ કયા કયા તેહેની વીગત—૧ સાક્ષાત પ્રસાદ, ૨ સ્પર્શ પ્રસાદ, ૩ દ્રષ્ટ પ્રસાદ, ૪ મિશ્રીત પ્રસાદ, ૫ ચરણાંમૃત પ્રસાદ, ૬ અક્ષ પ્રસાદ, એ રીતે છ પ્રકારના પ્રસાદમાંથી એક પણ લેવો, અસમરપિત વસ્તુ લેવી નહી.

સાંજની રીત—ત્રણ વાગ્યા પછી જે રીતે આપણ શેવા કરતા હોઈએ તે પ્રમાણે કરવી તે પછી શ્રી ગોવરધનવાશીનું ધ્યાન કરવું પછી વલભાખ્યાન અથવા મુળ પુરૂષ અથવા શ્રી ભાગવતની અનુક્રમણીકા આદી લોક આપણને જે ધોળ આવડતાં હોય તેહનો પાઠ કરવો. પછી વઇશ્નવ મંડળીમાં જાવું તેહનો નીમ રાખવા; ને ત્યાંહાં જે વંચક થતુ હોય તેહેનું ધ્યાન રૂદેમાં રાખવું, ને તેમાં જે સંસય હોય તેહેનો ખુલાસો જે કોઈ મોહોટો વઇશ્નવ હોય તેહને પુછી કરવો. ને તે જે પ્રમાણે કહે તે પ્રમાણે ચાલવું સત સંગ કરવાની જરૂર છે, વઇશ્નવને મુખ્ય દયા રાખવી, સંસાર વીશે વઇરાગ રાખવો એટલે સંસાર વિશે આશક્ત ન થવું; કામ, ક્રોધ, લોભ, મદ મત્સર કરીને રહીત રેહેવું, કોઈના હીંસા ન કરવી, તથા

નિંદ્યા ન કરવી, કોઈ ઉપર દ્વેશ ન કરવો; અસત્ય ભાષણ ન કરવું, અનાશ્રય ન કરવો, અસત સંગ ન કરવો, ખોટી ક્રીયા ન કરવી, ભગવંત ધરમ સમાન બીજો ધરમ ન જાણવો; પરસ્ત્રીનું ગમન ન કરવું. જો કરે તો હજાર વરસની તપશ્ચર્યાની નાસ્તી થાય, હજાર વરસની શેવા નિસ્ફળ થાય, દરશન કર્યા વિના સરવ સ્થાન રેહેવુ પરસ્ત્રી સાથે એકાંતમાં એક પળ પણ બેસવું નહી. જો બેસે તો કામ ઉત્પન થયા વિના રહે નહી. તે થકી શ્રી ભાગવતા દીકમાં ના કહી છે, આપણી દીકરી હોય અથવા બેહેન હોય તથા માતા ગુરૂપત્ની અથવા સાસુની જોડે પણ એકાંતમાં ન બેસવું—શ્રી માહા પ્રભુજીએ આગ્રા કરી છે. ॥ શ્લોક ॥ વિષયા ક્રાંત દેહાનાં નાવેશસર્વથાહરેઃ ॥ અરથ જેહનું મન લોકીક વિશયને વીશે છે તેહના રૃદયમાં કોઈ કાળ ભગવાન પધારતા નથી. વઈસ્નવને શ્રી ઠાકોરજી શ્રી વલભકુળવાન એમને વીશે સામાન્ય બુધી રાખવી. તથા વઈસ્નવે હમેશાં પોતાના ધરમમાં તુળશીજીની તથા ગાય ની શેવા કરવી.

કીરતન સુની વખત સ્મરણ કરી કેહેવું.

જયશ્રી વલભ જય શ્રીવિઠલ જય શ્રી જમુનાં શ્રીનાથજી; કળીયુગના તો જીવ ઓધારયા, મુસ્તક ધરીઆ હાથજી. વઈસ્નવજન પર કૃપા કરીને દેજો વરજમાં વાસજી આગે પાછે ગાઉ બીરાજે, બીચમે માહારો નાથજી. મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, મોરલી શોભે હાથજી; જય શ્રી ગીરધર જયશ્રી ગોવીંદ, જયશ્રી બાળકૃસ્નજી. જયશ્રી ગોકુળ પતી, જયશ્રી રઘુપતી. જયશ્રી જદુપતી, શ્રીધનસ્યા

મજી. શ્રી ગોકુળ વારે નાથ, મેરી દોરી તુ માહારે હાથજી. જય જમુનાં ^, શ્રી ગોરધનનાથ. માહા પ્રભુજી શ્રી વિઠ્ઠલ નાથ, જેજે શ્રી ગોકુળેશ. શેસ્ય નરેકે કલેશ, ક્ષણું ક્ષણું પળ પળ સ્મરણ કીજે, નામ નીરંતર લીજેજી. ચરણ શરણ રાખે માહારો વાહાલો. શ્રી ગોકુળ અવતરીએજી; શ્રી ગોકુળમાં તો વાશો વશીએ, સંતસભાતીમાં રહેજી. શ્રી વલ્લભ શ્રીવલ્લભ મુખથી કહીએ, ભવસાગરતો તરીએજી. નીત્ય પ્રત્ય રમણ રેતમાં રહીએ, ગુલાબ છડી દરશન કરીએ. જે દરસન બ્રહ્માને દુરલભ, તે આપને આગે કરીએ. શ્રી વંદ્રાવન ગોવરધન વાશી. રાધા માધવ સુંદરશ્યામ. હરીજનકો શેવક. દરશન દીજે આઠોજામ. એટલું કહી મુખ ચરણામ્રત લેવું.

શ્રી માહા પ્રભુએ અપના નિબંધમાં જે આજ્ઞા કહીછે તે પ્રમાણે તે શાસ્ત્ર મુખ્ય જાણવાં. ૧ વેદ, ૨ બ્રાહ્મસુત્ર, ૩ ગીતા, ૪ શ્રીમદ ભાગવત, એ ચારેને સૌપમા માનવા.

પેશાબ કરીને હાથ પગ ધોવા ને ત્યાર પછી કોગળા ત્રણ કરવા ને જમીને કોગળા આઠ કરવા. વિષય કરીને કોગળા કરવા પ્રસંગે પ્રસંગે કોગળા કરી ચરણામ્રત લેવું અશુદ્ધ રેહેવું નહી.

શ્રી હરરાયજીની શિક્ષાપત્રી }
શ્રી ગોકુળનાથનું વચનામ્રત } વાર્તાવને વાર વાર વિચાર કરવો અને જરૂર સાંભળવું.
શ્રી દ્વારકેશની ભાવના. }

સ્લોક.

ચેકંઠ લગન તુળશી નળીનાક્ષ માળા પેમાહું મુલપરી શોભીત શંખ ચક્રા એવા લલાટ પટલેન સરદુર્દ્ધ પુ દુસ્તે વર્ષસ્તવા ભુ ાન માશુ પવિત્ર પતિ.

અરથ.

જેને કંઠમાં તુળશીની માળા છે, અથવા કમર કાકડી ની માળા છે; બાહુને વિષે શંખ ચક્રાદી ધારણ કર્યાંછે, લલાટને વિષે ઉર્ધ્વપુંદ્ર તીલક છે એવા જે વઈશ્નવ તે જ્યાંહાં જાય ત્યાંહાં એક માસ સુધી તે ભોવન પવિત્ર રહે.

અધ્યાય તથા શ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધ વિષે.

રાગ કાફી.

શ્રી વલ્લભ ચરણે લાગુજી, ગુંણ ગાવું વાણી હેવી માગુજી. ૧ શ્રી વિઠ્ઠનાથજી પુરો આશજી, જન્મ જન્મની જાણી દાસજી. ૨ અનુક્રમ શ્રી ભાગવતનું કહીએજી, સ્કંદ તે દ્વાદશ લહીએજી. ૩ અધ્યાય ત્રણસેંને બત્રિશજી, પ્રાકૃત અધ્યાય મળી ત્રણસે પાંત્રીશજી. ૪ શ્લોક અઢાર હજાર પ્રમાણજી, પ્રકરણ તેંતાળીસ પ્રમાણ નિરવાણજી. ૫ ઓગણીશ અધ્યાય પ્રથમ સ્કંધજી, ત્રણ્ય પ્રકરણ કર્યાં પદ બંધજી. ૬ હિત પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય લગી થાયજી, પેહેલા અધ્યાય સઉનક પ્રકરણ કેહેવાયજી. ૭ બીજે અધ્યાય સુત પુરાણી ઉતર દોધોજી, ભક્તિ યોગ તે ઉત્કૃષ્ટ કીધોજી. ૮ ત્રીજે અધ્યાય કથા અવતાર ચોવીશજી, બીજુ પ્રકરણ મધ્યમ કહુ નામી શીશજી. ૯ ચોથે ચિંતા વ્યાસજીને થઈ નારદ આવ્યાજી, ઉપદેશ કરી પાંચમે સમજાવ્યાજી. ૧૦ કીજેજી શ્રી ભાગવત પ્રકાશજી, તેણે થાય તાપ તીમરનો નાશજી. ૧૧ છઠે પોતાનુ વરતાંત નારદે કહ્યુંજી, આગળ જન્મે જે સુખ દુખ લહ્યુંજી. ૧૨ ત્રીજુ તે પ્રકરણ ઉતમ જાણોજી, તેર અધ્યાયમાં એહ વ-

પ્રાણોજી. ૧૩ સાતમે અધ્યાયમાં બાણુ અસ્તરથામા કેરાંજી, રક્ષા કરી સરવને રાખ્યાં નેરાંજી. ૧૪ આઠમે ઉતસ્યા ગર્ભ રક્ષા કરી લીધીજી, કુંતાજીએ પ્રભુની સ્તુતી કીધીજી. ૧૫ ભીષ્મ પીતાએ યુધીસ્ટરને ઊપદેશ કીધોજી, તે સરવને વચે અધીયાય પ્રસિધોજી. દસમે અધીયાય યુધીસ્ટરને રાજ્ય બેસારયાજી, પછે શ્રીજી પોતે દ્વારકાં પધારયાંજી. ૧૭ એકાદશ અધ્યાય સગાં સહોદર સરવ મળીઆંજી, માંહો માંહ પરસ્પર ભળીઆંજી. ૧૮ ભગવત ભક્ત પરીક્ષત રાયજી, જન્મ વરણુ દ્વાદશ અધ્યાયજી. ૧૯ ત્રયોદશે વીદુરજી હસ્તીનાપૂર આવ્યાજી. તિરથ યાત્રા કરી સરવ મન ભાવ્યાજી. ૨૦ ધતરાષ્ટર ગાંધારી લેઈ સાથજી, વીદુરજી ચાલ્યા ઉતરા પંથજી. ૨૧ ચઉદમે અધ્યાય દ્વારકાંથી આરજુન આવ્યા ઘેરજી, મુખ જોઈ યુધિષ્ટર પ્રશ્ન પૂછયા જેહજી. ૨૨ પંદરમે અધીયાય યાદવ કુળ ક્ષેથાયજી, પરિક્ષતને રાજ્ય દેઇ પાંડવ ઉતર પંથ જાયજી. ૨૩ સોળમે અધીયાય પરિક્ષત દીગવીજે કહ્યાં જી, પ્રથિવ ધરમ કળીયુગને તાંહાં લહ્યાજી. ૨૪ ધરમ રક્ષા સતરમે અધીયાય કીધીજી, કળીયુગને સ્થાન દેઈ શીખ દીધીજી. ૨૫ પરિક્ષતને વિપ્ર શ્રાપ થયો અરિષ્ટજી, ઓગણીસમે અધીયાય જઈ બેઠા ગંગા તારેજી. ૨૬ સરવ રાજ્ય તે ત્યાગ કીધુંજી, શુકજીને પૂછીને વરત લીધુંજી. ૨૭ અધીકાર લીલા એ કેહેવાયજી, એક રસના કુયમ કરી ગુણ ગવાયજી ૨૮ હરીદાસ પ્રભુ શ્રી ગોવરધન ધારીજી, શોભા નીરખી નીત્ય પ્રતે જાઊં બલીહારીજી. ૨૯ ઈતી પ્રથમનું ધોળ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

अथ श्री द्वितीय स्कंध अनुक्रम

आख्यान प्रारंभ.

જાને લીલા દ્વિતીય સ્કંધછે, અધ્યાય દસ માંહે; પ્રકરણ એનાં ત્રણયછે, તત્વ ધીયાન પેહેલું ત્યાંહે. ૧ પેહેલા અધી-યાય માંહે કહ્યાં, સાક્ષાત યોગ સાન; પોતાનાજ કારણે, સ્થુળ સ્વરૂપનું ધીયાન. ૨ સુક્ષમ સ્વરૂપનું ધીયાનછે, તેતો અધીયાય બીજે; ધ્રપ્રસાદ પ્રકરણ બીજુ, એનું વર્ણન ત્રીજે. ૩ ઉસતી દેવતા સરવની થઇ ભક્તા તે સકામી; સરવ તજી પ્રભુને ભજો, એછે અંતર પામી. ૪ મન વાં-છીત ફળ પુરશે, પુરણ કામ એહ; મંગળાચરણ સુકજી કરયું, ચોથે અધીયાય જેહ. ૫ તેમાં શ્રીજીની સ્તુતી કરી, તે ક્યાં લગી કહીએ; ત્રીજુ મનનુ પ્રકરણ છે, તે છ અધી-યાયમાં લહીએ. ૬ એક ઉત્પતી, બીજો ઊપપતી; એના બે પ્રકાર, પ્રથમ ઉત્પતી પ્રકારનો, કાધો છે ઊચ્ચાર. ૭ નારદે પૂછ્યુ બ્રહ્માજીને, કહ્યુ પાંચમે કરી માન; અધીયા-ત્મક સાન પચીકરણ, સ્થુળ સુક્ષમ સાન, ૮ આઠ સ્વરૂપ વઇરાગનાં, છઠે અધીયાય જાણો; સરવ ઉત્પતી પ્રભુથી થઇ, તે કહી વખાણો. ૯ સાતમે અધીયાય શેવા વર્ણન, ચોવીશ અવતાર; આઠમે અધીયાયથી જાણીએ, ઉત્પતી પ્રકાર. ૧૦ નારદજીએ બ્રહ્માજીને પૂછીયું, તે એમાં કહીએ; પોતાની ઉતપતી કહી, તે નવમે અધીયાય લહીએ. ૧૧ ચતુર શ્લોક શ્રી ભાગવતનો, બ્રહ્માજીએ ઊપદેશ કીધો; નારદજીએ રદે ધરી, શ્રવણે રસ પીધો. ૧૨ તે ઉપદેશ શ્રી શુકજી-એ, પરિક્ષતને કહ્યો; શ્રી ભાગવત રસ સાંભળી, કૃતાર્થ

થયો. ૧૩ આ અધીયાય જો વરણવું, આધો દઈવક સ્વરૂપ, દશમ અધ્રીયાય વરણવું, તે કહીએ અનુપ. ૧૪ શ્રવણે સુધારસ પીજીએ, રૂદીયા માંહે ધરી, હરીદાસ પ્રભુ સોભા નીરખીએ, શ્રીકુંજબીહારી. ૧૫ ઈતિશ્રી ભાગવત દ્વીતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

અથ શ્રી ત્રતીય સ્કંધ પ્રારંભ

(એની ચાલ વન યાત્રાના ધોળની છે.)

સ્વર્ગ લીલા ત્રતિયસ્કંધ કહીએ, અધીયાય તેત્રીશ પ્રકરણ ચ લહીએ. ૧ પેહેલું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યું, અધીયાય ચારે, વીદુરજી તીરથ યાત્રા કરી આવ્યા ત્યારે. ૨ વીદુર ઉદ્ધવજી જુમના ત્રટમાં મળ્યા સહી, બીજે અધ્રીયાય બાળ ચરીત્રની લીલા કહી. ૩ ત્રીજે રાજ્ય લીલા ચોથે પ્રભાશ લીલા કેહેવાય, પછે ઉદ્ધવજી ત્યાંથી ઉત્તર પંથે જાય. ૪ બીજુ પ્રકરણ ગુણ નીત્ય પાંચમેથી જે; વીદુરજી મૈત્રૈયને પૂછે ભગવાન માયા તત્વે તે. ૫ છઠે માયા નીરૂપણ મૈત્રય કીધું, ત્રીજે સગુણ પ્રકરણ અધીયાય ત્રણમાં સીધુ. ૬ સાતમે ભગવત ચરિત્ર અવતાર કથા પ્રશ્ન પૂછ્યાં જે, આઠમે મુળ પૂરૂષથી બ્રહ્માજીની ઉતપની થઈ તે. ૭ નવમ અધીયાય બ્રહ્માજી શ્રીજીની સ્તુતી કીધી, દરશન થયા સ્રષ્ટિ કરવાની આજ્ઞા દીધી. ૮ ચોથું કાળ પ્રકરણ દશમે અધીયાયથી જાણો, કાળાતમ કષ્ટ પ્રકાર પણ સષ્ટિ વખાણો. ૯ પરમાણું કાળ ગતી અધીયાય અગ્યારે, નવ અધીયાયમાં લાભ મુળજીવ પ્રકરણ અધીયાય ચારે. ૧૦ બ્રહ્માજીને અંગથી સૃષ્ટિ થઈ સનકાદીક મરિચ્યાદિજે, સરસ્વતી

સ્વાયંભુ મનુશતરૂપા તે. ૧૧ તેરમે અધીયાય વારાહજીનો જન્મ થયો, ચોદમે કસ્યપજી અદીતી સંવાદ કર્યો. ૧૨ પંચદશમ જય વિજયને સનકાદીકનો શાપ, સોલમે સન-કાદીકને દરશન દીધું વૈકુંઠનાથે આપ. ૧૩ સતરમે હીર-ણ્યાત વારાહ યુદ્ધ થાય, અઢારમે અધીયાય પણ એ લીલા કેહેવાય. ૧૪ ઓગણીસમે હીરણ્યાક્ષને મારી પ્રિથિવ લી-ધી, વીશમે અધીયાય વરાહની સ્તુતી કીધી. ૧૫ ખટ ત-ત્વ પરકરણ તેહના ભેદછે જે, તેર અધીયાય કરી વરણવ થાય તે. ૧૬ એકવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આવ્યા, કરદમ રૂ-ષીની પરારથના કરી મન ભાવ્યા. ૧૭ કરદમ રૂષી દેવ-હુતીનો વિવાહ કરી, બાવીશમે સ્વાયંભૂ આવ્યા ફરી. ૧૮ ત્રેવીશમે કરદમ રૂષીએ વિમાન રચ્યું, યોગ્ય અભ્યાસને બળે રત્નથી જડયું. ૧૯ વહુભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના કહ્યા, નવ કન્યાના જનમ તે થયા. ૨૦ કપીલ દેવજીના જનમ ચોવીશમે કહીએ, નવ કંન્યાના વિવાહ લહીએ. ૨૧ પછે કરદમ રૂષી વન જઈ સાધન કીધાં. પંચવીશમે ક-પીલજી માતાને ઉપદેશ દીધા. ૨૨ છવીશમે તત્વ સંખ્ય વરણવ જેહ, સતાવીશ લગી વરણવ છે તેહ. ૨૩ યોગ્ય ધીયાનમાં જેવા સરૂપનું ધીયાન કરવું, અઠાવીશમે અ-ધીયાય તે રદે ધરવું. ૨૪ ઓગણત્રીશમે ભકિત યોગ્ય વરણ કહ્યા, ત્રીશમે વરણવ કરમ વીશકત લહ્યા. ૨૫ એક-ત્રીશમે અધોયાય જીવની અવસ્થા કહી, ગરભ સ્થિતિ જ-ન્મ મરણ પરયંત લહી. ગ્નાન ભકિત નિરૂપણ અધીયાય બત્રિસે દેવહુતી સીધપદ પામ્યાં અધીયાય તેત્રીશે. ૨૭ મા માએ ગ્નાન ભકિત ઉપદેશથી ચિત ધર્યાં, ત્યારે કપીલદેવજી ઉતરપંથ પધાર્યા. ૨૮ તેર અધીયાયમાં તત્વ પરકરણ થયું,

તેહનાં જ પરકરણ છે તે પણ કહ્યું. ૨૯ પેહેલા ચ્યાર અધ્યાંયમાં ઉરરમ મુકિત પરકરણ જાણો. હરીદાસ પરભુજીની લીલા વખાણે. ૩૦ ઈતિશ્રી ભાગવતે ત્રતિયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

अथ श्री चतुर्थ स्कंध प्रारंभ

ચતુરથ સ્કંધમાં વિસર્ગ લીલા કહીએ, પ્રકરણ ચાર અધીયાય એકત્રીસમાં સહીએ. ૧ ધરમ અરથ કામ મોક્ષ પ્રકરણ ચારછેરે, સાત પ્રકરણમાં ધરમ પ્રકરણનો વિસ્તાર છેરે. ૨ એના અધિકાર તે દસ પ્રજાપતીરે, પેહેલા અધ્યાયમાં મનુસંતતીરે- ૩ તેમાં સોમ દતાત્રય દુરવાસા જાણીએરે, નારદ નારાયણ ઈત્યાદીક વખાણીએરે. ૪ વિસ્વાસુરેજના યજ્ઞમાં દક્ષ પ્રજાપતી આવીઆરે, બીજા અધીયાયમાં સરવે આદર કરી બોલાવીઆરે. ૫ શિવજી ઉઠયા નહી તે દક્ષ પ્રજાપતીએ રોષ કીધોરે. વાખવાદ કરતાં એક બીજાને શ્રાપ દીધોરે. ૬ ત્રીજે દક્ષના યજ્ઞમાં જવા સીખ માગી સતીરે, ત્યારે તે સમેના કીધી પતીરે. ૭ ચોથે આજ્ઞા ઊલંઘન કરી સતી ગયાંરે, દેહ મુકી પરવતની પુત્રી થયાંરે. ૮ પાંચમે નારદજી શીવ આગળ સરવે વાત કરીરે, ક્રોધ યજ્ઞનો કીધો વિધવંસ વાત રૂદે ધરીરે. ૯ છઠે બ્રહ્માદીક શીવજીની સ્તુતી કરી અહીરે, સાતમે દક્ષનો યજ્ઞ પુરણ છે તહીરે. ૧૦ સરવે મળી શ્રીસ્તુતી કરી તે જાણીએરે, બીજુ અરથ પ્રકરણ અધીયાય પાંચમે વખાણીએરે. ૧૧ આઠમે અધીયાય ઉતાનપદનો વંશ કહ્યોરે, ધ્રુવજી અપમાને વચને તપ આરાધીયુંરે. ૧૨ ધ્રુવ

મે પ્રભુ મળ્યા વરદાન લેઈ આવ્યા ઘર ભણીરે, સરવેને ધ્રૂવજી સાથે પ્રિત વ્યાપી ઘણીરે, ૧૩ દશમે ઉતાનપદ પામ્યા મત્યુ દુઃખ રૂદે ધરયુંરે, ભ્રાતનું વેર લેવાની મત્યે ધ્રૂવજીએ જુધ કરયુંરે, ૧૪ એકાદશમે અધીયાય પરભુજી આવીઆ રે, ફરી ધ્રૂવજીનું સમાધાન ઘેર ભાવીઆરે, ૧૫ ધ્રૂવજીએ રાજ્ય કરયું સંપૂરણ દ્વાદશમે અધીયાય કહ્યુંરે, પછે પુત્રને સોંપી રાજ્ય અચળપદ લહ્યુંરે. ૧૬ ધ્રૂવજી માનીતા પર પદ પામ્યા તે બારમેરે, ત્રીજુ કામ પરકરણ અધીયાય અગીયારમેરે. ૧૭ એના અધીકારી તે પૃથુરાજ સહીએરે, તેહના ચરિત્રની કથા જેમાં કહીરે. ૧૮ ધ્રૂવનો વંશ અધીયાય તેરમે કહયોરે, ચઉદમે રાજા વેન બ્રહ્મ શ્રાપે મારયોરે. ૧૯ પંચ દશમે પૃથુની જન્મપત્રી વીચારીછેરે. ૨૦ સોલમે પૃથુનું ચરિત્ર થયા એકવીશમેરે, સનકુમારથી આત્મ યોગ્ય બાવીશમેરે ૨૧ એતો આઠ અધીયાયમાં છે તે કહયાં, તેહનો ભેદ તે જ અમે લહયારે. ૨૨ બ્રહ્મ તત્વદરશી ત્રણ અધીયાયમાં થાયછેરે, ક્રમ્મ સાયુજ્ય પાંચ અધીયામાં કહેવાયછેરે ૨૩ અનુંક્રમ પુરવે ઉતર જાણજોરે, હવે ચોવીશમે અધીયાય પૃથુવંશ વખાણજોરે. ૨૪ પ્રચેતાને શ્રી મહાદેવજી મળ્યારે, રૂદ્ર ગીત વરણવ કહુંરે હેવા હાલ્યારે. ૨૫ પ્રાચીન બહિરસને નારદ મળ્યા પંચવીશમેરે, પુરંજન આખ્યાન કહ્યું, છવીશથી અઠાવીશમેરે. ૨૬ પુરંજન આખ્યાન સાંભળી ઓગણત્રીશ સમે દુઃખ પામ્યારે, કપીલાશ્રમ જઈ પ્રાચીન બહિરસ સુખ પાંમીયારે. પરચેતાને ત્રિશમે પરભુ પરસન થયા કારજ સીધુરે. કરજો દશ હજાર વરસ રાજ્ય એ વરદાન દીધુંરે. ૨૮ એકત્રીશમે નારદજી પરચેતાને ભગવદ વારતા કહીરે, એ કથા સાંભ

જી હસ્તીનાપુર વિદુરે આવ્યા મહીરે. ૨૯ હરીદાસ શોભા વિચારીએરે, સદા એમના ગુણ કીજે જ્ઞાન રૂદેમાં ધારી ધરે. ૩૦ ઇતિશ્રી ભાગવતે ચતુરથ સ્કંધે અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂરણ.

अथ पंचम स्कंध प्रारंभ.

રાગ કાફી.

પંચમ સ્કંધ અધીયાય છવીસ કેહેવાય, સ્થાન લીલાનું વરણન થાય. ૧ ત્રણ પ્રકરણ દસ કાળ સપ્ત કહીએ, પેહેલ ઇશ પ્રકરણ અધીયા ત્રણ લહીએ. ૨ પ્રીય વરતનો વંશ કહયો પેહેલા અધીયાય માંહે, સપ્ત સમુંદ્ર દ્વીપ કહયાં ત્યાંહ. ૩ બીજામાં અગ્નિ ધ્રુમા નવ પૂત્ર કહયા, તે નવખંડના રાજા થયા. ૪ નાંભી રાજાને પુત્રનું વરદાન દીધું, ત્રીજા અધીયાય માંહે પ્રસિધ્ધ. ૫ એકવીસમા અધીયાયમા બીજુ કાળ પ્રકરણ જાણો, ચોથા અધીયાયમાં રશભ દેવનાં જન્મ વખાંણો. ૬ રશભ દેવને નાભીરાજે રાજ દીધુ જયારે, પોતે પરમ પદ પામ્યા ત્યારે. ૭ રશભ દેવના પુત્ર સોને બ્રાહ્મણ એકાશી, નવ યોગેસ્વર દશ રાજા સુખ રાશી ૮ પંચમે છઠે રશભ દેવ ચરીત્ર લહીએ, સાતમે ભરથને પૂત્ર કહયો તે કહીએ, ૯ અષ્ટમે ભરથ ચરિત્ર કહયાં પ્રકાશ, મૃગ સંગત મૃગ થયા તે પાંમ્યા નાશ. ૧૦ જડ ભરથ ચરિત્ર નવમે મુગા થઇ ચાલ્યા. દશમે રહુગણે વેઠમાં ઝાલ્યા. ૧૧ ભરથને જ્ઞાન અપૂરવ રહુગણે પૂછયું અગીઆર, તેજ કથા કહી છે અધીયાય બાર. ૧૨ તેરમે જડભરત કથા ચરિત્ર કહી, રહુગણ આત્મ વિદ્યા પામ્યા

ચતુર દીસે સહી, ૧૩ પંચ દશમે સુમતીનો વંશ વખાણીએ, તેમાં ગયા રાજાનો જન્મ તે જાણીએ. ૧૪ સોળમે ભૂગોળ વરણન થાય, તેમાં જાંબુદ્વીપ નવ વરસ મેરૂ પરમાય. ૧૫ સતરમે રૂષ શેવક કહેવાય તે કથા ઓગણીસમે તે થાય. ૧૬ વિશમે સપ્ત સમુદ્રનું પરમાણ, વિશમે એકવીશમે જ્યોતિશ ચક્રનું પરમાણ તે વખાણ. ૧૭ બાવીશ તેવીશ સુધી એ ચરિત્ર કહીએ, ચતુરવિશમે રાહુનું પરમાણ તે લહીએ, ૧૮ ત્રિજુ સ્થપન પરકરણ બે અધીયાય ભેદ એહ, એક જીવાત્મા બીજો પરમાતમા તેહ. ૧૯ પંચવિશમે પાતાળ લોક વરણન કહ્યો, નરક વરણવ છવિશમે લહ્યો. ૨૦ હરીદાસ પરભુ ગુણ ગ્યાન કીજે નિતે, શોભા નિરખી ધરી લીજીએ ચિતે. ૨૧ ઇતિશ્રી પંચમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

अथ श्री सष्ठम स्कंध प्रारंभ

રાગ ધન્યાશ્રી.

એની ચાલ શ્રીમદ વલભ પરભુને કરૂં પરણામજી, સષ્ટમસ્કંધ અધીયાય ઓગણીસમાં પોષણ લીલા વરણન કહી; નામ ધીયાન ને અરચન ત્રણે પરકરણ એમાં છે સહી. ૧ અજામીલનું આખ્યાન અધીયાય પેહેલે, બીજે ત્રીજે દુત યમ દુત સંવાદ થયો; માહા દુષ્ટ આચરણ કરેયું તોહે, પરભુ નામ પરતાપે વૈકુંઠ ગયો. ૨ ત્રિજે ધરમ રાજે પોતાના શેવકને, નામ માહાતમ કહ્યું હરી; શ્રવણ કથા કિરતન નામ સ્મરણ કરે. તાંહાં જાઓ રખે ફરી. ૩ પેહેલુ નામ પરકરણ કહ્યું, હવે બીજુ ધીયાન પરકરણ

કહેવાય છે; ચોથા અધીયાયમાં વરણન તેનું, તેતો ચઊદશ
અધીયાય લગી થાય છે. ૪ પરચેતાનો વંશ કહ્યો છે, તે
પણ ચોથા અધીયાયમાં જાણીએ; દક્ષનો જન્મ થયો તે
સરવ, એમાં કહી વખાણીએ. ૫ પરભુજી પરસન થયા
ઘણું, દક્ષે એવું તપ કીધું, પરસન વેદને શ્રીનાથજી, સંતાન
થયાનું વરદાન દીધું. ૬ પાંચમે દક્ષના પૂત્ર સરવે મોક્ષ પા-
મ્યા, નારદજીએ ઉપદેશ કીધો; દક્ષને ત્યારે ક્રોધ ચડાયો,
નારદજીને શ્રાપ દીધો. ૭ છઠે દક્ષને કન્યા થઈ તે, કહુ
પતી સંતતિ એમાં વખાણીએ; સાતમે ઈંદ્ર ગુરૂ બ્રહસ્પતિ
રીસાણા, વિસ્વરૂપનો ગુરૂ કીધો તે જાણીએ. ૮ આઠે
ઈંદ્રને નારાયણ કવચ દીધું, નવમે વિસ્વરૂપને માર્યો તે
કથા કહીઃ વત્રાસુરનો જન્મ એમાં કહ્યો, દસમે દધિચી-
ના અસ્થિનું વજર કીધુ સહી. ૯ એ વજર લઈ ઈંદ્રે જુ
દ્ધ કીધુ, વત્રાસુર સાથે ત્યાં; એકાદસમે પરસપર યુદ્ધમાં,
પ્રસનતાનાં વચન થયાં ત્યાં. ૧૦ દ્વાદસમે વત્રાસુર માંરી
ઈંદ્ર જીત્યો, ત્રયોદસમે બ્રહ્મ હત્યા થઈ; ઈંદ્રે જ્યારે યજ્ઞ
કીધો, ત્યારે બ્રહ્મ હત્યા ગઈ. ૧૧ પૂર્વ જન્મ વત્રાસુરના
ચિત્રકેત રાજા, તેહ કથા ચઉદમે કહી; પંચદસમે પૂત્ર
શોક થયો, ચીત્રકેતને નારદજીએ સમાધાન કરયું સહી.
૧૨ સોળમે પુત્ર શોક સાંભળી, વઈરાગ ઉપન્યો સાધન
કીધું પ્રભુ મળ્યા ત્યાં; સતરમે વઈમાન બેસી કૈલાસ ગયો
પારવતીજીએ શ્રાપ દીધો ત્યાં. ૧૩ ત્રીજુ જે અરચન પ્ર
કરણ, તે અઢારમેથી થાય છેઃ અદિતિ ને અદિતિના પૂ
ત્રનો, એમાં વંશ કેહેવાય છે. ૧૪ મરૂત ગણના ઉતપ-
તી થઈ, ઓગણીસમે પૂશવત વરત કર્યું; હરીદાસ પ્રભુ
નીરખીને શોભા, ગુણ ગાન કરી હૃદે ધરયું. ૧૫ ઈતિશ્રી
સષ્ટમ સકંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુર્ણ.

અથ શ્રી સમતા સ્કંધ પ્રારંભ

(શ્રી લક્ષમણ સુત શ્રી વલ્લભરાયજી) એ ચાલ.

સપ્તમ સ્કંધ અધ્યાય પંદરમે થાય છેરે, એનાં પ્રકરણ ત્રણ કેહેવાય છે રે; ૧ અસદ વાસના કહીએરે, સદ્વાસના પ્રકરણ ત્રીજુ લહીએરે; ૨ પેહેલું અદ્વાસના પાંચ અધ્યા ય લગી જાણોરે, પેહેલ જય વીજયના શાપનું કારણ એ વખાણોરે. ૩ બીજા અધીયાય માંહી હીરણાક્ષ વધ કરયુરે, માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન ગ્યાન કરયુરે. ૪ ત્રીજે ભ્રા તનું વેર લેવા નીમીતરે, હીરણ્યકશીપે તપ કીધુ ધરી ચિ તરે, ૫ બ્રહ્મ જીએ આવી વરદાન દીધુરે, જેને હીરણ્યા કશીપે માગી લીધુરે. ૬ ચોથે હીરણ્યાકશીપે રાજ કીધુ જ્યા રેરે; દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે. ૭ ભગવત ભક્ત પ્રહ્લા દ પુત્ર થયારે, પંચમે અધીયાય ભણવાને ગયારે. ૮ ભ- ણવા ભગવદ નામ તે સારરે, બીજુ કાંઈ ન કરે ઉચારરે. ૯ સદ્વાસના પ્રકરણ બીજુ કહીએરે, તે પણ પાંચ અ- ધીયાયમાં લહીએરે. ૧૦ છઠે પ્રહ્લાદજી ભણતા નિશાળરે શ્રી હરી નામ જપે સરવ બાળરે. ૧૧ સાતમે પ્રહ્લાદજી ને બાપે પુછયુ ત્યારેરે. તમો એ ભણ્યા છો ક્યારેરે; ૧૨ માતાજીને ઉપદેશ નારદે કર્યોરે, મેં તો ગરભમાંથી તે જ ર્યોરે; ૧૩ આઠમે પ્રહ્લાદજીને પીતાએ ક્રોધ કરી વાર્યા રે, સ્થંભથી પ્રગટ થઈને હીરણ્યાકશીપ માર્યોરે. ૧૪ દેવતા એ પ્રભુજીની સ્તુતી કરીરે, નવમે પ્રહ્લાદજીની સ્તુતી રૂ- દે ધરીરે. ૧૫ દસમે ભક્તિ વરદાન સ્તોત્ર દીધુરે, રાજ બેસાડી સરવ કાજ કીધુરે. ૧૬ મનામા દર્શત પિત્રપુર તા

ઓ જેહરે, પાળી ભારમ કસ્યુ ત્યાંહા તેહરે. ૧૭ સપ્તાસના પ્રકરણ ત્રીજુ ત્યાં થાયરે, એકાદસમે ચાર વરણ કેહેવાયરે. ૧૮ દ્વાદસમે બ્રહ્મચારીના કહ્યા ધર્મરે, વાન પ્રસ્થમાં કહ્યાં સરવ કરમરે. ૧૯ ત્રયોદસમે પતીવૃતાના ધરમ કહીએરે, અજગરને પ્રહલાદજીનો સંવાદ થયોરે; ૨૦ ચતુરદસમે ગ્રહસ્થાશ્રમ કેહેવાયરે, પંચદસમે ત્રીગુણ ધરમ કેહેવાયરે. ૨૧ ઉત્તમ મધીપમ કનીષ્ટ સરવ પ્રકારરે, ઉતિ લીલા કહી વીસ્તારરે; ૨૨ હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીહાળીરે, ગુણ ગાઉ તે વળી વળીરે. ૨૩ ઇતિ શ્રી સપ્ત સ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂરણ.

अथ श्री अष्टम स्कंध प्रारंभ

રાગ ધનાશ્રી.

જય જય બાલ ગોવરધન ધારી, સુંદીર રૂડાં નામજી એ દેશી.

અષ્ટમસ્કંધ મનવંતર લીલા અધીયાય છે ચોવીશજી; પ્રકરણ કહ્યાં છે એનાં, તે કહું નામી શિશજી. ૧ તામસ સાત્વિક રાજસ ભકિત, ચાર પ્રકરણનાં નામજી; પેહેલુ તામસ પેહેલ અધીયાયથી, વરણવું સરવ તજી કામજી. ૨ સ્વયંભુ મનુ સ્વારોચિષ મનુ, ઉતમ મનુ તામસ મન કહ્યાજી; બીજે અધીયાય ગજેંદ્રને, જળમાં ગ્રાહે ગહ્યાજી. ૩ ત્રિજે શ્રી હરીની સ્તુતિ કીધી, ગ્રહેથી મુકાવીઓ ગજેંદ્રજી; ભકત હેત પ્રભુ પોતે ધાયા, છબીપર વારૂ કોટીક ચંદ્રજી. ૪ ચોથે ગજગ્રાહના પૂરવ જન્મનું કહ્યુ, મોક્ષ થયા તે એમ કહીએજી; પાંચમે રેવત મનુ ચાક્સ મનુ થયા તે કથા સરવ લહોએજી. ૫ દેવતા દઇત ગયા ક્ષિર સાગર,

અમૃત મત નીમીતજી; સરવ માળી પ્રભુની સ્તુતિ કીધી, નીરમળ કરીને ચીતજી. ૬ છઠે પ્રભુ પ્રસન થઈ દીધો, દેવતા મંદ્રચળગીરી લેવા આવ્યાજી; ઉપાડી ન શક્યા તે જોઈ, પ્રભુજી ગરૂડે ધરી લાવ્યાજી. ૭ સાતમે કુરમ અવતાર ધરીને, સમુદ્ર મથન કીધુંજી; કરતાં મથન હળાહળ નીસરયું, તે સીવજીને દીધુંજી. ૮ આઠમે રત્ન ચઉદ તે નીસર્યાં દેવ દાનવ યુધ કરેયુંજી; દેવતાને અમૃત પાવાને કાજે; મોહની રૂપ પ્રભુ ધરેયુંજી. ૯ નવમે અધીવાય અમૃત દેવતાને પાઈ, રાહુનું છેદીયું શિષજી; દેવતાને અમૃત દઈત્યને ટાંળિ, અંતર ધીયાન થયા જુગદીશજી. ૧૦ દશમે દઈત્ય પરસ્પર વઢીયા, એકાદશમે દેવસુર સંગ્રામજી; દ્વાદશમે મોહની સ્વરૂપ ધરેયું, સીવહીત કોટીક કામજી. ૧૧ ત્રયોદશે રઈવસ્વત મનુના રાજમાં, શીવા મનજી પ્રગટ થયાજી; પછે ભવિષ્ય મનવંતર આગળ થાશે, તે પણ સરવ કહુંજી. ૧૨ સવર્ણ મનુદત સાવરણી, મનુ બ્રહ્મા સારવણી કહીએજી; રૂદ્ર સાવરણી દેવ સાવરણી, ઈંદ્ર સાવરણી તે લહીએજી. ૧૩ ચતુરદશે મનવાદી મનુના પૂત્ર ઈત્યાદિ. સરવે ભગવદ અંસ જાણીએજી; હવે નવ લગી પ્રકરણ તે ત્રીજુ, રાજ્યસ કહી વખાણીએજી. ૧૪ પંચદશમે બળી રાજે રાજ્ય તે કીધું, અશ્વમેધ યજ્ઞ કીધો જ્યારેજી; સોડસમે વિત્તિપ આદિતી કરી પતિની, પૂત્રની કામના જે કાજ તમારેજી. ૧૫ પૂત્ર થશે વરત કરો કહુ પતિ, થયો વરત વિધી કહીજી, આદિતીએ કરયું પયોવૃત ત્યારે, સરવે વિધી રૂદે લહીજી. ૧૬ સપ્તદશે પયોવરત કિધે, પ્રભુ પ્રસન થયા જાણીજી; ગરભ વિશે આવ્યા પ્રભુ ત્યારે બ્રહ્માદિક સ્તુતિ કરી વખાણીજી. ૧૭ અષ્ટાદશે વામનજી પ્રગટ્યા, પધાર્યા

બળી વામનની પાસજી; યજ્ઞશાળામાં સનમાન કરીને, અવિલોકયા અવિનાશજી. ૧૮ ઓગણીસમે ત્રણ પદ પૃથ્વિ સંકલ્પ કીધી એહજી; બે પદમાં સ્વર્ગ મર્ત્યુ સરવે લીધુ, વિશમે એક પદની માગે જાચ્ય તેહજી. ૧૯ ત્રીજા પદનું રહ્યું ન ઠેકાણું, પરસ્પર વિવાદ વચન થયાંજી, એકવીશમે બ્રહ્માજી સ્વર્ગમાં, શ્રીજીના ચરણ મળ્યાંજી. ૨૦ અંગુષ્ટ દેખી અભિષેક કીધો, ગંગા પ્રવાહ થઈ પૃથ્વિપર વહ્યાંજી, બળી રાજાને વરૂણ પાસથી બાંધ્યો, તે પ્રશ્ન એમાં કહ્યાંજી. ૨૧ બાવીસમે બળી આત્મ નિવેદન, સત્ય વચન માટે કીધુંજી, શિશ ધર્યું ત્યહાં પ્રભુ પ્રસન થયા, રાજ્ય સુતળનું દીધુંજી ૨૨ ત્રેવિશમે બળીને જી દીધું દેવતાને, રાજ્ય ગયું હતું જે એહનુંજી. સરવ મળી સ્તુતિ કરી પ્રભુની, પ્રફુલીત મન થયું તેહનુંજી. ૨૩ ચોથું પ્રકરણ જે કહીએ ચોવીશમે અધ્યાય. વૈવસ્વતમનું રાજ્યમાં, મચ્છ અવતાર થયો તે કેહેવાયજી. ૨૪ હરીદાસ પ્રભુના ગુણ ગાતાં, તનની ત્રમ તે જાયજી, નિત્ય પ્રત્યે એની શોભા નીરખી હઈડું ટાહાડું થાયજી. ૨૫.

अथ श्री नवम स्कंध प्रारंभ

રાગ એની ચાલ.

નવમસ્કંધ વરણવ કરૂં, અધ્યાય ચોવીસ જાણી, પ્રભુ કૃપાથી ઈસાનું કથા, પ્રકરણ બે વખાણી. ૧ સુર્યવંશ મર્યાદા પ્રકરણ, તે તો પેહેલું કહુંગે, ચંદ્રવંશ પૂષ્ટિ પ્રકરણ છે, તે સાંભળી સુખ લહિયે, ૨ પેહેલ અધ્યાયથી પેહેલું સુર્યવંશ તે કહિયે વખાણો, વૈવસ્વતમનુને પુત્ર દશ

થયા, ઈક્ષ્વાકુ આદિ જાણો. ૩ એક કન્યા થઈ તે એમ હવે, કહું બીજો અધીયાય, ચાર સુતને સંતાન થયાં નહી, તે પણ કેહેવાય, આ પછી ત્રણ પૂત્રને વંશ થયો તે એમાં કહિગે, નૃગ ભગનારી સંતત તે દ્રષ્ટના લહિયે. ૫ ત્રીજે સર્યાતિનો વંશ કહી રેવતી કન્યા જેમાં, ચોથે નૃપ નો વંશ કહોરે. રાજા અમરિશ તેમાં. ૬ ભ તને દુરવાશા એ દુઃખ દીધુ, પોતે દુખ પામ્યા ત્યારે. પાંચમે દુરવાશા સઘળે ફરી આવ્યા, અમરિશ પાસે જ્યારે. ૭ સુદરસન ને સમાધાન કરીને, વારયું ત્યારે સુખ થયું; છઠે અમરિશ નો વંશ થયો, તે સાવે કહ્યુ. પછે ઈક્ષ્વાકુનો વંશ કહ્યો. તેહેના વંશમાં માનધાતા, તેહના વંશમાં મુચકુંદ થયા; તે કહું વિખ્યાત. ૮ સાતમે માનધાતાના પુત્ર પૂરુકુછ નો વંશ જાણો, તેમાં હરીચંદ રાજા થયા. આઠમે એનો વંશ વખાણો. ૧૦ જેમાં સગર રાજા થયા, નવમે એનો વંશ એહ; તેહના વંશમાં ભાગીરથી રાજા, ગંગાજી લા વીઆ જેહ. ૧૧ ભાગીરથો વંશ કહો, ખડવાંગ થયો; દશમે રઘુનો વંશ કહો, રામા અવતાર કહ્યો. ૧૨ એકાદ- શમે રામજીનું રાજ્ય વરણવ, દ્વાદશમે કુશનો વંશ કહો પૂરી પ્રકરણ અધીઆય, બારમે તેરમેપાં જહો. ૧૩ ઈ- ક્ષ્વાકુના નેમા તેહના વંશમાં રાજા જનક થયા જાણો, ચોદમે ચંદ્રમાથી બુધ થય; તેહના પૂત્ર પૂરરવા વખાણો. ૧૪ પંચદશમે પુરૂરેવાના વંશમાં, શ્રી ફરસુરામજી થયા; સોળમે ફરસુરામ ચરીત્રને, વિસ્વામિત્ર જન્મ લહ્યા. ૧૫ સપ્તદશમે પુરૂરવાના પૂત્ર મોટા નહુશનો વંશ એમાં રાજા યયાતીનો વંશ કહો, અધ્યાય અઢાર તેમાં. ૧૬ ઓગણીશમે યયાતિ પરમગતી પામ્યા, વીશમે પૂરનો વંશ

કહો; તેમાં એકવીશમે કુસુકંતને પૂત્ર ભરથ; તેહનો વંશ કહ્યો. ૧૭ રંતીદેવ જેહમાં થયા; ગરગાચાર્ય વંશ કહો રાજા પંચાળના, કૃપાચાર્ય કહી કહા. ૧૮ બાવીશમે પ્રતાપ કહા પછે સંતનું વંશ વખાણો. ૧૯ પાંડવ કૌરવને વંશ કહિ, પછે જરાસંધ વંશ કહ્યાએ: તેવીશમે બાકી યયાતિના ચાર પૂત્રને વંશ કહિયે. ૨૦ તેહમાં યદુનો વંશ થયો. મહાવી રૂષિ જેહમાં; ચોવીશમે જાદવનો વંશ, ને અક્રૂરનો વંશ તેહમાં, ૨૧ ઉગ્રસેનને દેવકનો કહ્યો વંશ, એ માંહે વરણવ કહ્યો છે; જન્મ તે કંશ. ૨૨ સુરસેનનો વંશ કહો, તે જેહના સુત વાસુદેવ; તેહના સુત પ્રગટયા શ્રી ચારેન ચંદ્રજી, નિત્ય કીજીએ સેવ. ૨૩ હરીદાસ પ્રભુ ગુણ ગાઇને, ચિતમાં ધરીલીજે; નિત્ય પ્રતિ શોભા નિરખીને નરશે રસ પિજે, ૨૪

अथ दसम स्कंध प्रारंभ,

શ્રી લક્ષમણ સુતને હું નમુ, કર તે પરમાણ; વાણી તે મુઝને આપજો, ગુણ ગાવું તે વિસ્તાર,

શ્રી લક્ષમણ સુત ગુણ ગાઇએ, શ્રી વલ્લભ પરમ ઉદાર; શ્રી વીઠલવરને સમરીએ, દ્વિજકુળ ધર્યો અવતાર. ૧ એહુના પદ વંદન કરી, માગુ તે વાણી સાર; દસમસ્કંધ રૂદે ધરી, અનુક્રમ કરૂ ઉચાર. ૨ અધ્યાય સત્યાશી એહના, તરણ મનવંતર કેહેવાય; સરવે મળી કેહેવાય છે, નેવું તે અધીયાય, ૩ નિરોધ લીલા નિરૂપણ, છે પ્રકરણ પાંચ તે જાણી, જન્મ તામસ રાજસ સાતવી ક. ગુણ પ્રકરણ વખાણ. ૪ જન્મ પ્રકરણ પેહેલું પેહેલા

અધીયાયથી. ચાર અધીયાય લગી તેહ; રાજાએ ચ્રશ્ન પુ-
છ્યું તહારે, શ્રી સુકદેવજી ઉત્તર દીધો તેહ. ૫ શ્રી વસુ-
દેવજીને દેવકીજી, પરણ્યાં કંસરાય કરી પ્રિતી; બીજે અ-
ધીયાય કંસે દેવકીજીના, પુત્ર મારેચા તે કહી રીતી. ૬
સંકરષણ ગર્ભમાંહે પધારેચા તે કહું, પછે પ્રભુ પધારેચા
ગર્ભ માંહી; તાંહાં સરવ દેવતા મળીને, સ્તુતિ કીધી છે
તાંહી. ૭ તરીજે શ્રીહરીજી પ્રગટ થયા, મથુરાંમાં કાંળાગ્રહ
શ્રી વસુદેવજીને શ્રી દેવકીજી, સ્તુતિ કરે છે તેહ. ૮ પુ-
ત્ર લેઈ શ્રી ગોકુળ પધરાવ્યા, શ્રીયશોદાજીને અંક; કન્યા
લેઈ તે આવીઆ, મનમાં તે થાય શંક. ૯ ચોથે માયા
ઉઠી ગઈ, આકાશ કંસને થયો પશ્ચાતાપ; પછે એનનું
સમાધાન કીધું જોઈને સંતાપ. ૧૦ દઈત્યને તેડી એમ
કહ્યું, મારો ને દુઃખ દો એહ; તામસ પ્રકરણ છે, અઠા
વીસમાં થાય તેહ. ૧૧ એના ભેદ ચાર પ્રકાર, પ્રમાણ પ્ર
મેય કેહેવાય; સાધન ફળ એ ચાર છે, પ્રમાણ પેહેલું થા
ય. ૧૨ પાંચમે શ્રીજીનો ઓછવ વરજ, ફુલુ અંગ ન
માય; પછે કંસને કર દેઈને, ગ્રહાવીઆ આનંદ રાય.
૧૩ છઠે પુતના મોક્ષ, સાંતમે સંકટ ભંજન જાણી; ત્ર-
ણુવ્રત મરદન વિરવરુપ કીધું, લીલા એહ વખાણી. ૧૪
આઠમે ગર્ગાચાર્યે નામ કર્મ ચોર્ય લીલાને મતી ભક્ષ;
વિશ્વરૂપ દરસન દરસન દેખાડ્યું, જનુનાને તે પ્રતક્ષ. ૧૫
નવમે ઉલુખલ બંધન, દાસામય મળીયા છે અરજુન; ભં
જન લકુબેર મણીગ્રીવ ઉધાર; એકાદસમે નંદગામની લીલા
વછાસુર બકાસુરે વધનો પ્રકાર. ૧૬ પક્ષાંતરે કલમસ ભે-
દના ત્રણ અધ્યાય, વિરૂધ વાદય જેહ; દ્વાદસે અઘાસુર
વધ, ત્રયોદસે ગોવાળ મંડળી તેહ. ૧૭ ભોજન શિક્ષા

બેશી ભોજન કીધાં, બ્રહ્માજીએ હેરયાં વછ બાળ; ચઉ-
દમે પ્રભુ લીલા જોઈ, બ્રહ્માએ સ્તુતી કીધી તતકાળ.
૧૮ બીજું પ્રમેય પ્રકરણ છે, તેના સાત અધ્યાય; દ્વાદસે
વન ક્રિડા કરી, પ્રભુજીએ ચરાવી ગાય. ૧૯ ત્યાં ધેનુક-
નો વધ કરી, વિશ જળથી રાખી સરવ; ત્રયોદસે કાળીં-
દ્રી મથન કીધું, વિષ દુર કીધું નિવાર્યો ગરવ, ૨૦ ચઉ-
દમે કાળી રાક્ષ', ત્યાંહાં તેનો તે કહ્યો પ્રકાર; દાવાનળનું
પાન કીધું, સરવની કરી સાર. ૨૧ પંચદસમે બાગ લી-
લા પ્રભુ કરી ચરાવી ગાય; ગ્રિષ્મ રૂતુ વર્ણવ કરીને પ્રલ
બ વધ કેહેવાય. ૨૨ સોળમે દાવાગ્નિનું પાન કીધું, વન
થી પધારયા ગેહ: સતરમે વરષારૂતુ વરણવ શરદ રૂતુ વ
રણવ તેહ; ૨૩ અષ્ટદસે વેણુ ગીત, પછી ત્રીજું સાધન
પ્રકરણ કેહેવાય, ચિત ધરીને સાંભળો એના તે સાત અ
ધ્યાય. ૨૪ ઓગણીસમે હેમંત રૂતુ, કાત્યાયની વરત વ-
ખાણી; વરજ ભકતને વરદાન દીધું, એમાં તે એ જાણી.
૨૫ વીસમે રૂષિ પત્નિનું અંન આરોગ્યા; એકવીસમે ઈંદ્ર
નોત્રોજ યાગ; ભોગ ધરાવ્યો ગીરીરાજને, પ્રભુજીએ ક-
રી અનુરાગ. ૨૬ અન્યાશ્રય દુર કરાવી, પોતાના આશ્રય
કરાવ્યો નાથ; બાવીસમે ઈંદ્રકોપ વૃષ્ટિથી, રાખ્યો સરવ
સાથ. ૨૭ ત્રેવીસમે એવું પરાક્રમ જોઈ, સરવને આશ્ચર્ય
જ્ઞાન એવું થાય; ચોવીસમે ઈંદ્રસ્તુતી અભિષેક કરી, ગોવીં
દ નામ ધર્યું કેહેવાય. ૨૮ પચીસમે નંદજીને વરૂણ પા
સથી, મુંકાવ્યા વરજ ઈશ; વરજ ભકતને બ્રહ્મ રૂપમાં
નિજ ધામ દેખાડ્યું શ્રી જગદીશ. ૨૯ ફળ પ્રકરણ કહ્યું
ચોથું, સાત અધ્યાય માંહે એહ; છવીસમે વેણું નાદ કરી
વરજ ભકતને તેડ્યા તેહ. ૩૦ રાસ ક્રિડા આરંભ કરી,

અંતરધ્યાન થયા તે વખાણી: સતાસમેથી વરેજભક્ત લીલા સ્મરણ કરી, મૃગને સુધિ પુછતાં ફરયાં જાણી. ૩૧ અઠાવીસમે વરેજ ભક્ત મળી, સરવે કરેયુ ગોપીકા ગીત ગ્યાન; ઓગણત્રીસમે દીન થઈ રૂદન કીધુ, તતકાળ પધારયા ભગવાન. ૩૨ ત્રીસમે રાસ રમણ કરી, સુખ દીધુ વરેજ ભકતને નાથ; એકત્રીસમે સરપ ડંશથી નંદરાયજી મુકાવ્યા, તે દીઠુ સર્વ સાથ. ૩૩ બળદેવજીનો રાસ વરણવ્યો, તેમાં શંખ ચુડનો વધ કેહેવાય, બતરીસમે દીવસ વીયોગ તાપરા દુર કરવા, વરેજ ભકત યુગળી ગીત ગાય. ૩૪ ગુણ ગ્યાન નીશ દીન કરયુ, પ્રભુનું એ સદા મન હાસ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખ્યા, માગે ચરણ રજમાં વાસ.

અથ બીજુ પદ.

એની ચાલ રૂક્ષ્મણી હરણની.

બીજુ પ્રકરણ તે રાજસ જાણો, અધ્યાય અઠાવીસ માં હે વખાણો; ૧ તેના પાછા ભેદ છે ચાર, પ્રમાણ પ્રમેય સાધન ફુળ સાર. ૨ તેમાં પેહેલુ પરમાણ પ્રકરણુ થાય, તેના જાણુએ સાત અધ્યાય. ૩ તેત્રીસમે વૃષભાસુર વધ કહીએ, નારદ કંશને ઉપદેશ કર્યો તે લહીએ; ૪ ચોત્રીસમે કેશી દઈત વધ જાણી, નારદ નંદ ગ્રહે ભવિષ વારતા તીખાણી. ૫ પછે વ્યામાસુર વધ થયો જેહ, પાંતરીસમે અક્રૂર વરેજ કંશે મેલ્યા તેહ. ૬ પંઠ કુશળ પ્રશ્ન પુછયા ત્યારે, છત્રીસમે અક્રૂર સાથ મથુરાં પધારે ૭ સ્નાન સમે મારગમાં દરશન દીધુ. અક્રૂર સાડત્રીસમે સ્તુતી કરી સુખ લીધુ. ૮ આડત્રીસમે મથુરાં પરવેશ. રજક મારયો સુંદીર પરી વેશ; ૯ વાયકન પરમુ દીધી મુક્તિ,

દીધી માળા સુદામાને ભક્તિ. ૧૦ ઓગણચાળીસમે કુ-
બજા કીધી સ્વરૂપ, ધનુષ્યનો ભંગ સાંભળ્યો કંસ ભુપ.
૧૧ કંસને દુસુમ થાય છે ભારી, રંગ મંડપમાં પધા-
ર્યા ગીરધારી. ૧૨ સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ થાય,
ચાળીસમે કવળ્યા પીડ વધ કેહેવાય ૧૩ રંગ મંડપમાં
પધારેયા પરભુ ઈહાં, જેને જેવો ભાવ તેને તેવાં દરશન
દીધાં તીહાં. ૧૪ પરસ્પર મળી માહાત્મ વખાણે, એકતાળી
સમે મલ્લયુદ્ધ થયું તે ટાણે. ૧૫ કંસ મામાને મારી દા
ડયા, માતા પીતાનાં બંધન છોડયાં; ૧૬ માતા પીતાનું
સમાધાન બેતાળીસમે કીધુ, ૧૭ નંદાદીકને વરજ મોક-
લ્યા નાથે; વસુદેવજીને ગઉદાન દેવરાવ્યાં હાથે. ૧૮ જન્મ
સમે સંકલ્પ કીધો જેહ. પરભુજીએ ગાય દેવરાવી તેહ.
૧૯ અવંતીકા ગયા વિદ્યા ભણવા કાજે, ગુરૂ પૂત્ર લાવી
દીધો માહારાજે. ૨૦ તેતાળીસમે ઓધવ વરજ આવ્યા,
કુશળ વારતા કરી નંદજી મન ભાવ્યા. ૨૧ પ્રાતઃ વરજજ.
નને ઓધવજી મળ્યા સહી, ચુંવાળીસમે જ્ઞાન વારતા ઉ-
પદેશ કહી. ૨૨ વચન આશક્તિનાં કહ્યાં વરજ જન, શુદ્ધ
સત્વ ઉપન્યું મન. ૨૩ દ્રષ્ટાંત ભ્રમરનું દેખને કહ્યુ, તે સર્વ
ભ્રમર ગીતમાં લહ્યુ. ૨૪ પીસતાળીસમે કુબજા ઘેર પધા-
ર્યા હરી, તીહાંથી ફરી મનોરથ પૂરણ કરી. ૨૫ અક્રૂર
પાંડવની શોધ લેવા ગયા તેહ, છેતાળીસમે હસ્તીનાપૂરઆ
વ્યા અક્રૂર એહ. ૨૬ તીહાં સરવેની શોધ લીધી, કુંતાજી
એ દુઃખની વારતા કીધી ૨૭ આવીને પરભુજીને કહ્યુ, પુ-
રવાર્ધ સંપૂર્ણ થયું. ૨૮ હરીદાસ પરભુ શોભા ગુણ ગાઉ
શોભા નીરખી કની અંગ ન સમાયું. ૨૯સ. પુરૂ.

॥ અથ ત્રિજુ પદ ॥

એની ચાલ રતી વહુને સુંપ્યુંછે રાણી રૂક્ષમણી.

દ્વિતીય સાધારણ પ્રકરણ અધીયાય સાતનું, તે તો ઉત્રાર્ધમાં થાયછે; સુડતાળીશમે અધીયાય જરાસંધ યુદ્ધ થયું, સતરમી વાર તે કહેવાય છે. ૧ અઢારમી વાર જુદ્ધને કાજે આવ્યો ઈહાં, દ્વારકાં સમુદ્રમાં પ્રભુ વાશી સરવને મોકલ્યા તીહાં. ૨ પછે પોતે પધારયા ત્યાંહાં થકી મુચકુંદને વર દીધા એણે સ્તુતી કરી. ૩ ઓગણપંચાશે મુચકુંદ બદ્રિકાશ્રમ ગયો. બળદેવ રેવતીજી પરણ્યાં જાણીએ; રૂક્ષમણીજીનો સંદેશો શ્રી કૃષ્ણને પોતો, પંચાશે રૂક્ષમણી હરણ વખાણીએ. ૪ એકાવનમે યુદ્ધમાં શ્રીકૃષ્ણજીની સાથે રાજા સહુ વઢે, રૂક્ષમઈઆનાં મુછ મસ્તક મુંડાં કૃષ્ણજીએ બાવીયો નિવારી ગરવછે. ૫ ત્યાંથી પ્રભુજી દ્વારકાં પધારયા વિધિ પુરવક વિવાહ કરાવ્યા, બાવનમે પ્રદ્યુમનજી પૂત્ર પ્રગટીયા, સંવર દઇતે તે હરીઆ. ૬ યુદ્ધ કરી સંવર દઇતને મારી, રાણી રતીજી લેઈ ઘેર આવીઆ, ત્યાં સરવ જન જાવા મળીઆ, રૂક્ષમણીજી મન ભાવીઆ. ૭ ત્રેપનમે ગણી પ્રસંગમાં જાંબુવંતી સતભામા બે પરણીઆ, કૂળ પ્રકરણ અધીયાય સાતમાં, ચોપનથી વરણવ કરીઆ. ૮ પ્રભુજી પાંડવની શુદ્ધ લેવા પધારીઆ, ત્યાં સાંભળયું જે સતરાજીત મારીઓ સહી, સતધનવાને મારી મણિ લીધી તે, સતભામાને પૂત્રે લડી. ૯ સતભામાના આગ્રહથી, શ્રીકૃષ્ણજી ફરી પધારીઆ, સતધનવાને મારયો મણી મળી નહી અપવાદ થયો અક્રુરને તેડાવીયા, અપવાદ ગયો મણી આવી તહી. ૧૦ પંચાવનમે શ્રીકૃષ્ણ ઇંદ્રપ્રસ્થ

પધારેચા, ને કાલીંદ્રીજી પરણ્યા કહ્યું, ખાડવ વનનો દાહ કીધો, મિત્ર વંદા પરણ્યા તે લહ્યું. ૧૧ સત્યા ભદ્રા ને લક્ષમણાં, તે છપનમે ભોમ મારયો છે હરી, સોળ સહસ્ર કન્યા રોકી હતી, તે તો પ્રભુજીને વરી. ૧૨ સતાવનમે હાસ્ય પૂક્રચન તેતો રૂક્ષમણીજીને કહ્યાં, પ્રતિ ઉત્તર કરી દીધો, તેતો સરવ એમાં રહ્યાં. ૧૩ આઠાવનમે શારવેઓ ને. પુત્ર દશ થયાછે તે જાણીએ, પટરાણી આઠ જે મુખ્ય તેના, પૂત્રનાં નામ વખાણીએ. ૧૪ પ્રદ્યુમન પૂત્ર તે રૂક્ષમણીના, તેહના સુત અનિરૂધ છે, મામાની કન્યા પરણી લાવ્યા. તેતો કીધું યુદ્ધ છે. ૧૫ ઓગણસાઠમે શ્રી અનિરૂધજીને ચિત્રલેખાએ હરેચા, શોણીતપુરમાં બાણાસુર તનયા, સુપનાંતરમાં વરયા. ૧૬ ત્યાં હરેગ કારણે પધારયા, બાધોયા નાગપાસછે, સાઠમે બાણાસુર સંગ્રામ થયો, પછે અનારૂધજી પરણી પધારેચા, પૂરી આશ છે. ૧૭ અનીરૂધજી પરણી પધારેચા. ગુણ ગાન કરી ચિત ધારીએ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીએ, તન મન ધન સરવ વારીયે. ૧૭ ઇતિશ્રી દશમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન ત્રીજુ પદ સંપુરણ.

॥ અથ ચોથું પદ. ॥

એની ચાલ ધન્ય ધન્ય શ્રીજુમનાંજીનું નીરજી.

ચોથુ પ્રકરણ સાત્વિક ત્રેવિશ અધ્યાપાયજી, સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ પેહેલું થાયજી. ૧ એકસટે કુપમેથિ કરકલાશનો ઉધાર કીધોજી, તેહેના પૂરવ જન્મ વૃતાંત પ્રસિધ્ધાજી. ૨ બ્રહ્મ અંશ કડણ ઘણું તે કહીએજી, બાસટે બળદેવજી વરજ પધારેચા તે લહીએજી. ૩ સરવને મળિ રાજ

રમણ સુખ લીધુંજી, શ્રીજમુનાજીનું આકરશણ કીધુંજી.
૪ તેસટે પૂંડરીક કાશીનો રાજા જેહજી, તેહનો પૂત્ર સુ-
દક્ષણ વધ કરયો તેહજી. ૫ કાશી ભસ્મ કરીછે જ્યારેજી,
ચોસટે બળદેવજી દ્વિવિદ મારયો ત્યારેજી. ૬ પાંસટે દુર-
યોધનની કન્યા લક્ષમણા જાણોજી, જાંબુવંતીના પૂત્ર શ્યામ
પરણ્યા તે વખાણોજી. ૭ બળદેવજી વિવાહ થયો તે કહી-
યેજી, ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકું કીધું તે લહીએજી. ૮ છાસટે
નારદજી આવ્યા શ્રીકૃષ્ન ગ્રહેજી, ગ્રહસ્થાધરમ જોતાં થા-
કયા એહજી. ૯ સોળસહસ્ત્ર ઘેર ફરે નવ જાયજી, ગ્રહ પતે
નોતમ લીલા થાયજી. ૧૦ સડસટે પ્રભુજીની આહ્નિક વિ-
ધિજી, જેમ કરતા તેમ કહ્યું પ્રસિધજી. ૧૧ નારદજીએ
આવીને કહ્યું જેહજી, પાંડવને રાજ મનોરથ થયો તેહ-
જી. ૧૨ સાધન પ્રકરણ અધ્યાય સાતજી, અડસટે પ્ર-
ભુજીએ ઉધવજી કરી વાતજી. ૧૩ દુતને નારદજીએ કહ્યું
તે ચિત ધરીજી, પાંડવ પાસે ઈંદ્રપસ્થ પધારયા શ્રીહરીજી.
૧૪ અગણોતેરમે રાજસુયગ્ન નિમિત દિશાઓ જીતીજી, જ-
રાસંધ મારી પુત્ર રાજ્ય બેસાડ્યોજી. ૧૫ બંધનથી રાજા
સરવ કરી પ્રિત મુકાવ્યાજી, શિતેરમે વસ્ત્ર ભુષણ ભોજન
કરાવ્યાંજી. ૧૬ અભેદાન ઈંદ્રપસ્થ પધારયા શ્રીનાથજી,
એકોતેરમે યગ્નમાં શિશુપાળ વધ કરી રાખ્યા ચરણ સાથજી.
૧૭ બોહોતેરમે સાલ્વ પ્રદ્યુમનજી, માહા યુદ્ધ દારૂણ થયું
ભજી. ૧૮ ચુંવોતેરમે સાલ્વ મારયો, કરી ગદા પ્રહારજી;
હવે સાત અધ્યાયમાં કુળ પ્રકરણ પ્રકારજી. ૧૯ પંચો-
તેરમે વિદુરથ દંતવક્ર તે મારયોજી, પછે પ્રભૂ માહાભા-
રથ યુદ્ધમાં પધારયાજી. ૨૦ છોતેરમે બળદેવજી તિરથ
યાત્રા કરી આવ્યા તે કહ્યુંજી, યુધ સપુરણ ત્યારે તે થયું

જી. ૨૧ સીતોતેર સુદામા સ્ત્રીની આગ્નાથી દ્વારીકાં આવી લાહો લીધો જી. ૨૨ ઇઠોતેરમે પ્રભૂ પ્રસન થઇ, સુદામાને વૈભવ દીધોજી. ૨૩ અગન્યાએસીમે સુર્ય ગ્રહણ જાણી કુરૂક્ષેત્ર પધારચા તેહજી, વરૅજના સરવ મળી કુશળ પુછે સમાધાન કીધા એહજી ૨૪ એંશીમે પાંડવને મળી કુશળ વાર્તા કીધીજી, પટરાણી સરવને દ્રોપદિયે પાણીગ્રહણ વારતા પૂછી લીધીજી ૨૫ એકાશીએ રૂષી મુની પૂજા કરી પ્રભૂ મન ભાવ્યાજી, વસુદેવજીએ નારદ પાસે, ગ્નાન ઉપદેસ કરાવ્યાજી. ૨૬ યગ્ન કરાવ્યો વિદાય સરવને કર્યાજી, પછે પોતે દ્વારીકાં પધારચા શ્રીહરીજી. ૨૭ ત્રાશી પ્રકરણ અધ્યાય છમાં થાય એહજી, બાશીમે દેવકીજીના પૂત્ર લાવ્યા તેહજી. ૨૮ કંસે છ પૂત્ર મારચા તે જાણીજી, પાતાળ જઇ બળીરાજા પસેથી આણ્યાજી. ૨૯ સ્તન પાન કરી પૂત્ર સ્વર્ગ પધારચાજી, દેવકીજી માતાના મોહ નિવારીયાજી. ૩૦ ત્ર્યાશીમે સુભદરા હરણ તે અરજુને કીધુંજી, પ્રભુજી સુતદેવ જનક ગ્રહે, પધારી સુખ દીધુંજી. ૩૧ ચોરાશીએ સરવ રૂપી મળી પરીક્ષા કરીજી, બ્રહ્મા વીસ્નું શિવ તેમાં મોહોટા શ્રીહરીજી. ૩૨ નિશ્ચે કરી ઠરાવ્યું એ નહીજી. વેદ સ્તુતી કરી તે કહીજી. ૩૩ પંચાસીએ ભજન કેહેનું શ્રેષ્ટ તે કહ્યાંજી, વરકાસુરનું આખ્યાન કહ્યું તે સહીએજી. ૩૪ સાકા લોક જઇ વીપ્રનો મારયો પૂત્ર લાવ્યા તેહજી, છાશીમે અધ્યાય લગી ચરીત્ર કહ્યાં જેહજી. ૩૫ સત્યાશીએ રાજ નીતી ગ્રહસ્થાશ્રમ પરકારજી, ગણના ન થાય યાદવ કુળ બહુ વીસ્તારજી. ૩૬ શ્રી વલ્લભજીના ચરણ કમળના આશજી, શોભા નીરખી ગુણ ગાએ હરીદાસજી ૩૭.

अथ एकादस स्कंध प्रारंभ.

એની ચાલ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, કે લીલા છે ઘણી.

સ્કંધ એકાદસમાંરે લીલા મુકિત કહી, પ્રકરણ બે એનાં રે, જીવ મુકિત બ્રહ્મ મુકિત સહી. ૧ જીવ મુકિત પ્રકરણ પેહેલુંરે, તેના ભેદ બે જાણીએ; અધ્યાય ઓગણત્રીસ લગીરે, એહ વખાણીએ. ૨ એતો સરવે સંપુર્ણરે, એકત્રીસ અધ્યાય છે; બ્રહ્મ ભાવના અધ્યાયરે પંચ કેહેવાય છે ૩ પેહેલા અધ્યાય માંહેરે, યાદવકુળને બ્રહ્મ શ્રાપ થયો; બીજે વસુદેવજીનેરે નારદે ગ્નાન ઉપદેશ કહયો. ૪ નવ યોગેસ્વરનો સંવાદ જનક ગ્રહ થયા, તે કવીને હરી બહુરે વચને કહયા. ૫ ત્રીજે અંતરીક્ષ પ્રબુ રે કહું, તે એમાં લહુ. ૬ ચોથે યોગેસ્વરરે, ત્રિગુણ અવતાર કહયાં, ચોવીસં અવતારરે એમાં વરણવી લહયાં. ૭ પાંચમે અમસાકરે, ભાભાજનનો સંવાદ થયો જાણીએ, સાયુજ્ય મુકિત અધ્યાય એમાંરે તે કહી વખાણીએ. ૮ છઠે દેવતા સરવે સ્તુતી કીધીરે, યાદવને આગ્ના દીધી શ્રી હરી; પ્રભાસ જઈ યગ્નાદીક કરયો રે, એ વાત સરવે ચિત ધરી. ૯ ઉધવ આવી પ્રશ્ન કીધા રે, સાતમે અવધુતનો ઈતિહાસ કહયો; ચોવીસ ગુરૂના ગુણ લીઆરે, રાજ્ય દુનો સંવાદ થયો. ૧૦ આઠમે ચોવીસ ગુરૂનું કારણરે, દસમે ઉધવજીને ગ્નાન ઉપદેસ તે સહી; એકાદસમે ભકત સેવા કરોરે. તેને માયા બાધે નહી. ૧૧ દ્વાદસમે સાધુ સંગતરે, એમાં એવું ભાખે; ત્રયોદસમે તત્વ ગ્નાન કેરોરે, સરવ વિશ્વ સામાન્ય દ્રષ્ટી રાખે. ૧૨ ચતુર્દશે ભકિતનો યોગ ઉત્કૃષ્ટ કરોરે, પછે ધ્યાન સ્વરૂપ કહું; પંચ

દસે અષ્ટાદસ સુધીરે પ્રાપ્તો થાય તે લહુ. ૧૩ વિભુતીનુ સ્વરૂપરે, સોળસમે અધ્યાય જાણો; સમઠસે અષ્ટાદસરે, વરણાશ્રમ ધરમ વખાણો. ૧૪ ભકિત યોગ એ નિયમેરે, અધીયાય ઓગણીસમે; જ્ઞાનયોગ કરમ યોગને ભકિતયોગરે, વીધી લક્ષણ વીસમે. ૧૫ વીધી નિષેધ કરતચ્યરે, એકવીસ કેહેવાય છેરે; તત્ત નિશ્ચયાત્મકાદિક કરેરે, બાવીસમે થાય છે. ૧૬ ભીક્ષુ ગીતાનું વરણવરે, અધીયાય તેવીસમે સાંખ્ય યોગાદિ લક્ષણાદીરે, વરણવ ચોવીસમે. ૧૭ પંચવીસમે યોગ લક્ષણાદિરે, છવીસ ઇલોપાખ્યાન સહી; પુરૂષારાધન વીધીરે, સતાવીસમે અધીયાય કહીરે. ૧૮ યોગાચાર વરણવરે, અઠાવીસમે કેહેવાય છે; ઓગણત્રીસમે યોગ કમારગે મારગ કહીરે, ઉધવજીનો વીવાદ થાય છે. ૧૯ બ્રહ્મ મુંકિત પ્રકરણરે, અધીયાય બેનુરે; તેના છે ભેદ બે, ત્રીસમે મમતા ત્યાગરે. દ્વારિકાંથી ચાહ્યા પ્રભાસ લીલા કરી. ૨૦ એકત્રીસમે અહતા ત્યાગરે, તેતો બ્રહ્માદીક સ્તુતી કરી; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીરે, નિજ ધામ પધારયા શ્રી હરી. ૨૧

अथ द्वादस स्कंध प्रारंभ

એની ચાલ શાહેલીરે શ્રીજીને નિરખીએ.

દ્વાદસ સ્કંધ અધીયાય એના તેર છે, અધીયાય એ બીજારે પ્રકરણ પાંચ જાણી; સદા ગુણ ગાઇએ, એક લોકાશ્રય ખરો વેદાશ્રયરે. ત્રીજુ પ્રકરણ વખાણી સદા ગુણ ગાઇએ. ૧ ચોથુ શબ્દાશ્રય પાંચમુ અરથાશ્રય એ પાંચમાં પહેલુ લોકાશ્રય એહ, સદા ગુણ ગાઇએ પેહેલા ૨

અધીયાયમાંરે રાજા તે કહ્યા, બીજા અધ્યાયમાં આગળ થાશે તેહ. સદા ગુણ૦ ૩ બીજુ પ્રકરણ વેદાશ્રય અધીયાય ત્રીજેથી તેમાં તે યુગ યુગના સરવ ધરમ કેહેવાય. સદાગુણ૦ ૪ ચોથે યુગ યુગનાં પ્રમાણ કહ્યાં, પ્રલયકાળ નોરે એમાં વરણવ થાય. સદાગુણ૦ ૫ ત્રીજુ પ્રકરણ ભગવદાશ્રય ત્રણ પ્રકરણ અધીયાયમાં પુરાણ રે, ભગવદાશ્રયણી સદા ગુણ૦ ૬ પાંચમે પરમાણ લક્ષણ પરિક્ષિતને સરપ ડંશ કહયો, છઠે પરીક્ષિતનેરે મોક્ષ થયો નીવારણ. સદા ગુણ૦ ૭ સરપ યજ્ઞ વેદ સંખ્યા વરણવ કહુ, સાતમે પણરે વેદ સંખ્યા વરણવ. સદા ગુણ૦ ૮ ચોથુ પ્રકરણ શબ્દાશ્રય અધીયાય વરણનું એનો શ્રી ભાગવતનો આશ્રય કરવો એહ. સદા ગુણ૦ ૯ ભાગવત સ્વરૂપ શ્રી ભાગવત છે સહી, ભાવ કરીરે કીજે નિત્યે ગાન. સદા ગુણ૦ ૧૦ આઠ અધીયાયથી મારકંડ આખ્યાન છે, નવ દસ જગીરે મારકંડેય આખ્યાન છે સદા ગુણ૦ ૧૧ એકાદસે સુર્ય દ્વાદસે પૂરવોક્ત થયું, તે સંક્ષેપે કહ્યા. સદા ગુણ૦ ૧૨ ત્રયોદસે પૂરાણ સંખ્યા કહીરે, ફળ શ્રુતિ પણ એમાં થાય. સદા ગુણ૦ ૧૩ નિબંધોક્ત સરવ આખ્યાન થયાં; શ્રી ભાગવતરે, મહીમાય અપરમપાર. સદા ગુણ૦ ૧૪ હરીદાસ પરભુ શોભા નિરખીને ગુણ ગાઇએરે, જાવું બલીહાર સદા ગુણ ગાઇએરે. ૧૫

સમાપ્ત

अथ श्री द्वारकांनी परीक्रमा

શંખો દ્વારે સંખ નારાયણ, પરમ પૂરૂષ પરમેશ્વરજો; બ્રહ્માદીક ઈંદ્રાદીક શેવે, હેલી દેવ તે તેત્રીશ કોડજો. ૧ દસ અવતારે દરશન દીધાં, મીટ્યા ત્રીવીધી તન તાપજો; શખતલાશે સ્નાન આરંભ્યે, હેલીમટે જનમનાં પાપજો. ૨ ભકત વછળ ભકતના ભીરૂ, જાનકીજીવન રામજો; ભરત શતરૂઘન લછમન ભ્રાતા, હેલી આપને પૂરણ કામજો. ૩ નારાયણની શોભા સુંદર, લક્ષ્મીજીના કંથજો; એહેના દ-રશન આવે પ્રાણી, મીટે છે મનની ભ્રાંતજો. ૪ કેશવરાય કરૂણામય સાગર, હેલી જગનાથ જગદીશજો; આદ્યનારા-યણ અલક નીરંજન, સકળ ભોવનપતી ઈશજો. ૫ પંચ-વક્ત્ર તરૂણેશ્વર પુજા, હેલી કપીલેશ્વર માહાદેવજો; નરસ-ઈજીનાં દરશન કીધાં, સકળ સુરાસુર સેવજો. ૬ ચંદ્રભાગા ઓર કબીર ચોરો, વીદુર તણા ગોપાળજો; નાગાના નારા-યણ સ્વામી, હેલી સંત કેરા પ્રતીપાળજો. ૭ મીરાંબાઈ હરીની દાસી, ગીરધરલલ શું જાણીજો; ઈંદ્ર પાટની ખડી હવેલી, ત્યાંહાં વનભકુજનો વાસજો. વૈશ્નવજન ત્યાં કી-રતન ગાવે, આનંદ મન ઉલાસજો. ૮ એહને દરશન આવે પ્રાણી, પાવન કરે શ્રીનાથજો. ૯ રમણદીપ રણ-છોડ બીરાજે, આનંદ પુરણ બ્રહ્મજો; નારદ તુમર ત્યાં ગાન કરે, શું જોતાં જાય મનની ભ્રાંતજો. ૧૦ કુસેશ્વર ઓર ગણપતજીને, પ્રેમે લાગુ પાયજો; નીજ મંદીર જઈ શીશ નમાવે, તેનો જનમ કૃતારથ થાયજો. ૧૦ છત્ર ચ-મરની શોભા સુંદર, એ ચૌદ લોકનો નાયજો; ત્રીકમ તેજ પરતાપ અપોક છબી, માધવ મદન ગોપાળજો. ૧૨ ક-

કલ્યાણરાય કરૂણામય સાગર, પૂરૂષોતમ પ્રતીપાળજો; માતા દેવકી શ્રી લક્ષ્મીજી, સતભામા શોભા સિંધુજો. ૧૩ પ્રેમપુંજ પ્રદ્યુમાન બડંતી, ત્યાંહાં રમે નંદાનંદજો; નટવરલાલ ગોવરધનધારી, ગોપીપત ગોપાળજો; મુકુંદ મધુસુદન જાંબુવંતી, શ્રીપતી પરમકૃપાળજો. ૧૪ નારદાદીક સનકાદીક શીવે, દેવ તે તેત્રીસક્રોડજો; ગરૂડ અંબાજી પ્રહ્લાદાદીક, બહુ રહ્યા કરજોડજો ૧૫ ચરણકમળ ગોમતીએ નાહ્યા, ત્યાંહાં સુરજની જોતજો: રૂક્ષમણી કુંડે નાહાતાં ધોતાં, ગઈછે મનની ભ્રાંતજો. ૧૬ કાળીને કાળંદ્રી નાહ્યાં, શંખોદ્ધાર ધામજો; તેહની ધજાનાં દરશન કીધાં, તાયાં પામે વીશ્રામજો. ૧૭ પદમતીરથ બાણગંગા નાહ્યાં, ત્યાંહાં તુળશીનો વાસજો; સતભામાને આંગણીએ કાંઇ કલ્પવ્રક્ષનું ઝાહાડજો. ૧૮ સેહેશ્ર અઠયાશી રૂષી તણ્યાં, જો બાસા કોટડી ધામજો, રૂષી કીપાએ પામીએ; મુક્તનારાયણનું નામજો. ૧૯ ઝાહાડામાં હનુમાન બીરાજો, નવનાથ ચોરાશી સીધજો; એને દરશન જાયે પ્રાણી, આપેછે બહુ રીધજો. ૨૦ પ્રેમલા નીલેશ્વર સ્વામી. અભયા અભેપદ પામજો; મહમાયાને પાગ્યે લાગુ. આપ તે પૂરણ કામજો. ૨૧ પરીક્રમા પરમેશ્વર કેરી, પૂરે સઉની આશજો; કૃસ્નસ્નેહી નંદકુંવરનો, જન્મ જન્મનો દાસજો. ૨૨

श्री द्वारकांनी परीक्रमा बीजी

જોજોજો રણછોડ રંગી, ત્રીકમરાય માધવરાય અંગી; કલ્યાણરાય પુરૂષોતમ સંગી. જોજોજો રણછોડ રંગી. ૧ હું અષ્ટ પટરાણી વાસી, શ્રી રાધાસુખની રાસી;

ટેમ કરે છે બહુ દાસી, જોજોજો રણછોડ. ૨ દરશન ક-
રી પાવન થઇએ, તીરથનો મહીમા લહીએ; પ્રેમે પરીક્રમા
જઇએ. જોજોજો રણછોડ. ૩ પરથમ પંચપાળે નાહા
વું, દામોદરરાય ગોમતી જાવું; પાંડવ ઘાટે પાવન થાઉં.
જોજોજો રણછોડ૦ ૪ ગોઉ ઘાટે ગઉની ખરીએ, પઇશા
રૂપઇયા ધરીએ; ભયોમુખ્ય બ્રાહ્મણને કહીએ. જોજોજો ર
ણછોડ૦ ૫ તોચાંથી બાંણ ગંગા જાવું, આવી સંગમમાં
નાહાવું; ચક્ર તીરથ ચીતમાં ચાહાવું, જોજોજો રણછોડ૦
૬ ગ્નાન પાવન ગ્નાને થાવું, સાંમે સીધનાથમાં જાવું; હીં-
ડતાં હરીના ગુણ ગાવું, જોજોજો રણછોડ૦ ૭ બ્રહ્મા
સાવત્રી વાવ્ય, દામોદરરાય કુવે નાહાય; દરશન એ મંદરી
થાય, જોજોજો રણછોડ૦ ૮ ભાગીરથી ગંગાએ ચાલો, રૂ
ક્ષમણી ડેરામાં માહાલો; ગજઘાયક તાંહાં નીહાળો, જોજો
જો રણછોડ૦ ૯ કકલાસ્ય કુંડ લીધો અવતાર, કાંચીડાનો
કીધો ઉદ્ધાર; હરીના ચરણ શીરોમણ સાર, જોજોજો૦
૧૦ જયવજે પ્રભુના છે પ્રતિહાર, તેને નમીએ વારંવાર
ચરણામ્રત લે પ્રભુને દ્વાર, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૧ ભુ
જાએ શંખ ચક્ર લખાશે, તેનું દરશન જો કરશે; તે ભ
વ સાગરમાં તરશે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૨ તેનાથી પ્ર-
સન થાશે, પ્રેમે પરીક્રમા ગાશે; વઇમાને બેશી વઇકુંઠે
જાશે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૩ દ્વારકાં માહાતમમાં કેહેછે,
મહીમા મોટેરા લેહેછે; નાહીને દાન કરી દેછે, જોજોજો
રણછોડ૦ ૧૪ તેનો જન્મ સફ્ળ થાશે; વળી કોઇ દ્વારકાં
જાશે; નાહીને હરીના ગુણ ગાશે, જોજોજો રણછોડ
રંગી. ૧૫